

Tadeusz Kąkolewski
Jacek Kąkolewski

100 LAT

★ Unii Swarzędz ★

1921 - 2021

Tadeusz Kąkolewski
Jacek Kąkolewski

100 lat
Unii Swarzędz
1921-2021

Szanowni Czytelnicy!

W przypadającą w tym roku setną rocznicę powstania Swarzędzkiego Klubu Sportowego „Unia” przygotowaliśmy dla Państwa okolicznościowe opracowanie poświęcone historii tej, jakże zasłużonej, najstarszej swarzędzkiej organizacji sportowej.

Czytelnik znajdzie tu komplet nazwisk znakomitych sportowców, trenerów i działaczy, a także mnóstwo dat, faktów, ilustracji – starannie i z wielkim zapałem zebranych i opracowanych przez Autora. Panu Jackowi Kąkolewskiemu serdecznie dziękuję za wykonaną przez niego ogromną pracę, dzięki której możemy utrwalić pamięć o historii swarzędzkiego sportu, pisanej m.in. przez 100 lat działalności SKS „Unia”. Dziękuję również wszystkim, którzy tę historię przez długie lata tworzyli, a także tym, którzy obecnie poświęcają się rozwojowi sportu w naszej gminie.

Jak wielu z Państwa wie, sam jestem pasjonatem i kibicem sportu. Jako burmistrz Swarzędza konsekwentnie wspieram rozwój kultury fizycznej w naszej gminie, m.in. poprzez inwestycje w infrastrukturę sportowo-rekreacyjną, pomoc organizacyjną i finansową dla klubów, organizację imprez popularyzujących sport.

Dziś, świętując setne urodziny „Unii”, widzimy, że takie podejście, zwłaszcza praca u podstaw ze swarzędzką młodzieżą, owocuje znakomitymi wynikami. Zapewniam więc Państwa, że rozwój sportu zawsze pozostanie jednym z priorytetów swarzędzkiego samorządu. Jestem przekonany, że dzięki temu zarówno SKS „Unia”, jak i pozostałe nasze kluby, będą mogły w znakomitej formie świętować w przyszłości kolejne, okrągłe jubileusze. A tymczasem życzę miłej lektury!

Z WYRAZAMI SZACUNKU,

Marian Szkudlarek

BURMISTRZ MIASTA I GMINY SWARZĘDZ
MARIAN SZKUDLAREK

Szanowni Państwo,

Z radością przyjąłem propozycję napisania książki, która dokumentuje 100 lat Unii Swarzędz. Dziękuję panu burmistrzowi Marianowi Szkudlarkowi i zarządowi Unii za zaufanie. Dzięki temu mogłem dokończyć dzieło mojego Ojca, Tadeusza Kąkolewskiego, który z klubem związany był przez ponad czterdzieści lat. Pod koniec życia rozpoczął pisanie książki o historii Unii, która ukazała się z okazji jej 90-lecia. Mam nadzieję, że wydawnictwo przygotowane przeze mnie na stulecie Unii spełniłoby jego oczekiwania.

Przez ostatnie 100 lat w Unii działały i trenowały tysiące mieszkańców Swarzędza. Trzeba wspomnieć o tych, którzy tak, jak Zenon Baranowski, Zdzisław Schneider, Andrzej Fischer czy Joanna Walich odnosili wspaniałe sukcesy w swoich dyscyplinach. O zapaśnikach, którzy zdobywali medale mistrzostw Polski i sprawiali, że o Swarzędzu pisała prasa w całej Polsce. Ale nie można też zapominać o osobach, które nie osiągały spektakularnych wyników, ale w działalność Unii angażowały się całym sercem i nawiązywały w klubie przyjaźnie na całe życie. Ta książka jest o jednych i drugich – o wszystkich, którzy przez minione 100 lat tworzyli swarzędzką Unię.

Dziękuję wszystkim osobom, które pomagały mi w pracy. Za wszystkie opowieści, zdjęcia i dokumenty, którymi podzielili się ze mną byli i obecni zawodnicy, trenerzy i działacze Unii, a także za wsparcie organizacyjne udzielone przez Urząd Miasta i działaczy klubu. Bez Państwa pomocy nie byłoby tej książki.

Dziękuję żonie i synom za cierpliwość, wyrozumiałość i wsparcie, które okazali, gdy pisałem książki o Unii.

Czytelnikom życzę przyjemnej lektury a sportowcom, trenerom i działaczom Unii wiele radości ze świętowania jubileuszu i sukcesów w kolejnych latach!

Jacek Kąkolewski

100 lat Unii Swarzędz 1921-2021

Tekst: **Tadeusz Kąkolewski i Jacek Kąkolewski**

Część „Unia Swarzędz 2021” opracował **Jan Piechota**

Projekt graficzny i skład: **Lukasz@Sulimowski.com**

Projekt graficzny okładki: **Tomek Stolarczyk**

Korekta: **Jacek Świader**

Wykorzystano zdjęcia:

Remika Błachnio (remikblachnio.com) na str. 25, 30 (dolne), 31 (lewe górne), 64, 66, 67, 68, 69, 71, 77 (prawe), 79, 123 (górne), 124 (górne), 127, 166 (dolne), 168, 170 (dolne), 171; Henryka Błachnio na str. 30 (górne), 31 (prawe górne); Wojciecha Figurskiego na str. 157; Dionizego Gładysza na str. 46; Krzysztofa Ziółkowskiego na str. 156; Marka Kaczmarczyka na str. 31 (dolne)

oraz

zdjęcia z archiwum Tadeusza Kąkolewskiego;
zdjęcia SKS Unia wykonane przez Henryka Błachnio, Remigiusza Błachnio, Sebastiana Jaskólskiego, Marcina Rajczyka i Jana Piechotę; zdjęcia udostępnione przez AZS Poznań, Wartę Poznań SA, Swarzędzkie Centrum Sportu i Rekreacji oraz Koło Unia 100;

zdjęcia i pamiątki klubowe z archiwów następujących osób: Ireny Bitner, Krzysztofa Bąka, Mariusza Białkowskiego, Pawła Bociana, Ewy Borys, Szymona Bytniewskiego, Piotra Choryńskiego, Bogdana Cieślaka, Zbigniewa Cygana, Stefana Dytkiewicza, Jana Fiedlera, Janiny Fischer, Henryka Górawskiego, Jerzego Gruszki, Rafała Jankowskiego, Katarzyny Jarkowskiej i Joanny Walich, Danuty i Andrzeja Kapturskich, Włodzimierza Kaźmierczaka, Ryszarda Karolczaka, Jacka Kąkolewskiego, Jana Kity, Zenona Klorka, Jerzego Kochanowskiego, Bogdana Komińskiego, Stanisława Kowalskiego, Andrzeja Króla, Zenona Kupki, Mariana Linkowskiego, Moniki Maj, Jerzego Majerowicza, Waldemara Nawrockiego, Mariana Marcinkowskiego, Bogdana Marcińca, Grzegorza Mazurka, Roberta Michalaka, Waldemara Nawrockiego, Janusza Niklausa, Lecha Nowickiego, Jana Paczyńskiego, Andrzeja Pawlaka, Mariana Płowasia, Ewy Portali-Janik, ks. Jana Stachowiaka, Stefana Stanisławskiego, Zdzisława Schneidera, Julii Smektalskiej, Edwarda Szumniaka, Anny Talarczyk, Józefa Wanata, Tadeusza Witkowskiego i Wiesława Zaporowskiego.

Ponieważ większość zdjęć była skanowana z nieopisanych odbitek autorów prosimy o kontakt w celu właściwego ich opisanie w ewentualnych kolejnych wydawnictwach klubu.

Skanowanie: **Piotr Fijałkowski, Łukasz Sulimowski, Jan Świder, Karol Świder**

ISBN 978-83-941082-6-7

Wydawca: **Urząd Miasta i Gminy Swarzędz**
ul. Rynek 1, 62-020 Swarzędz

Druk: **Drukarnia Swarzędzka**
ul. Pogodna 24, 62-020 Swarzędz
www.drukarniaswarzedzka.pl

Spis treści

Historia klubu	8
Prezesi i członkowie zarządów	16
Mistrzowie i reprezentanci	20
Obiekty	26
Piłka nożna	32
Tenis ziemny	80
Tenis stołowy	84
Gry sportowe	85
Lekkoatletyka	87
Pływanie	100
Koszykówka mężczyzn	104
Zapasy	106
Turystyka kolarska	128
Podnoszenie ciężarów	130
Gimnastyka artystyczna	137
Koszykówka kobiet	140
Pozostałe dyscypliny	158
Koło Unia 100	160
Bibliografia	164
Unia Swarzędz 2021	165

Unia Swarzędz

– założona w 1921

📍 Zawodnicy Unii
na swarzędzkim rynku

Choć sport w różnych formach towarzyszy ludzkości od czasów starożytnych, formuła klubów sportowych jest stosunkowo młoda – pierwsze z nich zaczęły powstawać w latach 50. dziewiętnastego wieku. Niedawno swoje stuślecie obchodził najstarszy klub piłkarski na świecie – założony w 1857 roku Sheffield FC.

Dekadę później na znajdujących się pod zaborami ziemiach polskich, w lutym 1867 roku, powstało Polskie Towarzystwo Gimnastyczne

„Sokół” z siedzibą we Lwowie. Sokół był organizacją ogólnopolską, która prężnie działała aż do drugiej wojny światowej, popularyzując uprawianie sportu i sprawność fizyczną. Koło Sokoła istniało także w Swarzędzu. Mimo że działające w wielu polskich miastach lokalne koła Sokoła organizowały zawody i uczestniczyły w rywalizacji sportowej, nie były one uznawane za kluby sportowe.

Także w dziewiętnastym wieku zaczęto na ziemiach polskich

Piłkarze Unii
(w białych strojach)
podczas pierwszego
meczu z Ekawerą Września
w Swarzędzu

G

organizować wyścigi konne, grać w tenisa czy uprawiać wioślarstwo. Powstawały przy tym koła i stowarzyszenia, przeważnie o charakterze bardziej towarzyskim niż sportowym. Za pierwszy klub sportowy uznawane jest założone w 1878 roku Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie. W Poznaniu wioślarze założyli klub KW04 w 1904 roku.

Najstarsze kluby piłkarskie na ziemiach polskich zakładali Niemcy w latach 90. dziewiętnastego wieku. Za pierwsze polskie kluby uważa się założone w roku 1903 kluby lwowskie – Czarnych i Lechię. Najstarszym funkcjonującym do dziś klubem jest działająca od 1906 roku Cracovia. Pierwszymi polskimi klubami piłkarskimi w Wielkopolsce były założone przed pierwszą wojną światową Venetia i Ostrowia z Ostrowa oraz poznańskie Posnania (założona przez Polaków grających wcześniej w niemieckiej Normanii) i Warta. Prawdziwy rozkwit życia sportowego nastąpił po odzyskaniu niepodległości

i zakończeniu wojny polsko-bolszewickiej. Początek lat 20. to okres, w którym powstały dziesiątki klubów sportowych. Wśród nich jest Unia Swarzędz.

Założycielskie zebranie klubu sportowego przywołanym przez proboszcza parafii św. Marcina ks. Tadeusza Mroczkowskiego Stowarzyszeniu Młodzieży Polskiej (późniejszym Katolickim Stowarzyszeniu Młodzieży Męskiej i Żeńskiej) odbyło się 15 sierpnia 1921 roku. Inicjatorem powstania klubu był nauczyciel Marian Zaporowski. Na zebranie przybyło około 50 osób. Byli wśród nich m.in.: Marian, Mieczysław i Zygmunt Zaporowscy, Tadeusz Bieszkowski, Jan Dytkiewicz, Florian Schleichert, Wincenty Konieczny, Antoni Pacyński, Kazimierz Pohl, Franciszek Nowicki, Mieczysław Pope. Wybrano pierwszy zarząd, w którym oprócz prezesa Mariana Zaporowskiego znaleźli się kupiec Florian Schleichert i mistrz stolarski

**Daty powstania
wybranych
wielkopolskich
klubów sportowych**

Ostrowia 1909

Warta 1912

Poznań 1913

AZS 1919

KS Mosina 1920

Unia Swarzędz 1921

Dyskobolia Grodzisk 1922

Lech 1922

Lechia Kostrzyn 1922

Kotwica Kórnik 1926

Stowarzyszenie Sportowe
Swarzędz 1928

Huragan Pobiedziska 1937

Piast Kobylnica 1950

UKS Lider 2006

Antares Zalasewo 2008

SSNC Meblorz

Swarzędz 2013

Wincenty Konieczny. Pierwszą i przez długi czas jedyną sekcją była drużyna piłki nożnej.

Obecna nazwa klubu sportowego Unia (pisana początkowo „Unja”) została nadana dwa lata później – w roku 1923. Wnioskowali o to dwaj młodzi działacze: urzędnik bankowy Henryk Dąbkiewicz i urzędnik Jan Dytkiewicz. Od tego momentu klub przestał występować pod firmą Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej i Żeńskiej i przyjął nazwę Klubu Sportowego „Unia” przy SMP. Barwy klubu w okresie międzywojennym to fioletowe koszulki (przeważnie fioletowo-białe pasy) i białe spodenki.

W 1926 roku Unia miała już dwie drużyny seniorów i jedną juniorów. Pierwsza drużyna seniorów występowała w rozgrywkach ligowych w klasie C. Obok sekcji piłki nożnej od 1929 roku Unia miała sekcję tenisa stołowego i tenisa ziemnego. Również w końcu lat 20. powstał w Swarzędzu drugi klub o nazwie Stowarzyszenie Sportowe Swarzędz, w którym wiodącymi sekcjami były piłka nożna i zapasy.

Od początku istnienia klubu Unia miała problemy finansowe. Piłkarze sami kupowali sprzęt sportowy i indywidualnie pokrywali koszty przejazdów na mecze wyjazdowe. Tenisiści od podstaw zbudowali kort, musieli zakupić własne rakietki, piłki i stroje sportowe oraz opłacać chłopców podających piłki. Brak opłatanego boiska sprawiał, że nie można było sprzedawać biletów na mecze. Zbierano jedynie dobrowolne datki. Dla zwiększenia przychodów

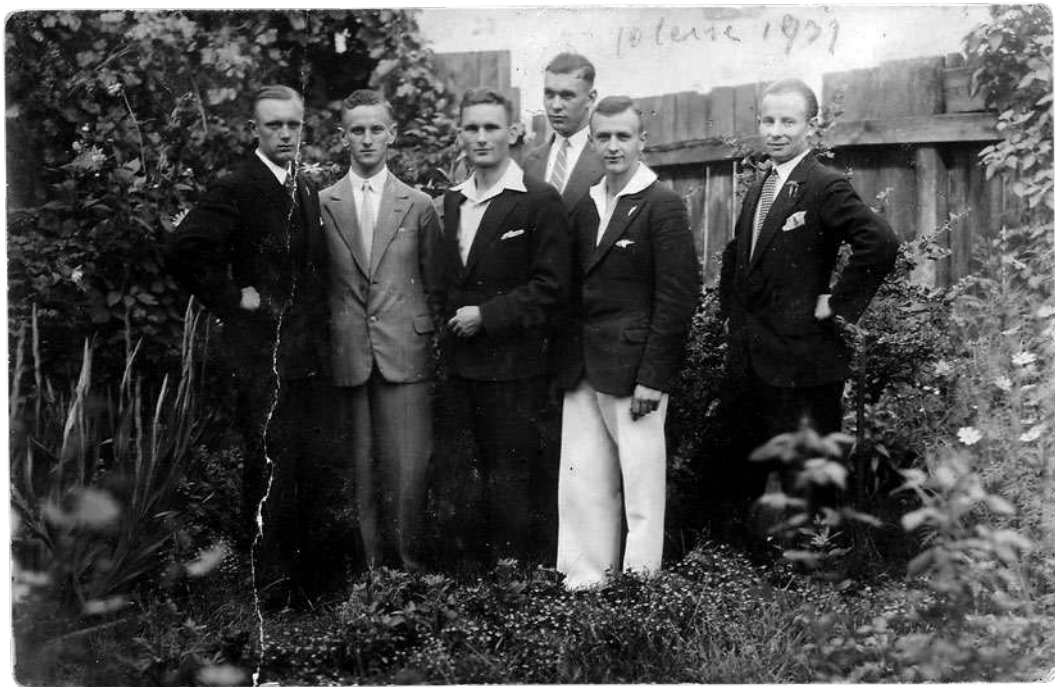
klubu członkowie sekcji tenisowej utworzyli kółko dramatyczne, które urządzało przedstawienia w Hotelu Polskim (budynek przez wiele lat był siedzibą ośrodka kultury). W czasie Wielkiego Kryzysu dochody przekazywano także na wsparcie bezrobotnych członków klubu.

W roku 1934 prezesem klubu został wywodzący się z sekcji tenisowej Stefan Korcz. Ustanowiono niezależne kierownictwa sekcji piłkarskiej i tenisowej. W sekcji tenisowej zaczęły powstawać podsekcje, które po pewnym czasie stały się samodzielnymi sekcjami. W 1937 roku wyodrębniły się samodzielne sekcje gier sportowych, lekkiej atletyki i strzelecka. Jako ostatnia przed wojną powstała w 1938 roku sekcja pływacka. Założył ją Zbigniew Kasprzak, jeden z najwybitniejszych wielkopolskich sportowców lat międzywojennych, który w Swarzędzu prowadził praktykę weterynaryjną.

W okresie międzywojennym w regularnych rozgrywkach ligowych występowali tylko piłkarze. Pozostałe sekcje rozgrywały jedynie spotkania towarzyskie. Urządzano olimpiady z drużynami z Pobiedzisk, Wrześni, Środy i Grodziska, a także turnieje z okazji Świąt Przysposobienia Wojskowego i Wychowania Fizycznego.

Dalszy rozwój klubu, który w 1938 roku liczył około 170 członków, w tym 30 kobiet, został zahamowany przez wybuch drugiej wojny światowej.

W okresie okupacji hitlerowskiej doszło do likwidacji wszystkich polskich instytucji. Majątek Unii został skonfiskowany, a w budynku klubowym urządzono siedzibę Hitlerjugend. Uprawianie przez Polaków

🕒 **Komitet obchodów
10 lecia Unii.**

**Stoją od lewej:
Marian Biniak,
Stefan Korcz,
Stanisław Pohl,
Jan Szumski,
jeden z braci Manysiów
i Marian Białkowski**

sportu na terenie Kraju Warty było zakazane i groziło represjami ze strony okupanta. W 1942 roku powstała nielegalna drużyna piłkarska złożona głównie z byłych zawodników Unii. Zbudowano nowe boisko w Nowej Wsi i rozgrywano mecze, które gromadziły liczną publiczność. Wkrótce o zakazanych meczach dowiedzieli się hitlerowcy i w 1943 roku doszło do licznych aresztowań swarzędzkich sportowców. Zatrzymani zostali zakładnikami na wypadek dokonania przez Polaków sabotażu w Swarzędzu lub okolicy.

W piłkę nożną grali także swarzędzcy sportowcy wywiezieni do Generalnej Guberni – drużyna Unii uzupełniona zawodnikami pochodzącymi z Poznania rozgrywała mecze

z klubami z Warszawy i Krakowa. Uwięziony w obozie koncentracyjnym w Dachau Stefan Szczublewski brał udział w rozgrywkach piłkarskich zorganizowanych przez komendanta obozu. W czasie wojny zginęło kilkunastu zawodników Unii. Kilku innych nie wróciło do Polski.

Swarzędz został wyzwolony spod okupacji hitlerowskiej 22 stycznia 1945 roku. Kilka miesięcy później wznowiła działalność Unia. Pierwsze powojenne zebranie odbyło się 10 czerwca. Na prezesa wybrano Alfreda Rządiewiczza. W pierwszych powojennych latach klub miał tylko dwie sekcje – piłki nożnej i zapasów. Sekcję piłkarską stanowili przede wszystkim przedwojenni zawodnicy Unii, natomiast zapaśnicy pochodzili

Członkowie Unii Swarzędz – ofiary II Wojny Światowej

Marian Kutakowski

– zaginął bez wieści
na froncie w 1939 r.

Feliks Melosik

– zamordowany
w Charkowie w 1940 r.

Zygmunt Nowicki

– zamordowany w więzieniu
we Wronkach w 1941 r.

Stefan Dytkiewicz

– zamordowany w więzieniu
przy ul. Młyńskiej w Poznaniu
w 1942 r.

Mieczysław Łoza

– zamordowany w więzieniu
przy ul. Młyńskiej w Poznaniu
w 1942 r.

Florian Wojciechowski

– zamordowany w więzieniu
przy ul. Młyńskiej w Poznaniu
w 1942 r.

Roman Kamerduła

– zamordowany w Forcie VII w
Poznaniu w 1943 r.

Leon Brodowski

– zamordowany w obozie w
Mauthausen w 1944 r.

Leon Gosik

i **Henryk Maćkowiak**
– zamordowani w Mauthausen

Henryk Lisiecki – zamordowa-
ny w Żabikowie w 1945 r.

ze Stowarzyszenia Sportowego Swarzędz, które po wojnie nie wznowiło działalności.

Sportowcy borykali się z brakiem sprzętu. Stroje piłkarskie dla Unii kupili bracia Kaźmierczakowie, a matę dla zapaśników zrobiono z przekazanych przez Romana Kamińskiego worków po cukrze. Obie sekcje wkrótce odniosły pierwsze powojenne sukcesy. Piłkarze zgłosili się do rozgrywek ligowych, w których jesienią pokonali 4:3 poznańską Wartę – drużynę, która w następnym roku wywalczyła mistrzostwo Polski. Zapaśnicy trenowani przez Stefana Budzyńskiego i Władysława Jasiaka pokonali silną drużynę poznańskiego Kolejarza.

Jubileusz 25-lecia klubu obchodzono 21-22 lipca 1946 roku. W rozegranych z tej okazji zawodach piłkarze Unii wygrali turniej z udziałem Polonii Środa, Milicyjnego Klubu Sportowego i Sanu z Poznania. Zapaśnicy ulegli reprezentacji Poznania 7:14. Koszykarze Unii przegrali z Lechią Poznań 17:25. Siatkarki przegrały 0:2 (1:15, 5:15) z poznańską Wartą, a siatkarze pokonali Lechię

2:0 (15:1, 15:8). Odbił się także bieg przełajowy na 3500 metrów wygrany przez Wierkiewicza z Warty. Swoje mecze wygrali także młodzicy i juniorzy Unii.

W tym samym roku zawodnik Unii zdobył pierwszy w historii klubu medal mistrzostw Polski. Wicemistrzem kraju w zapasach został Stefan Budzyński.

Odbudowano boisko i postawiono wokół niego płot. Nad Jeziorem Swarzędzkim zbudowano pomost i skocznię. Powstał także nowy kort tenisowy, ale reaktywowana sekcja szybko zakończyła działalność.

W 1948 roku zakładem opiekuńczym Unii zostały Swarzędzkie Fabryki Mebli. Nazwę zmodyfikowano na Związkowy Klub Sportowy „Unia”. W 1949 powstał w Swarzędzu Klub Sportowy „Gwardia”, do którego przeszła większość piłkarzy Unii. Spowodowało to poważny kryzys w tej sekcji. Drużyna spadła do klasy B.

Jednocześnie coraz większe sukcesy zaczęli odnosić zapaśnicy. Zdziśław Schneider zdobył w 1949 roku swój pierwszy mistrzowski tytuł – w sumie w mistrzostwach

Polski zdobył dziewięć złotych i dwa srebrne medale. Oprócz niego tytuły mistrzowskie na początku lat 50. zdobywali także Zbigniew Jonczyk i Edmund Chrzanowski. Drużyna wywalczyła awans do pierwszej ligi, niestety zbiegło się to z rozwiązaniem tych rozgrywek.

Na przełomie lat 40. i 50. kluby sportowe zostały przyporządkowane branżowym związkom zawodowym i zakładom pracy. Wszystkie kluby z danej branży miały taką samą nazwę – np. Gwardia, Kolejarz czy Włóknierz. Nazwy musiały zmienić nawet najstarsze, zasłużone kluby. W ten sposób Warta Poznań stała się Stalą, a Cracovia Ogniwem. Unia stała się branżowym klubem Związku Zawodowego Pracowników Leśnych i Przemysłu Drzewnego. Z relacji ustnych wiadomo, że na zebraniu organizacyjnym nowego zrzeszenia prezes Unii Swarzędz Stefan Szczublewski zaproponował nazwę Unia

dla całego zrzeszenia. Nazwę musiały przyjąć wszystkie pozostałe kluby. Trudno po latach zweryfikować prawdziwość tych relacji, ale fakty są takie, że Unia Swarzędz uniknęła zmiany nazwy, a nazwę Unia przyjęły m.in. Ruch Chorzów i Leszczyński Klub Motocyklowy, do dziś znany jako Unia Leszno. Zrzeszenie stało się źródłem pomocy materialnej dla klubu. Dzięki otrzymanemu sprzętowi powstały sekcje tenisa stołowego, pływania i gier sportowych.

W 1952 roku rozpadł się Klub Sportowy „Gwardia”, którego piłkarze wrócili do Unii.

Dobrze spisywali się zapaśnicy, którzy awansowali do reaktywowanej w 1955 roku pierwszej ligi, w której walczyli do końca lat 60., kilkukrotnie zajmując drugie i trzecie miejsca. Regularnie przywozili także medale z indywidualnych mistrzostw Polski.

**T. K. S. UNIA
Swarzędz**

**Obchody 50-lecia klubu.
Na boisko wychodzą
piłkarze Unii Swarzędz
i Chemie Weisswasser**

Z okazji jubileuszu 35-lecia klubu 15 sierpnia 1956 Unia otrzymała nowy sztandar, na którym widnieje napis: „Ku chwale Ojczyzny i dla sławy sportu”. W ramach obchodów jubileuszu odbyły się zawody we wszystkich dyscyplinach uprawianych w Unii.

Pod koniec lat 50. Unia była gospodarzem kilku zapaśniczych meczów międzypaństwowych. Zapaśnicy ze Swarzędza jako Unia bądź w składzie reprezentacji Poznania rywalizowali m.in. z drużynami z Turcji, Gruzji i Szwecji. Ponieważ klub nie posiadał odpowiedniej sali, mecze, które ściągały nawet dwa tysiące widzów, odbywały się pod gołym niebem na stadionie Unii lub w hali produkcyjnej Swarzędzkich Fabryk Mebli.

📍 Założyciel klubu Marian Zaporowski przemawia podczas obchodów 50-lecia Unii Swarzędz

Pierwsza połowa lat 60. to okres, kiedy w Unii istniała największa liczba sekcji. Oprócz najpopularniejszych zapasów i piłki nożnej uprawiano także lekkoatletykę, tenis stołowy, szachy i strzelectwo. Młodzież uczestniczyła w zajęciach sekcji turystyki kolarskiej. Największe sukcesy nadal odnosili zapaśnicy – drużyna występowała w pierwszej lidze, a w połowie lat 60. dwukrotnie mistrzostwo Polski zdobył Jan Włodarczyk. Piłkarze od lat 50. rywalizowali w klasie A, pojedyncze sezony spędzając w klasie B. Po roku 1967 w klubie zostały tylko cztery sekcje: piłki nożnej, zapasów, lekkoatletyczna i podnoszenia ciężarów.

W 1970 roku zmianie uległa nazwa klubu – po nawiązaniu kontaktów z kolejnymi zakładami klub przyjął nazwę Międzyzakładowy Klub Sportowy „Unia”. Taka nazwa utrzymała się przez kilka kolejnych lat.

W roku 1974 wychowanek Unii, grający wówczas w Górniku Zabrze bramkarz Andrzej Fischer, został przez Kazimierza Górskiego powołany do reprezentacji, która zajęła trzecie miejsce na mistrzostwach świata w RFN.

Od 1974 do 1977 roku istniała w klubie sekcja gimnastyczna, która mimo krótkiego funkcjonowania zdążyła zdobyć kilka medali na zawodach ogólnopolskich.

W pierwszej połowie lat 70. w Unii zakończyły działalność seniorskie sekcje zapasów i lekkoatletyki. Od roku 1975 zapasy uprawiała jedynie młodzież, którą szkolili m.in. Zdzisław Schneider i Józef Wanat. W tym samym roku nawiązano współpracę z Orkanem Poznań, do którego zaczęli trafiać najzdolniejsi lekkoatleci Unii po osiągnięciu wieku juniora. Tak było aż do rozwiązania sekcji w końcu lat 80.

Piłkarze w połowie lat 70. awansowali do klasy okręgowej, w której grali niemal bez przerwy do początku lat 90.

W 1988 roku powstała sekcja koszykówki kobiet. Po rozwiązaniu w roku 1990 sekcji podnoszenia ciężarów w klubie zostały wyczynowe sekcje koszykarek i piłkarzy oraz pracująca z młodzieżą sekcja zapaśników. Przez krótki czas działały także sekcje judo i kick-boxingu.

Sukcesy koszykarek i piłkarzy przysły niemal jednocześnie – piłkarze w 1992 roku awansowali na dwa sezony do trzeciej ligi, do której po spadku wrócili w roku 1995. Koszykarki od 1993 roku grały w drugiej lidze, jednocześnie sięgając po tytuły wicemistrzyń Polski juniorek i mistrzyń Polski kadetek.

W 1995 roku powstało wspierające sekcję koszykówki Miejskie Towarzystwo Koszykówki „Probasket”, które po reorganizacji przeżywającego problemy finansowe klubu przejęło prowadzenie

sekcji. W sezonie 1996/97 sekcja zawiesiła działalność, a od 1999 roku koszykarki wróciły do klubu i występowały jako Unia-Probasket. Od roku 2000 przez kilka kolejnych lat drużyna Unii grała w drugiej klasie rozgrywkowej, czyli pierwszej lidze koszykówki kobiet. W 2006 roku sekcja zawiesiła działalność.

Piłkarze w końcu lat 90. grali w czwartej lidze. W 2001 roku spadli do klasy okręgowej, w której występowali do roku 2007. Po awansie i reformie systemu rozgrywek od 2008 roku Unia miała drużynę trzecioligową. Piłkarze Unii grają na stadionie przebudowanym na mistrzostwa Europy U-19, które odbyły się w Wielkopolsce w 2006 roku.

W roku 2009 reaktywowano sekcję koszykówki. W pierwszym sezonie

koszykarki wygrały rozgrywki drugiej ligi, w kolejnym grały w 1. Centralnej Lidze Kobiet. Jesienią 2011 sekcja przeszła do Lidera Swarzędz. Przez kilka kolejnych lat w klubie funkcjonowały tylko sekcje zapasów i piłki nożnej. Od września 2016 w Unii po wielu latach zaczęły działać sekcje gimnastyczna i lekkoatletyczna, w których trenerzy i trenerki pracują z dziećmi i młodzieżą.

Ponowny rozkwit sekcji zapaśniczej sprawił, że zawodnicy Unii znowu zaczęli zdobywać medale mistrzostw Polski. Pierwsze sukcesy odnieśli na imprezach młodzików i juniorów, a w 2019 roku Sebastian Nowicki został wicemistrzem Polski seniorów.

Piłkarze rozpoczęli dekadę w III lidze. Najlepiej wypadli w sezonie 2011/12, kiedy zajęli drugie miejsce. Przez trzy sezony drużyna występowała w rozgrywkach IV ligi. Dopiero w sezonie 2019/20 awansowała do III ligi. Niestety, Unia występowała w niej tylko przez rok i w sezonie 2021/22 znów zagra w czwartej lidze.

Dotacje z Urzędu Miasta i Gminy oraz środki przekazywane przez firmy sponsorujące Unię gwarantują klubowi stabilną sytuację finansową, która pomoże swarzędzkiemu sportowcom osiągać sukcesy w kolejnych dekadach istnienia Unii.

 Prezes Andrzej Pawlak przemawia w hali Unii

Prezesi i członkowie zarządów

MARIAN ZAPOROWSKI

Pierwszy zarząd klubu wybrano na założycielskim zebraniu 15 sierpnia 1921. Prezesem został inicjator powstania klubu, nauczyciel **Marian Zaporowski**.

W połowie lat 20. (prawdopodobnie w roku 1926) Mariana Zaporowskiego zastąpił jeden z pomysłodawców nazwy Unia, urzędnik Henryk **Dąbkiewicz**.

W 1928 roku na czele klubu stanął nauczyciel, **Antoni Sobczak**.

W roku 1932 nastąpiła kolejna zmiana na stanowisku prezesa – Antoniego Sobczaka zastąpił czeladnik stolarski **Józef Sobczak**.

STANISŁAW POHL

Wśród prezesów z pierwszej połowy lat 30. wymieniany jest także **Stanisław Pohl**, niestety brak dokładnych danych na temat lat jego prezesury.

W 1934 roku na prezesa wybrano członka sekcji tenisowej, studenta chemii **Stefana Korcza**, który zarządzał klubem aż do wybuchu wojny.

Pierwsze powojenne zebranie odbyło się 10 czerwca 1945. Prezesem został przedwojenny piłkarz Unii **Alfred Rządiewicz**.

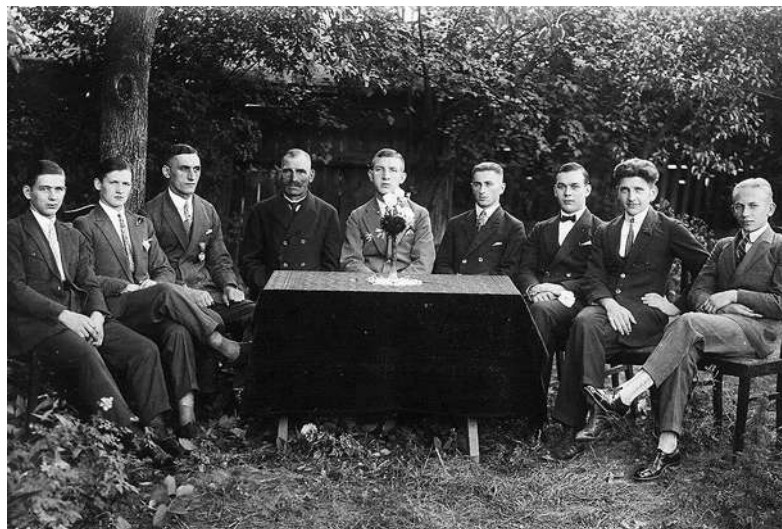
Po jego przeprowadzce do Świdnicy od listopada 1946 roku do walnego zebrania klubem kierował **Stanisław Roszak**.

STEFAN KORCZ

STEFAN SZCZUBLEWSKI

☞ Zarząd Unii w latach dwudziestych. Od lewej: Stefan Sobczak, Zygmunt Zaporowski, Ignacy Obarski, Stanisław Rybarski, Henryk Dąbkiewicz, Jan Dytkiewicz, Jan Szumski, Franciszek Chatupka, Antoni Sobczak

Na walnym zebraniu członków klubu w 1947 roku na nowego prezesa wybrano **Stefana Szczublewskiego**.

W roku 1952 władze klubu zmieniły trzykrotnie. Najpierw wybrano zarząd pod kierownictwem **Stanisława Binkowskiego**. Później dla umocnienia związku klubu z zakładem opiekuńczym, którym były Swarzędzkie Fabryki Mebli, postanowiono wprowadzić do zarządu pracowników SFM. Na czele klubu stanął **Zbigniew Jonczyk**. Po rozpadzie Gwardii Swarzędz i powrocie części piłkarzy do Unii odbyło się nadzwyczajne walne zebranie, które wybrało kolejny, trzeci w 1952 roku zarząd klubu. Na stanowisko prezesa wrócił Stefan Szczublewski.

W 1957 roku Stefan Szczublewski pracował w Radzie Głównej Zrzeszenia Sportowego „Unia”. Pod jego nieobecność klubem zarządzał Stanisław Roszak. W kolejnych latach walne zebranie wybierało kolejne zarządy, którym przewodził Szczublewski.

Kolejnymi prezesami byli zarządzający klubem od 1961 roku **Tadeusz Nowicki** i wybrany w 1965 roku **Bogdan Penczyński**.

W 1967 roku kierownictwo klubu objął ponownie Stefan Szczublewski. Pracował w kilku kolejnych zarządach aż do 1976 roku.

W kwietniu 1976 roku na pięcioletnią kadencję wybrano nowy zarząd. Prezesem został dyrektor Swarzędzkich Fabryk Mebli **Andrzej Pawlak**, który kierował klubem nieprzerwanie przez prawie 20 lat, aż do 1995 roku. W czasie jego kadencji funkcję kierownika klubu, a później wiceprezesa pełnił **Włodzimierz Kaźmierczak**.

Po rezygnacji Andrzeja Pawlaka obowiązki prezesa pełnił członek Zarządu Miasta i Gminy Swarzędz **Krzysztof Klewenhagen**.

Na walnym zebraniu w kwietniu 1996 roku powołano nowy zarząd, który wyłonił władze klubu. Na ich czele stanął **Lech Nowicki**.

W kwietniu 2000 roku wybrano nowy, liczący 13 osób zarząd. Dopiero w lipcu członkowie zarządu wyłonili prezesa, którym został **Waldemar Nawrocki**.

Wiosną 2002 roku pierwszym obcokrajowcem zarządzającym Unią został mieszkający w Swarzędzu turecki przedsiębiorca **Cemal Gokturk**.

Od roku 2004 funkcję prezesa SKS Unia Swarzędz sprawował **Jan Kita**. W tym czasie zaangażowanie się w działalność Unii zaproponowano swarzędzkiemu przedsiębiorcy **Tomaszowi Misiornemu**. Odtąd jego firmy wspierają finansowo klub, a sam Misiorny działa w zarządzie. Przez kilka lat

ZBIGNIEW JONCZYK

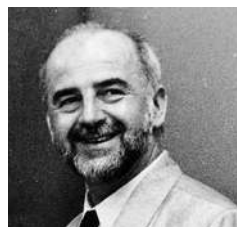
TADEUSZ NOWICKI

BOGDAN PENCZYŃSKI

ANDRZEJ PAWLAK

WŁODZIMIERZ KAŻMIERZAK

25 lat działalności i 10 lat prezesury Szczublewskiego

Rzadko któremu klubowi w Polsce udało się przebrnąć przez okres reorganizacji bez zmiany nazwy. Wyjątkiem bez precedensu jest tu prawie 40-letnia historia Unii Swarzędz. Klub ten powstał w 1921 roku i przybrał nazwę „Unia”, która przetrwała do dnia dzisiejszego.

Przeszło 10 lat funkcję prezesa klubu pełnił Stefan Szczublewski, obchodzący w tym roku jubileusz 25-lecia pracy na niwie sportowej. Niedługo czynny piłkarz, zapasnik i lekkoatleta tak mocno zżył się ze sportem, że mimo wielu zajęć potrafił zawsze wprowadzić klub z trudnych sytuacji.

Unia Swarzędz — to nie tylko zapasy, choć właśnie zapasnicy przysporzyli klubowi najwięcej laurów. Jest sekcja piłki nożnej, gier sportowych, ping-ponga i szachów.

Mimo wszystko jednak zapasnicy są oczkiem w głowie prezesa, zarządu jak i też społeczeństwa. Trudno spotkać młodego człowieka w Swarzędzu, który by nie próbował sportu zapasniczego. Jest więc w czym wybierać, a dowodem na popularność najstarszej dyscypliny sportu jest szkółka zapasnicza, do której uczęszcza 80 szkolarzy.

LECH NOWICKI

WALDEMAR NAWROCKI

CEMAL GOKTURK

JAN KITA

Przemarsz Unii podczas obchodów 15-lecia klubu. Na czele najstarszy członek zarządu Stanisław Rybarski, który urodził się 19 marca 1866 roku

był wiceprezesem Unii, obecnie jest przewodniczącym komisji rewizyjnej.

Od końca lutego 2011 klubem kierował **Wojciech Matecki**, który był dwudziestą osobą na stanowisku prezesa Unii Swarzędz.

Do kolejnej zmiany prezesa doszło w czerwcu 2019 roku. Prezesem został dotychczasowy wiceprezes **Remigiusz Stein**. W skład zarządu weszli także wiceprezisi Roman Antczak i Grzegorz Mazurek, sekretarz Mariusz Białkowski i członek zarządu Jerzy Majerowicz. Dwa lata później, 28 czerwca 2021 z pracy w zarządzie zrezygnowali prezes Stein i wiceprezes Antczak. Na walnym zebraniu na stanowisko prezesa wybrany został **Jerzy Majerowicz**. Jest to pierwszy od dawna były zawodnik Unii na tym stanowisku. Grał w drużynach piłkarskich w latach 60. i 70., później był działaczem. Jest też współzałożycielem Koła Unia 100.

Zarządy klubu liczyły od trzech do kilkunastu osób i brak miejsca nie pozwalała na przedstawienie wszystkich

członków zarządów wraz z pełnionymi przez nich funkcjami i okresem ich sprawowania. Oto lista wymienianych w dostępnych źródłach osób, które pracowały w zarządach Unii Swarzędz: Florian Schleichert, Wincenty Konieczny, Jan Dytkiewicz, Jan Szumski, Franciszek Chałupka, Stefan Sobczak, Zygmunt Zaporowski, Stanisław Rybarski, Leon Sobczak, Nostiz Tokarski, Władysław Kuliński, Walerian Dykier, Franciszek Cieślak, Henryk Ostrowski, Marian Kułakowski, Marian Binek, Mieczysław Kunert, Antoni Ogórkiewicz, Stefan Połtyn, Roman Kurczewski, Danielewicz, Nowicki, Marian Białkowski, Bronisław Sobczak, Walerian Kaźmierczak, Leon Kaźmierczak, Leonard Metelski, Stefan Rogacki, Wacław Kułakowski, Stefan Budzyński, Roman Kamiński, Tadeusz Szewski, Stanisław Kubiak, Mieczysław Dobiński, Marian Bocian, Kazimierz Knade, Marian Niewiedziała,

Stanisław Noskowiak, Leon Jeżewski, Urszula Białkowska, M. Bobkówna, Zygmunt Baranowski, St. Czapracki, K. Styburski, Stanisław Majer, Zdzisław Kierzkowski, Mieczysław Kułakowski, W. Kułakowska, Franciszek Wojciechowski, Sylwester Wolny, Stanisław Binkowski, Jan Kaźmierczak, Tadeusz Frysiak, E. Ciszynski, H. Matuszak, Jarosław Gałdyński, J. Pawlicki, Jan Konieczny, Roman Kamiński, Jerzy Białkowski, Franciszek Sznajder, Janusz Konieczny, Tadeusz Plebanek, Hieronim Bartkowiak, Antoni Szurkowski, Henryk Kmiecik, Janusz Chęciński, Alojzy Rebelski, Zenon Frysiak, Czesław Wojciechowski, Karol Nowotarski, Czesław Gałdyński, Wacław Kasprowicz, Antoni Zandek, Andrzej Ziółek, Antoni Pluta, Tadeusz Kąkolewski, Jerzy Matuszewski, Sylwester Smolarek, Zenon Kurczewski, Henryk Król, Zygfryd Gorzelańczyk, Stefan Dytkiewicz, Jerzy Kaliński,

M. Olejniczak, Bronisław Gawarecki, Albert Klewin, Henryk Kałka, Jarosław Mrula, Jan Pluta, Stanisław Rochowiak, Wiesław Zaporowski, Zbigniew Cygan, Zygmunt Majchrzak, Włodzimierz Kaźmierczak, Zbigniew Adamczak, Wojciech Starosta, Bogdan Cieślak, Andrzej Budnik, Zbigniew Konys, Wojciech Cerba, Piotr Choryński, Grzegorz Ludwiczak, Andrzej Klamerek, Marek Grabowski, Jarosław Zawadzki, Grzegorz Olchowik, Robert Nowicki, Mariusz Białkowski, Jerzy Adamski, Andrzej Segner, Andrzej Zemler, Damian Kierzkowski, Jerzy Majerowicz, M. Rzepka, P. Karpiński, Roman Machowski, Zbigniew Palka, Michał Michalczyk, Agata Kubacka, Janusz Niklaus, Piotr Bruss, Jacek Hejnowski, Piotr Piechowiak, Tomasz Misiorny, Leszek Staniewski, Tadeusz Krug, Andrzej Bystry, Monika Kozłowska, Grzegorz Mazurek, Zenon Kłorek, Maciej Lesiński, Roman Antczak.

TOMASZ MISIORNY

WOJCIECH MATECKI

REMIGIUSZ STEIN

JERZY MAJEROWICZ

☞ Zarząd Unii w roku 1971. Siedzą: Czesław Gałdyński – sekretarz, Tadeusz Szews – wiceprezes admin. gosp., Stefan Szczublewski – prezes, Henryk Król – wiceprezes finansowy i Zygfryd Gorzelańczyk – wiceprezes sportowy. Stoją od lewej: Tadeusz Kuźniak – księgowy klubu, Tadeusz Kąkolewski i Jerzy Matuszewski – członkowie zarządu oraz Stefan Dytkiewicz – kronikarz Unii.

Mistrzowie i reprezentanci – sukcesy Unii i jej wychowanków

WYBITNI SPORTOWCY JAKO TRENERZY I DZIAŁACZE UNII

JAROSŁAW ARAŠKIEWICZ

– piłkarz, pięciokrotny mistrz Polski w barwach Lecha. W Unii trener piłkarzy.

ZENON BARANOWSKI

– Szwarczdzianin, uczestnik olimpiady w Melbourne. W Unii był zapaśnikiem, a od 1963 roku trenerem lekkoatletów. Więcej o nim na str. 88.

GRAŻYNA BOJARSKA

– w latach 1968-70 trzykrotna mistrzyni Polski w gimnastyce artystycznej jako zawodniczka Energetyka. W Unii była trenerką gimnastyczek.

ZBIGNIEW KASPRZAK

– olimpijczyk z Garmisch-Partenkirchen (1936) jako hokeista Czarnych Łwów. W Unii założył sekcję pływania.

SŁAWOMIR MAJAK

– piłkarz, wielokrotny reprezentant Polski. Grał z Widzewem w Lidze Mistrzów. W Unii trener piłkarzy

BOLESŁAW SMÓLSKI

– piłkarz, reprezentant Polski. Mistrz Polski w 1947 roku z Wartą Poznań. Kilka lat później trenował piłkarzy Unii.

ADAM TOPOLSKI

– piłkarz, rozegrał w polskiej lidze ponad 200 spotkań, kapitan Legii Warszawa, z którą trzy razy zdobył Puchar Polski. W Unii trener piłkarzy.

OLIMPIJCZYK

Zdzisław Schneider – zapaśnik, powołany do reprezentacji na Igrzyska Olimpijskie w Helsinkach w 1952

UCZESTNICY MŚ i ME

Andrzej Fischer – piłkarz, reprezentant Polski. Jako bramkarz Górnika Zabrze pojechał w 1974 na MŚ w RFN.

Joanna Walich (w Unii jako Jarkowska) – koszykarka, jako zawodnicz-

Na trzecim stopniu podium
Zdzisław Schneider – najwybitniejszy
sportowiec w historii Unii

ka AZS Poznań grała w reprezentacji Polski na mistrzostwach Europy w 2009 na Łotwie. Wystąpiła we wszystkich meczach.

Ewa Borys – koszykarka, uczestniczka mistrzostw Europy junierek w 1995 roku.

Ewa Portala – koszykarka, uczestniczka mistrzostw Europy Kadetek

Robert Michalak – piłkarz, wychowanek Unii, brązowy medalista mistrzostw Europy U-16 w 1990 roku jako zawodnik Olimpii.

Rafał Jankowski – piłkarz, wychowanek Unii, kapitan reprezentacji Polski do lat 15, uczestnik mistrzostw Europy U-16 jako zawodnik MSP Szamotuły

Sebastian Nowicki – zapaśnik, startował w mistrzostwach Europy oraz mistrzostwach świata juniorów

Piotr Chełek – zapaśnik, uczestniczył w mistrzostwach Europy młodzików

Zenon Kupka, Marian Linkowski, Edward Szumniak – ciężarowcy, a dwaj ostatni także trenerzy Unii. Medaliści mistrzostw świata i Europy weteranów w podnoszeniu ciężarów.

Danuta i Andrzej Kapturscy – medaliści mistrzostw świata i mistrzostw Europy weteranów w lekkoatletyce.

Joanna Walich

WYBITNI SPORTOWCY JAKO ZAWODNICY UNII

MIECZYŚŁAW BRĘCZEWSKI

– jako kulomiot zdobył brązowy medal mistrzostw Europy juniorów, startował w mistrzostwach świata seniorów. Mistrz i reprezentant Polski. W Unii uprawiał podnoszenie ciężarów.

JAN DOMINO

– piłkarz, przez kilkanaście lat grał w pierwszej drużynie Lecha Poznań w pierwszej i drugiej lidze. W Unii był najpierw piłkarzem, później grającym trenerem.

IRENEUSZ GOLDA

– młociarz Orkanu Poznań, olimpijczyk z Moskwy (1980), reprezentant, mistrz i rekordzista Polski. W Unii uprawiał podnoszenie ciężarów.

VIOLETTA LEWANDOWSKA

– koszykarka, mistrzyni i reprezentantka Polski. W Unii występowała przez trzy ostatnie sezony swojej kariery.

MAREK RZEPKA

– piłkarz, reprezentant i trzykrotny mistrz Polski w barwach Lecha, grał w europejskich pucharach. Był piłkarzem Unii przez jedną rundę pod koniec kariery.

Z. Schneider zakończył pojedynki na macie

SYMPATYCY ZAPASNICTWA w Swarzędzu przeżywali wczoraj bardzo przyjemną uroczystość – mianowicie przed meczem I ligowym Unii z przodownikiem tabeli Siłą, odbyło się pożegnanie Zdzisława Schneidra, który zakończył definitywnie karierę zawodniczą.

Rozpoczął on jako 15-letni zawodnik w barwach swego macierzystego klubu. Już w roku 1947 zdobył tytuł wicemistrza Polski wagi muszej. Dwa lata później został mistrzem Polski w tej wadze, powtarzając sukces jeszcze dwukrotnie. Od roku 1953–1958 startując w wadze koguciej, sześć razy z rzędu zajmował pierwsze miejsce w mistrzostwach Polski. Przez szereg lat był stałym reprezentantem barw narodowych, występując z dużym powodzeniem na matach nieomal całej Europy. W mistrzostwach świata zajął IV miejsce, a na Festiwalu Młodzieży Demokratycznej w Warszawie wywalczył II miejsce w turnieju w stylu klasycznym.

Obecnie Z. Schneider zamierza

poświęcić się szkoleniu w klubie pozostając stałym członkiem kadry trenerskiej PZZ.

Mecz Unii z Siłą Mysłowice zakończył się przegraną gospodarzy 2:6,75. Niespodzianką była nierozstrzygnięta walka Witkowskiego z Czardybonem. Ponadto trzy dalsze remisy dla Unii wywalczyli: Sobczak z Sekułą, Kamiński z Malinowskim i Antkowiak z Przygodą. (G)

📍 Włodzimierz Kaźmierczak – drużynowe mistrzostwo Polski w rugby jako zawodnik Polonii Poznań

REPREZENTANCI POLSKI

SENIORZY

Zdzisław Schneider, Czesław Ciszewski, Edmund Chrzanowski, Zbigniew Jończyk, Jan Włodarczyk, Jan Pluta – zapaśnicy. Wszyscy byli wychowankami Unii. Występowali w reprezentacji Polski seniorów w meczach międzypaństwowych. **Andrzej Fischer** – przed MŚ w 1974 roku wystąpił w 2 meczach kadry Kazimierza Górskiego.

Paweł Bocian – piłkarz, wychowanek Unii. Grał m.in. w Lechu Poznań, Widzewie Łódź i Fortunie Dusseldorf. Wystąpił w nieoficjalnym meczu reprezentacji Polski seniorów Antoniego Piechniczka. Grał także w reprezentacjach młodzieżowych

Joanna Walich – wystąpiła w 29 meczach eliminacji i finałów ME oraz wielu towarzyskich. Była kapitanem reprezentacji Polski koszykarek.

JUNIORZY I MŁODZIEŻ

Koszykówka

Ewa Borys, Monika Ignasiak, Ewa Portala, Alicja Grzymała występowały w meczach reprezentacji Polski juniorek, Ewa Portala także w kadrze kadetek.

Piłka nożna

Oprócz wymienionych wcześniej zawodników do młodzieżowych reprezentacji Polski byli powoływani także **Robert Nowicki, Dariusz Baranowski, Rafał Filusz, Dariusz Kaźmierczak, Tomasz Stankiewicz i Michał Zaporowski.**

MEDALIŚCI MISTRZOSTW POLSKI SENIORÓW

Zapasy

Zdzisław Schneider – dziewięć złotych (w tym jeden dla Legii) i dwa srebrne medale

Jan Włodarczyk – dwa złote i jeden brązowy medal

Zbigniew Jończyk – złoty i srebrny medal

Marian Dykier – złoty (dla Cybiny Poznań) i srebrny medal

Edmund Chrzanowski – złoty medal
Stanisław Antkowiak – jeden srebrny i dwa brązowe medale

Jan Pluta – srebrny i brązowy medal
Stefan Budzyński – srebrny medal
Włodzimierz Kamiński – srebrny medal

Ludwik Pluta – srebrny medal
Sebastian Nowicki – srebrny medal
Czesław Ciszewski – dwa brązowe medale
Zenon Sobczak – brązowy medal

Józef Wanat – brązowy medal
Wszyscy oprócz Budzyńskiego byli wychowankami Unii i oprócz zaznaczonych przypadków zdobywali medale jako jej zawodnicy.

Lekkoatletyka

Włodzimierz Kaźmierczak – lekkoatleta. Wychowanek Unii, w barwach Olimpii zdobył srebrny medal MP w sztafecie 4x100 m.

MEDALIŚCI DRUŻYNOWYCH MISTRZOSTW POLSKI SENIORÓW

Drużyna zapasników Unii – dwa wicemistrzostwa Polski, kilka razy na trzecim miejscu w I lidze.

Henryk Brodziszewski – drużynowe mistrzostwo Polski w zapasach jako zawodnik Legii

Andrzej Fischer – drużynowe wicemistrzostwo i trzecie miejsce w lidze jako zawodnik Górnika Zabrze

Włodzimierz Kaźmierczak – drużynowe mistrzostwo Polski w rugby jako zawodnik Polonii Poznań.

Stanisław Kowalski – dwa drużynowe mistrzostwa i dwa wicemistrzostwa Polski w rugby jako zawodnik Polonii Poznań, trzecie miejsce z Posenią.

Joanna Walich – dwa wicemistrzostwa Polski w koszykówce jako zawodniczka CCC Polkowice

Sebastian Nowicki – drużynowe mistrzostwo Polski w drużynie AKS Białogard

📷 Medaliści mistrzostw Polski. Od lewej: Zdzisław Schneider, Zenon Sobczak, Włodzimierz Kamiński, Ludwik Pluta, Stanisław Antkowiak, Jan Włodarczyk i Jan Pluta

Paweł Bocian
w barwach
Fortuny
Düsseldorf

Medaliści mistrzostw Polski juniorów i młodzików – także olimpiad, igrzysk, spartakiad młodzieży oraz innych rozgrywek o randze mistrzostw Polski w danej grupie wiekowej

Gimnastyka:

Ewelina Sojecka – złoty i srebrny medal Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży

Drużyna gimnastyczek Unii – mistrzostwo Polski młodziczek

Koszykówka

Drużyna koszykarek rocznika 1977 – srebrny medal MP juniorek, brązowy medal MP kadetek

Drużyna koszykarek roczników 1978 i 1979 – złoty medal MP kadetek

Judo

Agnieszka Wencewicz – brązowy medal MP juniorek młodszych

Lekkoatletyka

Sztafeta 4 x 60 m dziewcząt (Alicja Kaźmierczak, Barbara Krawaczek, Alicja Nowotarska, Małgorzata Pogorzelska) – srebrny medal MP młodziczek

Sztafeta 4 x 200 m chłopców (Marek Talarczyk, Robert Błochowiak, Piotr Mikołajczak, Paweł Płotkowiak) – mistrzostwo Polski szkół podstawowych

Paweł Szewczyk – 300 m przez płotki – złoty medal na Ogólnopolskiej Spartakiadzie Młodzieży
Artur Rożnowski – rzut oszczepem – srebrny medal na Igrzyskach Młodzieży Szkolnej

Sławomir Mroźny – skok wzwyż – mistrzostwo Polski szkół zawodowych

Piłka nożna

Paweł Bocian – piłka nożna – jako zawodnik reprezentacji Poznania – srebrny medal na Ogólnopolskiej Spartakiadzie Młodzieży

Rafał Jankowski, Tomasz Stankiewicz – piłka nożna – pierwsze miejsce w Pucharze im. Kazimierza Deyny (U-16) w reprezentacji okręgu poznańskiego

Maciej Lesiński – piłka nożna – drugie miejsce w Pucharze im. Wacława Kuchara (U-15) w reprezentacji okręgu poznańskiego

Paweł Józwiak i Piotr Ziętek – piłka nożna – drugie miejsce w Pucharze im. Wacława Kuchara (U-15) w reprezentacji okręgu poznańskiego

Podnoszenie ciężarów

Andrzej Napierała – podnoszenie ciężarów – srebrny medal Ogólnopolskiej Spartakiady Młodzieży

Sumo

Jakub Siemiński – brązowy medal MP juniorów

Piotr Chełek – dwa brązowe medale MP juniorów, brązowy medal MP kadetów

Na mistrzostwach startowali jako zawodnicy klubu Sobieski Poznań

Zapasy

Józef Wanat – złoty i srebrny medal MP juniorów

Ludwik Pluta – złoty medal MP juniorów

Maciej Krakowski – złoty medal MP juniorów

Marian Dykier – złoty medal MP juniorów

Włodzimierz Puwałowski – złoty medal MP młodzików, srebrny MP juniorów

Tadeusz Witkowski – srebrne medale MP juniorów i młodzików

Dariusz Stanisławski – srebrny medal MP juniorów

Ryszard Kasprzak – srebrny medal na Ogólnopolskiej Spartakiadzie Młodzieży

Łukasz Cygan – brązowy medal na młodzieżowych MP i brązowy medal MP kadetów (zdobyte po przejściu z Unii do Sobieskiego)

☞ Sebastian Nowicki i Zdzisław Schneider

Paulina Opielska – brązowy medal MP kadetek (startował jako zawodniczka klubu Sobieski Poznań)

Krzysztof Borowczyk – brązowy medal MP kadetów (startował jako zawodnik klubu Sobieski Poznań)

Maciej Echaust – brązowy medal MP młodzików, brązowy medal MP kadetów

Sebastian Nowicki – złoty i dwa brązowe medale MP juniorów, brązowy medal młodzieżowych MP, srebrny i brązowy medal MP kadetów

Maciej Katarzyniak – brązowy medal MP juniorów, brązowy medal MP kadetów,

Jakub Siemiński – brązowe medale MP juniorów w stylu klasycznym i wolnym, złoty, srebrny i brązowy medal MP kadetów,

Kacper Konczalik – brązowy medal MP juniorów

Piotr Chełek – złoty medal MP młodzików, dwa brązowe medale MP kadetów, złoty medal drużynowych MP kadetów w drużynie z Wielkopolski

Olaf Cierzniewski – brązowy medal MP kadetów, brązowy medal MP młodzików, złoty medal drużynowych MP kadetów w drużynie z Wielkopolski

Anna Starszak – srebrny i brązowy medal MP młodziczek (jako zawodniczka Grunwaldu Poznań)

Michał Kałużny – brązowy medal MP młodzików

Patryk Krobski – brązowy medal MP młodzików

Mateusz Wierziński – brązowy medal MP młodzików

Obiekty

– od lat nad Jeziorem Swarzędzkim

Nareszcie!

Sprawa budowy Stadionu Miejskiego w Swarzędzu, która od dłuższego już czasu podnoszona była już kilkakrotnie przez miejscowe stowarzyszenia sportowo-wychowawcze, bezpośrednio budową stadionu zainteresowanych, zaczyna wkraczać na realne tory.

Dnia 12 maja odbyło się zebranie organizacyjne prezesów i delegatów stowarzyszeń sportowo-wychowawczych, przy udziale:

Podkomitet P. W. i W. F. p. Kędzia sekret. miejski Hsrecskie Środowisko Staniewski Soszyński, Org. Młodzieży Pracującej — Jaskowiak, K. P. H. Swarzędz — Zębki, P. W. Pocztowe — Potrawiak Smaga, Tow. Gimn. „Sokół” — Rządkiewicz, Słow. Sport. Swarzędz — Ogrobisz Z. S. Pododda, Swarzędz — Maik, K. S. „Unia” Korcz (Melosik) Gromada St. Harc. Sobczak Leon, Suchocki J. Wejciechowski W.

Zgromadzenie zaigali i prowadził z ramienia gromady starszo-harcerskiej p. Sobczak Leon.

W toku zebrania wygłosił się szereg kwestii związanych z realizacją budowy stadionu, a przede wszystkim kwestia finansowa.

Zebrani dowiadują się, że teren pod przyszły stadion został przez miasto nabyty w roku 1930 z rąk p. Hoffmayera. Ogółem zakupiono około 11 mórg położonych przy Strzelnicy Bractwa Kurkowego. Niestety na zniwelowanie tego terenu i urządzenie stadionu nie znalazły się do tej pory odpowiednie kredyty w budżecie miejskim i prawdopodobnie w najbliższej przyszłości się nie znajdą. Wobec tego stowarzyszenia są zdane na wykonanie tego projektu we własnym zakresie, co znówu jest tylko możliwym przy współpracy oraz poparciu całego miejscowego społeczeństwa. Ufając, że społeczeństwo nasze swej pomocy nie odmówi i przyczyni się temsamem do zrealizowania tak ważnego problemu, jakim dzisiaj jest wychowanie fizyczne młodzieży, zebrani postanowili powołać do życia specjalny Komitet Budowy Stadionu. W skład którego wchodzi delegaci wszystkich miejscowych stowarzyszeń o charakterze sportowo-wychowawczym. Zamianowany w ten sposób Komitet wybrał jednogłośnie prezydium w następującym składzie.

Przewodniczącego — p. Stanisławskiego burm. zast. przew. — p. Zębskiego, sekretarza — p. Sobczaka Leona, skarbnika — p. Potrawiaka nacz. poczt. członka zarządu — p. Sobczaka Józefa zawiad. stacji.

Na zebraniu zapadły następujące uchwały, mając na celu zebranie funduszy potrzebnych na budowę stadionu:

Komitet wniesie podanie do M.K.F.F. o zatrudnienie w okresie zimowym bezrobotnych wyłącznie przy budowie stadionu, podobnie jak w r. ub. przy pracach kanalizacyjnych

Komitet poprosi wszystkie miejscowe stowarzyszenia o zadeklarowanie pewnej części dochodu z urządzonych imprez.

Urządzenie wielkiej imprezy dochodowej przez Komitet Budowy Stadionu. Komitet wniesie podanie do Wydziału Powiatowego w Poznaniu i Zarządu Miejskiego w Swarzędzu o udzielenie pewnych subwencji na ten cel.

⊗ Mecz piłkarski na boisku przy torach kolejowych. W tle widać przejeżdżający pociąg

Pierwszą i przez długi czas jedyną sekcją była drużyna piłki nożnej. Mecze rozgrywano początkowo na pokrytym trawą placu nad Jeziorem Swarzędzkim, a w latach 1922-23 na gruncie przy szosie kobylnickiej ofiarowanym przez ojca dwóch piłkarzy Unii Stanisława Górczyńskiego.

Kolejnymi miejscami rozgrywania meczów były należące do Stanisława Rybarskiego torfowisko przy stawie rybnym (1924-25) i przydzielone przez miasto grunty za torami kolejowymi, gdzie powstało boisko, które służyło piłkarzom Unii przez prawie dziesięć lat.

Oprócz sekcji piłki nożnej od 1929 roku Unia posiadała sekcję tenisa stołowego i tenisa ziemnego. W tenisa początkowo grano na wynajmowanym korcie w ogrodzie Marko. Później młodzi tenisiści zbudowali własny kort na terenie wydzierzanym od Bractwa Kurkowego.

W końcu lat 20. władze miasta kupiły od Hoffmayera 11 mórg przy strzelnicy, aby wybudować stadion miejski. Dalsze grunty podarował klubowi Kazimierz Zaporowski. Ze względu na światowy kryzys gospodarczy w pierwszej połowie lat 30. nie prowadzono na tym gruncie żadnych inwestycji. Dopiero w 1935 roku powołano komitet budowy stadionu,

na czele którego stanął burmistrz Staniewski.

Boisko przy strzelnicy powstało w 1936 roku, na 15-lecie działalności KS Unia – w tym samym miejscu, gdzie znajduje się obecny stadion. Boisko zostało ogrodzone i dopiero od tego momentu można było zacząć pobierać opłaty za wstęp na imprezy sportowe.

W okresie okupacji hitlerowskiej majątek Unii został skonfiskowany, a boisko i kort zdewastowane.

W 1942 roku powstała nielegalna drużyna piłkarska złożona głównie z byłych zawodników Unii. Zbudowano nowe boisko w Nowej Wsi, a bramki wykonał Henryk Lisiecki. Na tym boisku grano do 1943 roku, kiedy wielu zawodników zostało aresztowanych.

Jeszcze w latach 40. odbudowano boisko i postawiono wokół niego płot. Nad Jeziorem Swarzędzkim zbudowano pomost i skocznię. Powstał także nowy kort tenisowy, ale reaktywowana sekcja szybko zakończyła działalność. Zapaśnicy walczyli w tym czasie na macie zrobionej z przekazanych przez Romana Kamińskiego worków po cukrze.

Od końca lat 40. źródłem pomocy materialnej dla klubu stały się Swarzędzkie Fabryki Mebli oraz Zrzeszenie Sportowe „Unia”. Dzięki otrzymanemu sprzętowi powstały sekcje tenisa stołowego, pływania i gier sportowych. Tapicernia SFM wykonała dla zapaśników nową matę o wymiarach 6x6 metrów.

🕒 Budowa kortu tenisowego

W 1954 roku dzięki dotacji ze Zrzeszenia Sportowego „Unia” rozbudowano salę klubową, powstała też szatnia i łazienka. Poprawiło to warunki treningów wszystkich sekcji.

W połowie lat 50. powstała sekcja koszykówki. Ponieważ w Swarzędzu nie było odpowiedniej sali nadającej się do gry w klasie B, treningi odbywały się w Poznaniu. Było to spore utrudnienie dla zawodników i sekcja wkrótce została rozwiązana.

W 1958 roku klub otrzymał dotację, dzięki której wyremontowano salę klubową i założono w niej centralne ogrzewanie. Przy boisku zamontowano urządzenia lekkoatletyczne, a wokół boiska powstała bieżnia. Dzięki temu mogła rozwijać się sekcja lekkiej atletyki. Odnowiono również ogrodzenie boiska.

🕒 Boisko Unii – zdjęcie z końca lat 40.

Jan Fiedler zwycięża w biegu na 6000 m podczas spartakiady Leśników i Drzewiarzy w roku 1970. Na stadionie Unii była wówczas bardzo dobra bieżnia.

Powstała w 1966 roku sekcja podnoszenia ciężarów ćwiczyła początkowo w sali klubowej. Treningi, podczas których duże ciężary regularnie uderzały o pomost, spowodowały po pewnym czasie pęknięcie ścian. W latach 70. i 80. ciężarowcy ćwiczyli w wynajmowanej sali nad Jeziorem Maltańskim.

W latach 70. klub doczekał się kolejnych inwestycji. Powstał asfaltowy kort tenisowy, który jednak był używany jedynie w celach rekreacyjnych. Klub zyskał także małe i średnie boisko piłkarskie i nowe metalowe bramki. Wytyczono także teren pod dwie duże płyty piłkarskie. W 1973 roku powstał roboczy komitet budowy hali sportowej. Za 200 tys. zł kupiono plany budowy pełnowymiarowej hali sportowej. Budowa nie doszła do skutku, ponieważ w 1976 roku Edward Gierek wstrzymał wszystkie nierozpoczęte inwestycje.

W roku 1981 powstał dobrze wyposażony budynek socjalny, w którym znajdowały się szatnie, gabinety odnowy biologicznej, łaźnie, sauna i magazyny. W budynku powstał także hotel, który był źródłem wpływów dla klubu. Jak wspominają Andrzej Pawlak i Włodzimierz Kaźmierczak, budowa rozpoczęła się od tzw. czynu partyjnego, w ramach którego wyrwano trochę chwastów i wykarczowano kilka krzewów. Następnie wystąpiono o pieniądze na kontynuowanie prac rozpoczętych podczas „czynu”. Duża część płyt, z których powstał hotel, została kupiona za grosze. Płyty z obtłuczonymi narożnikami były sprzedawane jako wybrakowane, gdyż nie tynkowano wówczas bloków mieszkalnych i ubytki byłyby wyraźnie widoczne. Na budowie wiele godzin spędzali Włodzimierz Kaźmierczak i Wiesław Zaporowski. Do budowy przyczyniły się także

Swarzędzkie Fabryki Mebli, które przekazały wyposażenie hotelu.

W 1984 roku wrócił temat budowy hali. Zakupiono nowe plany, tym razem hali niepełnowymiarowej. W tym samym roku wmurowano kamień węgielny. Hala, którą oddano do użytku w 1989 roku, została zbudowana dzięki dotacjom z Głównego Urzędu Kultury Fizycznej, Totalizatora Sportowego i urzędu wojewódzkiego. Swoją udział w pozyskaniu dotacji na obiekty Unii miał słynny trener piłkarski Kazimierz Górski. Działacze Unii zaprosili go do Swarzędza, pokazali gabinety odnowy oraz saunę i roztoczyli przed nim wizję stworzenia ośrodka szkolenia młodzieży. Ponieważ ze zdaniem pana Kazimierza liczono się w sportowej centrali, ułatwiło to zdobycie pieniędzy na budowę.

Dzięki nowej hali w Swarzędzu zagościł sport na najwyższym poziomie. W latach 1990-92 w hali Unii odbyły się trzy edycje Turnieju Wiosny w gimnastyce artystycznej rozgrywanego wcześniej w poznańskiej Arenie. Wzięły w nim udział zawodniczki z kilkunastu państw. Organizacją turnieju kierował Włodzimierz Kaźmierczak. W 1991 roku w Swarzędzu odbył się finał Pucharu Polski w koszykówce kobiet, w którym ŁKS pokonał Polonię Warszawa. W 1992 roku swarzędzka hala była areną przedolimpijskich zmagani polskich zapaśników. Swoje spotkania rozgrywała w Swarzędzu pierwszoligownia owa drużyna koszykarzy Lecha Poznań pod wodzą Eugeniusza Kijewskiego.

📍 Wiesław Zaporowski i Włodzimierz Kaźmierczak podczas budowy hotelu

📍 Wicepremier Edward Kowalczyk wmurowuje kamień węgielny pod halę sportową

Zgodnie z ustawą o samorządzie terytorialnym z 1990 roku obiekty Unii zostały skomunalizowane. W roku 2004 zmodernizowano halę sportową.

W 2006 roku na Stadionie Miejskim w Swarzędzu odbyły się mecze mistrzostw Europy juniorów U-19. W Swarzędzu odbyły się mecze

Czechy – Austria i Szkocja – Turcja. Największą karierę z zawodników, którzy w nich wystąpili zrobił Arda Turan z Galatasaray, który grał później w Atletico Madryt i Barcelonie. Był też kapitanem reprezentacji Turcji, w której zagrał 100 meczów. Dzięki środkom z Urzędu Miasta i Gminy przed turniejem stadion gruntownie wyremontowano. Zamontowano 750 plastikowych krzesełek i zadaszenie nad częścią trybun. Remont objął także szatnie i pomieszczenia zaplecza.

📍 Prezes Andrzej Pawlak przemawia podczas otwarcia hali

📍 Hala Unii

Kolejna modernizacja stadionu miała miejsce w roku 2016. Wtedy wokół boiska piłkarskiego zbudowano bieżnię, a za jedną z bramek skocznię do skoku w dal. Płyta główna zyskała system nawadniania, a cały stadion nowe oświetlenie. Obecnie oprócz płyty głównej piłkarze używają certyfikowanego boiska ze sztuczną nawierzchnią oraz trzeciego boiska, na który trenują grupy młodzieżowe. Można śmiało powiedzieć, że Stadion Miejski w Swarzędzu jest jednym z najładniejszych i najnowocześniejszych obiektów w czwartej lidze.

 Bilet na mecz Turcja – Szkocja
na Euro U19

 W roku 2012 w Swarzędzu odbył się mecz eliminacji Euro U19, w którym Malta zwyciężyła San Marino 4:0

 Trybuna zmodernizowana w 2006 roku przed Euro U19

Po latach wróciły do Swarzędza walki zapasnicze. W hali Unii odbywały się między innymi Puchar Burmistrza Miasta i Gminy Swarzędz oraz mecze Krajowej Ligi Zapasniczej. Jeden z nich transmitowała na żywo TVP Sport.

📍 Stadion Miejski nosi imię założyciela Unii – Mariana Zaporowskiego

📍 Na pierwszym planie hala sportowa i Stadion Miejski. Po lewej boisko ze sztuczną nawierzchnią, za kortami tenisowymi boisko treningowe. Biuro klubu i szatnie znajdują się w budynkach między halą i boiskami.

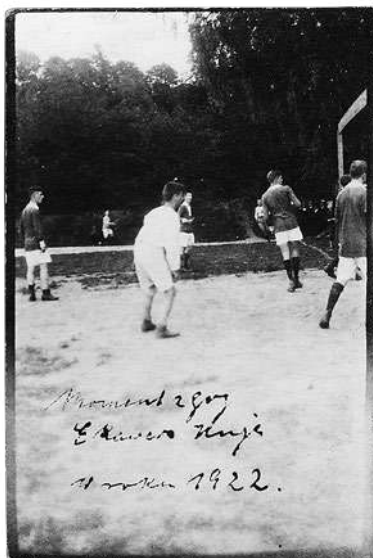
Piłka nożna

– od klasy C do trzeciej ligi

Jeden z pierwszych
meczów Unii
z Ekawerą Wrześnią

RODZINA ZAPOROWSKICH

Związana jest z Unią od początku klubu. Nauczyciel Marian Zaporowski był założycielem i pierwszym prezesem klubu. Kazimierz Zaporowski ofiarował klubowi działkę. Piłkarzami w okresie międzywojennym byli też Mieczysław i Zygmunt. Jarosław Zaporowski uprawiał zapasy w Stowarzyszeniu Sportowym Swarzędz, a po wojnie należał do pierwszej zapaśniczej drużyny Unii. Witold Zaporowski był tenisistą. Jego syn Wiesław ukończył AWF w Poznaniu i od lat 70. trenował lekkoatletów Unii. Był także przez lata trenerem młodzieżowych drużyn piłkarskich. W latach 1972-96 należał do zarządu klubu. Michał, syn Wiesława, należał do najzdolniejszych wychowanków Unii. Grał m.in. w drugoligowych Miedzi Legnica i Odrze Szczecin oraz w holenderskim SVZW Wierden (III liga). Jego siostra Agnieszka uprawiała w Unii koszykówkę.

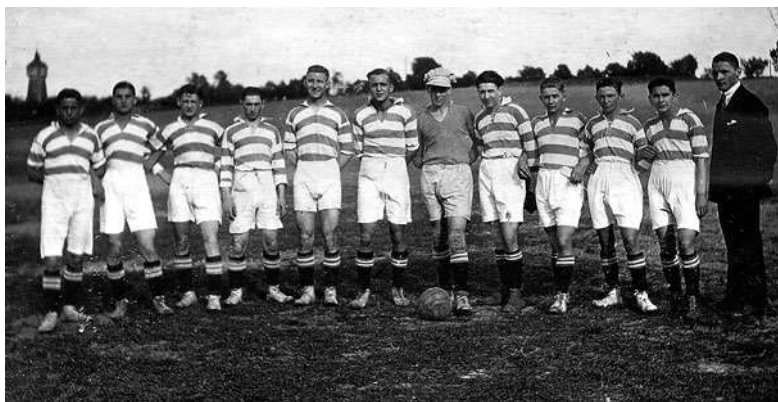
Unia Swarzędz jako jednosekcyjny klub piłkarski została założona 15 sierpnia 1921. Można śmiało powiedzieć, że chęć gry w piłkę nożną była powodem, dla którego grupa młodych swarzędzan postanowiła założyć klub sportowy. Swarzędzcy piłkarze przez minione 90 lat przeszli długą drogę od pierwszych towarzyskich meczów, przez zmagania w klasach C, B i A, aż po obecne występy w trzeciej lidze. Wychowankowie Unii byli reprezentantami Polski, grali też w ekstraklasie – są to osiągnięcia, o jakich założyciele klubu nie mogli nawet marzyć, bo warto przypomnieć, że pierwszy międzypaństwowy mecz Polska

rozegrała z Węgrami w Budapeszcie w grudniu 1921 roku. Jeszcze później wystartowała ogólnopolska liga piłkarska utworzona dopiero w 1927 roku.

W pierwszym okresie działalności piłkarzami byli między innymi: Mieczysław Zaporowski, Zygmunt Zaporowski, Józef Buława, Tadeusz Bieszkowski, Antoni Pacyński, Marian Zaporowski, Tomasz Ocetkiewicz, Danielczak I, Danielczak II, Pope, Waław Zawitaj, Wierzbicki, Jan Dytkiewicz, Kazimierz Pohl, Stefan Wrembel, Noskowiak, Franciszek Schneider, Franciszek Nowicki, bracia Antoni i Jan Górczyński, Wincenty Konieczny,

⊗ Piłkarze Unii w roku 1924. Aż do lat pięćdziesiątych zdarzało się, że drużyny pozowały do zdjęć zgodnie z ustawieniem na boisku: bramkarz, dwaj obrońcy, trzech pomocnicy i pięciu napastników

⊗ Piłkarze Unii w 1925 roku. Stoją od lewej: Franciszek Nowicki, Stefan Wrembel, Zygmunt Zaporowski, Jan Dytkiewicz, Henryk Dąbkiewicz, Roman Kamerduta, Jan Szumski, Zygfryd Cichosz, Stefan Sobczak, Franciszek Schneider, Leon Nowicki, założyciel klubu Marian Zaporowski

⊗ W Encyklopedii Fuji to jest pierwsze zdjęcie Lecha Poznań, który miał przed sobą jeszcze kilka zmian nazwy, zanim doszedł do obecnej. Odbitka została znaleziona w albumie jednego z przedwojennych piłkarzy Unii, co oznacza, że Unia mogła być jednym z pierwszych przeciwników TS Liga Dębiec

„Unja” - Swarzędz — „Olimpia” - Poznań 4:3 (2:2)

Drużyny „Unji” i „Olimpii” przed meczem w Swarzędzu. Spotkanie to zakończyło się zasłużonym zwycięstwem drużyny gospodarzy, która znajduje się w tym sezonie w doskonałej formie i rokuje jak najlepsze nadzieje na przyszłość. (dąb)

H. Noskowiak *J. Dytkiewicz*
Dzielni gracze H.S. „Unja”
Swarzędz

Henryk Dąbkiewicz i Jan Dytkiewicz. Pierwsze mecze rozegrano z Uranią Starołęką, Ekawerą Września i Polonią Poznań – wszystkie zakończyły się zwycięstwami Unii. Z relacji ustnych i dat na zdjęciach wynika, że odbyły się one wiosną 1922 roku, co oznaczałoby, że w roku założenia klubu rozgrywano jedynie mecze wewnątrz sekcji.

Piłkarze Unii występowali za zwyczaj w białych spodenkach i koszulkach w fioletowo-białe (pionowe lub poziome) pasy.

Sport

„Unja” – Swarzędz rozgromiła drużynę „Strzelca” — Pobiedziska 20:0 (10:0).

Junjorzy „Unji” odnieśli rekordowe zwycięstwo nad rezerwami „Strzelca” w stos. 8:0 (2:0). Ubiegłej niedzieli bawili obiedrużyny „Unji” swarzędzkiej w Pobiedziskach, gdzie rozegrano dwa mecze piłkarskie z drużynami tamt. Oddziału Strzeleckiego. Nasamprzód odbyły się zawody drużyn nadczłonowych, które przyniosły rekordowe wprost zwycięstwo junjorom „Unji” w stosunku 8:0 (2:0). Pierwszy debiut II. drużyny u progu sezonu wiosennego wypadł doskonale. Młodzi zwycięzcy zademonstrowali grę piękną, którą ponad to cechowały takie atuty jak szybkość, technika i ambicja. Zespół ten stanowi doskonały narybek piłkarski dla klubu, jednak należałoby od chwili rozpoczęcia sezonu otoczyć należytą opieką, aby mógł spełnić pokładane w nim nadzieje.

Przy pięknej wiosennej pogodzie rozegrano główne spotkanie, które zgromadziło na boisku miejskim w Pobiedziskach około 200 widzów. Gra obfitowała w niezliczoną ilość emocjonujących momentów podbramkowych, zakończonych przeważnie goalem i była prowadzona w szybkim tempie od pierwszej do ostatniej chwili. Siły przeciwników były rażąco nierówne: goście gospodarzy swą doskonałą techniką, hartem do piłki, przebojowością i strzałami na bramkę. Atak „Unji” podzielił się łupem zdobytych 20 bramek, z których jedna tylko była samobójczą. Jest to najwyższy wynik, jaki „Unja” kiedykolwiek uzyskała na obcym boisku. A przynajmniej trzeba z całą otwartością, że wynik na jaki się „Unja” zdobyła, jest nierzeczywiście zasłużony. Gospodarze natomiast przedstawiali się nieźle fizycznie i jakoś lepiej dawali sobie radę z trudnym terenem, jako całość przedstawiają zespół mało wartościowy, który jeszcze pilnie i przez dłuższy okres czasu musi popracować nad sobą, ażeby zdobyć się wprężać na lepsze wyniki. Oba mecze prowadził p. St. Noskowiak, kandydat na związkowego sędziego piłkarskiego. (dąb)

© Piłkarze Unii: Stanisław Noskowiak i Jan Dytkiewicz. Noskowiak w latach 30. był sędzią piłkarskim. Dytkiewicz zadenonował z inicjatorów nadania klubowi nazwy Unia

🕒 Drużyna Unii z 1926 roku.
Stoją od lewej: Marian Zaporowski,
Franciszek Schneider, Leon Nowicki,
Mieczysław Kunert, Florian Pohl,
Adam Dytkiewicz, Stefan Sobczak,
Jan Dytkiewicz, Zygmunt Zaporowski,
Michał Lewicki, Tomasz Ocetkiewicz
i Jan Szumski

🕒 Stanisław Pohl – piłkarz,
a także działacz Unii.
Był w latach 30. sekretarzem klubu,
jest wymieniany wśród prezesów
z tego okresu

**Od lewej: trener Unii
Marian Binek,
Bronisław Sobczak,
Witold Kutakowski,
Alfred Rządkiwicz** ➔

BRONISŁAW SOBCZAK

Uważany jest za najlepszego piłkarza przedwojennej Unii. Grał w niej do końca lat 40. Jego syn Zenon został zapaśnikiem – wywalczył brązowy medal mistrzostw Polski. Małgorzata Begier, wnuczka Bronisława, grała w Unii w koszykówkę.

ALFRED RZADKIEWICZ

Był jednym z najlepszych piłkarzy Unii w latach 30. Po wojnie, w roku 1945, został prezesem klubu. Później trenował młodych piłkarzy Unii.

W 1926 roku Unia była już zarejestrowana w Poznańskim Okręgowym Związku Piłki Nożnej. Posiadała trzy drużyny – drugą założył Waław Szelejowski, a juniorami opiekował się Antoni Ogórkiewicz. Pierwsza drużyna zadebiutowała w rozgrywkach ligowych klasy C. Uczestniczyła także w turnieju o Puchar POZPN, w których występowały takie drużyny jak poznańskie Warta, Pogoń, Unia, Zorza, Urania i Cybina, Polonia Leszno, Notec Chodzież oraz drużyna 58. Pułku Piechoty. Turniej po raz trzeci z rzędu wygrała poznańska Warta.

Z okresu międzywojennego zachowało się sporo zdjęć, natomiast bardzo trudno dotrzeć do wyników i tabel z tego okresu. Oto niektóre z nich – na podstawie relacji prasowych.

W 1934 roku Unia przegrała z Unią Poznań 1:2, wygrała z Podgórzem 3:1. W 1935 roku – z okazji święta WF i PW Unia rozegrała mecze ze Strzelcem Pobiedziska. Pierwsza drużyna wygrała 20:0, a juniorzy

wygrali z drugą drużyną Strzelca 8:0. W tym samym roku Unia pokonała Posnanię 8:3 – w tym meczu wyróżnił się obrońca Mieczysław Kunert. W drugim dniu Świąt Wielkanocnych Unia wygrała z piłkarzami Poznańskiej Huty Szkła 20:2, a 12 maja 1935 – pokonała Olimpię Poznań (która nie miała nic wspólnego z późniejszą powojenną Olimpią) 4:3 – bramki strzelili Bronisław Sobczak 2, Rządkiwicz, W. Kułakowski.

30 maja 1935 Unia wygrała z Britannią 6:2 po bramkach bramki Rządkiwicza (2), B. Sobczaka (2), Dykiera i Kochanowskiego. Skład Unii: Starosta – W. Kułakowski, Stanisław Pohl – Waław Piechnicki, Gruszczewski, Waław Kułakowski – Andrzej Kochanowski, Bronisław Sobczak, Dykier, Alfred Rządkiwicz, Kaźmierczak. Nie wiadomo, czy właśnie ten mecz decydował o wejściu do klasy B. Awans ten nastąpił w 1934 lub 1935 roku właśnie po pokonaniu Britannii.

⌚ Piłkarze pierwszej drużyny Unii w roku 1937. Stoją od lewej: Roman Kurczewski, Marian Kułakowski, Bronisław Sobczak, Wacław Piechnicki, Tomasz Ocetkiewicz, Andrzej Kochanowski, Lutz Hoffmeyer, Mieczysław Kunert. Klęczą: Henryk Ostrowski, Witold Kułakowski, Wacław Kułakowski

⌚ Piłkarze Unii w roku 1938 – prawdopodobnie w ostatnich przedwojennych strojach. Pierwszy z lewej Alfred Rządiewicz, obok bramkarz Henryk Ostrowski. Dalej Jan Kaźmierczak, Wacław Kułakowski, Mieczysław Kunert, Wacław Piechnicki, Andrzej Kochanowski, Roman Kurczewski, a między nimi kilka osób nierozpoznanych

KĄŻMIERCZAKOWIE

Należą do najbardziej zasłużonych rodzin w historii Unii. W prezentowanej obok drużynie Unii grało pięciu braci: Feliks, Jan, Leon, Wacław i Walery. Po wojnie Leon, Wacław i Walery mieli pewne miejsca w pierwszej jedenastce: Leon na środku pomocy, Walery na skrzydle i Wacław jako tęcznik. Jan, Leon i Walery byli też działaczami Unii. Jan Kążmierczak był przez wiele lat gospodarzem klubu. Żona Jana Janina Kążmierczak aż do lat 90. dbała o stroje piłkarzy. Synem Janiny i Jana był Włodzimierz (więcej o nim na str. 91). Alicja Kążmierczak – córka Leona – uprawiała lekkoatletykę. Zdobyła wicemistrzostwo Polski młodzieżek w sztafecie 4x60 m.

Unia w okupowanej Warszawie. Od lewej: Bogdan Andrzejewski, Leszek Weychan, Jan Kążmierczak, Wacław Kążmierczak, Zbigniew Ryłski, Stefan Lasiewicz, Leon Kążmierczak, Jerzy Dryngowski, Alojzy Zawitaj, Walery Kążmierczak, Henryk Dryngowski, Feliks Kążmierczak i Berek Andrzejczak

W 1936 roku nastąpiła zmiana w systemie rozgrywek ligowych – do klas A, B i C doszła liga okręgowa. Unia od tego roku występowała w klasie A – nie wiadomo, czy na skutek awansu, czy też wspomnianej reformy systemu.

W 1937 roku do sierpnia pierwsza drużyna rozegrała 11 meczów, wygrywając siedem, remisując jeden i przegrywając trzy. Bilans bramek to 40 zdobytych i 29 straconych.

Według statystyk sporządzonych przez jednego z ówczesnych piłkarzy Tadeusza Nowickiego od powstania klubu do 1939 Unia rozegrała 433 mecze, z czego 237 wygrała, 151 przegrała i 45 zremisowała.

Bilans bramek 1336-956. Przez sekcję przewinęło się w tym czasie 179 zawodników. Najlepszym graczem tego okresu był Bronisław Sobczak, który strzelił 190 bramek. Drugim snajperem był Alfred Rządiewicz (153 gole). Do najlepszych piłkarzy należeli też: Mieczysław Kunert, Stanisław Pohl, Henryk Ostrowski, Franciszek Schneider, bramkarz Jan Szumski, Jan Kążmierczak, bracia Kułakowscy, Antoni Sobczak, Wacław Piechnicki, Henryk Dąbkiewicz, Zenon Sobkowiak, Zygmunt Zaporoński i Andrzej Kochanowski. Warto przypomnieć także Lutza Hoffmeyer, jedyne Niemca w drużynie Unii, który był podobno znakomitym

lewoskrzydłowym. W 1939 roku sekcja liczyła 113 członków, miała trzy drużyny grające w klasach A, B i C.

Tabela klasy A w roku 1939

Ostrowia Ostrów	24 pkt	64:23
Stomil Poznań	20 pkt	61:29
Admira Poznań	18 pkt	46:32
HCP Ib	17 pkt	49:37
Unia Swarzędz	12 pkt	35:58
Blask Poznań	8 pkt	27:50
Korona Poznań	5 pkt	24:35
Kościański KS	4 pkt	20:61

Podczas okupacji hitlerowskiej działalność wszelkich polskich organizacji, w tym klubów sportowych, była zakazana. Mimo to znalazła się grupa młodych ludzi, która zdecydowała się na nielegalne uprawianie sportu. W 1942 roku pod lasem w Nowej Wsi powstało boisko piłkarskie. Bramki wykonał Henryk Lisiecki. W Komitecie organizacyjnym byli oprócz niego: Marian Anioł, Leon Brodowski, Stefan Budzyński (kierownik drużyny), Mieczysław Dobiński, Tadeusz Nowicki, Karol Nowotarski, Wacław Kułakowski (kapitan), Józef Skrzypczak. Ta nieoficjalna Unia rozgrywała mecze z drużynami z Kobylegopola, pracownikami kolejowymi i młodzieżą z ul. Wodnej z Poznania. Zachowało się kilka wyników:

Unia I – pracownicy kolei	1:4
Unia I – Wodna	1:4
Unia II – Kobylepole II	10:0
Unia I – Osiedle	1:0
Unia II – Kobylepole II	4:3
Unia I – Kobylepole I	6:0

Na mecze przychodzili liczni mieszkańcy Swarzędza i okolic.

Niestety, radość z uprawiania sportu nie trwała długo. W 1943 roku niektórzy członkowie drużyny zostali aresztowani, inni zostali uznani za zakładników na wypadek sabotażu dokonanego przez Polaków. Część trafiła do obozów, z których nigdy nie wróciła do Swarzędza – zamordowany został m.in. Henryk Lisiecki.

Na terenie Generalnej Guberni drużyna złożona z graczy Unii i uzupełniona piłkarzami z Poznania grała m.in. z Marymontem i Polonią z Warszawy oraz Cracovią i Wisłą z Krakowa. W tej drużynie grali m.in. bracia Kaźmierczakowie, Henryk Drynkowski, Bronisław Sobczak i Henryk Ostrowski. Mecze rozgrywano m.in. na boiskach w parku Skaryszewskim i przy ul. Podskarbińskiej. Prezentowane obok zdjęcie pochodzi z meczu Unii z Polonią Warszawa przegranego 3:4. Według relacji swarzędzkich sportowców w Polonii grało wówczas kilku późniejszych mistrzów Polski z 1946 roku i porażka różnicą jednej bramki to najkorzystniejszy wynik, jaki udało się uzyskać w kilku meczach rozegranych z warszawską drużyną. Podczas jednego z meczów rozgrywanych w Generalnej Guberni na boisku pojawiło się gestapo. Niemcy, zamiast aresztować zawodników, umówili się z nimi na mecz piłkarski. Ten niezwykle pojedynek Unia wygrała 2:1.

Stefan Szczublewski, junior przedwojennej Unii, jako dwudziestolatek trafił w 1940 roku do obozu w Dachau. Również tam zdarzyła się okazja do uprawiania sportu. Komendant obozu Weiss w 1943 roku zezwolił na urządzenie boiska. Więźniowie wygrzebiali kamienie, nawieźli ziemi i żwiru. Bramki obciągnięto siatką drucianą. Grało około 15 drużyn różnych narodowości, w tym dwie polskie. Stefan Szczublewski grał w jednej z nich, złożonej z Polaków wybranych spośród kolumny Deutsche Ausrüstungswerke. Wycieńczeni więźniowie za wygrany mecz mogli otrzymać np. dodatkowy talerz zupy. Grano zazwyczaj w soboty, a mecze oglądało nawet kilkanaście tysięcy więźniów. Do dramatycznych zdarzeń doszło zimą 1943. Komendant Weiss nakazał rozegranie turnieju z udziałem drużyn z wszystkich bloków. Nagrodą był koszt żywności – przedmiot marzeń wielu głodujących od lat więźniów. Mecze trwały dwa dni, bowiem Weiss zarządził rozgrywki w systemie „każdy z każdym”. Dochodziło do bójek i zasłabnięć. Polska drużyna w finałowym meczu spotkała się

STEFAN SZCZUBLEWSKI

był jednym z najwszechstronniejszych sportowców Unii okresu międzywojennego. Grał w piłkę i ping-ponga, uprawiał także lekkoatletykę. Podczas wojny trafił do obozu w Dachau, w którym spędził prawie pięć lat. Po wojnie, od 1947 roku, był prezesem Unii. Klubowi szefował z kilkoma przerwami aż do 1976 roku

Jan Marcinkowski snuje swoje wspomnienia...

W obozie koncentracyjnym na zarządzenie hitlerowców graliśmy w piłkę nożną a zwycięzcy tych smutnych spotkań otrzymywali w nagrodę zwiększone porcje zupy

Z GÓRNIK z zapowiedzią, zamieszczamy drugi artykuł, poświęcony historii wielopolskiej lekkiej atletyki, w redakcji PZL. Jan Marcinkowski.

— W połowie sierpnia 1939 roku zorganizowaliśmy spotkanie przed wybuchem wojny zawodnicy lekkoatletyczne. Były to mistrzostwa Polski. Impreza przebiegała w przygnębiającym nastroju. Zdawali sobie sprawę z tego, że Niemcy ładą dzień napadną na nasz kraj.

— Wojna zastała mnie w Poznaniu. Zaraz po wkroczeniu hitlerowców do miasta, byli świadkami AŻS-u Niemcy. Draga, przejął wszystkie dokumenty i sprzęt, jaki posiadał PZL. Okupanci zniszczyli wszystkie działacze. Zaczęli się aresztowania i deportacje do Generalnej Gubernii. Wywiezieni zostali m. in. Strężycki, Skrzypczak. Dopełniała ich. Z listów, jakie od nich otrzymywaliśmy, wynikało, że ludzie ci cierpią wielką biedę. Zorganizowaliśmy im pomoc. Zorganizowaliśmy pieniądze, odzież, żywność i tajnymi drogami wysyłaliśmy paczki. Pewnego dnia, gestapo wpadło na trop tej akcji. 29 marca 1940 zostaliśmy z wieloma innymi przyjaciółmi aresztowani i osadzeni w forcie VII. Minęły, po przeprowadzeniu przesłuchań, wywiezione mnie do obozu w Dachau.

— Długo z perspektywy czasu, lata spędzone w Dachau wspominam jako najstraszniejszy koszmar. Ciągle jeszcze widzę przed o-

czyrnia dymiące kominy krematorium, układanie gestapowskich wieszaków, które na smak swoich panów rozrywały więźniów na strzechy, czasami zdaje mi się, że słyszę salwy plutonów egzekucyjnych i przeraźliwe krzyki umierających ludzi.

— W pamięci utkwiło mi na zawsze kilka momentów z tego okresu. Tymi właśnie wspomnieniami chcę się podzielić z Czytelnikami „Expressu”.

— W roku 1941 panowało w obozie okropny głód, a w dodatku musieliśmy ciężko pracować. Wajskiem wówczas 37 kg i ledwo trzymaliśmy się na nogach. Pewnego dnia, którzyś z kolegów złapał jada. W największej tajemnicy oddaliśmy zwierzątko ze skóry i zjedliśmy je w trójkę na surowo.

— Na kilka miesięcy przed wkroczeniem wojsk amerykańskich, hitlerowcy — chcąc zdopingować nas do jeszcze większej pracy — zorganizowali turniej piłkarski. Zwycięzca meczu otrzymywał w nagrodę np. więcej zupy na obiad. Utworzone dziesiątki drużyn. Między innymi, w obozie majdowała się ligowa „Jednostka” z Luksemburga, która została aresztowana w czasie meczu i wywieziona do Dachau. Nie zapominam niektórych spotkań. Więżniowie w czasie spotkań przewracali się ze zmęczenia lub nawet umierali, by za cenę zwycięstwa zdobyć choć trochę pożywienia. To było okropne!

— Na krótko przed wkroczeniem do Dachau alianckich oboz był likwidowany, a więźniowie rozstrzelani, bądź też wywiezieni w wagonach towarowych do innych „lagrów”. Choć więźniów hitlerowcy nie zdołali jednak usunąć. Byłem między tymi ostatnimi. Gdy otworzyliśmy wagon jednego takiego transportu, przetrwałego, naszym oczom przedstawił się straszny widok. Więżniowie ci znajdowali się w zamkniętych wagonach bez pożywienia i napojów przez trzy tygodnie. Tylko dwie osoby dawały jeszcze pewne oznaki życia. Reszta zmarła.

— Podczas mojego pobytu w Dachau, w obozie majdowało się wiele wybitnych osobistości. M. in. Ernest Thälmann i były premier francuski Blum. Spotkałem także

Puchar z rozgrywek obozowych w Dachau

z Luksemburczykami z drużyny „kuchni”, wśród których była prawie cała jedenastka byłych piłkarzy. Mecz odbył się w Wigilię. „Cóż to była za radość — wspominał Stefan Szczublewski w „Gazecie Poznańskiej” — gdy w drugiej połowie udało się strzelić bramkę i utrzymać ten wynik do końca. Współwięźniowie zanieśli nas na rękach do baraku”. Obóz w Dachau został wyzwolony 29 kwietnia 1945. Ostatni mecz na obozowym boisku oczekujący na powrót do Polski Szczublewski rozegrał 3 maja.

W muzeum w Dachau nie zachowały się zdjęcia ani inne informacje o rozgrywkach, natomiast do dziś można oglądać wytoczony z drewna puchar za zwycięstwo w turnieju.

Pierwsze powojenne mecze rozegrano wkrótce po wznowieniu przez Unię działalności w czerwcu 1945 roku.

Zaangażować hipnotyzera!

Oto rzadka i wspaniała okazja podwyższenia poziomu naszego klubowictwa! Wystarczy zaangażować hipnotyzera i już jest wszystko do zrobienia! Takim bowiem metodem opatrzeniowców dla wszelkiej drużyny Glenster City stał się angielski hipnotyzysta Henry Blythe. Przed meczem z Merthyo Tydfil zahipnotyzował trzech podopiecznych, narzucając im silną wolę zwycięstwa i mocne własne siły. Fakt jest, że mecz przegrał, ale Glenster City, co niektórzy dostrzegali, sporadycznie jako efekt meczu nie przegrał gry. Ale to chyba z ich strony tylko, nie dostrzeżenie siły hipnozy.

Unia wygrała z Blaskiem Poznań, Dyskobolią Grodzisk i Polonią Nowy Tomysł. Pierwsza porażka to 3:6 z silną drużyną Legii Poznań. Ponieważ od roku 1946 miały się rozpocząć rozgrywki ligowe w klasach A, B i C (mistrzowie klas A rywalizowali dalej o tytuł mistrza Polski), od 29 czerwca do 2 grudnia trwały eliminacje. Unia znalazła się w grupie III m.in. z poznańską Wartą.

30 września doszło do meczu, który przeszedł do historii swarzędzkiego sportu. Unia pokonała na własnym boisku Wartę Poznań 4:3. Bramki dla Unii zdobyli

„Unia” Swarzędz — „Warta” 4:3 (1:3)
(ak) Sensacyjną porażkę odniosła „Warta” w Swarzędzu, która wystąpiła bez Dusika, Grodzkiego i Kaźmierczaka. Do przerwy przewagę mają „zieloni”, po przerwie jednak miejscowi wyrównują i, pod koniec uzyskują zwycięską bramkę. Bramki dla gospodarzy uzyskali: Sobczak, Łokietki i Kochanowski oraz jednę samobójczą dla „zielonych” Weias, Smółski i Kaczmarek. Sędzią ob. Brodowski.

⦿ Piłkarze Unii przed meczem z Wartą. Stoją od lewej: rezerwowi bramkarz Jarosław Penczyński, Leon Kaźmierczak, Wacław Kułakowski, Mieczysław Dobiński, Wacław Kaźmierczak, Bronisław Sobczak, Walery Kaźmierczak, Andrzej Kochanowski. Klęczą: Tadeusz Nowicki, bramkarz Bolesław Majerowicz, Ignacy Kuźniak i Alfred Rządiewicz

Kochanowski, Dobiński i Sobczak (czwarta bramka samobójcza). Ta sama drużyna Warty rok później zdobyła wicemistrzostwo Polski, a w 1947 roku została mistrzem. Z grupy III do A klasy zakwalifikowały się Warta i Zjednoczeni. 26 stycznia 1946 roku na wniosek Sanu i Legii A klasę powiększono z 10 do 12 drużyn. Dodatkowo zaliczono San Poznań i Unię. W ten sposób Unia występowała w najwyższej klasie rozgrywkowej.

Wielkopolską A klasę podzielono na dwie grupy po sześć drużyn w każdej. W pierwszej grały: Warta, KKS Leszno, Prosna Kalisz, Admira Poznań, Dąb Poznań i San Poznań. Unia trafiła do grupy drugiej z KKS-em Poznań, Polonią Poznań, Zjednoczonymi Poznań, Zjednoczonymi Kępno i Ostrovią.

Rozgrywki wystartowały 17 marca. W debiucie Unia przegrała

Tabela eliminacji z roku 1945

1. Warta	13	46:13
2. Zjednoczeni Poznań	13	28:15
3. Unia Swarzędz	8	20:36
4. Legia Poznań	6	21:24
5. KKS Rawicz	6	7:34

Tabela A klasy 1946/1947

1. HCP	29	62:26
2. Ostrovia	26	63:33
3. San Poznań	22	37:35
4. Polonia Leszno	20	46:33
5. Zjednoczeni Kępno	20	44:33
6. Luboński KS	18	38:35
7. Zjednoczeni Poznań	14	34:42
8. Unia Swarzędz	11	21:48
9. Prosna Kalisz	10	18:40
10. Admira Poznań	4	23:61

ANDRZEJ KOCHANOWSKI

24.11.1918 – 22.03.1987.
Jeden z czołowych piłkarzy Unii z drugiej połowy lat 30. i pierwszych lat po wojnie. W Unii grał w piłkę także jego syn Jerzy. Obecnie w drużynie trampkarzy gra wnuk Jerzego, Jakub Kochanowski.

WALERY MAJEROWICZ

Ur. 26.07.1932. W Unii występował w latach 1948-52. W czasie służby wojskowej grał w GWKS (późniejszej Olimpii). W roku 1954 wrócił do Unii, z której dwa lata później przeszedł do pierwszoligowego Lecha. Zagrał w czterech meczach w pierwszej lidze, w kolejnym sezonie w jednym spotkaniu drugiej ligi. W 1958 roku ponownie został zawodnikiem Unii, w której grał do 1963 roku. Rodzina Majerowiczów należy do najbardziej zasłużonych w historii klubu. Walery oraz jego bracia Bolestaw i Janusz byli siostrzeńcami Jana Szumskiego, przedwojennego bramkarza i działacza Unii. Synowie Bolestawa Ryszard i Jerzy również zostali piłkarzami. Jerzy był także działaczem Unii i swarzędzkim radnym. Grał w drużynie oldbojów Unii, która powstała z jego inicjatywy. Od czerwca 2021 jest prezesem Unii. Jako ostatnia z rodziny trafiła do Unii córka Ryszarda Alicja Majerowicz, która w latach 90. była koszykarką.

Tabela A klasy 1948

grupa druga (grano w 2 grupach)

1. Dąb (18 meczów)	27	52:23
2. Polonia Leszno (18)	25	52:40
3. Zjednoczeni Kępno (18)	21	32:36
4. ZZK I B (16)	20	43:30
5. Proсна Kalisz (18)	20	38:32
6. Luboński KS (17)	18	40:28
7. Polonia Poznań (18)	14	35:43
8. ZZK Rawicz (18)	14	42:50
9. Stella Żabikowo (17)	9	36:61
10. Unia Swarzędz (18)	7	19:61

na własnym boisku z KKS Poznań 1:10 (1:3). Równie bezlitosny był KKS na własnym boisku – ekipa Anioły i Białasa wygrała 12:2. Po sześciu meczach Unia zamykała tabelę z zaledwie jednym punktem i stosunkiem bramek 4:37. Ostatecznie dzięki wygranej ze Zjednoczonymi Kępno Unia wyprzedziła Polonię Poznań i utrzymała się w A klasie.

Kolejny sezon rozgrywano systemem jesień – wiosna. Tym razem rywalizowano w jednej grupie liczącej 12 drużyn. W grudniu zapadła decyzja o powstaniu rywalizującej w kilku grupach ekstraklasy, do której zaliczono Wartę i KKS. W liczącej wiosną 1947 roku dziesięć drużyn A klasie Unia zajęła ósme miejsce.

W marcu 1948 roku wystartowała pierwsza liga grająca w jednej grupie. Wielkopolska klasa A grała w dwóch grupach. Unia znalazła się w grupie II. W Swarzędzu powstał konkurencyjny, milicyjny klub sportowy Gwardia. Piłkarze Unii dostali trudną do odrzucenia propozycję przejścia do tego

klubu. W klubie pozostali tylko: Jan Kaźmierczak (rozegrał w Unii ponad 200 meczów), Ignacy Kuźniak, Tadeusz Nowicki i Wacław Kułakowski. Drużynę występującą w klasie A uzupełnili juniorzy. Nastąpiły ciężkie czasy dla piłki w Unii. Odmłodzona drużyna zajęła ostatnie, dziesiąte miejsce i spadła do klasy B.

W roku 1949 Unia broniła się przed spadkiem z klasy B, a Gwardia była najsilniejszą drużyną w swojej grupie klasy C. Nie zachowały się wyniki ani tabele z przełomu lat 40. i 50., natomiast w jednej z gazet Unia pojawia się w roku 1950 w zestawieniu wyników z klasy C.

Rywalizacja z Gwardią kończyła się różnie. W 1949 roku Gwardia zajęła pierwsze miejsce w turnieju o Puchar Unii – gospodarze zajęli ostatnie, czwarte miejsce. Innym razem to Unia pokonała Gwardię 1:0.

W 1952 roku Gwardia została rozwiązana i piłkarze wrócili do Unii. Pierwsza drużyna występowała w III klasie wojewódzkiej, która po kolejnej

📍 Pierwsza drużyna Unii z roku 1950. Stoją od lewej: kierownik drużyny Marian Konieczek, Tadeusz Nowicki, bramkarz Czesław Stachowiak, Tadeusz Zaręba, Janusz Chęciński, Henryk Płotkowiak, Walery Majerowicz, Janusz Majerowicz, Jarosław Penczyński, Wacław Kutakowski, Florian Szudrowicz i Zenon Stachowiak

reorganizacji systemu rozgrywek odpowiadała klasie C. Rywalami Unii były m.in. drużyny Górnika Konin, Gwardii Koło i Sparty Turek. Unia zajęła pierwsze miejsce w swojej grupie. W 1953 roku trenerem piłkarzy został były piłkarz Warty, reprezentant Polski (jeden występ w meczu z Norwegią) Bolesław Smólski. Wśród młodych piłkarzy wyróżniał się napastnik Walery Majerowicz, który na czas służby wojskowej trafił do drużyny GWKS Poznań, a później jako pierwszy zawodnik Unii przeszedł do poznańskiego Lecha. Oprócz niego w pierwszej połowie lat 50. w drużynie piłkarskiej występowali m.in. Bolesław Majerowicz, bracia Czesław i Zenon Stachowiakowie, Tadeusz Nowicki, Ignacy Kuźniak, Henryk Zawitaj, Wacław Kułakowski i Janusz Chęciński. Kierownikiem drużyny był Marian Konieczek.

W roku 1953 nastąpił powrót do klas A, B i C w rozgrywkach okręgowych. Piłkarze Unii przez kilka kolejnych lat na przemian awansowali do klasy A i spadali z niej do klasy B. Po raz pierwszy Unia awansowała

do klasy A w 1955 roku. Jako trenera z tego okresu wymienia się Niemira – nie wiadomo, czy chodzi o Bolesława Niemiera. Występy w klasie A trwały dwa sezony – w roku 1956 Unia była piąta, a w 1957 zajęła 11. miejsce

📌 **Drużyna Unii z roku 1951. Stoją od lewej: Tadeusz Kąkolewski, bramkarz Józef Szymczak, Janusz Chęciński, Zenon Sowiński, Jan Borowiecki, Czesław Traugutt, Marian Lekowski, Jerzy Majchrzak, Franciszek Jarzembowski, Ireneusz Penczyński, Tadeusz Stachowiak**

Klasa B 1955

1. Sparta Szamotuły	32	72-14
2. Unia Swarzędz	25*	48-33
3. Budowlani Żabikowo	20	49-40
4. LZS Murowana Goślina	19	37-37
5. Kolejarz Pobiedziska	18	37-45
6. Stal FMŻ Poznań	17*	33-48
7. Gwardia II Poznań	16	46-46
8. Stal II Poznań	12	42-55
9. Kolejarz 10/37	10	32-57
10. Kolejarz II Środa	9	27-59

Prasa nie opublikowała tabeli końcowej, uwzględniającej wynik zaległego meczu Unia – Stal FMŻ. Wynik tego meczu nie miał wpływu na miejsce Unii.

Tabela klasy A 1956

1. Kolejarz Poznań	37	66-21
2. Sparta Szamotuły	31	36-23
3. Górnik Konin	30	52-21
4. Sparta Jarocin	25	37-34
5. Unia Swarzędz	23	40-35
6. Warta Poznań	21	47-37
7. Kolejarz Kalisz	21	37-43
8. Kolejarz Środa	21	26-43
9. Polonia Jarocin	20	38-35
10. Start Koło	20	29-39
11. Sparta Wronki	11	26-59
12. Budowlani Kalisz	4	11-38

Tabela klasy A 1957

1. Budowlani Poznań	29	50-22
2. Górnik Konin	27	46-25
3. Olimpia Koło	26	46-28
4. Kaliski Klub Sportowy	23	43-37
5. GWKS Poznań	22	37-21
6. Victoria Jarocin	19	37-32
7. Włókniarz Kalisz	17	32-40
8. Stal Pleszew	17	27-35
9. Włókniarz Turek	15	28-42
10. Unia Swarzędz	13	18-57
11. Start Koło	12	29-52

Tabela klasy B 1958

1. Unia Swarzędz	32	60-23
2. Polonia Poznań	28	50-26
3. Lech Poznań	26	76-37
4. Cybina Poznań	26	49-26
5. Warta Międzychód	22	48-43
6. Concordia Murowana Goślina	21	39-30
7. LZS Dopiewo	18	41-35
8. LZS Sokół Pniewy	14	31-73
9. Budowlani	13	38-60
10. Czarni Poznań	13	28-66
11. Polonia Nowy Tomyśl	7	22-68

Klasa A 1959, grupa III

1. Grunwald Poznań	38	74-22
2. Sparta Oborniki	31	45-32
3. Sparta Szamotuły	26	49-32
4. Olimpia Poznań	21	45-34
5. Stomil	20	29-38
6. Polonia Piła	20	29-43
7. Unia Swarzędz	19	31-54
8. Nielba Wągrowiec	19	48-50
9. Posenania	18	39-47
10. Lubuszanie Trzcianka	18	35-48
11. Wełna Rogoźno	18	31-47
12. Energetyk	16	50-58

Tabela klasy A 1960

1. Sparta Szamotuły	24	40-20
2. Stomil	23	34-15
3. Posenania	21	36-16
4. Nielba	18*	34-20
5. Lech	17	29-27
6. Stella Gniezno	17*	22-28
7. Olimpia Ił	13	22-31
8. Unia Swarzędz	6	21-39
9. Lechia Kostrzyn	3	3-45

Prasa nie opublikowała tabeli końcowej, uwzględniającej wynik zaległego meczu Nielba-Stella. Wynik tego meczu nie miał wpływu na miejsce Unii.

Tabela klasy B 1960/61

1. Lipno Sędziszew	24	34-19
2. Warta III	20	48-25
3. Grom Wolsztyn	19	37-23
4. Unia Swarzędz	18	31-23
5. Cybina Poznań	15	27-34
6. Concordia Murowana Goślina	14	25-43
7. Dyskobolia Grodzisk	13	20-28
8. LZS Dopiewo	11	29-42
9. Blask Poznań	10	25-39

Tabela gr VII klasy B 1961/62

Tabele na podstawie tabeli po 14 kolejkach pochodzącej z Ekspresu Poznańskiego oraz wyników następnej kolejki. Dalsze mecze nie miały wpływu na miejsce Unii.

1. Unia Swarzędz	16	26	46-12
2. Lechia Kostrzyn	15	21	35-16
3. Cybina	15	20	42-20
4. Sparta Orzechowo	15	19	41-22
5. Budowlani	15	19	40-22
6. Stomil II	15	15	25-34
7. Błękitni II Wronki	15	9	21-47
8. Posenania II	15	6	26-41
9. LZS Biskupice	15	1	10-60

Ⓢ Drużyna Unii z roku 1956. Stoją od lewej: Henryk Zawitaj, Henryk Matuszak, Bogdan Pęczniński, Czesław Stachowiak, Marian Płowaś, Kazimierz Fiszerowicz, Henryk Brodziszewski, Marian Kaczmarek, Zenon Stachowiak, Stanisław Gałdyński, Jan Gałdyński i Seweryn Zieliński

i spadła do klasy B. Pobyt w niższej klasie trwał tylko rok – piłkarze wygrali w roku 1958 swoją grupę i ponownie awansowali do klasy A. Rok 1959 piłkarze Unii zakończyli na siódmym miejscu, a w rozegranych wiosną 1960 roku mistrzostwach klasy A zajęli przedostatnie miejsce i spadli do klasy B. Trenerem w końcu lat 50. był Antoni Jezierski, a wśród zawodników wyróżniali się Ryszard Gałdyński i Kazimierz Fiszerowicz. Wrócił do klubu Henryk Brodziszewski, który powołany do wojska jako piłkarz do OWKS Wrocław szybko został przeniesiony jako zapaśnik do warszawskiej Legii, a także Walery Majerowicz z poznańskiego Lecha. W 1960 roku bardzo dobrze spisała się prowadzona przez Alfreda Rządkiewicza drużyna trampkarzy, która zdobyła mistrzostwo okręgu. Drużyna

juniorów w końcu lat 50. dwukrotnie zdobyła mistrzostwo województwa poznańskiego.

Większość kolejnej dekady piłkarze Unii spędzili w klasie A. W pierwszym sezonie rozgrywanym systemem jesień – wiosna zajęli czwarte miejsce w klasie B. W następnym sezonie 1961/62 Unia była zdecydowanym liderem swojej grupy. Piłkarze ze Swarzędza byli niepokonani aż do 15. (z 16) kolejki, w której przegrali 0:1 z Budowlanymi. Sezon 1962/63 pokazał, że drużyna była jeszcze za słaba na regularne występy w klasie A. Unia zajęła ostatnie miejsce i ponownie spadła do klasy B. W sezonie 1963/64 Unia miała w tej klasie dwa zespoły występujące w różnych grupach. Drugi z nich składał się z juniorów, którzy wcześniej

ANDRZEJ KRÓL

Piłkarz, wychowanek Unii. Z Unii przeszedł w 1972 do Polonii Poznań. Następnym i ostatnim klubem w jego karierze była drugoligowa Olimpia Poznań, w której grał od 1975 do 1985 roku. Po ukończeniu studiów na AWF w Poznaniu był w Olimpii asystentem trenerów Jakubowskiego i Stępczaka, a później trenował drużynę juniorów. Jako pierwszy trener przez kilka lat pracował w Chrobrym Głogów, z którym awansował do III ligi. W latach 1993-94 trenował trzecioligową drużynę Unii.

świetnie spisali się w zawodach o Puchar Polski w okręgu poznańskim. Właśnie ta drużyna, występująca jako Unia II, wygrała swoją grupę i zapewniła klubowi miejsce w klasie A.

Tym razem był to awans na dłużej – w sezonie 1964/65 Unia zajęła ósme miejsce, w kolejnym była dziewiąta, w roku 1967 zakończyła rozgrywki na siódmym miejscu. Dopiero w czwartym kolejnym sezonie występów w klasie A piłkarze zajęli 11. miejsce i spadli do klasy B. Jak się okazało, był to ostatni spadek pierwszej drużyny Unii do tej klasy rozgrywkowej. W kolejnym sezonie 1969/70 trenowani przez Kazimierza Staniszwskiego zawodnicy Unii nie tylko wrócili do klasy A, ale także włączyli się do walki o awans do klasy okręgowej. Dwa pierwsze miejsca zajęły Sparta Szamotuły i Unia. Decydujący

o awansie mecz po 90 minutach zakończył się wynikiem 1:1, a bramkę dla Unii zdobył Florian Banaszyński. W dogrywce dwa gole strzeliła Sparta i to ona awansowała do klasy okręgowej. W końcu lat 60. sekcją piłki nożnej kierował Jerzy Matuszewski. Do najlepszych zawodników Unii w tym okresie należeli Jerzy Kochanowski, J. Baranowski, Czesław Antkowiak, Franciszek Szczęśniak, Adam Banaszak, Kawicki, Zenon Sikora, Sierant, Lewandowski, Marek Błażejowski, Bartoszewski, Florian Banaszyński, Różański. Spośród trenowanych przez Mariana Wielgosza juniorów wyróżniali się Gołaś, Andrzej Fischer i Andrzej Król. Fischer i Król trafili wkrótce do klubów poznańskich – Król do Polonii, z której przeszedł do Olimpii, a Fischer do Olimpii, którą zamienił na Lecha.

Tabela gr III klasy A 1962/63

1. Sparta Oborniki	32	50-21
2. Sokół Piła	31	44-30
3. Olimpia II	26	43-28
4. Warta II	24	48-33
5. Patria Buk	24	34-30
6. Obra Zbąszyń	23	32-41
7. Ogniwo	19	39-41
8. Warta Międzychód	19	24-34
9. Wełna Rogoźno	18	23-35
10. Nielba Wągrowiec	18	28-40
11. Stomil	16	40-52
12. Unia Swarzędz	14	20-40

Klasa A 1964/65

1. Sparta Oborniki	32	37-19
2. Polonia Piła	31	52-25
3. Warta II Poznań	28	49-28
4. Stella Gniezno	28	42-28
5. Polonia Chodzież	27	50-39
6. Luboński KS	23	60-41
7. Lubuszanin	23	38-33
8. Unia Swarzędz	17	19-34
9. Warta Międzyrzecz	17	29-52
10. Sparta Szamotuły	15	22-34
11. Wełna Rogoźno	14	16-38
12. Cybina	9	19-62

Klasa A 1965/66

1. Ravia Rawicz	36	57-18
2. Warta II Poznań	34	82-18
3. Polonia Leszno	27	52-35
4. Patria Buk	26	44-32
5. Luboński KS	24	29-25
6. Obra Zbąszyń	22	43-39
7. RKKS Rawicz	22	34-40
8. LKS Bukowiec	18	37-63
9. Unia Swarzędz	16	15-34
10. Energetyk II	14	23-50
11. LKS Concordia	13	31-62
12. LZS Święciechowa	12	35-76

Klasa A 1966/67

1. Sokół Piła	34	62-33
2. Błękitni Wronki	33	52-21
3. Polonia Chodzież	27	42-32
4. Surma	27	44-37
5. Lech III	27	41-35
6. Lubuszanin	26	31-28
7. Unia Swarzędz	26	23-30
8. Patria Buk	25	39-25
9. Sparta Oborniki	24	31-35
10. LKS M. Goślina	23	37-36
11. Wełna Rogoźno	19	20-34
12. Noteć Czarnków	15	32-61
13. Pogoń Lwówek	5	23-70

📍 Drużyna juniorów Unii z 1963 roku. Stoją od lewej: Jerzy Baranowski, bramkarz Stefan Kochanowski, Czesław Antkowiak, Franciszek Szczęśniak, Bronisław Niemczyk, Jan Stanisławski, Mieczysław Klinke, kierownik drużyny Stefan Szczublewski, trener Władysław Radziński. Siedzą: Tadeusz Chatupka, Lech Nowicki, Jerzy Kochanowski, Henryk Kościelniak, Tadeusz Witkowski

Andrzej Fischer

fot. Dionizy Gładysz PAP/CAF

Andrzej Lucjan Fischer urodził się w 15.01.1952 w Swarzędzu. Jako uczeń SP 1 trenował piłkę ręczną pod okiem Barbary Hanyżewskiej (część artykułów o Fischerze podaje nazwisko Grochowalska – tak pani Barbara nazywała się po wyjściu za mąż). Wyróżniał się znakomitą refleksą w bramce, znakomicie grał na przedpolu. W 1966 roku trafił do Unii i do roku 1968 grał w jej barwach w klasie A.

Młodego bramkarza Unii wypatrzyła Olimpia Poznań. Jako siedemnastolatek zadebiutował w drugiej lidze, a trener Andrzej

Strejlau powołał go do reprezentacji Polski juniorów, w której zagrał w meczu z Węgrami. W 1970 roku pojawiła się propozycja przejścia do Pogoni. Fischer trenował już z zespołem ze Szczecina, ale działacze Olimpii zablokowali zmianę barw klubowych. Nie robili natomiast przeszkód, gdy rok później po Fischerze zgłosił się poznański Lech. W drugoligowym Lechu Andrzej Fischer zagrał 12 meczów i wywalczył historyczny awans do ekstraklasy. Do szczególnie udanych występów Fischer w drugiej lidze można zaliczyć mecz z Arką w Gdyni. Przy stanie 0:0 wychowanek Unii obronił rzut karny, a Lech wygrał 2:0 po golach Jakóbczaka i Lesiewicza. W pierwszej lidze Fischer zadebiutował w lipcu 1972 w wygranym 1:0 meczu z Legią. W całym sezonie wystąpił 22 razy, a Lech zajął 12 miejsce i utrzymał się w lidze.

Po udanym sezonie pojawiła się znakomita oferta. Fischerem zainteresował się Górnik Zabrze, wówczas najlepszy klub w Polsce. Przejście do Górnika zabezpieczało Fischera przed powołaniem do wojska i grą w jednym z wojskowych klubów – podobno bardzo zainteresowany był Śląsk Wrocław. Dodatkowo Górnik był w stanie zapewnić mieszkanie i świetne warunki finansowe, gdyż piłkarze tego klubu mieli etaty w kopalni. Bramki Górnika bronił legendarny Hubert Kostka, ale jego kariera właśnie dobiegała końca.

14 listopada 1973 Andrzej Fischer zadebiutował w spotkaniu z Pogonią Szczecin i do końca sezonu opuścił tylko jeden mecz. Wiosną mógł świętować zdobycie wicemistrzostwa Polski.

W kwietniu 1974 Kazimierz Górski postanowił dać Fischerowi szansę w seniorskiej reprezentacji Polski, która przygotowywała się do Mistrzostw Świata w RFN. Co ciekawe, drużyna złożona z najlepszych zawodników zagrała wtedy sparing z niemieckim klubem VfB Stuttgart, natomiast reprezentacja U23 pod wodzą Andrzeja Strejlaua poleciała jako pierwsza reprezentacja na dwa mecze z reprezentacją Haiti. Fischer wystąpił w pierwszym z nich, przegranym 1:2, w drugim Polacy wygrali 3:1. Tymczasem kandydaci do pierwszego składu przegrali w Stuttgarcie aż 1:4. To musiało dać Górskiemu do myślenia. Aż siedmiu zawodników, którzy grali z Haiti znalazło się w reprezentacji na Mistrzostwa Świata. A wśród nich pierwszy wychowanek Unii na takiej imprezie – Andrzej Fischer.

Oprócz meczu z Haiti Andrzej Fischer zagrał jeszcze w kolejnym sparingu wygranym przez Polskę z Grecją 2:0. Bramki zdobyli Grzegorz Lato, przyszedł król strzelców mundialu i kolega Fischera z czasów gry w Lechu, Roman Jakóbczak.

Na mistrzostwa Andrzej Fischer dostał bluzę z numerem 1. Wynikało

to z nieporozumienia – ktoś wysłał do FIFA zestawienie zawodników wg formacji i tak przydzielono numery. Pierwszy bramkarz, Jan Tomaszewski grał z numerem 2, a z przypisaną do pozycji rezerwowego bramkarza 12 wychodził na niemieckie boiska kapitan drużyny – Kazimierz Deyna. Są opinie, iż Górski do końca wahał się czy postawić na bohatera z Wembley, czy na młodszego o kilka lat Fischera. Ostatecznie we wszystkich meczach zagrał Tomaszewski, który na mistrzostwach wypadł bardzo dobrze i nie dał Górskiemu żadnego powodu, by wystawić Fischera czy trzeciego z bramkarzy – Zygmunta Kalinowskiego. Trener Górski był zresztą dość mocno przywiązany do wygrywającej jednostki i dokonywał pojedynczych zmian. Dlatego oprócz rezerwowych bramkarzy także kilku innych zawodników nie zagrało w RFN ani minuty. Polacy zajęli trzecie miejsce i dostali srebrne medale. Były to bowiem to pierwsze mistrzostwa świata, których wręczono nie trzy, a cztery komplety krążków. Zwycięzcy otrzymali złote medale, a wicemistrzowie poślaczane. Polacy za trzecie miejsce dostali medale srebrne. Stąd wynika zamieszanie – jedni drużynę Górskiego nazywają brązowymi medalistami, inni srebrnymi.

Jak wspominał po latach Andrzej Fischer, podczas mundialu mieszkał z kolegą z Górnika, stoperem

Klasa A 1967/68

1. Przemysław Poznań	38 70-24
2. Polonia Chodzież	35 53-25
3. Lubuszanie	31 47-46
4. Warta III Poznań	27 54-34
5. Polonia Środa	27 37-24
6. Sparta Oborniki	25 44-31
7. Grunwald II	23 28-33
8. Vitcovia	23 35-47
9. Błękitni Wronki	22 36-43
10. Wetna Rogoźno	20 30-42
11. Unia Swarzędz	15 24-46
12. Polonia II Poznań	14 27-61
13. Concordia Murowana Goślina	12 27-55

Klasa A 1969/70

1. Sparta Szamotuły	40 63-28
2. Unia Swarzędz	40 63-26
3. Energetyk	33 54-31
4. Sparta Oborniki	30 32-27
5. Polonia Środa	28 38-38
6. Posenania	26 41-36
7. Wetna Rogoźno	25 33-29
8. Lubuszanie	25 36-41
9. Surma	25 28-37
10. Błękitni Wronki	24 34-30
11. Mosiński KS	24 35-35
12. Luboński KS	19 24-49
13. Polonia Chodzież	14 35-79
14. Stomil	11 20-58

A klasa 1970/1971

1. Błękitni Wronki	38 52-10
2. Vitcovia	36 46-30
3. Polonia Nowy Tomyśl	33 37-22
4. San Poznań	31 35-34
5. Lubuszanie Trzcianka	30 44-25
6. Unia Swarzędz	29 42-28
7. Budowlani Poznań	29* 37-28
8. Lipno Stęszew	26 32-34
9. Polonia II Poznań	26* 36-42
10. Patria Buk	24 32-34
11. Grunwald II Poznań	24 29-37
12. Wetna Rogoźno	18 47-41
13. Admirals Poznań	11 24-85
14. Sparta Oborniki	7 21-54

Prasa nie opublikowała tabeli końcowej, uwzględniającej wynik zaległego meczu Budowlani-Polonia II. Unia zajęła 6 lub 7 miejsce.

Warszawa 16.V. godz. 16.30

**PREZYDIUM PZPN
MIANOWAŁO**

**22 PIŁ-
KARZY**

**NA X MISTRZOSTWA
ŚWIATA**

**Dziś o piłce
na str. 4 i 6**

PRZEGŁĄD SPORTOWY

17 MAJA 1974 R.	Nr 96 (6115) REDAKCJA ADMINISTRACJA	PIĄTEK WARSZAWA	Rok założenia 1921 UL. MOKOTOWSKA 24 Tel. 834733 abo
			CENA 1 ZŁOTY

Andrzej FISCHER
(Górnik Zabrze)
ur. 15.1.1952

Zygmunt KALINOWSKI
(Śląsk Wrocław)
2.5.1949

Jan TOMASZEWSKI
(ŁKS Łódź)
9.1.1948

**GOLEADORES
i INCHAS**

✱

Dalsze reportaże
red. Mirosława
Skórzewskiego
z Argentyny i Haiti
na stronie 6

Jerzym Gorgoniem i z nim najczęściej spędzał wolny czas grając w ping ponga. Między poziomem życia w PRL i RFN była wówczas taka przepaść, że gdy przyjechała matka Fischera, kupiła... 50 metrów kolorowej krempłiny – trudno dostępnego w Polsce materiału na sukienki. Fischer mówił też o tym, jak inne drużyny z politowaniem patrzyły na ich garnitury na bankiecie dla medalistów. A były to najlepsze ubrania jakie PZPN zdobył dla reprezentacji. Krąży wiele wersji dotyczących pieniędzy za mistrzostwa. Jedna mówi o dietach wynoszących dwa dolary dziennie i zawodnikach, którzy zapożyczali się, żeby zdobyć marki na samochody BMW kupowane z dużą zniżką w fabryce. Inni autorzy twierdzą, że 12 osób dostało gigantyczne premie, zdecydowanie większe, niż reszta 28-osobowej ekipy.

Po powrocie z RFN odbyło się spotkanie z Edwardem Gierkiem i premierem Piotrem Jaroszewiczem, na którym wódka i szampan lały się strumieniami. Było to pożegnanie Fischera z drużyną Kazimierza Górskiego. Grał jeszcze w kadrze U23, ale w meczu reprezentacji seniorów nie zagrał już nigdy. Po udanych mistrzostwach pozycja Tomaszewskiego była niepodważalna, później zastępowali go w bramce Zygmunt Kukla i Piotr Mowlik.

Po mundialu Fischer nadal grał w Górniku. Drużyna nie była już tak mocna jak kilka lat wcześniej, ale w 1977 roku zajęła trzecie miejsce w lidze. W sumie w w barwach zabrzańskiego klubu Andrzej Fischer wystąpił 99 razy. Do 86 meczów w ekstraklasie dołożył mecze w Pucharze Polski i europejskich pucharach m.in. z Partizanem Belgrad i Aston Villa.

Tabela klasy A 1971/ 1972

1. Vitcovia Witkowo	40	48-14
2. Zagłębie II Konin	29	41-25
3. LZS Ślesin	28	40-26
4. LZS Kleczew	22	29-32
5. Unia Swarzędz	20	34-33
6. Polonia II Poznań	20	31-30
7. Energetyk Poznań	20	26-25
8. Stella Gniezno	20	25-29
9. Przemysław Poznań	19	26-40
10. Olimpia Koto	18	34-38
11. Pogoń Słupca	17	23-43
12. Zjednoczeni Września	15	18-40

A klasa 1972/73

1. Odra Kościan	40	62-17
2. Lech III Poznań	39	70-13
3. Unia Swarzędz	35	48-20
4. Unia Leszno	25	41-50
5. LKS Sarnowa	24	47-50
6. Korona Bukowiec	22	26-36
7. Patria Buk	20	34-58
8. Grom Wolsztyn	19	34-41
9. Luboński KS	19	27-39
10. Przemysław II	19	36-54
11. Pogoń G. Ślaska	18	31-46
12. Lipno Stęszew	17	24-31
13. CKS Miejska Górka	15	24-49

Tabela klasy A 1973/ 1974

1. Polonia Środa	30	34-12
2. Vitcovia Witkowo	29	39-22
3. LZS Ślesin	29	32-20
4. Zjednoczeni Września	26	37-26
5. LZS Kleczew	24	27-18
6. Lech III Poznań	24	39-32
7. Polonia Poznań	23	33-27
8. Górnik Kłodawa	22	37-39
9. Zagłębie II Konin	18	22-28
10. Unia Swarzędz	17	27-32
11. Pogoń Słupca	17	29-36
12. Tur II Turek	5	9-73

Tabela klasy międzypowiatowej 1974/1975

1. Grunwald II Poznań	40	56-16
2. Mieszko Gniezno	34	43-26
3. Zagłębie II Konin	33	65-29
4. LZS Strzałkowo	33	61-31
5. Zjednoczeni Września	25	37-33
6. LZS Ślesin	24	30-25
7. Start Pobiedziska	24	29-36
8. Górnik Kłodawa	21	35-44
9. Unia Swarzędz	20	33-37
10. LZS Golina	17	23-49
11. LZS Kleczew	16	20-49
12. Pogoń Słupca	13	31-64
13. Energetyk Poznań	12	22-46

⊗ Drużyna Unii z roku 1972. Stoją od lewej: Tadeusz Zimmer, Marek Błażejowski, Zbigniew Kochanowski, Ryszard Majerowicz, Marek Piechnicki, Czesław Antkowiak, Andrzej Król, trener Edward Skowroński. Klęczą: Jerzy Kochanowski, Włodzimierz Wojciechowski, Zenon Sikora, Emil Nowak, Jan Śmigieński, Ryszard Kawicki, Wiesław Gotaś, Adam Banaszak i Jerzy Kasperski

W roku 1970 nowym trenerem został były piłkarz Polonii Poznań Edward Skowroński. Pracował z zespołem przez trzy sezony. W każdym z nich Unia plasowała się w górnej części tabeli klasy A. W tym czasie do kadry okręgu juniorów trafili Gołaś i Wojciechowski. W 1971 roku Unia z okazji 50-lecia zagrała mecz

z drużyną Chemie Weisswasser z NRD. Piłkarze ze Swarzędza wygrali 2:1. Prawdopodobnie był to pierwszy mecz Unii z zagranicznym przeciwnikiem. Później piłkarze rozgrywali mecze z drużynami Locomotiv Cottbus, Bad Muskau i FC Brandenburg z NRD, a młodzież także z holenderskim zespołem z Bredy.

⊗ Drużyna Unii z roku 1974. Stoją od lewej: Jerzy Matuszewski, Jerzy Majerowicz, Mirosław Cieślak, Marek Kaźmierczak, Czesław Antkowiak, Ryszard Majerowicz, Jerzy Kochanowski, Marek Piechnicki, Zbigniew Gałdyński i trener Włodzimierz Kaźmierczak. Klęczą: Tomasz Borowicz, Adam Banaszak, Paweł Kończak, Krzysztof Król, Bogdan Fiszer i Jacek Anioł

W roku 1973 trenerem pierwszego zespołu został były sprinter Unii Włodzimierz Kaźmierczak, który prowadził zespół prawie do końca dekady. Do drużyny Kaźmierczaka trafili utalentowani juniorzy tacy jak Bogdan Fischer, Jacek Anioł, Jarosław Idziak oraz Bogdan i Mirosław Cieślakowie.

W sezonie 1974/75 kolejny raz zreformowano rozgrywki. Klasa A stała się klasą międzypowiatową, klasy B i C klasami powiatowymi. Unia występowała w klasie międzypowiatowej. Po pierwszej rundzie była zagrożona spadkiem, ostatecznie zajęła dziewiąte miejsce. Trzej piłkarze – Jerzy Majerowicz, Bogdan Fischer i Jarosław Idziak – znaleźli się w kadrze okręgu poznańskiego na Puchar Michałowicza.

Rok 1975 przyniósł kolejną reformę i powrót do klas A, B i C.

📍 Jerzy Majerowicz

Sezon 1975/76 piłkarze zakończyli na ósmym miejscu. W kolejnym sezonie nastąpił historyczny awans.

Tabela klasy A 1975/1976

1. Zjednoczeni Września	29	43-19
2. Orkan Strzałkowo	26	28-17
3. Start Pobiedziska	26	30-20
4. Zagłębie II Konin	24	31-22
5. Olimpia Koto	23	32-20
6. LZS Ślesin	20	27-22
7. LZS Sokotowo	19	22-23
8. Unia Swarzędz	18	27-32
9. Górnik Kłodawa	17	26-31
10. LZS Golina	11	18-35
11. LZS Kleczew	7	11-54

A klasa 1976/77

1. Unia Swarzędz	22	26-15
2. Orkan Sokotowo	21	27-12
3. Lechia Kostrzyn	17	25-18
4. Zawisza Dolak	15	27-30
5. Energetyk Poznań	15	19-20
6. Lipno Stęszew	14	14-17
7. Luboński KS	13	20-19
8. LZS Kleczewo	10	28-36
9. Polonia II Poznań	9	11-30

Klasa okręgowa 1977/78

1. Lech II	42	61-13
2. Warta II	38	52-20
3. Warta Śrem	36	53-25
4. Przemysław	31	39-36
5. Polonia Nowy Tomysl	30	36-30
6. Posenia	26	51-35
7. Unia Swarzędz	26	37-41
8. Stella Luboń	25	42-52
9. Olimpia II	24	35-34
10. Promień Opalenica	22	23-40
11. Zjednoczeni Września	18	28-43
12. Start Pobiedziska	18	34-52
13. Budowlani	15	21-59
14. Orkan Gałowo	13	21-63

Klasa okręgowa 1978/79

1. Admira Telettra	48	68-13
2. Unia Swarzędz	38	47-21
3. Warta II Poznań	37	51-28
4. Polonia Poznań	34	35-18
5. Warta Śrem	31	42-24
6. Orkan Sokotowo	31	39-30
7. Olimpia II Poznań	29	34-28
8. Orkan Objezierze	28	41-43
9. Posenia	27	41-45
10. Przemysław Poznań	26	39-40
11. Orkan Ptasekowo	26	27-48
12. Polonia Nowy Tomysl	23	28-40
13. Promień Opalenica	19	28-43
14. Stella Luboń	13	28-77
15. Huragan Pobiedziska	10	15-63

📍 Drużyna Unii, która wywalczyła awans do ligi okręgowej. Stoją od lewej: Mirosław Kobus, Mieczysław Korzeniowski, Jarosław Idziak, Bogdan Cieślak, Mirosław Cieślak, Henryk Jahns. Klęczą: Bogdan Szymański, Marek Kaźmierczak, Jacek Anioł, Kazimierz Nowicki i Grzegorz Olchowik

📍 **Drużyna Unii z końca lat 70.**
Stoją od lewej: kierownik drużyny Zbigniew Cygan, Jan Domino, Marek Balcerzak, Wiesław Adamski, Ryszard Majerowicz, Andrzej Synoradzki, Marek Kaźmierczak, Robert Nowicki, Jarosław Idziak, trener Włodzimierz Kaźmierczak.
Siedzą: Bogdan Cieślak, Grzegorz Kijak, Paweł Wolny, Henryk Jahns, Krzysztof Król i Jacek Kokoszko

Klasa okręgowa 1979/80

1. Lech II Poznań	50	67-11
2. Sparta Szamotuły	49	94-20
3. Polonia Poznań	42	74-25
4. Grunwald Poznań	42	61-25
5. Unia Swarzędz	36	37-21
6. Olimpia II Poznań	31	35-27
7. Warta II Poznań	28	40-40
8. Warta Śrem	26	42-62
9. Orkan Kaźmierz	25	45-58
10. Orkan Sokotowo	25	24-37
11. Orkan Objezierze	25	28-53
12. Lechia Kostrzyn	24	36-57
13. Przemysław Poznań	23	32-55
14. Orkan Ptaszkowo	22	23-59
15. Dyskobolia	20	30-53
16. Posenia	12	32-37

Unia zajęła pierwsze miejsce w klasie A i po raz pierwszy awansowała do klasy okręgowej. Rok później drużyna prowadzona przez trenera Kaźmierczaka była siódma w klasie okręgowej. Druga drużyna, którą trenował Jacek Matyja, awansowała do klasy B. W klubie rozwijała się też praca z młodzieżą. Do drużyn seniorskich trafili tacy wychowankowie Wiesława Zaporowskiego, jak: reprezentant Polski juniorów Robert Nowicki, Marek Balcerzak (później Warta Poznań), Andrzej Kaczmarek, Bogusław Matuszak i Grzegorz Kijak. Po raz pierwszy w historii klubu do złożonej z wychowanków drużyny doszli doświadczeni piłkarze z zewnątrz. Byli to Jan Domino, który przez lata był etatowym graczem pierwszej jedenastki Lecha, Wiesław Adamski z Motoru Lublin i Andrzej Synoradzki z Olimpii. Wychowankiem

nie był też Paweł Wolny – swarzędzanin, który zanim trafił do Unii grał w Warcie i zdobył z nią wicemistrzostwo Polski juniorów.

W sezonie 1978/79 wszystkie drużyny poprawiły swoje wyniki. Pierwsza drużyna zajęła drugie miejsce w klasie okręgowej. Druga drużyna była druga w klasie B, a juniorzy trenowani przez Michała Roszkiewicza awansowali z klasy A juniorów do ligi wojewódzkiej juniorów. Przed kolejnym sezonem trenera Włodzimierza Kaźmierczaka zastąpił były piłkarz Lecha Poznań Jan Domino. Po bardzo udanej pierwszej rundzie w drugiej nastąpił kryzys. Zespół ukończył rozgrywki na piątym miejscu, a po sezonie odszedł trener Domino oraz piłkarze: Wiesław Adamski, Ireneusz Kujawa i Andrzej Perz. Brak środków spowodował, że z rozgrywek wycofano dobrze spisującą się drużynę rezerw.

Nowym trenerem piłkarzy Unii został Henryk Kowalski. Podstawowymi zawodnikami drużyny byli: Paweł Wolny, Marek Skrzypczak, Bogdan i Mirosław Cieślakowie, Jarosław Sobczyński, Andrzej Synoradzki, Waldemar Macioszczyk, Jarosław Idziak, Władysław Jacek, Mirosław Kobus, Wojciech Zając, Marek Balcerzak, Robert Nowicki, Bogdan Matuszak i Mariusz Białkowski. Młoda drużyna spisała się bardzo przyzwoicie, zajmując piąte miejsce w klasie okręgowej. W rozgrywkach o Puchar Polski na szczęblu okręgu piłkarze dotarli aż do półfinału, w którym przegrali z poznańską Wartą 1:2.

W kolejnych sezonach zespół plasował się coraz niżej w tabeli, zajmując kolejno siódme i dziesiąte miejsce. W roku 1984 Unia wyprzedziła jedynie najsłabszą w lidze Wartę Śrem i wraz z nią spadła do klasy A.

🎯 **Mecz towarzyski z drużyną z NRD – rok 1986 lub 1987. Drużynę Unii prowadzi Mariusz Białkowski, za nim Ryszard Fiszer, Jarosław Sobczyński, Paweł Bocian, Tomasz Tonak, Bogdan Matuszak, Paweł Matecki, Krzysztof Krzyżaniak i Marek Kliszkowiak**

Był to ostatni w historii spadek do tej klasy rozgrywek. Pobyt w niższej lidze nie trwał długo – piłkarze w sezonie 1984/85 wygrali rozgrywki w grupie II A-klasy i wrócili do klasy okręgowej. Rozgrywki w drugiej połowie lat 80. Unia kończyła w górnej części tabeli – w sezonie 1986/87 była piątą, w kolejnych zajmowała siódme, czwarte i ponownie siódme miejsce. Do drużyny weszli utalentowani wychowankowie – Paweł Bocian i Robert Michałak. Obaj byli reprezentantami Polski w swoich grupach wiekowych. Michałak występował jako zawodnik Unii w eliminacjach mistrzostw Europy U-16, na które pojechał już jako zawodnik poznańskiej Olimpii.

Klasa okręgowa 1980/81

1. Lech II Poznań	53	81-25
2. Sparta Szamotuły	45	56-20
3. Admira Telettra Poznań	42	62-19
4. Grunwald Poznań	39	56-36
5. Unia Swarzędz	37	50-29
6. Olimpia II Poznań	32	40-40
7. Orkan Objezierze	30	41-39
8. Polonia Poznań	30	57-38
9. Orkan Sokotowo	26	30-33
10. Przemysław Poznań	25	33-48
11. Warta II Poznań	24	42-45
12. Lechia Kostrzyn	24	30-70
13. Warta Śrem	23	36-73
14. Orkan Konarzewo	20	29-53
15. Promień Opalenica	19	36-68
16. Orkan Kaźmier	11	27-73

Klasa okręgowa 1981/82

1. Grunwald Poznań	42	66-20
2. Sparta Szamotuły	37	47-17
3. Lech II Poznań	37	55-24
4. Olimpia II Poznań	35	51-31
5. Admira Telettra Poznań	26	39-36
6. Lechia Kostrzyn	25	30-40
7. Unia Swarzędz	22	35-44
8. Warta II Poznań	22	41-41
9. Orkan Objezierze	21	31-52
10. Energetyk	21	31-45
11. Przemysław	20	29-41
12. Huragan Pobiedziska	20	41-68
13. Polonia Poznań	18	24-41
14. Orkan Sokotowo	18	22-42

Klasa okręgowa 1982/83

1. Lech II Poznań	43	65-12
2. Admira Telettra	37	50-40
3. Sparta Szamotuły	33	44-17
4. Przemysław Poznań	30	43-34
5. Lechia Kostrzyn	28	50-45
6. Victoria Września	27	48-47
7. Orkan Konarzewo	27	28-31
8. Olimpia II Poznań	23	32-28
9. Warta II Poznań	22	40-43
10. Unia Swarzędz	22	23-33
11. Concordia Murowana Goślina	21	30-49
12. Orkan Objezierze	19	34-52
13. Energetyk	18	24-40
14. Huragan Pobiedziska	14	21-61

Klasa okręgowa 1983/84

1. Grunwald Poznań	49 95-27
2. Mieszko Gniezno	41 75-30
3. Concordia Murowana Goślina	39 60-38
4. Sparta Szamotuły	33 43-32
5. Warta II Poznań	28 49-40
6. Admira Telettra Poznań	28 40-43
7. Olimpia II Poznań	27 37-31
8. Polonia Poznań	27 50-57
9. Lechia Kostrzyn	27 36-57
10. Przemysław Poznań	26 39-52
11. Orkan Konarzewo	25 35-44
12. Victoria	24 42-49
13. Orkan Gałowo	20 35-64
14. Unia Swarzędz	15 31-69
15. Warta Śrem	11 33-67

Klasa okręgowa 1986/87

1. Sparta Szamotuły	47 80-13
2. Mieszko Gniezno	35 53-28
3. Admira Telettra Poznań	34 32-21
4. Victoria Września	32 46-30
5. Unia Swarzędz	31 48-27
6. Warta II Poznań	24 47-42
7. Polonia Nowy Tomyśl	24 33-41
8. Lech II Poznań	23 27-35
9. Przemysław Poznań	23 22-35
10. Lechia Kostrzyn	21 35-45
11. Sokół Duszniki	19 27-48
12. Herbacpol Kłęka	18 34-44
13. Patria Buk	17 23-62
14. Obra Mosina	12 22-58

Unia i Locomotiv Cottbus przed spotkaniem towarzyskim w połowie lat 80. W składzie Unii m.in.: Tomasz Tonak, Jarosław Sobczyński, Mariusz Białkowski, Roman Czerwiński, Krzysztof Krzyżaniak, Paweł Bocian i Ryszard Fischer

PAWEŁ BOCIAN

ur. 9.04.1973. Obrońca, jeden z najwybitniejszych wychowanków Unii. W wieku 17 lat przeszedł do Olimpii Poznań, w której zadebiutował w pierwszej lidze. W Olimpii grał przez pięć sezonów. Następnym klubem Bociana był poznański Lech. Grał w nim przez dwa sezony, w których wystąpił w prawie 50 meczach. Z Lecha przeszedł w 1997 roku do Fortuny Düsseldorf, w której rozegrał 37 spotkań. Jest jedynym wychowankiem Unii, który grał w niemieckiej Bundeslidze.

Po powrocie do ekstraklasy grał w Lechu, Orlenie Płock i Widzewie. W sumie w polskiej ekstraklasie Paweł Bocian rozegrał 156 spotkań, w których strzelił 7 goli.

Grał też w indonezyjskiej drużynie Persib Maung i Kujawiaku Włocławek. Do Unii wrócił w 2004 roku jako grający trener. Później występował jako zawodnik aż do zakończenia kariery w 2005. Obecnie jest trenerem jednej z drużyn juniorów Unii.

Paweł Bocian zagrał w nieoficjalnym meczu prowadzonej przez Antoniego Piechniczka reprezentacji Polski z drużyną Zjednoczonych Emiratów Arabskich. Ma też na koncie występy w reprezentacji Polski juniorów.

Bocianowie to chyba jedyna rodzina, w której ojciec, syn, wnuk i prawnuk byli związani z Unią. Marian Bocian był sekretarzem klubu w latach powojennych. Jego syn Jerzy był piłkarzem, a później kierownikiem sekcji piłki nożnej. Paweł Bocian jest synem Jerzego i wnukiem Mariana. Syn Pawła, Alex Bocian grał w piłkę w drużynach dziecięcych i młodzieżowych Unii.

➤ Paweł Bocian u szczytu kariery, w barwach Fortuny Düsseldorf ➤

Robert Michalak jako kapitan Unii w latach 90.

ROBERT MICHALAK

ur. 9.01.1974. Obrońca, jeden z najbardziej talentowanych wychowanków Unii. Występował w reprezentacji Polski do lat 16. Już jako zawodnik Olimpii poznań zdobył z nią brązowy medal Mistrzostw Europy U-16 w 1990 roku. W barwach Olimpii rozegrał 9 meczów w pierwszej lidze. Grał także w Igloopolu Dębica i w Amice Wronki, z którą awansował do drugiej ligi. Warto wspomnieć, że w Amice grał wówczas również Piotr Reiss. W latach 90. Robert Michalak parę razy wracał do Unii Swarzędz, był jednym z podstawowych zawodników w czasie występów klubu w trzeciej lidze.

Robert Michalak podczas audycji u Jana Pawła II

1987/88 Klasa okręgowa

1. Mieszko Gniezno	51	99-20
2. Olimpia II Poznań	47	69-16
3. Lech II Poznań	46	86-22
4. Admira Telettra Poznań	32	47-46
5. Przemysław Poznań	32	36-36
6. Victoria Września	31	29-31
7. Unia Swarzędz	30	40-43
8. Polonia Nowy Tomyśl	30	38-47
9. Warta II Poznań	29	51-48
10. Luboński KS	29	36-38
11. Polonia Poznań	29	35-38
12. Orkan Ptaszkowo	27	33-46
13. Orkan Konarzewo	22	48-57
14. Lechia Kostrzyn	17	31-70
15. Polonia Środa	17	29-74
16. Sokół Duszynki	11	23-93

Klasa okręgowa 1988/89

1. Lech II Poznań	50	67-19
2. Olimpia II Poznań	49	79-26
3. Victoria Września	47	46-19
4. Unia Swarzędz	35	56-38
5. Polonia Poznań	34	41-26
6. Concordia Murowana Goślina	31	42-37
7. Warta II Poznań	30	28-27
8. Warta Śrem	30	37-39
9. Admira Telettra Poznań	29	48-46
10. Tarnovia Tarnowo Podgórne	27	32-39
11. Polonia Nowy Tomyśl	27	28-42
12. Orkan Ptaszkowo	26	36-42
13. Obra Mosina	24	34-45
14. Orkan Konarzewo	22	35-53
15. Luboński KS	13	19-60
16. Przemysław Poznań	7	19-89

1989/90 Klasa okręgowa

1. Kotwica Kórnik	41	47-19
2. Victoria Września	34	47-27
3. Polonia Poznań	29	38-28
4. Tarnovia Tarnowo Podgórne	28	33-27
5. Concordia Murowana Goślina	27	33-28
6. Unia Swarzędz	27	40-34
7. Admira Telettra Poznań	26	44-38
8. Orkan Gałowo	25	33-35
9. Energetyk Poznań	25	31-45
10. Budowlani Nowy Tomyśl	23	25-43
11. Warta II Poznań	22	35-38
12. Orkan Ptaszkowo	22	38-46
13. Warta Śrem	19	25-35
14. Polonia Nowy Tomyśl	16	44-68

Klasa okręgowa 1990/91

1. Sokół Pniewy	37	42-16
2. Budowlani Nowy Tomyśl	32	47-27
3. Polonia Poznań	31	53-35
4. Unia Swarzędz	31	45-41
5. Sparta Szamotuły	30	48-31
6. Energetyk Poznań	29	42-44
7. Polonia Środa	28	40-40
8. Orkan Gatowo	27	41-37
9. Tarnovia Tarnowo Podgórne	26	46-30
10. Admira Teletra Poznań	22	34-44
11. Concordia Murowana Goślina	21	30-36
12. Spółnia Strykowo	20	35-59
13. Warta II Poznań	18	36-61
14. Lechia Kostrzyn	12	37-86

Trzecioliigowa drużyna Unii. Pierwszy z prawej trener Eugeniusz Samolczyk

Klasa okręgowa 1991/92

1. Unia Swarzędz	42	58-18
2. Polonia Środa	39	54-20
3. Herbacpol Kłęka	28	42-33
4. Orkan Ptaszkowo	28	34-31
5. Energetyk Poznań	27	60-42
6. Sparta Szamotuły	26	42-33
7. Tarnovia Tarnowo Podgórne	25	26-29
8. Sparta Oborniki	25	32-40
9. Admira Teletra Poznań	25	25-37
10. Budowlani Nowy Tomyśl	24	39-48
11. Orkan Gatowo	23	33-36
12. Polonia Poznań	19	29-41
13. Concordia Murowana Goślina	17	22-56
14. Patria Buk	16	23-55

NORBERT DURA

Pomocnik, wychowanek Lecha Poznań, z którym zdobył mistrzostwo Polski juniorów. W Unii grał prawie przez 10 lat od 1996 roku.

III liga 1992/93

1. Kotwica Erge Kórnik	54	78-29
2. Gwardia Koszalin	53	78-30
3. Polonia Chodzież	50	71-32
4. Flota Świnoujście	41	45-47
5. Unia Swarzędz	39	60-41
6. Pogoń Barlinek	38	54-47
7. Dąb Dębno	36	50-47
8. Lech II Poznań	35	55-54
9. Błękitni Stargard	33	56-42
10. Celuloza Kostrzyn	33	44-37
11. Energetyk Gryfino	33	46-42
12. Orzeł Biały Wałcz	33	41-48
13. Lubuszanin Drezdenko	31	40-35
14. Dartowia Dartowo	27	36-59
15. Hutnik Szczecin	23	33-56
16. Lubuszanin Trzcianka	21	35-72
17. Polonia Piła	16	34-86
18. Tur Koszalin	16	26-78

Lata 90. piłkarze Unii rozpoczęli w klasie okręgowej, zajmując w sezonie 1990/91 czwartą lokatę.

W następnym roku po raz pierwszy awansowali do trzeciej ligi. Drużyna trenowana przez Eugeniusza Samolczyka awans zapewniła sobie już trzy kolejki przed końcem sezonu, po efektownym zwycięstwie 8:2 nad Spartą Szamotuły. W tym samym roku młody zawodnik Unii Piotr Ziętek oraz Paweł Józwiak zostali powołani do kadry okręgu, która zajęła drugie miejsce

w rozgrywkach o Puchar Wacława Kuchara.

Sezon 1992/93 przyniósł Unii wysokie, piąte miejsce w trzeciej lidze. W drugim roku w trzeciej lidze piłkarze spisali się znacznie słabiej. Unia zajęła 17. miejsce i spadła do klasy makroregionalnej. W Pucharze Polski zawodnicy Unii doszli do finału na szczuble okręgu, który przegrali 0:3 z Amicą Wronki.

W sezonie 1994/95 trenerem został Ryszard Łukasik, wcześniej trener Amiki Wronki i zawodnik Olimpii Poznań. Jako spadkowicz z wyższej klasy Unia bez problemów zwyciężała większość rywali. Najwyższy wynik osiągnęła, wygrywając 8:2 z Orłem Osiek. W rundzie wiosennej trenerem był Antoni Pluskota. Znowu nie zabrakło wysokich zwycięstw – 8:0 na wyjeździe z Energetykiem Poznań, 9:1 z Unią Wapno, 8:2 na wyjeździe z Nielbą Wągrowiec. Unia zajęła trzecie miejsce w klasie makroregionalnej.

W pierwszej połowie lat 90. trzon drużyny tworzyli: bramkarz Robert Karwacki, Mariusz Zaleśny, Maciej Bobkowski, Konrad Kobus,

Roman Czerwiński, Mariusz Pietrzak i Przemysław Minge. W tym czasie zadebiutował też utalentowany junior

📍 Drużyna oldbojów Unii. Stoją od lewej: Jerzy Majerowicz, Zdobystaw Nowak, Krzysztof Klepacz, Roman Walkowiak, Mariusz Białkowski, Henryk Jahns, Jacek Aniot. Klęczą: Zenon Kłorek, Jerzy Adamski, Jarosław Sobczyński, Przemysław Pelczyk, Bogdan Cieślak, Włodzimierz Robak

📍 MARIUSZ PIETRZAK

Pomocnik, wychowanek Clescevi. Do Unii trafił w pierwszej połowie lat 90. i grał w niej przez 17 lat z przerwą na 1,5 sezonu w Huraganie Pobiedziska. Jest bardzo prawdopodobne, że to właśnie Pietrzak rozegrał najwięcej meczów w pierwszej drużynie Unii. Był jednym z najlepszych zawodników występujących w swarzędzkim klubie, przez lata pełnił funkcję kapitana.

Michał Zaporowski. Inny wychowanek Unii Robert Michalak wrócił do klubu po występach m.in. w Amice Wronki.

Od trzeciego meczu rundy jesiennej 1995/96 zespół objął Zenon Piechocki, niegdyś zawodnik drugoligowego Lecha. W trakcie rundy Unię wzmocnili Marian Toporski, Norbert Dura (wcześniej reprezentant Polski juniorów w barwach Lecha), Dariusz Janasiak i wracający kolejny raz do Unii Robert Michalak. Warto zauważyć także Grzegorza Burchackiego oraz

Tabela III liga 1993/1994

1. Amica Wronki	67 89-17
2. Pogoń II Szczecin	51 64-37
3. Luboński KS	47 64-39
4. Polonia Nowy Tomyśl	44 43-26
5. Polonia Chodzież	42 51-45
6. Chemik Police	41 53-39
7. Flota Świnoujście	41 55-46
8. Błękitni	41 45-38
9. Orzeł Biały Wałcz	40 50-58
10. Lubuszanie Drezdenko	38 51-35
11. Warta Śrem	38 50-45
12. Ina Goleniów	38 38-48
13. Celuloza Kostrzyn	37 43-41
14. Energetyk Gryfino	36 42-44
15. Kotwica/Polonia Środa	35 39-60
16. Dąb Dębno	34 51-56
17. Unia Swarzędz	32 38-46
18. Lech II Poznań	27 45-60
19. Pogoń Barlinek	21 34-79
20. Darzibór Szczecinek	10 21-107

Tabela klasy makroregionalnej 1994/1995

1. Lech II Poznań	72 162-25
2. KP Szczecinek	52 74-26
3. Unia Swarzędz	51 100-37
4. Victoria Września	47 68-35
5. Pilanin Piła	46 79-41
6. Mieszk Gniezno	45 91-57
7. Polonia Poznań	39 57-47
8. Unia Wapno	38 62-72
9. Zamek Gołańcz	34 52-51
10. Sparta Oborniki	34 40-56
11. Kłos Budzyń	33 66-74
12. Sparta Złotów	31 50-60
13. Wielim-Błękitni Barwice	30 53-76
14. Nielba Wągrowiec	29 49-80
15. Zjednoczeni Kaczory	27 47-84
16. Energetyk Poznań	26 43-86
17. Orzeł Osiek	19 38-89
18. Noteć Dziembowo	18 41-110
19. Herbapol Klęka	11 41-113

IV liga poznańska 1995/96

1. Sokół II Pniewy	56 61-20
2. Unia Swarzędz	49 42-18
3. Tarnovia Tarnowo Podgórne	45 35-20
4. Olimpia II Poznań	43 38-23
5. Sparta Szamotuły	35 39-38
6. Sparta Oborniki	25 34-49
7. Lechia Kostrzyn	24 40-44
8. Victoria Września	22 22-24
9. Mieszk Gniezno	20 24-39
10. Polonia Poznań	17 25-47
11. Kłos Zaniemyśl	16 18-39
12. Warta II Poznań	14 31-48

Tabela III ligi 1996/1997

1. Warta Poznań	81	67-22
2. Lubuszanin Drezdenko	67	54-29
3. Amica II Wronki	63	70-49
4. Polonia Ślubice	60	48-21
5. Polonia Chodzież	60	66-33
6. Unia Swarzędz	51	56-61
7. Błękitni Stargard	49	57-31
8. Gwardia Koszalin	49	57-42
9. Flota Świnoujście	46	50-47
10. Stal Stocznia Szczecin	45	39-43
11. Luboński KS	45	56-57
12. Lech II Poznań	44	40-44
13. Kotwica Kołobrzeg	43	47-53
14. Orzeł Biały Wałcz	40	39-59
15. Polonia Środa	39	51-63
16. Celuloza Kostrzyn	35	50-62
17. Hutnik Szczecin	31	34-69
18. Pogoń Potyczyn	5	18-114

Tabela III ligi 1997/1998

1. Stal Stocznia Szczecin	75	64-19
2. Gwardia Koszalin	69	60-27
3. Amica II Wronki	66	83-43
4. Polonia Ślubice	66	62-36
5. Flota Świnoujście	60	67-39
6. GKP Gorzów	59	53-27
7. Lech II Poznań	59	75-47
8. Grom Grodzisk	58	54-43
9. Lubuszanin Drezdenko	54	53-36
10. Błękitny Stargard	50	49-38
11. Luboński KS	41	53-64
12. Czarni Witnica	41	49-51
13. Polonia Chodzież	41	42-56
14. Leśnik Międzyzdroje	38	38-54
15. Unia Swarzędz	25	41-83
16. Kotwica Kołobrzeg	23	30-61
17. Darłovia Darłowo	16	37-105
18. Polonia Jastrowie	13	17-98

Tabela IV ligi 1998/1999

1. Lubuszanin Drezdenko	87	68-15
2. Polonia Środa Wilk	76	93-37
3. Huragan Pobiedziska	71	86-32
4. Orzeł Biały Wałcz	70	59-39
5. Olimpia Poznań	58	52-40
6. Celuloza Kostrzyn	54	55-39
7. Lech II Poznań	54	75-39
8. Patria Buk	53	61-56
9. Groclin II Grodzisk	53	57-44
10. Orzeł Międzyrzecz	52	55-67
11. Sparta Oborniki	43	71-69
12. Pogoń Lwówek	38	54-64
13. Unia Swarzędz	34	47-84
14. Czarni Witnica	31	33-59
15. Luboński KS	29	47-72
16. Polonia Chodzież	25	46-86
17. Sokół Pniewy	20	40-89
18. Welna Rogoźno	12	33-101

drugiego bramkarza Damiana Nowickiego.

Unia zajęła drugie miejsce za Sokołem Pniewy. Działacze ze Swarzędza odwołali się od takiego wyniku rozgrywek, wnioskując o weryfikację tabeli w związku z występem w barwach Sokoła nieuprawnionego zawodnika. Sprawa ciągnęła się przez kilka miesięcy i zanim ostatecznie zapadła pomyślna dla Unii decyzja, piłkarze ze Swarzędza zdążyli rozegrać sześć spotkań w IV lidze. Później zaczęło się nadrabianie trzecioligowych zaległości i wzmacnianie drużyny. Do klubu przyszli Waldemar Przysiuda, Piotr Najewski i reprezentant Polski Marek Rzepka (zagrał w kilku meczach w rundzie jesiennej)). Rozpoczęło się od porażek 0:6 w Ślubicach i 1:5 z Wartą w Poznaniu. Później nastąpiły zwycięstwa, m.in. z Kotwicą Kołobrzeg i Lubońskim KS. Od rundy wiosennej zespół prowadził Leszek Partyński. Drużynę wzmocnili zawodnicy z pierwszoligową przeszłością: Sławomir Twardygroś, Rafał Molewski i Wojciech Polakowski, oraz juniorzy Unii: Maciej Janik, Piotr Ziętek, Marek Wieczorek, Marcin Szymański i Sebastian Jankowski. Pojawił się też Dmitrij Borysienkow z Kaliningradu – chyba pierwszy obcokrajowiec w barwach Unii. Wiosną Unia wygrała m.in. z Amicą II Wronki (4:2), Gwardią Koszalin (2:1) i Błękitnymi Stargard Szczeciński (3:1). Rekordowe zwycięstwo 10:1 Unia odniosła nad zespołem Pogoni Połczyn. Najlepszy strzelec Unii w tej rundzie Przemysław Minge zaliczył klasyczny hat

MACIEJ JANIK

Napastnik, wychowanek Unii i jej czołowy zawodnik końca lat 90. i pierwszych latach obecnego stulecia. Był też kapitanem drużyny.

trick, strzelając trzy gole w pierwszych 18 minutach meczu. Niestety, ponieważ w meczu wystąpił Norbert Dura, który powinien pauzować za żółte kartki, mecz zweryfikowano jako walkower dla gości. Ostatecznie pierwszy sezon po powrocie do trzeciej ligi Unia zakończyła na szóstym miejscu.

Przed następnym sezonem ze składu ubyło kilku podstawowych zawodników: Twardygroś, Przysiuda, Zaleśny, Toporski i Minge. Na boisku kibice mogli za to oglądać Leszka Partyńskiego, który po sezonie na ławce został grającym trenerem piłkarzy ze Swarzędza. Unia pokonała na starcie 4:1 Lubuszanina

Drezdenko, a parę dni później uległa aż 0:9 w meczu na ul. Bułgarskiej przeciw rezerwom Lecha. Rezerwom tylko z nazwy, bo wystąpiło aż dziewięciu pierwszoligowców. Już jesienią zespół spisywał się znacznie gorzej niż w poprzednim sezonie. Pojedyncze zwycięstwa i kilka remisów nie wróżyły niczego dobrego. Unia zajęła 15. miejsce i spadła do czwartej ligi. Za jedyny plus można uznać regularne pojawianie się na boisku kilku pochodzących ze Swarzędza juniorów. W pierwszej drużynie zadebiutowali Maciej Lesiński i Sebastian Jankowski, a swojego pierwszego gola w seniorskiej Unii zdobył Maciej Janik.

Nowym trenerem zespołu został znany z pracy z młodzieżą Unii Mirosław Wyrwas. Niestety, koniec lat 90. przyniósł rozczarowujące wyniki – najpierw w sezonie 1998/99 13. miejsce w czwartej lidze, później przedostatnie, 17. miejsce w sezonie 1999/2000. Tylko dzięki reorganizacji rozgrywek i podziałowi IV ligi na dwie grupy Unia nie spadła do klasy okręgowej. Wyróżniającymi się piłkarzami w tym okresie byli: Maciej Janik, Norbert Dura, Mariusz Pietrzak i Dariusz Janasiak.

Lata 90. można oceniać jako okres największych sukcesów sekcji piłki nożnej – aż cztery sezony zespół rozegrał w trzeciej lidze. Niestety, dekadę zakończył poważny kryzys. Trzeba też zauważyć, że o ile do lat 80. większość drużyny stanowili zawodnicy pochodzący ze Swarzędza, o tyle w latach 90. mimo dobrej pracy z młodzieżą niewielu swarzędzan stanowiło o sile drużyny seniorów Unii.

Latem 2000 roku do Pobiedzisk odeszli dwaj czołowi zawodnicy – Mariusz Pietrzak i Dariusz Janasiak. Drużynę objął trener Ryszard Marcinowski, niegdyś piłkarz drugoligowej Olimpii. Po dobrym starcie sezonu nastąpiły liczne porażki. Dwa mecze Unia oddała z powodu zdekompletowania drużyny. Wiosną drużynę prowadził Włodzimierz Bajer. W kadrze było zaledwie kilkunastu zawodników. W sezonie 2000/01 Unia ustanowiła niechlubny rekord: piłkarze stracili w lidze 108 bramek, strzelając jedynie 14. Zdobyli tylko 14 punktów w 34 meczach. Unia zajęła ostatnie miejsce w tabeli i spadła do klasy okręgowej.

Po słabych występach w czwartej lidze przyszły słabe występy klasę niżej. Jesienią 2001 roku zespół trenowali Mirosław Wyrwas i Kazimierz Mąkowski. Zdarzało się, że zawodnicy nie pojawiali się na meczach, bo kolidowały z... rozgrywkami piłkarskimi w ich miejscu pracy. W 17 jesiennych meczach Unia zdobyła 13 punktów i znalazła się na przedostatnim miejscu w tabeli. Po stronie plusów należy odnotować debiut zdolnego wychowanka Tomasza Jahnsa. Wiosną drużynę objął Włodzimierz Kaźmierczak. Drużyna spisywała się znacznie lepiej niż jesienią. Dobrą rundę wiosenną po powrocie do Unii miał Mariusz Pietrzak, a najwięcej bramek w sezonie strzelili kapitan Maciej Janik (17) i Norbert Dura (15). W 13 meczach piłkarze zdobyli 20 punktów i ostatecznie zajęli 12. miejsce.

W kolejnym sezonie postacią numer jeden w zespole był Maciej Janik,

Tabela IV ligi 1999/2000

1. Huragan Pobiedziska	90	91-18
2. Polonia Środa	75	71-22
3. Sparta Oborniki	70	70-44
4. Lech II Poznań	63	81-40
5. Olimpia Poznań	60	63-42
6. Pogoń Lwówek	59	53-47
7. Warta Śrem	56	73-54
8. Victoria Września	51	53-47
9. Luboński KS	48	49-63
10. Noteć Rosko	44	52-59
11. 1920 Mosina	40	46-50
12. Orzeł Międzyrzecz	39	43-56
13. Czarni Witnica	39	42-56
14. Patria Buk	35	47-69
15. Celuloza Kostrzyn	34	34-48
16. Polonia Jastrowie	25	41-80
17. Unia Swarzędz	19	54-99
18. Łucznik Strzelce Krajeńskie	16	19-85

Tabela IV ligi 2000/2001

1. Lech II Poznań	80	93-30
2. Matex Drawa Krzyż	71	56-35
3. Polonia Środa	65	75-35
4. Sparta Oborniki	57	74-43
5. Sokół Rakoniewice	54	55-50
6. Luboński KS	51	58-43
7. Wełna Rogoźno	50	58-49
8. Sparta Złotów	50	59-64
9. Patria Buk	49	43-40
10. 1920 Mosina	49	51-51
11. Olimpia Poznań	48	49-49
12. Warta Śrem	48	60-58
13. Kotwica Kórnik	48	52-46
14. Phytopharm Klęka	45	40-46
15. Noteć Danex Rosko	43	45-51
16. Pogoń Lwówek	33	40-75
17. Polonia Jastrowie	19	27-76
18. Unia Swarzędz	14	14-108

Tabela ligi okręgowej 2001/2002

1. Warta Śrem	74	101-18
2. Lechia Kostrzyn	71	88-33
3. Sokół Pniewy	70	85-22
4. Phytopharm Klęka	55	49-36
5. Tarnovia	49	51-48
6. TPS Winogrady Poznań	46	68-51
7. Zjednoczeni Trzemeszno	46	52-42
8. Kotwica Kórnik	46	52-56
9. Polonia Nowy Tomyśl	36	44-55
10. Czarni Wróblewo	35	41-58
11. Ciepłownik Plewiska	34	51-68
12. Unia Swarzędz	33	64-76
13. Pogoń Książ	27	41-76
14. Vitcovia Witkowo	23	49-83
15. Orzeł Granowo	19	43-87
16. Pogoń Lwówek	14	20-90

Tabela ligi okręgowej 2002/2003

1. Poznań 2000	62 62-38
2. Polonia Nowy Tomyśl	60 60-35
3. Tarnovia Tarnowo Podgórne	59 68-41
4. Olimpia Poznań	56 83-37
5. TS 1998 Dopiewo	55 66-32
6. Czarni Wróblewo	49 71-60
7. Grom Plewiska	47 71-62
8. Phytopharm Kłęka	44 54-45
9. Sparta Szamotuły	44 56-55
10. Unia Swarzędz	40 56-54
11. 1922 Lechia Kostrzyn	36 59-55
12. TPS Winogrody Poznań	36 50-61
13. Zjednoczeni Trzemeszno	35 43-54
14. Kotwica Kórnik	34 42-50
15. Vitcovia Witkowo	14 37-116
16. Pogoń Książ Wlkp.	11 33-116

Tabela klasy okręgowej 2003/2004

1. Polonia Nowy Tomyśl	60 54-28
2. Lechita Klecko	60 74-43
3. Promień Opalenica	56 64-38
4. Tarnovia Tarnowo Podgórne	50 64-42
5. TS 1998 Dopiewo	47 39-32
6. Sparta Szamotuły	45 52-41
7. Kotwica Kórnik	42 41-46
8. Grom Plewiska	42 55-57
9. Phytopharm Kłęka	39 45-50
10. Zjednoczeni Trzemeszno	38 40-49
11. Obra Zbąszyń	37 49-46
12. Unia Swarzędz	37 45-61
13. Czarni Wróblewo	36 44-64
14. 1922 Lechia Kostrzyn	33 39-62
15. Kłós Gałowo	28 40-65
16. Olimpia Poznań	24 37-58

Tabela klasy okręgowej 2004/2005

1. TS 1998 Dopiewo	71 66-30
2. Lechita Klecko	63 59-30
3. Promień Opalenica	63 89-27
4. Sparta Szamotuły	60 67-36
5. Grom Plewiska	52 56-40
6. 1922 Lechia Kostrzyn	48 64-55
7. Kłós Zaniemyśl	41 45-41
8. Obra Zbąszyń	36 47-65
9. Czarni Wróblewo	36 36-65
10. Zjednoczeni Trzemeszno	35 34-37
11. Tarnovia Tarnowo Podgórne	34 40-62
12. Kotwica Kórnik	33 33-49
13. Unia Swarzędz	31 43-58
14. Phytopharm Kłęka	29 36-57
15. Warta Międzybórz	27 32-58
16. Polonia Poznań	18 23-60

kapitan i najlepszy strzelec Unii. Największym problemem nadal była bardzo wąska kadra. Po pierwszej rundzie Unia znalazła się na 14. miejscu. Przed rundą wiosenną do Polonii Środa odszedł Dura, a wśród przychodzących do klubu znalazł się Maciej Lesiński, wychowanek Unii, który grał w Warcie Poznań. Trenerem został Maciej Krzysztofiak. Wiosną drużyna była najlepsza w całej lidze – przegrała tylko dwa mecze i skończyła sezon na dziesiątym miejscu. W rundzie wiosennej oprócz Janika wyróżniali się też bramkarz Staniszewski, obrońcy Molewski i Mąkowski oraz pomocnicy Jahns, Pietrzak i Kobus.

Latem 2003 roku wrócili m.in. Dura i Toporski, a w kadrze pojawił się zdolny wychowanek Tomasz Klepacz, który był odkryciem sezonu. Udana runda wiosenna poprzedniego sezonu rozbudziła nadzieje na miejsce w czołówce tabeli. Niestety, jesień nie była tak udana. Unia zajęła 12. miejsce, chwalono chyba tylko Pietrzaka i Molewskiego. Za wzmocnienie można uznać powrót Toporskiego. W tym sezonie 10 września, w Dniu Piłkarza, Unia podejmowała wice-mistrza Polski Dyskobolę Grodzisk Wlkp. Mecz zakończył się wynikiem 2:10, a bramki dla Unii zdobyli Dura i Sawicki. W Pucharze Polski Unia pokonała m.in. Olimpię Poznań. Wiosna przyniosła zmianę trenera – nowym szkoleniowcem został Marek Kliszkowiak. Drużynę wzmocnili dwaj zawodnicy z drużyny futsalu Akademia Słowa – Hirsch i Rybarczyk, którzy byli najmocniejszymi punktami słabo spisującego się zespołu. W końcu kwietnia nowy zarząd

zmienił szkoleniowca – grającym trenerem został Paweł Bocian. Pod jego wodzą drużyna wygrała pięć z sześciu pozostałych spotkań i utrzymała się w lidze, zajmując 12 miejsce.

W sezonie 2004/05 już od piątej kolejki Unia zajmowała ostatnie miejsce w tabeli. Później przegrała m.in. 3:9 w Dopiewie, a jej skromny dorobek stanowiły dwa zwycięstwa i dwa remisy. Od listopada pracę rozpoczął nowy trener Ryszard Matłoka. Paweł Bocian występował wyłącznie jako zawodnik i pokazał się w końcu rundy z dobrej strony. Jesień Unia skończyła zaledwie z 12 punktami. Zimą nastąpiły duże zmiany w składzie – odeszli m.in. Dura, Janik i Kobus. Przyszli: talentowany 18-letni bramkarz Adam Stachowiak z Olimpii, pomocnik Przemysław Kordacki z Huraganu Pobiedziska i napastnik Marek Kulczak z Lechity Klecko. Dołączyła też grupa juniorów z zespołu Mariusza Białkowskiego. Początkowo wyniki drużyny nie odbiegały znacząco od tych z rundy jesiennej. Dopiero pod koniec wiosny zespół odniósł trzy zwycięstwa, dzięki którym zespół zajął 13. miejsce i wywalczył możliwość rozegrania barażu o utrzymanie w klasie okręgowej z A-klasową Concordią Murowana Goślina. Po wygranej meczu z Concordią decyzję o zakończeniu kariery ogłosił Paweł Bocian.

Latem 2005 roku, po rozegraniu zalewie kilku meczów w Unii, do drugoligowej Jagiellonii Białostok odszedł bramkarz Adam Stachowiak. Później grał w ekstraklasie w Odrze Wodzisław i Górniku Zabrze oraz w ligach cypryjskiej, bułgarskiej i tureckiej.

Z Botew Płowdiw wystąpił w eliminacjach Ligi Europy.

Nowym trenerem Unii został pracujący w klubie w latach 80. Eugeniusz Samolczyk, którego asystentem został Paweł Bocian. Do kadry pierwszego zespołu weszła duża grupa juniorów. Wkrótce Bocian wrócił do gry i kierował defensywą Unii. W ataku występował Kulczak, którego wspierał kapitan Unii Mariusz Pietrzak. W obronie pewne miejsce mieli bramkarz Staniszewski oraz Paweł Jeske, Tomasz Klepacz i Dawid Adamczak. Unia została liderem już po drugiej kolejce. Do straty punktów doszło w derbach gminy – Unia zremisowała 2:2 z rozgrywającym pierwszy sezon w lidze okręgowej Piastem Kobylnica. Oprócz tego przegrała 1:2 z Kłosem Zaniemyśl – i tylko w tych dwóch meczach straciła punkty. Taka seria zwycięstw dawno

się w Swarzędzu nie zdarzyła. Przed runda wiosenną obronę wzmocnił grający wcześniej w Wełnie Rogoźno wychowanek Unii Łukasz Kubzdyl. Wiosną w 13 meczach Unia odniosła 12 zwycięstw. Niestety, porażka 0:3 z Lechią Klecko sprawiła, że przy równej liczbie punktów awans wywalczyła drużyna z Kłecka. Kulczak zakończył sezon z 35 bramkami, dzięki czemu zdobył Bylebył, a siedem dołożył kapitan Unii Mariusz Pietrzak.

Latem 2006 roku na zmodernizowanym stadionie Unii odbyły się dwa mecze mistrzostw Europy U-19. 20 lipca 2006 Czechy pokonały Austrię 3:1, a 23 lipca Szkocja wygrała z Turcją 3:2. Dzięki organizacji mistrzostw Stadion Miejski zyskał ok. 750 miejsc siedzących, w tym 200 zadaszonych.

Przed sezonem 2006/07 utworzono (chyba po raz pierwszy od końca lat 80.) drugą drużynę seniorów,

Tabela klasy okręgowej 2005/2006

1. Lechita Klecko	70	83-14
2. Unia Swarzędz	70	72-17
3. Kłos Zaniemyśl	51	47-30
4. Grom Plewiska	43	46-24
5. 1922 Lechia Kostrzyn	42	50-43
6. Kotwica Kórnik	32	30-32
7. TPS Winogrody Poznań	31	26-41
8. Lipno Stęszew	31	41-44
9. Piast Kobylnica	30	26-39
10. KS Łopuchowo	28	36-57
11. Vitcovia Witkowo	25	32-49
12. GKS Gultowy	24	31-52
13. Zjednoczeni Trzemeszno	24	22-47
14. Stella Luboń	16	21-74

Tabela klasy okręgowej 2006/2007

1. Unia Swarzędz	69	99-19
2. 1922 Lechia Kostrzyn	62	71-26
3. Polonia Środa Wlkp.	52	53-21
4. Grom Plewiska	44	49-35
5. Wełna Rogoźno	42	39-36
6. Kłos Zaniemyśl	40	51-52
7. Kotwica Kórnik	36	35-45
8. Warta Śrem	33	44-44
9. Polonia Poznań	31	38-46
10. Piast Kobylnica	29	39-50
11. TPS Winogrody Poznań	27	44-59
12. Vitcovia Witkowo	25	39-67
13. KS Łopuchowo	19	20-67
14. Błękitni Owińska	10	28-82

Tabela IV ligi 2007/2008

1. Sparta Oborniki	73	63-15
2. Promień Opalenica	71	111-23
3. Polonia Nowy Tomyśl	62	63-24
4. Unia Swarzędz	61	73-30
5. TS 1998 Dopiewo	49	54-45
6. Sokół Rakoniewice	45	42-47
7. Sokół Pniewy	44	45-30
8. Sokół Damastówek	43	61-65
9. Lubuszanin Trzcianka	40	44-34
10. Leśnik Margonin	39	38-46
11. Luboński FC	33	37-61
12. Polonia Chodzież	28	37-79
13. Czarni Wróblewo	24	43-70
14. 1920 Mosina	23	36-67
15. Lechita Klecko	22	24-95
16. Sokół Szamocin	20	42-82

📍 Pierwsza drużyna Unii w 2006 roku przed rundą wiosenną. W górnym rzędzie od lewej: K. Nowak, P. Bocian, T. Klepacz, P. Kordacki. W środkowym rzędzie: A. Sikorski, J. Frankiewicz, K. Dziwiewiecki, M. Pietrzak, M. Kulczak, O. Ganowski, W. Niklaus. W dolnym rzędzie gospodarz SKS Unia A. Banaszak, J. Sobkowiak, A. Bylebył, Ł. Staniszewski, P. Cichocki, Ł. Kubzdyl, D. Adamczak, M. Maryniak

Tabela III ligi 2008/2009

1. Olimpia Grudziądz	79 71-16
2. Gopłania Inowrocław	56 55-33
3. Górnik Konin	55 57-37
4. Lech Rypin	55 48-30
5. Unia Swarzędz	48 41-31
6. Sparta Oborniki	47 52-31
7. Polonia Leszno	43 48-52
8. Polonia Nowy Tomyśl	42 40-39
9. Legia Chełmża	41 43-41
10. Promień Opalenica	40 50-40
11. Włocławia Włocławek	37 30-40
12. Zdrój Ciechocinek	34 33-53
13. Mieszkó Gniezno	31 27-50
14. Chemik Bydgoszcz	27 30-41
15. Mień Lipno	25 35-55
16. LKS Czarnylas	5 21-92

Tabela III ligi 2009/2010

1. Polonia Nowy Tomyśl	65 70-29
2. Victoria Koronowo	62 90-38
3. Górnik Konin	61 51-30
4. Unia Swarzędz	54 58-29
5. Calisia Kalisz	54 48-35
6. Lech Rypin	53 51-26
7. Wda Świecie	52 51-32
8. Włocławia Włocławek	42 40-43
9. Lubuszanin Trzcianka	38 38-34
10. Notecianka Pakość	37 38-47
11. Polonia 1912 Leszno	30 34-55
12. Mieszkó Gniezno	29 26-51
13. Sparta Oborniki	28 43-55
14. Legia Chełmża	24 35-67
15. Zdrój Ciechocinek	23 27-77
16. Gopłania Inowrocław	16 24-76

Tabela III ligi 2010/11

1. Calisia Kalisz	60 52-28
2. Lech Rypin	58 61-32
3. GKS Dopiewo	53 42-24
4. Unia Swarzędz	52 45-25
5. Victoria Koronowo	48 33-31
6. Wda Świecie	47 48-37
7. Piast Kobylin	44 41-40
8. Górnik Konin	41 32-38
9. Unia Janikowo	40 42-42
10. Notecianka Pakość	39 37-43
11. Lubuszanin Trzcianka	38 40-29
12. Chemik Bydgoszcz	36 35-46
13. Polonia 1912 Leszno	35 34-47
14. Unia Solec Kujawski	33 42-43
15. Włocławia Włocławek	25 32-62
16. Mieszkó Gniezno	16 17-66

która pod wodzą Mariusza Białkowskiego wystartowała w klasie B.

Na początku sezonu Unia wygrywała mecz za meczem. Rozczarowaniem była porażka 1:3 u siebie z Gromem Plewiska. Na szczęście był to jedynie wypadek przy pracy, po którym przyszły kolejne zwycięstwa. Podczas obchodów 85-lecia klubu Unia pokonała w derbowym meczu ligi okręgowej Piast 4:0. Rundę jesienną podopieczni trenera Samolczyka zakończyli na pierwszym miejscu. Zimą oddano do Lechity Klecko Kulczaka, przybyli Bartosz Krajka, Ariel Mrowiński i Jakub Ostrowski. Ostrowski i Krajka pierwsze gole dla Unii zdobyli już w inauguracyjnym meczu rundy wiosennej wygranym 9:0 z Błękitnymi Owińska. 7 maja po porażce z rywalizującą o wejście do IV ligi Lechią Kostrzyn trenera Samolczyka zmienił Tomasz Mazurkiewicz. Awans do IV ligi Unia wywalczyła dwie kolejki przed końcem sezonu, pokonując Piast w Gruszczynie.

Zawodnicy Unii byli w tym sezonie bezkonkurencyjni – strzelili 99 goli, tracąc zaledwie 19. Publiczność w Swarzędzu dwukrotnie mogła cieszyć się wynikiem dwucyfrowym – wiosną 2007 Unia wygrała 10:0 z Vitcovią i 11:1 z KS Łopuchowo. Dobrze spisała się też drużyna rezerw, która awansowała do klasy A.

Przed sezonem 2007/08 przyszło siedmiu nowych zawodników, m.in. Łukasz Kubiak ze Sparty Oborniki i Łukasz Lebioda z Lecha Poznań. Odeszła piątka piłkarzy, wśród nich Bartosz Krajka i Norbert Dura. W pierwszym meczu w czwartej

lidze grająca w mocno zmienionym składzie drużyna Tomasza Mazurkiewicza ograła 3:0 zespół KS 1920 Mosina. Później pokonała 5:1 Sokół Damasławek i aż 9:1 Lechitę Klecko. Po trzech zwycięstwach przyszły trzy porażki. Kolejnym sukcesem było pokonanie jednego z faworytów – prowadzonej przez Jurija Szatłowa drużyny Promienia Opalenica. Po 18 kolejkach, przed zimą przerwał, Unia znalazła się na bardzo wysokim drugim miejscu. Spora w tym zasługa najlepszego strzelca Łukasza Kubiaka, który zdobył 12 goli, a także doświadczonych pomocników Pietrzaka i Ostrowskiego. Zimą do drużyny dołączył dobrze znany w Swarzędzu Tomasz Rybarczyk. Runda wiosenna zaczęła się od trzech remisów i w zasadzie już wtedy stało się jasne, że marzenia o awansie trzeba będzie odłożyć do kolejnego sezonu. Na początku maja, po zremisowanym meczu z jedną z najsłabszych drużyn ligi Sokołem Szamocin, zwolniony został trener Mazurkiewicz. Na ławce zasiadali odtąd Samolczyk i Białkowski, a doradzał im zatrudniony oficjalnie w roli konsultanta Adam Topolski. Zasada nowej miotły zadziałała. Unia pokonała 4:0 lidera tabeli Spartę Oborniki, a później rozgromiła aż 7:0 Polonię Chodzież. Unia zajęła czwarte miejsce. Ponieważ przed kolejnym sezonem reformowano system rozgrywek, oznaczało to, że Unia zagra w barażu o wejście do nowej trzeciej ligi z Piastem Kobylin. Po wygranym dwumeczu z Piastem przed Unią stanął kolejny przeciwnik – drużyna Mienia Lipno. W Swarzędzu było 1:1, na wyjeździe Unia wygrała 2:0 i awans

do trzeciej ligi stał się faktem. Należy pamiętać, że jest to czwarta klasa rozgrywek po ekstraklasie, pierwszej i drugiej lidze. W meczach barażowych błysnął pozyskany zimą z Warty Łukasz Łukasik, który strzelił bramki obu przeciwnikom. Druga drużyna zakończyła sezon w czołówce klasy A.

Awans do trzeciej ligi oznaczał pozostanie w Swarzędzu trenera Topolskiego. Ściągnięto Konrada Zandrowicza z Groclinu, Bartosza Nowickiego z Nielby Wągrowiec oraz kilku zawodników z juniorskich drużyn Lecha Poznań. Piłkarze Unii szybko wywalczyli miejsce w czołówce tabeli. Bardzo dobrze rozpoczął rundę Jakub Ostrowski, który w pierwszych meczach strzelił cztery gole. Oprócz niego najczęściej grali: Bzdęga, Klepacz, Zandrowicz, P. Lebioda, D. Adamczak, Rybarczyk, Mariusz Pietrzak i Łukasz

Lebioda, Ludwiczak, Nowicki i Kubiak. Po rundzie jesiennej drużyna zajęła piąte miejsce. Lider, Olimpia Grudziądz, był poza zasięgiem pozostałych zespołów, natomiast realna wydawała się walka o drugie miejsce i grę w barażach. Przed rundą wiosenną doszli Krzysztof Potaś i Maciej Piątek, odeszło kilku graczy, m.in. Łukasz Kubiak. Pierwszego gola w rundzie wiosennej w wygranym 1:0 meczu z Polonią Leszno zdobył zaledwie 16-letni Patryk Sowiński, jeden z włączonych do kadry seniorów zawodników z drużyn młodzieżowych Unii. Niestety, w czterech następnych meczach Unia zdobyła zaledwie jeden punkt. Po porażce z Górnikiem Konin trenera Topolskiego zastąpił Eugeniusz Samolczyk. Pod jego wodzą drużyna wygrała trzy kolejne mecze i wróciła do walki o miejsce barażowe. Cztery kolejki przed końcem piłkarze

📌 Drużyna Unii w roku 2009 przed rundą wiosenną. W górnym rzędzie od lewej: Damian Ludwiczak, Krzysztof Potaś, Bartosz Nowicki, Mariusz Pietrzak, członek zarządu Unii Wojciech Matecki, wiceprezes Tomasz Misiorny, prezes Jan Kita, Maciej Piątek, Jakub Ostrowski, Jakub Dohnal, Kamil Maćkowiak, Paweł Lebioda. W środkowym rzędzie: Łukasz Cieślak, Tomasz Kempniński, Tomasz Klepacz, Mateusz Bigosiński, Alan Wesotowski, Andrzej Budnik, Tomasz Rybaczyk, Jakub Wawrzyniak, Mateusz Sobkowiak, Mariusz Parchimowicz. W dolnym rzędzie: Łukasz Lebioda, Dawid Adamczak, Łukasz Łukasik, masażysta Szymon Cybał, trener Adam Topolski, drugi trener Mariusz Białkowski, trener bramkarzy Sebastian Topolski, Wojciech Antczak, Konrad Zandrowicz, Patryk Sowiński

W górnym rzędzie od lewej: Tomasz Kostrzewa, Łukasz Tonak, Michał Stawiński, Maciej Michalak, Andrzej Budnik, Łukasz Suwiczak, Dawid Adamczak, Mateusz Rampold, Jakub Dohnal, Damian Buczma, Piotr Ciesielski. W środkowym rzędzie: wiceprezes Tomasz Misiorny, dyrektor ds. marketingu Marcin Szramkowski, masażysta Mateusz Kruświcki, Paweł Lisiecki, Jakub Wawrzyniak, Tomasz Klepacz, Łukasz Lebiada, Marcin Hercog, Wojciech Chmielecki, Paweł Ignasinski, Marek Gołembowski, Mateusz Jaś, członek zarządu Wojciech Matecki. W dolnym rzędzie: Jacek Jerezynski, Konrad Zandrowicz, Mateusz Sobkowiak, Łukasz Cieślak, asystent trenera Mariusz Białkowski, trener Andrzej Ostanski, Wojciech Antczak, Tomasz Zawada, Marek Bączyk, Dawid Paku-Tshela

Unii zajmowali trzecie miejsce, tracąc do drugiego tylko jeden punkt. Końcówkę sezonu trudno nazwać udaną – w ostatnich meczach Unia zanotowała dwie porażki i dwa remisy. To oznaczało zakończenie sezonu na piątym miejscu, co można uznać za bardzo przyzwoity wynik beniaminka trzeciej ligi. W ostatnim meczu sezonu zadebiutował kolejny młody zawodnik – 17-letni bramkarz Andrzej Budnik. Najwięcej goli w sezonie zdobyli Jakub Ostrowski (dziewięć) i Łukasz Ludwiczak (osiem). Dobry sezon zaliczyły też grające w A-klasie rezerwy, które dopiero w ostatniej kolejce straciły szanse na zajęcie miejsca uprawniającego do gry w barażach o wejście do klasy okręgowej. Piłkarze trenera Białkowskiego zajęli ostatecznie czwarte miejsce.

Trenerem przed sezonem 2009/10 został Damian Salwin. Drużyna została mocno odmłodzona. Zrezygnowano m.in. z Jakuba Ostrowskiego, Tomasza Rybarczyka i Damiana Ludwiczaka. Doszło kilku graczy – Dariusz Cudny, Marcin Hercog, Marek Gołembowski i Paweł Lisiecki od razu wskoczyli do pierwszego składu. Sezon rozpoczął się od rozgromienia 6:0 Mieszka Gniezno. Drugie zwycięstwo – 3:0 z Calisią – zapowiadało walkę o zajęcie miejsca w ścisłej czołówce trzeciej ligi. Po dwóch kolejnych spotkaniach (1:1 ze Spartą Oborniki i 0:1 w Rypinie) trenera Salwina zastąpił tymczasowo Eugeniusz Samolczyk, a od końca września drużynę prowadził Andrzej Ostanski. Jego debiut trudno uznać za udany. Unia przegrała aż 0:5 na boisku spadkowicza z II ligi Victorii

Koronowo. Na szczęście była to ostatnia porażka tej jesieni. Piłkarze Unii odnieśli komplet zwycięstw na własnym boisku i dołożyli do nich jedno zwycięstwo i trzy remisy na wyjazdach. Aż 1:3 przegrała w Swarzędzu najlepsza drużyna w grupie Polonia Nowy Tomyśl.

Rundę jesienną Unia skończyła na wysokim, czwartym miejscu, ale ze sporą stratą do dwóch czołowych drużyn. Zimą do drużyny doszedł pierwszy w historii Unii piłkarz pochodzący z Afryki, napastnik David Paku-Tshela z Wybrzeża Kości Słoniowej.

Wiosną drużyna potwierdziła, że zasługuje na miejsce w czołówce III ligi. Do najciekawszych wyników należy zaliczyć remisy z liderem z Nowego Tomyśla i drugą Victorią Koronowo oraz rozgromienie aż 8:0 Zdroju Ciechocinek (było to najwyższe wyjazdowe zwycięstwo Unii w trzeciej lidze). Dzięki lepszemu bilansowi bezpośrednich meczów z Calisią piłkarze ze Swarzędza zajęli czwarte miejsce. Wyjątkowo udany był występ w rozgrywkach o Puchar Polski. Najpierw Unia zdobyła poznański Puchar Polski, pokonując 3:0 Pogoń Lwówek. Następnie w półfinale rozgrywek wielkopolskich rozgromiła aż 9:3 Zryw Dąbie. W finale rozgrywanym na własnym boisku nie dała szans Calisii, pewnie wygrywając 4:0. Najwięcej pochwał za ten sezon zebrali strzelec 14 goli Marcin Hercog, Łukasz Lebioda i świetnie spisujący się w rundzie wiosennej Marek Gołembowski, a także nowy bramkarz Łukasz Suwiczak. Po tym sezonie po 17 latach karierę

zakończył kapitan Unii Mariusz Pietrzak.

W sierpniu 2010 Unia kontynuowała rywalizację w Pucharze Polski. Najpierw wyeliminowała drugoligową Polonię Słubice, a następnie po dramatycznym meczu zakończonym rzutami karnymi dobrze znany zespół Lecha Rypin. Kolejnym przeciwnikiem była jedna z najbardziej renomowanych drużyn, jakie grały w Swarzędzu w oficjalnym meczu. W meczu z Pogonią Szczecin nie było niespodzianki. W pierwszej rundzie ogólnopolskiego Pucharu Polski Unia przegrała 0:4. W pierwszych trzech ligowych meczach piłkarze zdobyli siedem punktów. Później przegrali trzy kolejne mecze, m.in. z pokonanym w Pucharze Lechem. Po kolejnych siedmiu punktach zdobytych z Mieszkem Gniezno oraz Uniami z Janikowa i Solca Kujawskiego przyszła porażka z Calisią. Od końca października nowym trenerem został znany z występów w Unii Jakub Ostrowski. Pod jego wodzą drużyna wygrała trzy ostatnie mecze rundy jesiennej. Przed rundą wiosenną odeszła spora grupa zawodników, m.in. Paku-Tshela, Lisiecki i Sowiński. Mimo to drużyna zakończyła sezon na czwartym miejscu, jeden punkt za GKS Dopiewo, z którym przegrała na własnym boisku na początku rundy rewanżowej. Wiosną Unia zremisowała z dwoma najlepszymi drużynami – Calisią i Lechem Rypin, niestety, straciła sporo punktów z teoretycznie słabszymi przeciwnikami, m.in. ze spadkowiczami z Solca Kujawskiego i Włocławka. Najwięcej goli

Tabela III ligi 2011/12

1. Lech Rypin	67	79-31
2. Unia Swarzędz	55	52-38
3. Polonia Środa Wlkp.	53	53-30
4. Sokół Kleczew	51	65-29
5. Lubuszanin Trzcianka	51	52-32
6. Wda Świecie	50	63-39
7. Cuavia Inowrocław	47	54-34
8. Piast Kobylin	42	32-39
9. GKS Dopiewo	42	46-35
10. Górnik Konin	42	39-41
11. Notecianka Pakość	40	47-46
12. Polonia 1912 Leszno	38	39-48
13. Unia Janikowo	38	32-42
14. Sparta Brodnica	33	27-50
15. Victoria Koronowo	11	17-88
16. Chemik Bydgoszcz	12	16-91

Tabela III ligi 2012/13

1. Ostrovia 1909 Ostrów Wlkp.	61	61-25
2. Sokół Kleczew	60	57-26
3. Wda Świecie	57	61-22
4. Nielba Wągrowiec	50	58-41
5. Cuavia Inowrocław	50	60-40
6. Polonia Środa Wlkp.	45	44-25
7. Unia Swarzędz	42	45-46
8. GKS Dopiewo	41	45-40
9. Notecianka Pakość	41	48-64
10. Unia Solec Kujawski	39	36-38
11. Pogoń Mogilno	39	38-46
12. Polonia 1912 Leszno	37	34-39
13. Fogo Luboń	36	30-38
14. Górnik Konin	25	31-55
15. Piast Kobylin	20	29-80
16. Lubuszanin Trzcianka	18	20-72

Tabela III ligi 2013/14

1. Sokół Kleczew	73	75-33
2. Start Warlubie	64	81-42
3. Unia Solec Kujawski	61	58-30
4. Wda Świecie	61	60-42
5. Lech II Poznań	60	70-51
6. Polonia Środa Wlkp.	56	60-39
7. Włocławia Włocławek	55	51-42
8. Nielba Wągrowiec	54	58-41
9. Centra Ostrów Wlkp.	51	53-51
10. Unia Swarzędz	50	58-44
11. Pogoń Mogilno	49	57-57
12. Polonia 1912 Leszno	48	48-45
13. Elana Toruń	47	42-48
14. Grom Plewiska	43	51-64
15. Cuavia Inowrocław	29	39-88
16. GKS Dopiewo	27	39-68
17. Notecianka Pakość	22	32-94
18. Fogo Luboń	20	28-81

Tabela III ligi 2014/15

1. Warta Poznań	76	70-33
2. Sokół Kleczew	68	69-27
3. Lech II Poznań	60	73-34
4. Polonia Środa Wlkp.	59	67-46
5. Start Warlubie	56	47-29
6. Nielba Wągrowiec	56	54-42
7. Centra Ostrów Wlkp.	55	53-35
8. Ostrovia 1909 Ostrów Wlkp.	54	56-49
9. Sparta Brodnica	52	49-45
10. Jarota Jarocin	52	43-38
11. Wda Świecie	52	57-34
12. Unia Swarzędz	46	64-47
13. Victoria Września	42	44-62
14. Pogoń Mogilno	39	50-62
15. Unia Solec Kujawski	32	39-63
16. Tarnovia Tarnowo Podgórne	27	46-82
17. Chetminianka Chetmno	21	39-91
18. Włocławia Włocławek	8	17-118

Tabela III ligi 2015/16

1. Warta Poznań	62	57-24
2. Pelikan Niechanowo	62	60-28
3. Lech II Poznań	60	69-23
4. Sokół Kleczew	53	63-30
5. Jarota Jarocin	51	47-27
6. Polonia Środa Wlkp.	51	45-28
7. Wda Świecie	49	37-37
8. KKS 1925 Kalisz	45	41-41
9. Elana Toruń	44	51-41
10. Unia Swarzędz	38	39-55
11. Start Warlubie	35	40-45
12. Centra Ostrów Wlkp.	31	39-67
13. Ostrovia 1909 Ostrów Wlkp.	29	36-48
14. Nielba Wągrowiec	23	32-68
15. Sparta Brodnica	22	26-55
16. Kujawianka Izbica Kujawska	12	26-91

Tabela IV ligi 2016/17

1. Lubuszanin Trzcianka	66	99-28
2. Warta Międzybórz	64	85-33
3. Unia Swarzędz	59	73-43
4. Nielba Wągrowiec	58	69-47
5. Iskra Szydłowo	52	71-42
6. Tarnovia Tarnowo Podgórne	52	56-32
7. Grom Plewiska	51	66-39
8. Sparta Oborniki	43	68-42
9. Kotwica Kórnik	41	54-49
10. GLKS Wysoka	40	46-60
11. GKS Dopiewo	35	38-47
12. Pogoń Łobżenica	34	47-59
13. Zieloni Lubosz	29	34-55
14. Huragan Pobiedziska	27	39-57
15. 1922 Lechia Kostrzyn	11	32-80
16. Luboński KS	6	18-182

MAREK GOŁĘMBOWSKI

dla Unii strzelili: Łukasz Lebioda (dziewięć), Marcin Hercog (sześć) i Mateusz Sobkowiak (pięć).

Druga drużyna po raz drugi z rzędu zajęła trzecie miejsce w A klasie.

W sezonie 2011/12 piłkarze Unii grali w III lidze. Sezon zaczęli od serii trzech zwycięstw, ale później zaczęli regularnie tracić punkty. Po rundzie jesiennej liderem był Lech Rypin, do którego zajmujący piąte miejsce podopieczni trenera Jakuba Ostrowskiego tracili aż 11 punktów. Po udanej rundzie wiosennej Unia zajęła drugie miejsce, a do drugiej ligi awansowała drużyna z Rypina. W Pucharze Polski Unia pokonała Lechitę Kłeco i Wielkopolskę Komorniki, ale w ćwierćfinale odpadła po rzutach karnych z Gromem Plewiska. Najlepszymi strzelcami Unii byli Marek Gołembowski, który zdobył w lidze 10 goli i Łukasz Lebioda, który zakończył sezon z 9 bramkami.

Do kolejnego sezonu w III lidze Unia przystąpiła osłabiona brakiem

kontuzjowanego Marka Gołembowskiego. Już od pierwszych meczów udanie zastępował go Damian Ludwiczak, który rok wcześniej wrócił do Unii z Victorii Września. Na początku rundy jesiennej Unia była w czołówce tabeli, ostatecznie skończyła ją na siódmym miejscu. Wiosną zwycięstwa przeplatały się z porażkami i Unia zajęła siódme miejsce. Warto odnotować wynik meczu z Piastem Kobylin. Unia rozgromiła gości aż 6:0 i było to jedno z najwyższych trzecioligowych zwycięstw na stadionie w Swarzędzu. W Pucharze Polski Unia wygrała z Concordią Murowana Goślina, ale w następnej rundzie odpadła po meczu z Polonią Środa. Najwięcej goli dla Unii zdobyli Ludwiczak – 12 i Łukasz Lebioda – 9. Sześć goli dołożył pozyskany wiosną Maciej Kononowicz, który kilka lat wcześniej zagrał dwa mecze w ekstraklasie w barwach Lecha.

W sezonie 2013/14 grupa kujawsko-pomorsko-wielkopolska III ligi liczyła 18 drużyn, a żeby się utrzymać, trzeba było zająć co najmniej 11 miejsce. Unia rozpoczęła wygranego 5:0 meczu z Notecianką Pakość. Później było dużo trudniej. Po 12 meczach Unia miała na koncie pięć zwycięstw i aż siedem porażek. Wtedy trenera Jakuba Ostrowskiego zastąpił Marcin Drajer, były zawodnik Lecha Poznań, który grał też w Widzewie i Polonii Warszawa. Efekt nowej miotyłki zadziałał – Unia wygrała cztery kolejne mecze ligowe. Przez całą wiosnę Unia utrzymywała się w okolicach 10 miejsca, ale o utrzymanie walczyła aż do ostatniej kolejki. W tym sezonie do Unii dołączyli Krystian

Antczak i Marcin Wasielewski, ostatni jak dotąd piłkarz, który po występach w swarzędzkim klubie trafił do ekstraklasy. Najlepszym strzelcem był Antczak, który zdobył 15 goli. Bardzo dobrze Unia wypadła w Pucharze Polski. Wyeliminowała KS Szytniki, GKS Dopiewo i Polonię Środa, a w finale grupy poznańskiej wygrała z rezerwami Lecha Poznań 3:0 po bramkach Antczaka i Zbierskiego oraz samobójczym trafieniu Witta. W walce o udział w ogólnopolskim Pucharze Polski Unia przegrała z silną drużyną Sokoła Kleczew.

Sezon 2014/15 był kolejnym, w którym celem Unii było utrzymanie się w III lidze. Skład zmienił się nieznacznie w porównaniu z poprzednim sezonem. Po dziesięciu sezonach w swarzędzkim klubie karierę zakończył obrońca Tomasz Klepacz. Wyniki drużyny Marcina Drajera były bardzo nierówne.

🕒 **Pierwsza drużyna z wiosny 2014. W górnym rzędzie (od lewej):** Jules Sambou, Jakub Dohnal, Marek Gotembowski, Paweł Koralewski, Tomasz Klepacz, Mateusz Zbierski, Tomasz Neumann, Mateusz Molewski, Krystian Antczak. **Srodkowy rząd:** Paweł Noga, Mateusz Ziutkowski, Michał Stawiński, Łukasz Maćkowiak, Łukasz Lebioda, Łukasz Spychalski, Adam Gajda, Tomasz Węclawek, Mateusz Świergiel, rzecznik prasowy Marcin Rajczak. **Dolny rząd:** Mateusz Sobkowiak, Piotr Ciesielski, kierownik drużyny Mariusz Białkowski, trener Marcin Drajer, fizjoterapeuta Tomasz Majer, Marcin Wasielewski, Konrad Zandrowicz.

W drugiej kolejce Unia rozgromiła 6:1 Unię Solec Kujawski, a już tydzień później przegrała 4:0 z Nielbą Wągrowiec. Formą imponował Mateusz Molewski, który w pierwszych siedmiu meczach zdobył sześć goli. W pierwszej fazie sezonu swarzędzianie utrzymywali się w środku tabeli. Większość rundy wiosennej spędzili tuż nad strefą spadkową. Ostatecznie kolejny raz utrzymali się w trzeciej lidze zajmując dwunastą lokatę. Zapamiętać należy wygraną 8:1 z Tarnovią Tarnowo Podgórne. W Pucharze Polski Unia zagrała trzy mecze. W IV rundzie wygrała z Polonią Poznań, w V z Mieszkem

MARCIN WASIELEWSKI

Do Unii trafił latem 2013 i grał w Swarzędzu do lata 2015. Wystąpił w 60 meczach i zdobył 8 goli. Półtora roku później zadebiutował w ekstraklasie u trenera Nenada Bjelicy. W sumie zagrał w Lechu w 17 meczach.

MATEUSZ MOLEWSKI**Tabela IV ligi 2017/18**

1. Mieszkonia Gniezno	86 114-25
2. Warta Międzychód	66 83-42
3. Lubuszanin Trzcianka	56 88-49
4. Kotwica Kórnik	56 55-41
5. Unia Swarzędz	56 68-36
6. Tarnovia Tarnowo Podgórne	54 66-46
7. Nielba Wągrowiec	50 51-48
8. Grom Plewiska	43 50-50
9. Iskra Szydłowo	41 59-64
10. Sparta Oborniki	38 50-60
11. Wetna Skoki	30 49-74
12. GKS Dopiewo	27 44-63
13. Huragan Pobiedziska	25 31-64
14. Pogoń Łobżenica	23 34-83
15. GLKS Wysoka	20 33-65
16. Orły Pniewy	11 17-82

Tabela IV ligi 2018/19

1. Nielba Wągrowiec	89 103-41
2. Lubuszanin Trzcianka	83 88-35
3. Unia Swarzędz	77 79-52
4. Pogoń Nowe Skalmierzyce	71 80-53
5. Centra Ostrów Wlkp.	64 73-53
6. LKS Gotuchów	63 76-49
7. Obrza Kościan	59 53-47
8. Orkan Śmitowo	56 63-58
9. Ostrovia 1909 Ostrów Wlkp.	55 56-58
10. Kotwica Kórnik	54 83-71
11. Polonia 1912 Leszno	52 56-49
12. Polonia Kępno	51 61-65
13. KS Opatówek	48 47-66
14. Tarnovia Tarnowo Podgórne	48 60-73
15. Victoria Września	48 58-47
16. Warta Międzychód	40 59-77
17. Sokół Pniewy	39 45-94
18. Krobiana Krobia	30 41-104
19. Olimpia Koto	21 45-89
20. Zjednoczeni Trzemeszno	20 43-88

Gniezno, a w ćwierćfinale uległa Polonii Środa Wielkopolska. 20 goli w sezonie 2014/15 zdobył Molewski, a drugim strzelcem Unii był Krystian Antczak, zdobywca 10 bramek.

Sezon 2015/16 był ostatnim rokiem rywalizacji w grupie kujawsko-pomorsko-wielkopolskiej III ligi. Z dotychczasowych ośmiu grup miały zostać tylko cztery. To oznaczało, że spadnie prawie połowa zespołów. Tymczasem Unia musiała poważnie przebudować drużynę. Nowym trenerem został Andrzej Ostąński. Odeszli m.in. Marcin Wasielewski i Krystian Antczak, a do norweskiej drugiej ligi wyjechał kapitan Unii, Konrad Zandrowicz. Unia wygrała dwa pierwsze mecze, po czym w kolejnych pięciu zdobyła tylko jeden punkt. W październiku trenera Ostąńskiego zastąpił Jarosław Araszkiewicz, jedna z największych gwiazd Lecha z lat 80. i 90. Pod jego wodzą drużyna zakończyła jesienne rozgrywki na 9 miejscu czyli tuż nad strefą spadkową. Niestety, wiosna zaczęła się dla drużyny trenera Araszkiewicza katastroficznie. Na stadionie w Swarzędzu Unia przegrała aż 5:0 z Wdą Świecie. Po tej porażce nastąpiły cztery kolejne. Unia spadła na 11 miejsce ze sporą stratą do wyprzedzających ją drużyn. Trener Araszkiewicz został zwolniony, a jego następcą został dobrze znany Jakub Ostrowski. Mimo, że do końca sezonu drużyna przegrała już tylko jeden mecz, zajęła 10 miejsce i spadła do IV ligi. W Pucharze Polski Unia przeszła tylko jedną rundę. Po wygranej ze Spartą Oborniki, w kolejnej rundzie pokonał ją grający w lidze okręgowej

Luboński KS. Najlepszymi strzelcami w tym sezonie byli Przemysław Kędziora, który zdobył 14 goli i Mateusz Molewski, który miał na koncie 9 bramek.

Po spadku do IV ligi Unię opuściła większość czołowych zawodników. Z regularnie grających w III lidze zostali Mikołaj Nowak, Paweł Koralewski, Krzysztof Stępiński, Mateusz Świergiel, Tomasz Węclawek, Marek Gołembowski i Filip Soboń. Do klubu wrócili Budnik, Neumann i Dohnal, a skład uzupełniło kilkunastu młodych zawodników przede wszystkim z roczników 1997 i 1998. Kibice, którzy liczyli na to, że Unia jako spadkowicz z III ligi będzie łatwo wygrywać klasę niżej szybko się rozczarowali. W pierwszym meczu Unia przegrała 3:0 z silnym w tym sezonie Lubuszaninem Trzcianka. Później traciła punkty m.in. z Lubońskim KS, Pogonią Łobżenica i GLKS Wysoka. Rundę jesienną zakończyła na 9 miejscu czyli dużo poniżej oczekiwań. Trzeba jednak wspomnieć, że ze względu na modernizację swarzędzkiego stadionu całą rundę Unia grała na wyjeździe. Wiosną grając w Swarzędzu drużyna trenera Ostrowskiego punktowała najlepiej z całej ligi. Być może miało na to wpływ także boisko ze sztuczną nawierzchnią, do której nie byli przyzwyczajeni przeciwnicy. Unia zanotowała serie 9 zwycięstw i 12 meczów bez porażki. Niestety, straty z jesieni okazały się nie do odrobienia i pierwszy sezon w IV lidze klub ze Swarzędza skończył na 3 miejscu. Warto wspomnieć o najwyższym zwycięstwie w tym sezonie – wiosną Unia zrewanżowała

się drużynie Lubońskiego KS za remis z pierwszej rundy i na stadionie w Swarzędzu wygrała aż 14:0. W tym meczu 5 goli zdobył najlepszy strzelec Unii, Krzysztof Stępiński, który cały sezon zakończył z 20 bramkami. W Pucharze Polski Unia już w 1/32 finału odpadła z występującymi w A klasie Sucharami Suchy Las.

Na sezon 2018/19 zapowiedziano reformę IV ligi polegającą na połączeniu dwóch dotychczasowych grup w jedną. Oznaczało to, że w sezonie 2017/18 z grupy północnej IV ligi, w której grała Unia spadnie co najmniej osiem z szesnastu zespołów. Najważniejszą zmianą w składzie Unii było zakończenie kariery przez kapitana zespołu, Marka Gołembowskiego, który skupił się na pracy z juniorami. Nowym kapitanem został Mateusz Świergiel. W rundzie jesiennej drużyna trenera Ostrowskiego kontynuowała dobrą

grę z wiosny. Co prawda w pierwszym meczu przegrała z Orłami Pniewy, ale była to jedyna w całym sezonie porażka z drużyną z dołu tabeli. Unia skończyła rundę na drugim miejscu. Zgodnie z przewidywaniami ligę zdominował Mieszkowski. Gnieźnianie, którzy już w okręgówce zatrudnili kilku piłkarzy z przeszłością w ekstraklasie, a przed sezonem wzmocnili skład kilkoma byłymi pierwszoligowcami, wygrali wszystkie mecze aż do 18 kolejki, w której zremisowali w Swarzędzu. Dla Unii był to największy pozytyw pierwszych miesięcy po zimowej przerwie. Wiosną Unia zdobyła osiem punktów w ośmiu meczach i zajmowała szóste miejsce. Ewentualny spadek na siódmą pozycję mógł oznaczać degradację z IV ligi. Dlatego w ostatnich czterech meczach drużynę prowadził były reprezentant Polski, Sławomir Majak, który zastąpił Jakuba Ostrowskiego. Pod jego

📌 Pierwsza drużyna z jesieni 2017

W górnym rzędzie (od lewej): Filip Baranowski, Jakub Marzyński, Mikołaj Nowak, Filip Sobon, Tomasz Węctawek, Jakub Dohnal, Tomasz Neumann, Patryk Piasek, Przemysław Hałas, Paweł Koralewski, Krzysztof Stępiński. **Środkowy rząd:** Kamil Czaplicki, Patryk Pawłowski, Marcin Nowicki, Dariusz Nowak, Dominik Nowacki, Kacper Sztuba, Andrzej Budnik, Marek Olejnik, Piotr Babuszkiewicz, Kacper Stein. **Dołny rząd:** Daniel Brylewski, kierownik drużyny Mariusz Białkowski, drugi trener Damian Ludwiczak, trener Jakub Ostrowski, fizjoterapeuta Dawid Kunysz, Mateusz Świergiel.

JAKUB OSTROWSKI

Tabela IV ligi 2019/20

1. LKS Gołuchów	38	37-18
2. Unia Swarzędz	37	54-20
3. Victoria Września	36	40-15
4. Tarnovia Tarnowo Podgórne	36	34-21
5. Pogoń Nowe Skalmierzyce	36	58-22
6. Lubuszanie Trzcianka	33	35-20
7. Polonia 1912 Leszno	28	39-27
8. Victoria Ostrzeszów	27	24-21
9. Centra Ostrów Wlkp.	24	24-28
10. Obra Kościan	23	30-27
11. Kotwica Kórnik	23	30-29
12. Warta Międzybóże	21	31-29
13. Polonia Kępno	20	22-31
14. Pogoń Lwówek	17	20-35
15. KS Opatówek	16	17-29
16. Ostrovia 1909 Ostrów Wlkp.	10	29-41
17. TPS Winogrody Poznań	10	25-64
18. Olimpia Koło	2	5-77

LKS Gołuchów nie otrzymał licencji na grę w III lidze, w związku z czym do III ligi awansowała Unia Swarzędz.

Tabela III ligi 2020/2021

1. Radunia Stężyca	87	115-24
2. Świt Skolwin (Szczecin)	81	75-28
3. Polonia Środa Wlkp.	76	76-31
4. KP Starogard Gdański	61	48-46
5. Elana Toruń	56	59-33
6. Bałtyk Gdynia	47	43-52
7. GKS Przodkowo	40	42-66
8. Pogoń II Szczecin	39	61-68
9. Kotwica Kołobrzeg	58	59-40
10. Sokół Kleczew	57	63-45
11. Unia Janikowo	54	54-53
12. Jarota Jarocin	49	68-49
13. Bałtyk Koszalin	48	63-56
14. Nielba Wągrowiec	47	74-59
15. Flota Świnoujście	47	48-55
16. Pomorzanie Toruń	43	39-40
17. Unia Swarzędz	41	51-44
18. Gwardia Koszalin	40	42-52
19. Gryf Wejherowo	36	45-64
20. Górnik Konin	26	32-76
21. Chemik Police	18	28-96
22. Mieszko Gniezno	4	15-123

wodzą Unia odniosła cztery zwycięstwa i ukończyła sezon na piątym miejscu. W Pucharze Polski swarzędzanie zostali wyeliminowani już w pierwszym meczu. W 1/32 finału przegrali z Mieszkem Gniezno.

Trener Majak był związany z Unią tylko do końca sezonu. Przed kolejnymi rozgrywkami zatrudniono Patryka Kniata, trenera z przeszłością w akademii Lecha Poznań, który później pracował jako asystent Leszka Ojrzyńskiego w Arce Gdynia. Do Unii wrócili doświadczeni Krystian Antczak i Wojciech Antczak, a trener Kniat postanowił dać również szansę wychowankom z roczników 1999 i 2000. Rundę jesienną Unia skończyła na trzecim miejscu, ze stratą ośmiu punktów do prowadzącej Niebly Wągrowiec. Awans do III ligi był nadal realny. Niestety, już w drugim meczu rundy wiosennej poważnej kontuzji doznał najlepszy napastnik Krystian Antczak. Klub i sympatycy Unii zaangażowali się w zbiórkę pieniędzy na jego operację. W dziesięć dni udało się zebrać prawie 20 tys. zł. W kwietniu z klubu odszedł trener Kniat, który został asystentem Leszka Ojrzyńskiego w Wiśle Płock. Zastąpił go jego dotychczasowy asystent Paweł Boryczka. Pod jego wodzą Unia dalej walczyła o awans, ale ostatecznie zajęła trzecią lokatę. W Pucharze Polski doszło do derbów gminy Swarzędz. W 1/32 finału Unia wylosowała drużynę Piasta Kobylnica, którą pokonała aż 7:0. W 1/16 po rzutach karnych wyeliminowała Przemysław Poznań, a w 1/8 wygrała 7:0 z Czarnymi Czernejewo. Dobra passa skończyła się w ćwierćfinale. Tak, jak rok wcześniej

Unię pokonała drużyna Mieszka Gniezno. W pierwszej rundzie najskuteczniejszy był Krystian Antczak, który zdobył 11 goli. W całym sezonie najwięcej goli zdobyli Tomasz Neumann, Marcin Nowacki i Gerard Pińczuk, który wzmocnił Unię zimą. Co ciekawe, Neumann osiągnął ten wynik grając jako obrońca.

Po trzech sezonach w IV lidze władze klubu postanowiły znacząco wzmocnić zespół, tak aby skutecznie powalczyć o awans. Latem 2019 Unię wzmocnili m.in. wracający do klubu Mateusz Molewski oraz Radosław Barabasz, Krystian Pawlak, Jan Paczyński i Igor Jurga. Po wyleczeniu kontuzji do składu wrócił Wojciech Antczak. Oznaczało to wymianę połowy wyjściowej jedenastki drużyny trenera Boryczki. W inauguracyjnym meczu Unia wygrała na własnym boisku 6:2 z Kotwicą Kórnik, a hat-trickiem popisał się Pińczuk. Po wygraniu w drugim meczu 5:1 z Obrą Kościan Unia została liderem. Podopieczni trenera Boryczki wygrali jeszcze z KS Opatówek, ale później przysły słabsze mecze, po których zarząd postanowił zmienić trenera. Do Unii wrócił Patryk Kniat. Pracę rozpoczął od zwycięstwa nad Centrą Ostrów Wielkopolski. Kilka dni później Unia przegrała z Tarnovią. Po dwóch kolejnych zwycięstwach przysła jeszcze porażka z Pogonią Lwówek. Później pod wodzą Kniata Unia wygrała pozostałe siedem meczy i zakończyła rundę jesienną na drugim miejscu, jeden punkt za drużyną LKS Gołuchów. Najwięcej bramek zdobyli Gerard Pińczuk – 14 i Krystian Pawlak – 7. Po cztery gole

🔊 **Pierwsza drużyna, wiosna 2021.** W górnym rzędzie od lewej: fizjoterapeuta Marcin Socha, Paweł Bednarski, Mateusz Molewski, Hubert Kisiel, Gerard Pińczuk, Kacper Janik, Mateusz Maluśki, Igor Jurga i kierownik drużyny Mariusz Białkowski. W środkowym rzędzie: fizjoterapeuta Dawid Kunysz, Filip Matek, Paweł Koralewski, Mikotaj Łopatka, Filip Soboń, Mateusz Filipowiak, Andrzej Budnik, Tomasz Neumann, Radosław Barabasz, Dawid Kaczmarek, Mateusz Roszak, asystent trenera Łukasz Stawicki i trener Patryk Kniat. W dolnym rzędzie: Patryk Pawłowski, Michał Przybyła, Krzysztof Wolkiewicz, Marek Nyckowiak, Mateusz Świergiel, Maksymilian Szwak, Michał Niedzwiedzki, Wojciech Antczak, Jan Paczyński.

dolżyli Paczyński oraz obrońcy Neumann i Barabasz. Runda wiosenna zaczęła się od meczu w Pucharze Polski. Pierwszym i jedynym przeciwnikiem Unii był GKS Grębanin. Unia zremisowała mecz 3:3 i odpadła po rzutach karnych.

W marcu rozgrywki ligowe nie zostały wznowione ze względu na pandemię koronawirusa. Długo nie było wiadomo, czy dojdzie do ich wznowienia. Działacze i trenerzy Unii byli przekonani, że mają drużynę, która wywalczy upragniony awans. Nerwowe wyczekiwanie trwało aż do maja, kiedy prezesi wojewódzkich związków piłki nożnej podjęli decyzję, że rozgrywki nie zostaną wznowione, a do wyższych lig awansują

drużyny zajmujące pierwsze miejsca po rundzie jesiennej. To oznaczało, że awansuje LKS Gołuchów, a tracąca do niego jeden punkt Unia pozostanie w IV lidze. Na początku lipca okazało się, że prowadzący rozgrywki III ligi pomorski związek piłki nożnej nie przyznał licencji klubowi z Gołuchowa ze względu na brak obiektu spełniającego wymogi tej klasy rozgrywek. W tej sytuacji o licencję wystąpiła Unia. Powrót do III ligi stał się faktem.

Celem Unii było utrzymanie się w nowej III lidze. Oznaczało to konieczność dalszego wzmacniania drużyny. Sprowadzono zawodników do wszystkich formacji. Z ekipy, która reprezentowała Unię po spadku

WOJCIECH ANTCAK

TOMASZ NEUMANN

Nowa III liga

Przed reformą III liga składała się z ośmiu grup, w których grało prawie 140 drużyn. W sezonie 2020/21 było ich już tylko 84, a kluby z Wielkopolski rywalizowały w grupie II z ekipami z województw zachodniopomorskiego, pomorskiego i kujawsko-pomorskiego. Ponieważ nie dograno do końca sezonu 2019/20, zarządy WZPNów zdecydowały, że nie będzie spadków z III ligi. W efekcie w grupie II wystartowały 22 drużyny, a sezon podzielono na rundę kwalifikacyjną i finałową. Ta pierwsza miała składać się z 21 meczów granych w systemie każdy z każdym. Po niej osiem najlepszych drużyn miało walczyć o awans do drugiej ligi, pozostałe czternaście o utrzymanie. Spaść do IV ligi miało co najmniej siedem drużyn. Każda drużyna z regionu, która spadłaby z II ligi do III zwiększałaby liczbę spadkowiczów z III do IV. To oznaczało, że miejsce 16 na pewno oznaczało spadek, miejsce 12 dawało pewne utrzymanie a o pozostaniu w III lidze drużyn z miejsc 13-15 miały decydować wyniki II ligi. Czyli tylko cztery najlepsze drużyny z grupy spadkowej mogły utrzymać się bez względu na wyniki II ligi.

📍 Paweł Koralewski łączy grę w pierwszym zespole i pracę z młodzieżą. Od 2021 jest dyrektorem Akademii Unii Swarzędz.

z III ligi w klubie pozostali Andrzej Budnik, Paweł Koralewski, Tomasz Neumann, Filip Soboń i Mateusz Świergiel. Wychowankowie Unii, którzy przestali mieścić się w składzie znaleźli się głównie w drużynach Meblorza i Piasta Kobylnica. Sezon zaczął się od bezbramkowego remisu z Chemikiem Police. Ten mecz rozbudził spore nadzieje, bo wracająca do III ligi Unia miała sporą przewagę. Przy dwóch zdobytych golach sędzia odgwiżdżał spalonego, a dodatkowo swarzędzanie nie wykorzystali rzutu karnego. Niestety, na pierwszą od lat wygraną w III lidze kibice musieli poczekać aż do czwartej kolejki. Unia wygrała 2:0 z Gwardią Koszalin po golach Barabasza i nowego napastnika Michała Przybyły. We wrześniu kibiców podbudowały dwa zwycięstwa 4:1 z Gryfem Wejherowo i 3:1 z KP Stargard Gdański. Później w kolejnych

czterech meczach drużyna trenera Kniata zdobyła tylko jeden punkt i znalazła się w dolnych rejonach tabeli. Wygrane mecze w ostatnich jesiennych kolejkach z drużyną rezerw Pogoni Szczecin i Mieszkim Gniezno sprawiły, że Unia przed startem wiosennych rozgrywek była 14. Wiosna rozpoczęła się od zwycięstwa nad Jarotą. Później Unia przegrała z Elaną, Górnikiem oraz Radunią i skończyła rundę kwalifikacyjną na odległym 16 miejscu. Piłkarze ze Swarzędza znaleźli się w grupie spadkowej i mieli w kolejnych trzynastu kolejkach walczyć o utrzymanie w III lidze. Różnice punktowe między zespołami były na tyle niewielkie, że żadna z drużyn nie mogła być pewna utrzymania. W pierwszych meczach Unia przegrała z Pomorzaniec oraz ponownie pokonała najsłabszą w lidze drużynę Mieszka. Po przegranych

w końcówce meczu z Flotą trenera Patryka Kniata zastąpił Sławomir Suchomski. Były napastnik Lecha i Olimpii miał za zadanie utrzymać Unię w III lidze. Pod jego wodzą piłkarze Unii najpierw zremisowali z Gwardią, a później pewnie pokonali drużyny z dołu tabeli – Gryfa i Chemika. Niestety, później drużyna zaczęła tracić punkty i szanse na utrzymanie spadały z każdym kolejnym meczem. Kiedy okazało się, że aż trzy drużyny z drugiej ligi spadną do grupy, w której grają zespoły z Wielkopolski, spadek Unii był już prawie pewny. Pożegnanie z trzecią ligą było bardzo nieudane – w trzech ostatnich kolejkach Unia zremisowała z Unią Janikowo, a potem przegrała z Jarotą i Nielbą. To oznaczało zakończenie sezonu na odległym, siedemnastym miejscu

Nie wszyscy nowi zawodnicy spełnili pokładane w nich nadzieje. W pierwszym po latach trzecioligowym sezonie wyróżniali się: Radosław Barabasz, który aż czterokrotnie był wybierany do jedenastki kolejki „Piłki nożnej”, a także Mateusz Filipowiak, Tomasz Neumann, Igor Jurga, Mateusz Molewski, Gerard Pińczuk i Jan Paczyński.

W Pucharze Polski Unia pokonała Wartę Międzychód i KKS II Kalisz. Mecz z Wartą II Poznań zakończył się bezbramkowym remisem i Unia awansowała po rzutach karnych. Następnym przeciwnikiem była Polonia Środa. Emocjonujący mecz zakończył się remisem 3:3, a w rzutach karnych lepiej wypadli piłkarze ze Środy.

Od ponad dekady Unia należy do dziesiątki najlepszych klubów

w regionie i trzech (a uwzględniając rezerwy Lecha czterech) najlepszych drużyn piłkarskich w aglomeracji poznańskiej. O tym, że grała w III, a czasem w IV lidze decydowała nie tylko słabsza lub lepsza gra swarzędzkiej drużyny, ale także kilkakrotne zmiany organizacji rozgrywek. Zespół idealnie pasowałby do starej III ligi, w której grały drużyny z dwóch województw. Tyle, że takiej ligi już nie ma. Dlatego w roku jubileuszu przed działaczami klubu stoi duże wyzwanie. Muszą ponownie podjąć decyzję, czy budować zespół walczący o powrót do trzeciej ligi czy też zadowalać się miejscem w czołówce czwartej. Część kibiców zaakceptowałaby to drugie rozwiązanie, gdyż wówczas w drużynie grałoby więcej pochodzących ze Swarzędza wychowanków. Z drugiej strony pojawiają się głosy, że potencjał gospodarczy Miasta i Gminy Swarzędz w zupełności wystarcza na stworzenie i utrzymanie drużyny mogącej regularnie grać w nowej III lidze.

W odróżnieniu od poprzedniego spadku z III ligi, tym razem udało się zatrzymać dużą grupę zawodników tworzących szkielet pierwszej drużyny. Nowym trenerem został Tomasz Bekas. W momencie oddawania książki do druku nie był jeszcze znany cały skład Unii. Jeśli nic się nie zmieni, w rozgrywkach czwartoligowych zagrają m.in. Antczak, Barabasz, Budnik, Jurga, Koralewski, Neumann, Nyckowiak, Paczyński, Pińczuk, Soboń i Świergiel. Czy będzie to skład na miarę szybkiego powrotu do III ligi? Przekonamy się już niedługo.

JACEK ANIOŁ Z ODZNAKĄ PZPN

W grudniu 2020 roku zasłużony zawodnik i działacz Jacek Anioł otrzymał z rąk prezesa WZPN Pawła Wojtali srebrną odznakę Polskiego Związku Piłki Nożnej. Anioł przez lata był bramkarzem Unii. Grał w drużynach młodzieżowych, w pierwszej drużynie oraz współtworzył zespół oldbojów.

JAN PACZYŃSKI

Napastnik Unii od lata 2019. Wychowanek Huraganu Pobiedziska, później grał m.in. w Warcie Poznań. Reprezentant Polski w piłce nożnej niestyszących, występował na Mistrzostwach Europy. Złoty medalista młodzieżowych mistrzostw Europy osób niestyszących, został wybrany najlepszym zawodnikiem tej imprezy. Kapitan reprezentacji Polski na mistrzostwach świata osób niestyszących w futsalu. W czasie wolnym od gry w Unii występuje w drużynie Spartan Lublin, z którą zdobył mistrzostwo Polski osób niestyszących.

Młodzi piłkarze i ich sukcesy

Pierwsza młodzieżowa drużyna powstała w Unii w 1926 roku – opiekował się nią Antoni Ogórkiewicz. Powojennymi trenerami młodzieży byli m.in. Alfred Rzadkiewicz i Władysław Radziński. Na przełomie lat 50. i 60. trampkarze pod wodzą Rzadkiewicza dwukrotnie zdobyli mistrzostwo okręgu, zaś juniorzy dwukrotnie byli najlepsi w województwie poznańskim. Wśród późniejszych trenerów młodzieży należy wymienić: Wiesława Zaporowskiego, Włodzimierza Kaźmierczaka,

Mariusza Białkowskiego, Mariana Wielgosza, Michała Roszkiewicza, Marka Błażejewskiego, Zbigniewa Lewińskiego, Mirosława Wywarsa, Mirosława Kobusa, Andrzeja Soporowskiego, Andrzeja Kubzdyla, Janusza i Wojciecha Niklausów, Pawła Bociana i Tomasza Klepacza.

Młodzi wychowankowie Unii byli powoływani do reprezentacji województwa, okręgu lub makroregionu na zawody o randze mistrzostw Polski w danej grupie wiekowej, takie jak Puchar im. Wacława Kuchara, Puchar im. Kazimierza Deyny czy Puchar im. Jerzego Michałowicza.

Medale zdobywali następujący zawodnicy:

Paweł Bocian jako zawodnik reprezentacji Poznania zdobył srebrny medal na Ogólnopolskiej Spartakiadzie Młodzieży (U-17) w 1989 roku. W drużynie grali m.in. Arkadiusz Kaliszan i Paweł Wojtala.

Paweł Józwiak i Piotr Ziętek w 1992 roku zajęli drugie miejsce w Pucharze im. Wacława Kuchara (U-15), grając w reprezentacji okręgu poznańskiego. Z tej drużyny warto wymienić Arkadiusza Głowackiego i Grzegorza Rasiaka.

Rafał Jankowski i Tomasz Stankiewicz zajęli w 1996 roku pierwsze miejsce w Pucharze im. Kazimierza Deyny (U-16) w reprezentacji okręgu poznańskiego. Jankowski zdobył nawet gola w meczu finałowym. Obok swarzędzan grali tacy gracze jak Zbigniew Zakrzewski, Mariusz Mowlík czy Robert Kolendowicz.

Maciej Lesiński zajął w tym samym roku drugie miejsce w Pucharze im. Wacława Kuchara (U-15) w reprezentacji okręgu poznańskiego.

Oprócz nich występowali w tych rozgrywkach m.in. Jerzy Majerowicz, Bogdan Fischer, Jarosław Idziak i Michał Zaporowski.

Spora grupa wychowanków Unii występowała też w juniorskich reprezentacjach Polski lub była powoływana na jej zgrupowania. Byli to: Robert Nowicki (jego trenerami w Unii byli Wiesław Zaporowski i Włodzimierz Kaźmierczak),

RAFAŁ JANKOWSKI

Napastnik, wychowanek Unii. Z Unii przeszedł do MSP Szamotuły. Z drużyną okręgu poznańskiego wygrał rozgrywki o Puchar im. Kazimierza Deyny uznawane za mistrzostwa Polski w kategorii do lat 16. Jako zawodnik reprezentacji Polski do lat 16 grał w eliminacjach i finałach mistrzostw Europy. Na turnieju w Niemczech przeciwnikami polskiej drużyny były Hiszpania, Austria i Ukraina. Polacy wygrali z Ukrainą, przegrali z późniejszymi finalistami mistrzostw z Austrii i Hiszpanii. Wychowanek Unii zaliczył wówczas występ przeciw Ikerowi Casillasowi. W seniorskiej piłce występował w Warcie Poznań, Huraganie Pobiedziska i belgijskim Alst.

MICHAŁ ZAPOROWSKI

Napastnik, wychowanek Unii. Był członkiem kadry juniorów Polski i młodzieżowych reprezentacji okręgu. W seniorskiej drużynie Unii zadebiutował jako piętnastolatek. Z Unii trafił do MSP Szamotuły. Później grał m.in. w Miedzi Legnica, Odrze Szczecin i Huraganie Pobiedziska. Ostatnie 6 lat kariery Michała Zaporowskiego to występy w holenderskim SVZW Wierden. Zmarł w 2010 roku. W czasie jego walki z ciężką chorobą w Swarzędzu odbył się mecz dla „Zapora” z udziałem takich piłkarzy jak Łukasz Fabiański czy Bartosz Ślusarski.

Paweł Bocian (W. Zaporowski, Mariusz Białkowski), Robert Michalak (M. Białkowski), Dariusz Baranowski (W. Zaporowski), Rafał Filusz, Dariusz Kaźmierczak (W. Zaporowski, M. Białkowski), Rafał Jankowski, Tomasz Stankiewicz, Michał Zaporowski (cała trójka to wychowankowie W. Zaporowskiego powoływani do kadry jako gracze MSP Szamotuły).

Najwięcej meczów w kadrze juniorów zagrali Nowicki, Michalak, Jankowski i Stankiewicz.

Na mistrzostwach Europy U-16 wystąpili dwaj wychowankowie Unii: Robert Michalak, który już jako zawodnik Olimpii zdobył brązowy medal, oraz Rafał Jankowski – jako zawodnik MSP Szamotuły.

Do klubów I ligi (obecnie ekstraklasy) przebiło się tylko pięciu

wychowanków Unii – byli to Walery Majerowicz, Andrzej Fischer, Paweł Bocian, Robert Michalak i Adrian Laskowski. W drugiej lub trzeciej lidze grali: Andrzej Król (Olimpia), Bogdan Fischer (Czeladź), Robert Nowicki (Warta, Olimpia), Marek Balcerzak (Warta), Michał Zaporowski (m.in. Miedź Legnica, Odra Szczecin), Rafał Jankowski (Warta, Huragan, belgijskie Aalst), Marek Smolicz (Aalst) i Tomasz Stankiewicz (ŁKS, Czarni Żagań)

Inni, niewymienieni wcześniej wychowankowie Unii, których trener Zaporowski uważa za najbardziej utalentowanych, to: Andrzej Kaczmarek, Ireneusz Rybiński, Dariusz Koprucki, Michał Przybylski, Jacek Frąckowiak, Roman Czerwiński, Damian Kaczmarek, Bogdan i Wiesław Matuszakowie.

📍 **Drużyna juniorów Unii z roku 1979.** Pierwszy z lewej stoi trener Wiesław Zaporowski, obok niego kierownik sekcji Zbigniew Cygan. Pierwszy z prawej kierownik drużyny Czesław Kuźmienko. Piłkarze w górnym rzędzie: Andrzej Koczorowski, Krzysztof Czubata, Piotr Lisiecki, Piotr Woźniak, Lech Nowicki, Paweł Cichoń, Krzysztof Kuźmienko, Robert Melnik. W dolnym rzędzie: Andrzej Krokos, Robert Pluta, Przemysław Pelczyk, Krzysztof Matuszak, Maciej Skibiński, Rafał Sobczak, Dariusz Budzyński

Piłka nożna kobiet

Jak wspomina Wiesław Zaporowski, na początku lat siedemdziesiątych podjęto w Unii próbę stworzenia żeńskiej drużyny piłki nożnej. W skład zespołu wchodziły przede wszystkim piętnastoletnie wówczas zawodniczki z rocznika 1957. Ich trenerem został Kazimierz Staniszewski. Sekcja dość szybko zakończyła działalność, a dziewczęta z Unii nie zdążyły wystartować w żadnych rozgrywkach.

BARTOSZ SZUKALSKI

Wychowanek Unii, podopieczny trenera Krzysztofa Stępińskiego.

Równocześnie trenował taekwondo. Jako piłkarz Unii był regularnie powoływany do reprezentacji WZPN. W 2017 przeszedł do Lecha. Tam grał w drużynie, która wygrała Lech Cup z udziałem m.in. Manchesteru City i Chelsea. Od 2019 skoncentrował się na taekwondo. Trenuje w AZS Poznań u trenera Marka Zawadki. Jest aktualnym mistrzem Polski juniorów. Wcześniej zdobywał mistrzostwa Polski kadetów. Jest reprezentantem Polski, był dziewiąty na Mistrzostwach Europy w 2020, zdobywał medale na zawodach Pucharu Świata w Niemczech i Serbii.

📌 Drużyna z roczników 1980 i 81, którą Wiesław Zaporowski uważa za jedną z najlepszych młodzieżowych drużyn w historii Unii. W górnym rzędzie: Tomasz Stankiewicz, Damian Kaczmarek, Marek Wieczorek, Hubert Kaczmarek, Marek Andrzejczak, Marek Smolicz, Rafał Jankowski. W środkowym: Daniel Budniak, Adam Zamelczyk, trener Wiesław Zaporowski, Marcin Jasiak, Łukasz Żurek. W dolnym: Adrian Janowski, Michał Przybylski, Krystian Dytkiewicz, Mateusz Zachaś, Marcin Szymański, Karol Gąsiorek, Andrzej Bylebyt. Niebécny Michał Niklaus.

Obecnie Unia posiada certyfikowaną szkołę spełniającą wymogi Polskiego Związku Piłki Nożnej. Z 13 rocznikami młodych piłkarzy pracują trenerzy z licencjami UEFA A, UEFA B i UEFA Grassroots C. Pracę z dziećmi i młodzieżą koordynowali w Unii Marek Gołem-

bowski, Mirosław Wódkowski i Paweł Koralewski.

Trenerzy aktualnie pracujący z młodzieżą są przedstawieni w rozdziale Unia 2021.

Cieszy fakt, że coraz większa grupa piłkarzy jeszcze w czasie kariery piłkarskiej zdobywa uprawnienia

WIESŁAW ZAPOROWSKI

Jego sylwetka pojawia się w wielu miejscach tej książki.

Uczył wychowania fizycznego w SP1. Był trenerem lekkoatletów Unii, działaczem, członkiem zarządu klubu i jednym z inicjatorów powstania Koła Unia 100. Natomiast przez większość osób, które uprawiały sport w Unii jest kojarzony jako trener i wychowawca młodych piłkarzy. Pracował z nimi przez ponad 25 lat – od wczesnych lat 70. do połowy lat 90. Większość zawodników, którzy w tym czasie grali w Unii była wychowankami Zaporowskiego.

📍 **Mistrzostwo SZS Szkół Gimnazjalnych w roku 2002 zdobyła drużyna trenera Mariusza Białkowskiego. W górnym rzędzie od lewej: Maciej Kmiecik, Karasiewicz, Czachura, Pukacki, Łukasz Tempieński, Artur Jankowiak, Adrian Bartkowiak, Piotr Palacz, w dolnym rzędzie: Krzysztof Nowak, Adrian Sikorski, Pawlik, Tomasz Dyba, Paweł Lebioda, Jakub Frankiewicz, Marcin Malinowski, Maciej Meyza, Tomasz Klepacz oraz trener Mariusz Białkowski**

trenerskie – grający nadal w Unii Barabaszy, Koralewski i Świergiel mają już licencje UEFA A, umożliwiające nawet prowadzenie drużyny w III lidze. Łącznie w Akademii Piłkarskiej

Unii Swarzędz ćwiczy około 340 młodych piłkarzy. Drużyny biorą udział w rozgrywkach organizowanych przez Wielkopolski Związek Piłki Nożnej.

MARIUSZ BIAŁKOWSKI

W Unii nieprzerwanie od początku lat 70. Jako piłkarz przeszedł drogę od trampkarzy do drużyny seniorów, w której był kapitanem i jednym z czołowych zawodników. Napisał pracę magisterską „Historia klubu sportowego Unia Swarzędz 1921-1980”. Po zakończeniu kariery nadal działał w sekcji piłki nożnej – był trenerem drużyn młodzieżowych, asystentem trenera i kierownikiem pierwszego zespołu. Prowadził też w lidze drużynę rezerw. Był wiceprezesem klubu, obecnie jest członkiem zarządu Unii. Wcześniej zawodnikiem Unii był Jerzy Białkowski, ojciec Mariusza. Grał w tenisa stołowego. Był jednym z najlepszych pingpongistów w Swarzędzu. Działał także w zarządzie klubu. Rodzinne tradycje kontynuowali syn Mariusza – Dariusz Białkowski, a także jego siostrzeniec – Tomasz Klepacz. Obaj byli piłkarzami, grali w drużynach młodzieżowych i w pierwszym zespole. Klepacz przez lata był podporą defensywy Unii, obecnie trenuje grupy młodzieżowe.

📍 **Trener Janusz Niklaus z drużyną z rocznika 1992 na turnieju o Puchar Marka Wielgusa „Z podwórka na stadion” w roku 2002. Unia zajęła drugie miejsce podobnie jak w turnieju Nike Cup w Gdyni. Zawodnicy w górnym rzędzie od lewej: Tomasz Mańczak, Wojciech Antczak, Damian Gałdyński, Adrian Laskowski, Przemysław Kmiecik. W dolnym rzędzie: Andrzej Budnik, Patryk Kucharski, Krystian Makowski, Patryk Zapolski, Marcin Piechowiak**

Trenerzy Unii

Do 1939	Marian Biniek
1953	Bolesław Smółski
Od 1955	Niemir
1958	Antoni Jezierski
1969	Kazimierz Staniszewski
1970-1973	Edward Skowroński
1973-1979	Włodzimierz Kaźmierczak
1979	Jan Domino
1980	Henryk Kowalski
1982-1983	Mieczysław Patlicki
1984-1992	Eugeniusz Samolczyk
1993-94	Andrzej Król
1994 (jesień)	Ryszard Łukasik
1995 (wiosna)	Antoni Pluskota
jesień 1995 – jesień 1996	Zenon Piechocki
wiosna 1996 – wiosna 1998	Leszek Partyński
1998-2000	Mirostaw Wyrwas
2000 (jesień)	Ryszard Marcinkowski
2001 (wiosna)	Włodzimierz Bajer
2001 (jesień)	Mirostaw Wyrwas i Kazimierz Mąkowski
2002	Włodzimierz Kaźmierczak
2003	Maciej Krzysztofiak
2004 (początek wiosny)	Marek Kliszkowiak
2004 od kwietnia do listopada	Paweł Bocian
2004 od listopada do wiosny 2005	Ryszard Mattoka
jesień 2005 – maj 2007	Eugeniusz Samolczyk
maj 2007 – maj 2008	Tomasz Mazurkiewicz
maj 2008	Eugeniusz Samolczyk
jesień 2008 – wiosna 2009	Adam Topolski
wiosna 2009	Eugeniusz Samolczyk
2009 początek rundy jesiennej	Damian Salwin, następnie Eugeniusz Samolczyk, od września 2009 Andrzej Ostański
październik 2010 – październik 2013	Jakub Ostrowski
październik 2013 – czerwiec 2015	Marcin Drajer
czerwiec – wrzesień 2015	Andrzej Ostański
październik 2015 – kwiecień 2016	Jarostaw Araszkiewicz
kwiecień 2016 – maj 2018	Jakub Ostrowski
maj – czerwiec 2018	Stawomir Majak
lipiec 2018 – kwiecień 2019	Patryk Kniat
kwiecień 2019 – wrzesień 2019	Paweł Boryczka
wrzesień 2019 – kwiecień 2021	Patryk Kniat
kwiecień – czerwiec 2021	Stawomir Suchomski
Od lipca 2021	Tomasz Bekas

*Do 1970 roku brak dokładnych danych.

Lata przy nazwiskach, to daty z których pochodzą wzmianki o danym trenerze. Możliwe, że oprócz wymienionych trenerów pracowało przed w latach 1945-1970 jeszcze kilku innych.

Wychowankowie Unii w polskiej ekstraklasie wg liczby rozegranych meczów:

1. Paweł Bocian

1990-2001, z przerwą na występy w Bundeslidze (kluby w ekstraklasie: Olimpia Poznań, Lech Poznań, Orlen Płock, Widzew Łódź), 156 meczów, 7 goli

2. Andrzej Fischer

1971-1979, (Lech Poznań, Górnik Zabrze), 108 meczów

3. Robert Michalak

1992, (Olimpia Poznań), 9 meczów

4. Adrian Laskowski

2020, (Warta Poznań), 9 meczów

5. Walery Majerowicz

1957, (Lech Poznań), 4 mecze

W Unii grało także kilku innych zawodników, którzy potem trafili do ekstraklasy. Byli wśród nich Jacek Chroński, który grał później w Sokole Pniewy i Dyskobolii Grodzisk Wlkp. i Adam Stachowiak, który w ekstraklasie bronił bramki Odry Wodzisław i Górnika Zabrze. Warto wspomnieć też mającego na koncie ponad 300 występów w ekstraklasie Marka Rzepkę, który pod koniec swojej kariery po jednej rundzie (a właściwie kilku meczach) w Unii trafił do GKS Białostoku. Ostatni był Marcin Wasielewski – więcej o nim na str. 65.

ADRIAN LASKOWSKI

Wychowanek Unii, podopieczny trenerów Janusza Niklausa, Wiesława Zaporowskiego, Piotra Włodarczyka i Pawła Bociana. W 2006 roku do Warty Poznań. Z tym klubem przeszedł całą drogę od trzeciej ligi do ekstraklasy. Grał głównie jako defensywny pomocnik. Strzelał gole w trzeciej, drugiej i pierwszej lidze, a ostatniego w Pucharze Polski, gdy Warta grała już w ekstraklasie. Był jednym z kapitanów drużyny „Zielonych”. Wiosną 2021 wzmocnił grającą w drugiej lidze II drużynę Lecha Poznań.

Turniej o Złoty Strug im. Jerzego Bociana

Turniej o Złoty Strug odbywał się od 1985 roku z inicjatywy Jerzego Bociana i Wiesława Zaporowskiego. Dzięki błogosławieństwu PZPN i wsparciu Urzędu Miasta i Gminy do Swarzędza przyjeżdżały młodzieżowe (U-13, U-14) zespoły takich klubów, jak: Lech Poznań, Górnik Zabrze, ŁKS Łódź czy Jagiellonia Białystok, a w latach 90. także zespoły z Niemiec i Holandii. Pierwszym zwycięzcą turnieju była drużyna Pogoni Szczecin, w której grał m.in. Radosław Majdan. Rywalizacji młodych piłkarzy Unii z rówieśnikami z czołowych polskich klubów przyglądał się trener reprezentacji U-15

Rok 2021 – burmistrz Marian Szukdlarek wręca nagrody zwycięskiej drużynie Polonii Środa.

Ryszard Piętka. Dzięki temu wychowankowie swarzędzkiego klubu grającego w A-klasie, a później w lidze okręgowej trafiali do kadry Polski, a propozycję zostania II trenerem reprezentacji U-15 dostał Wiesław Zaporowski. Nawiązane kontakty zaowocowały także udziałem Unii w zawodach drużyn młodzieżowych rozgrywanych w Bydgoszczy, Szczecinie czy Krakowie. W roku 1986 doszło do meczu drużyny złożonej z działaczy klubów biorących udział w turnieju z drużyną ze Strasbourga, którą sprowadził Włodzimierz Kaźmierczak. Gwiazdą Francuzów był Didier Six, mistrz Europy z 1984 roku. Mecz zakończył się remisem 3:3, a jedną z bramek zdobył obecny prezes Unii, Jerzy Majerowicz. Od 1988 roku turniej nosił imię zmarłego dwa lata wcześniej Jerzego Bociana. Kolejne edycje odbywały się do 1994 roku. Turniej reaktywowano w 2011 roku. Do roku 2013 odbyły się trzy edycje, w których oprócz gospodarzy grały między innymi drużyny z Poznania, Warszawy, Szczecina i Hamburga. Kolejna reaktywacja miała miejsce w roku 2021 z okazji stulecia Unii.

Express Poznański z artykułem o turnieju z 1986 roku. Na zdjęciu Didier Six rozdaje autografy młodym piłkarzom.

„Złoty Strug” Swarzędza dla młodych piłkarzy Górnika Zabrze

PRZEZ TRZY DNI W SWARZĘDZU trwał ogólnopolski turniej piłkarski trampkarzy, który miał bardzo silną obsadę. Na starcie stanęło 9 drużyn, które po rozegraniu wszystkich spotkań eliminacyjnych, w niedzielę rozegrały mecze finałowe. W ich wyniku kolejność w turnieju była następująca: 1. Górnik Zabrze, 2. Hutnik Warszawa, 3. Zawisza Bydgoszcz, 4. Elana Toruń, 5. Pogoń Szczecin, 6. Olimpia Poznań, 7. Unia I Swarzędz, 8. Jagiellonia Białystok, 9. Unia II Swarzędz, oparta na młodzieży z SP nr 3.

Tegoroczny turniej organizowany był z okazji 350-lecia Swarzędza i 85-lecia miejscowej Unii. Głównym trofeum to „Złoty Strug” miasta Swarzędza. Wywalczyli go młodzi piłkarze Górnika Zabrze. Doskonała organizacja imprezy to zasługa miejscowych działaczy Unii, Szkolnego Związku Sportowego, Urzędu Miasta i Gminy, Spółdzielni Mieszkaniowej oraz Społecznego Komitetu obchodów 350-lecia Swarzędza.

Dodać też warto, że najbardziej utalentowani trampkarze, weszli do kadry narodowej zawodników do lat 15, a wśród nich znalazł się też Krzysztof Baranowski ze swarzędzkiej Unii.

Dodatkową atrakcją dla naszych młodych adeptów futbolu, był pobyt w Swarzędzu słynnego francuskiego piłkarza

za zawodowego, Didiera Sixa. Rozdając on uczestnikom turnieju ufne autografy, każdym zespołem poświęcił do pamiętkowych fotografii. Obecność na turnieju tego znakomitego zawodnika, niewątpliwie podniosła, i tak już wysoką, rangę swarzędzkiego turnieju.

Po zakończeniu turnieju wybrano najlepszego bramkarza. Został nim Andrzej Jarkiewicz z Górnika Zabrze, najlepszym technikiem był Robert Weseli z Elany Toruń, zaś najlepszym strzelcem – Grzegorz Kłoezer (Górniki), który strzelił 9 bramek.

(wm)

◀

Przed meczem, w przerwie i po zakończeniu, Didier Six rozdaje młodstwu autografy.

Tenis ziemny

– panie i panowie na korcie

Młodzież podczas
budowy kortu.
Na odwrocie zdjęcia
data 3.06.1929 ☺

Otwarcie kortu Unii
– rok 1929 ☺

Sekcja tenisa ziemnego powstała w roku 1929 jako druga po sekcji piłki nożnej. Inicjatorami jej założenia byli Marian Białkowski i Stefan Korcz.

Założyciele sekcji rozważali powołanie nowego klubu, ostatecznie przyłączyli się do kierowanej wówczas przez Antoniego Sobczaka Unii. Korcz został kierownikiem sekcji. Początkowo tenisści wynajmowali odpłatnie kort w ogrodzie Marko. Później, po wydzierżawieniu terenu od Bractwa Kurkowego, zbudowano własny kort. Obiekt powstał bez żadnych dotacji ze strony miasta, wyłącznie dzięki pracy młodych tenisistów. Organizacji budowy kortu podjął się Marian Białkowski, a pracowali m.in.: siostry Boleśława i Stefania Janiszczakówny, Janina i Julian Suchoccy, Stefan Korcz, Ignacy Ostrowski, bracia Edmund i Henryk Manysiówie

☛ Serwuje Ignacy Ostrowski

oraz Antoni i Józef Sobczakowie. Pomagali także piłkarze Unii. Łącznie przepracowano ponad dwa tysiące roboczogodzin.

Ponieważ zawodnicy musieli mieć sprzęt i opłacać dość wysokie składki członkowskie, do sekcji należała głównie ucząca się i studiująca młodzież z zamożniejszych rodzin.

Mecze towarzyskie rozgrywano m.in. z poznańskimi AZS-em, Surmą, Wartą i HCP, a także z klubami z Wrześni i Wełną Rogoźno. Regularnie odbywały się mistrzostwa sekcji. Mała liczba przeciwników powodowała, że tenisiści rozgrywali mecze rzadziej niż piłkarze, nie brali też udziału w świętach PW i WF.

Czołowymi tenisistkami były Bolesława Janiszczak, Janina Suchocka, Stefania Janiszczak i Klara Melosik. Najczęściej dwie pierwsze

walczyły o mistrzostwo sekcji, a Stefania Janiszczak zajmowała trzecie miejsce. Wśród mężczyzn o mistrzostwo rywalizowali Marian Białkowski, dr Jan Gawroński, Tadeusz Nizielski i Ignacy Ostrowski. Zachowały się wyniki mistrzostw sekcji z 1934 roku. Mistrzynią wśród kobiet została wówczas Klara Melosik, a zawody mężczyzn wygrał Białkowski, który w finale pokonał Ostrowskiego. Z ocalałych dyplomów Janiny Suchockiej wynika, że zajęła drugie miejsce w roku 1930, a w 1935 była pierwsza.

W 1934 roku tenisiści Unii zostali sklasyfikowani na czwartym miejscu wśród klubów poznańskich, które dominowały wówczas w Wielkopolsce.

Kierownictwo sekcji stanowili Stefan Korcz, Danielewicz, Nowicki i Białkowski. Oprócz nich i wymienionych wcześniej najlepszych

Członkowie sekcji tenisowej utworzyli także kółko dramatyczne.

Jego kierownikiem był wiceprezes Nostiz Tokarski. Przedstawienia odbywały się w sali Hotelu Polskiego i przynosiły spore dochody (np. wpływy z wystawionego 9 stycznia 1938 przedstawienia „Bogata wdówka” wyniosły 250 zł). Przeznaczano je na działalność klubu oraz na wsparcie bezrobotnych członków Unii. Organizowano także popularne zabawy taneczne.

☛ Od lewej: Stefan Korcz, Jan Gawroński, Stefania Janiszczakówna, Tadeusz Nizielski, Bolesława Janiszczakówna, Marian Białkowski, Janina Suchocka i Ignacy Ostrowski

🕒 Siedzą od lewej: Jan Gawroński, Stefan Korcz, Stefania Janiszczakówna, Marian Białkowski, Bolesława Janiszczakówna, Ignacy Ostrowski. Za siatką: Jadwiga Śmichurska, osoba nieznana, Klara Melosikówna, Stanisław Rybarski, Aleksander Sobczak, Ignacy Obarski, Zofia Gawrońska, Janina Suchocka, Feliks Melosik, Henryk Melosik

FELIKS MELOSIK

Ur. 12.11.1903. Absolwent poznańskiego „Marcinka”. Działacz sekcji tenisowej. W 1935 roku był redaktorem wydawanego w Swarzędzu „Głosu Powiatu Poznańskiego”. Później pracował jako nauczyciel. W 1939 roku jako porucznik Wojska Polskiego wzięty do niewoli przez wojska radzieckie. Zamordowany w Charkowie w 1940 roku.

zawodników sekcję tworzyli m.in.: Białkowska, Gajdzińska, Gawrońska, Joanna Kurczewska, Halina Mikołajewska, Marianna i Maksymilian Nogajowie, Maria i Felicja Prosnowskie, Janina Rajewska, Leokadia i Leon Sobczakowie, Jadwiga Śmichurska, Antonina Obst, Dykierówna, Antoni Hoffman, bracia Manysiowie, Feliks Melosik, Alfred Rzadkiewicz, Leszek Staniewski, Florian i Witalis Wojciechowsy.

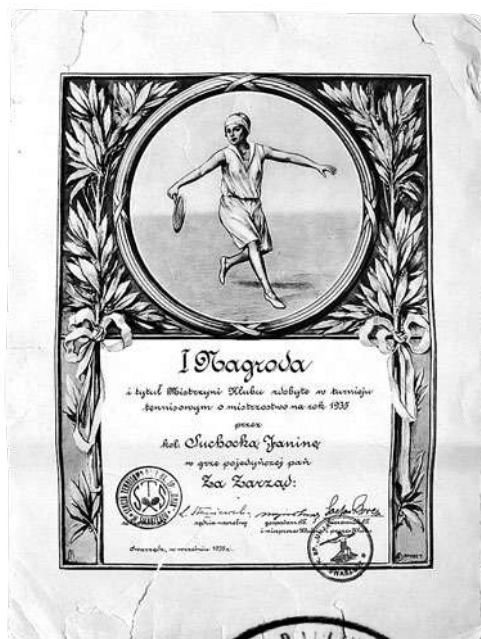
Sekcja miała własny regulamin i odrębną księgowość. Przed utworzeniem kolejnych sekcji to właśnie członkowie sekcji tenisowej uprawiali koszykówkę, siatkówkę, ping-ponga, lekkoatletykę i brydża.

W 1939 roku planowano zgłoszenie sekcji tenisa do Polskiego Związku Tenisowego. Nie zrobiono tego wcześniej z powodu wysokich składek.

⌚ Na dole Stefania Janiszczakówna i Tadeusz Nizielski, w środku Halina Mikołajewska i Ignacy Ostrowski, na górze Wanda Białkowska. Obie pary ze zdjęć zostały małżeństwami

Po drugiej wojnie światowej sekcję tenisową reaktywowali Antoni Hoffman i Henryk Melosik. Oprócz nich grali m.in.: L. Dykierówna, Kazimiera Kurczewska, Józef Danielewicz, Zdzisław Kierzkowski, Bolesław Skrzypiński i Witold Zaporowski. Powstał nowy kort w pobliżu Jeziora Swarzędzkiego. Sekcję wkrótce rozwiązano i tak zakończyła się historia tenisa w Unii Swarzędz.

⌚ Dyplom dla Janiny Suchockiej za zdobycie mistrzostwa klubu

Pieczętka sekcji tenisowej ⌚

W latach 70.

powstał na terenie Unii asfaltowy kort tenisowy

Wyczynowa sekcja tenisa w Unii nie została reaktywowana, a kort był przez członków klubu używany wyłącznie w celach rekreacyjnych. Korzystała z niego również sekcja tenisowa klubu TKKF Jodła działającego przy Swarzędzkich Fabrykach Mebli, która oprócz tego grała na kortach w Poznaniu i Mosinie. Prezesem Jodły był Jan Fiedler. Kolejne korty w Swarzędzu powstały w latach 80. na terenie nowych osiedli

mieszkaniowych.

W sąsiedztwie Unii w latach 90. powstały dwa korty klubu Relaks, a na os. Raczyńskiego korty TKKF Swarek. Relaks prowadzi obecnie jedynie działalność rekreacyjną, natomiast z kortów korzysta też klub rodziny Fiedlerów NETZ Fiedler prowadzony przez synów Jana Fiedlera – Wojciecha i Jakuba. Jest to obecnie jedyny wyczynowy klub tenisowy w Swarzędzu.

**Antoni Szurkowski
i Jerzy Białkowski**

JANUSZ KONIECZNY

Po zakończeniu kariery zawodnika nadal zajmował się tenisem stołowym. Był sędzią klasy międzynarodowej oraz wieloletnim przewodniczącym Kolegium Sędziów Polskiego Związku Tenisa Stołowego. Jako działacz był przez dwie kadencje członkiem zarządu PZTS, a także przewodniczącym Okręgowego Związku Tenisa Stołowego w Poznaniu i Wielkopolskiego Związku Tenisa Stołowego. Zmarł w 2010 roku w wieku 74 lat.

Tenis stołowy

Od 1929 roku w klubie istniały sekcje piłki nożnej i tenisowa. W ramach tej ostatniej istniały podsekcje, z których część usamodzielniała się pod koniec lat 30. W ramach jednej z podsekcji zaczęto w Unii uprawiać tenis stołowy.

Pierwsze mistrzostwa Swarzędza rozegrano w 1935 roku. Wzięło w nich udział 20 zawodników i 17 par deblowych. Mistrzynią wśród pań została Klara Melosik z Unii, a wśród panów M. Dobiński z Sokoła, który wraz ze Stefanem Szczublewskim z Sokoła wygrał także rywalizację w deblu. Podsekcją ping-ponga męskiego kierował Henryk Melosik, a żeńskiego – jego siostra Klara. Po powołaniu w 1937 roku nowych sekcji tenis stołowy znalazł się w kierowanej przez Henryka Ostrowskiego sekcji gier sportowych. Ostrowskiego zastąpił wkrótce Melosik, a dyscypliny kobiece znalazły się pod opieką Stefanii Janiszczakówny.

Po wojnie sekcję tenisa stołowego utworzono w 1951 roku. Kierownikiem sekcji i trenerem był Antoni Szurkowski. Unia startowała w rozgrywkach klasy B. Najlepszymi pingpongistami byli w tym czasie Jerzy Białkowski, Zdzisław Kierkowski i Janusz Konieczny. Ich dobra gra sprawiła, że Unia w 1959 roku awansowała do klasy A. Rywalami były m.in. MKS Mosina, Patria Buk oraz drugie drużyny gnieźnieńskiej Stelli i poznańskich Stomilu i Warty.

W rozgrywanych co roku mistrzostwach Swarzędza zwyciężali Białkowski (1965) i Konieczny, a także Tadeusz Chałupka (1961), Antoni Szurkowski i Czesław Frąckowiak. Wśród kobiet najlepszymi pingpongistkami były Zofia Dopierała i Małgorzata Pszeniczna.

Sekcję rozwiązano w 1966 roku – przede wszystkim ze względu na małą liczebność i brak nowych zawodników.

Gry sportowe

– siatkówka i początki koszykówki

Ⓒ Przedwojenna drużyna siatkarzy. Siedzą od lewej: 1. Henryk Melosik, 3. Leon Sobczak, 4. Alfred Rzadkiewicz. Stoją: 1. Franciszek Schneider, 4. Henryk Ostrowski, 6. Bronisław Sobczak, 7. Ignacy Ostrowski. Pozostałe osoby nieznane

Sekcja gier sportowych wyodrębniła się przed wojną z sekcji tenisowej. Najpierw w sekcji startowali tenisiści i niektórzy piłkarze, później sięgnięto po młodzież. Sprzęt i boisko udostępniły Komenda Powiatowa PW i WF oraz Bractwo Kurkowe. Kobiety grały w ping-ponga i siatkówkę, a mężczyźni oprócz tych gier uprawiali także koszykówkę. Pierwszym kierownikiem sekcji był piłkarz Henryk Ostrowski, którego wkrótce zastąpił świetny

organizator Henryk Melosik. Działem sportu kobiecego kierowała Stefania Janiszczakówna.

Najlepiej spisywała się męska drużyna siatkówki, która miała spore grono kibiców. Grali w niej m.in. Henryk Melosik, Henryk i Ignacy Ostrowscy, Bronisław i Leon Sobczakowie, Alfred Rzadkiewicz i Franciszek Schneider.

Ostatnim przedwojennym meczem sportowców Unii był występ siatkarek przeciw drużynie

Powojenna
drużyna siatkarzy.
Po prawej
Janusz Chęciński

Przemarsz Unii podczas
obchodów 25-lecia klubu
w 1946 roku. Za piłkarzami
idą siatkarki

z Wrześni. W zespole Unii grały w latach 1938-39 m.in. Wanda Białkowska, Anna Karelus, Joanna i Kazimiera Kurczewskie, Klara Melosik i Ludmiła Szuba.

Po wojnie siatkówkę i koszykówkę uprawiano najpierw bez tworzenia

odrębnych sekcji. Siatkarki, siatkarze i koszykarze rozegrali mecze z drużynami z Poznania w ramach obchodów 25-lecia Unii, siatkarki widać też na zdjęciu z okolicznościowego przemarszu. Po 1951 roku siatkówka i koszykówka funkcjonowały w ramach sekcji gier sportowych, którą kierował Stanisław Majer, a później Jarosław Gałdyński. Drużyny spotykały się i rozgrywały mecze okazjonalnie, nie były zgłoszone do związków sportowych. Dopiero w połowie lat 50. powstała odrębna sekcja koszykówki mężczyzn, która zgłosiła drużynę do występów w klasie C. Siatkarze i siatkarki nigdy nie wystąpili w rozgrywkach ligowych. W drużynie siatkarzy grali m.in. Janusz Chęciński, Jarosław Gałdyński, Kazimierz Grzelka, Bolesław Majerowicz, Stanisław Majer i Zygmunt Stachowiak.

Lekkoatletyka

– wychowankowie Baranowskiego i ksiądz z oszczepem

Kułakowscy

Oprócz najlepszego przedwojennego lekkoatlety Mariana Kułakowskiego w Unii uprawiało sport jeszcze czworo Kułakowskich: Wanda, Mieczysław, Wacław i Witold. Dwaj ostatni podobnie jak Marian mieli w drugiej połowie lat 30. pewne miejsca w pierwszej drużynie piłki nożnej. Po wojnie Wacław Kułakowski był najpierw kierownikiem sekcji piłkarskiej, a później sekcji zapasów

 Bieg uliczny
w roku 1924

Za początki uprawiania lekkoatletyki w Swarzędzu można uznać biegi uliczne odbywające się regularnie już w latach 20. Zachowało się zdjęcie z biegu, który w 1924 roku wygrał zawodnik Unii Roman Kamerdula.

Sekcja lekkoatletyczna Unii była jedną z sekcji wyodrębnionych tuż przed drugą wojną światową. Kierownikiem sekcji został Marian Kułakowski, który był w tym okresie najlepszym lekkoatletą w Swarzędzu. Lekkoatletykę uprawiali głównie piłkarze. Startowali w lokalnych imprezach, takich jak święta PW i WF. Zawodnicy tej sekcji mieli przed wojną najgorsze warunki

treningów – nie było bieżni ani należącego do klubu sprzętu. Oprócz wspomnianego Mariana Kułakowskiego najlepszymi zawodnikami byli jego brat Wacław, Stefan Szczublewski i Roman Kurczewski. Zawodnicy Unii najlepiej wypadali w skokach i biegach.

W 1946 roku podczas jubileuszu 25-lecia Unii rozegrano bieg na 3,5 kilometra. Zwyciężył Wierkiewicz z Warty Poznań, który był wicemistrzem Polski na 5 km. Niespodzianką było wysokie drugie miejsce Jarosława Penczyńskiego z Unii.

Choć zawodnicy Unii brali udział w okazjonalnych zawodach lekkoatletycznych, nie odbywano regularnych treningów, a sekcja powstała dopiero w kwietniu 1961. Było to możliwe dzięki wybudowaniu bieżni i zamontowaniu na stadionie sprzętów lekkoatletycznych. Pierwszymi instruktorami byli Henryk Kmiecik i Andrzej Ziółek. Sekcję zgłoszono do Poznańskiego Okręgowego Związku Lekkiej Atletyki. W latach 1961-62 zorganizowano kilka lokalnych imprez oraz mityng z udziałem poznańskiego Energetyka.

Zenon Baranowski

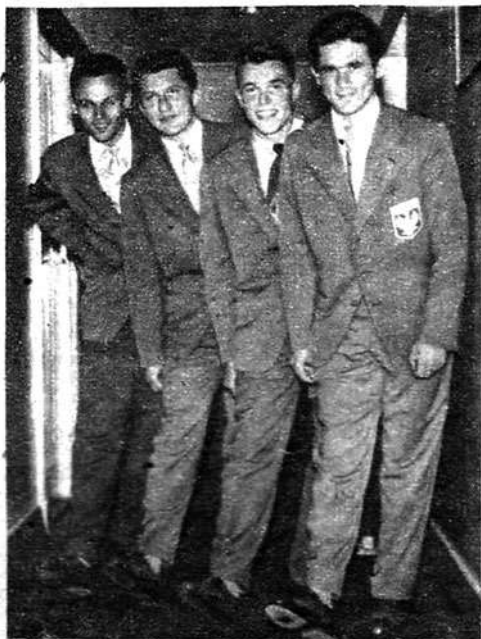
Ur. 21.11.1930 w Swarzędzu. Jako nastolatek krótko trenował w Unii zapasy – zapaśnikiem, a później trenerem tej sekcji był jego brat Alojzy. Poważnie zajął się lekkoatletyką podczas służby wojskowej, którą odbywał w warszawskiej Gwardii.

W 1953 roku został mistrzem Polski w biegach na 100 i 200 metrów. Tytuł na 100 m obronił w 1954, a na 200 m kolejne złoto zdobył w 1957 roku. Jego rekordy życiowe to 10,3 s na 100 m i 21,4 s na 200 m.

W 1956 roku został powołany do reprezentacji Polski na igrzyska olimpijskie w Melbourne.

Wystąpił w sztafecie 4x100 (z Marianem Foikiem, Januszem Jarzembowskim i Edwardem Schmidtem), która awansowała do finału i zajęła w nim szóste miejsce. W sumie reprezentował Polskę na 19 zawodach.

W 1963 roku rozpoczął współpracę z Unią jako trener swarzędzkiej lekkoatletyki, z którymi pracował do roku 1968.

Sztafeta 4x100 m. Od lewej: Edward Schmidt, Janusz Jarzembowski, Marian Foik, Zenon Baranowski.

Baranowski trenerem lekkoatletów Swarzędza

Lekka atletyka nabrała większych rumieńców w Swarzędzu z chwilą, gdy trenerem sekcji I-a przy KS Unia został znany jeszcze do niedawna, nasz świetny sprinter i b. reprezentant na Olimpiadzie w Melbourne — Zenon Baranowski. Występował on w barwach GKS Olimpia w Poznaniu.

Trener Baranowski ma w swej sekcji prawie 60 aktywnych członków, przeważnie młodzież, w tym 20 kobiet. Wielu z nich uzyskuje już nie najgorsze wyniki, po stosunkowo krótkich przygotowaniach.

Kierownik sekcji Leon Leśny oraz trener Baranowski wyróżniają z grona najlepszych następujących zawodników: A. Nowakowską (rocznik 1950 wynik na 100 m 13,2 sek.), A. Kaźmierczak, Ir. Peto, z chłopców Wł. Kaźmierczak, St. Dytkiewicz, A. Rapczyński, Ed. Drożdżyńskiego i B. Nowaka.

Największym sukcesem młodej sekcji, który zachęcił młodzież do pilnego kontynuowania dalszej zaprawy, również w okresie zimy, w hali, jest zdobycie w ub.

W 1963 roku instruktorem został znakomity sprinter (rekordy życiowe: 10,3 s na 100 m, 21,4 s na 200 m), olimpijczyk z Melbourne Zenon Baranowski. Pomagał mu Wincenty Pietraszkiewicz. Kierownikiem sekcji był Zenon Kurczewski. W 1964 roku na nowego kierownika wybrano Leona Leśnego, którego zastępcą został Kurczewski. Sekretarzem sekcji został Janusz Chęciński, skarbnikiem Karol Nowotarski, kronikarzem Tadeusz Kąkolewski, a członkiem zarządu sekcji Leon Kaźmierczak.

Pierwszymi wyróżniającymi się zawodnikami byli biegacze Włodzimierz Kaźmierczak, Stefan Dytkiewicz i Irena Peta.

Kaźmierczak został mistrzem okręgu juniorów w biegu przełajowym na 1500 m i został zakwalifikowany do udziału w mistrzostwach Polski.

W 1964 roku lekkoatleci Unii wystartowali w klasie A. W tym czasie rywalizacja odbywała się w pierwszej lidze, drugiej lidze, ligach okręgowych i klasach A. Najlepsza drużyna w okręgu – poznański AZS – była wówczas w pierwszej lidze, a Warta, Olimpia i Orkan w drugiej.

Lekkoatleci Unii w klasie A wystąpili 20 maja w Opalenicy, 7 czerwca w Rawiczu i 20 września w Kaliszu.

Co ciekawe, we wszystkich trzech rzutach wspomagał Unię wikariusz ze Swarzędza ks. Jan Stachowiak startujący w pchnięciu kulą i rzucie oszczepem jako Marian Chałupka.

📍 Drużyna Unii w Kaliszu. Stoją od lewej: Zygmunt Pawlicki, Roman Pluta, Marian Nawrocki, Maria Żelazko, (prawdopodobnie) Bogdan Marciniak, Alicja Nowotarska, Małgorzata Jankowska, Stanisław Nowacki, Hieronim Walczak, Gabriela Piątek, Józef Gataniak, Danuta Peta, Stanisław Wichtowski, Stefan Dytkiewicz, Tadeusz Kąkolewski, Zenon Kurczewski, Wojciech Sas, ks. Jan Stachowiak, Janusz Chęciński. Siedzą w drugim rzędzie: (prawdopodobnie) Irena Tyranowska, Irena Peta, Zofia Dopierata, Iwona Antoniewicz. W pierwszym rzędzie: Alicja Kaźmierczak, Andrzej Troć, Bogdan Nowacki

Bezkonkurencyjną drużyną w klasie A była wówczas Calisia, a Unia wywalczyła drugie miejsce, które dało jej awans do ligi okręgowej.

W zestawieniu Poznańskiego Okręgowego Związku Lekkiej Atletyki w trzydziestkach zawodników z najlepszymi wynikami w latach 1963-64 znaleźli się: Irena Peta na 400 i 500 m, sztafeta kobiet 4x100 m, Małgorzata Jankowska w skoku wzwyż, Gabriela Piątek w pchnięciu kulą oraz rzutach dyskiem i oszczepem, Włodzimierz Kaźmierczak na 100 i 400 m, sztafeta 4x100 m, sztafeta 4x400 m, Tadeusz Kąkolewski w pchnięciu kulą i Marian Chałupka, czyli ks. Jan Stachowiak, w rzucie oszczepem.

Ks. Jan Stachowiak

Ur. 17.07.1935. W 1954 roku został mistrzem Wielkopolski juniorów w rzucie oszczepem. Ma na koncie dość niecodzienny rzut – oszczep, którym rzucił, trafił w tylną część ciała sędziego Henryka Ciesielskiego, który przebiegł z nim jeszcze kilkanaście metrów. Gdyby ktoś zmierzył długość rzutu aż do momentu, kiedy oszczep w końcu zetknął się z ziemią, zanotowałby wynik zbliżony do rekordu świata.

W latach 1963-64 ks. Jan Stachowiak był wikariuszem w parafii św. Marcina w Swarzędzu. Wspierał drużynę lekkoatletów Unii, występując jako junior Marian Chałupka – jego wynik znalazł się nawet w zestawieniu 30 najlepszych wyników w województwie. Pracę magisterską obronił na KUL, a doktorat na PWT w Poznaniu. Znany jako wybitny numizmatyk, był członkiem Zarządu Głównego Towarzystwa Archeologicznego i Numizmatycznego w Warszawie.

Tabela klasy A w roku 1964

Calisia Kalisz	66 980 pkt
Unia Swarzędz	55870 pkt
Promień Opalenica	53868 pkt
Ravia Rawicz	46479 pkt
Fortuna Wieleni	37301 pkt

Wyniki ligi okręgowej w roku 1965

Calisia Kalisz	28968 pkt
<i>(wynik po pierwszym rzucie, dalej Calisia walczyła o wejście do drugiej ligi)</i>	
Energetyk Poznań	80293 pkt
Włóknierz Kalisz	78527 pkt
Stal Ostrów	77316 pkt
Unia Swarzędz	77111 pkt
Victoria Jarocin	76 738 pkt
AZS II Poznań	41496 pkt

Zawody w podokręgu w roku 1966

Energetyk Poznań	31252 pkt
Unia Swarzędz	24190 pkt
Promień Opalenica	19303 pkt
<i>LZS Orkan Czarnków nie wziął udziału w zawodach</i>	

☞ W pierwszym rzędzie młodziczki – wicemistrzyni Polski w sztafecie 4x60 m: Barbara Krawaczek, Alicja Kaźmierczak, Alicja Nowotarska i Mirosława Pogorzelska. W drugim rzędzie Małgorzata Jankowska, Leon Leśny, Zenon Baranowski i Irena Peta

ks. Jan Stachowiak, Karol Heliński, Tadeusz Kąkolewski i Wincenty Pietraszkiewicz. Pod koniec roku 1965 w zeszycie stanowiącym kronikę sekcji pojawił się wpis: „W sezon 1966 wkraczamy z pesymizmem. Aż 7 członków sekcji złożyło prośby o zwolnienie a ponadto stadion w remoncie i nie wiadomo kiedy będziemy startować w Swarzędzu”. W 1966 roku Alicja Kaźmierczak i Irena Peta przeszły do Warty, a Alicja Nowotarska do AZS. Włodzimierz Kaźmierczak został zawodnikiem Olimpij.

W 1966 roku rywalizacja drużynowa w lidze okręgowej została podzielona na grupy (podokręgi), z których najlepsze drużyny rywalizowały z Wartą, Orkanem i Olimpią.

Unia znalazła się w podokręgu II z Energetykiem Poznań, Promieniem Opalenica i Orkanem Czarnków. Zawody odbyły się 4 i 5 czerwca na stadionie Energetyka. Unia zajęła drugie miejsce za Energetykiem.

Wśród 30 najlepszych w województwie w latach 1965-66 znaleźli się tylko Wincenty Pietraszkiewicz w pchnięciu kulą i rzucie oszczepem oraz Zofia Dopierała w rzucie oszczepem.

W 1967 roku w lidze okręgowej Unia zajęła dziesiąte miejsce na 12 drużyn i spadła do A klasy. W 1968 roku do sekcji dołączył trener Franciszek Niewiada, który odpowiadał za rzuty. Pozostałymi konkurencjami

W 1965 roku zawodniczki Unii w mistrzostwach Polski młodziczek w Poznaniu zajęły drugie miejsce w sztafecie 4x60 m. Były to: Alicja Kaźmierczak, Barbara Krawaczek, Alicja Nowotarska i Małgorzata Pogorzelska.

W lidze znowu najlepsza była Calisia, która po pierwszym rzucie została zakwalifikowana do zmagania o wejście do drugiej ligi. Unia zajęła piąte miejsce.

Lata 1964-65 można uznać za najlepszy okres istnienia sekcji lekkoatletycznej. Jej trzon stanowili wówczas: Alicja Kaźmierczak, Alicja Nowotarska, Irena Peta, Barbara Krawaczek, Małgorzata Pogorzelska, Małgorzata Jankowska, Jadwiga Kobus, Gabriela Piątek, Włodzimierz Kaźmierczak, Bogdan Nowacki, Aleksander Repczyński, Andrzej Troć, Stefan Dytkiewicz, Edmund Drożdżyński, Stefan Stajkowski,

Włodzimierz Kaźmierczak

📅 Ur. 12.02.1944 w Warszawie. Jeden z najlepszych sprinterów w historii Unii. Po przejściu do poznańskiej Olimpii zdobył srebrny medal mistrzostw Polski w sztafecie 4x100 m. Jego rekord życiowy na 100 m to 10,5 s. **W latach 70. uprawiał rugby (na zdjęciu z piłką) w Polonii Poznań, z którą zdobył mistrzostwo Polski i Puchar Polski.** W latach 1973-79 trenował drużynę piłkarzy Unii, która w 1977 roku po raz pierwszy w historii awansowała do ligi okręgowej. Był inicjatorem powołania sekcji gimnastyki artystycznej. Później działał w zarządzie klubu, pełniąc m.in. funkcję wiceprezesa. Był także jednym z inicjatorów budowy obiektów Unii – hotelu i hali sportowej, oraz rozbudowy boisk.

Tabela ligi okręgowej w roku 1967

Orkan	44369 pkt
Olimpia	41879 pkt
Energetyk	37996 pkt
Calisia	35969 pkt
Victoria	31450 pkt
Stal	29933 pkt
Włóknierz	47709 pkt
Zjednoczeni	44408 pkt
Ostrowia	43591 pkt
Unia	42380 pkt
Ravia	32032 pkt
Promień	14008 pkt

Tabela A klasy w roku 1968

	finał	eliminacje
MKS Pleszew	2099	4652
Ravia	1988	4387
MKS Kalisz	1856	4321
MKS Piła	1646	4405
MKS Wolsztyn	1512	4138
Lubuszanin		3925
MKS Chodzież		3566
Promień		3489
Unia		3012
MKS Gniezno		2459

nadal zajmował się Zenon Baranowski. Drużyna zajęła dziewiąte miejsce wśród dziesięciu zespołów w A klasie. W zestawieniu najlepszych wyników z lat 1967-68 w województwie byli Edmund Drożdżyński na 5000 m, sztafeta 4x400 m (Jerzy Jasiak, Stefan Dytkiewicz, Czesław Maćkowiak i Aleksander Repczyński), Andrzej Demenko w rzucie dyskiem (a wśród juniorów także w rzucie oszczepem). Wśród senierek pojawiła się Irena Tyranowska w pchnięciu kulą i rzucie oszczepem. Jej wynik w rzucie oszczepem był najlepszy w województwie kategorii junierek, zmieściła się też w trzydziestce w biegu na 80 m przez płotki.

Z roku na rok wzrastała liczba zawodników zarejestrowanych w związku lekkoatletycznym. W roku 1965 było to 55 zawodników, rok później 59, w kolejnym roku 68, a w 1968 roku – aż 81. Niestety, nie przekładało się to na poprawę wyników. Nadal

w tabeli rekordów klubu większość najlepszych wyników pochodziła z pierwszej połowy lat 60.

Od 1969 roku trenerami Unii byli Franciszek Niewiada oraz Włodzimierz Martinek, który specjalizował się w biegach. Kierownikiem sekcji został Bronisław Gawarecki.

W 1970 roku Unia zwyciężyła w Spartakiadzie Leśników i Drzewiarzy, która odbyła się na stadionie w Swarzędzu. Ten wynik był ostatnim sukcesem drużyny seniorów. W 1971 roku wicemistrzem okręgu na 110 m przez płotki został Jan Jędrzejczak, który obok Ireny Tyranowskiej, Heleny Gasik, Zofii Dopierały, Bronisława Steca i Jerzego Jasiaka należał do czołowych zawodników w końcowym okresie funkcjonowania sekcji seniorów.

W roku 1972 trenerami zostali Włodzimierz Kaźmierczak, Andrzej Kubzdyl i Wiesław Zaporowski, a kierownikiem sekcji Kurczewski.

🕒 Lekkoatleci Unii na stadionie

w Swarzędzu w 1970 roku.

Stoją od lewej: F. Niewiada, S. Stanisławski, W. Martinek, Z. Dopierata, Cz. Maćkowiak, M. Martinek, B. Stec, Niewiada, J. Chęciński, M. Pszeniczna, M. Jankowska, U. Fietz, osoba nierozpoznana, H. Gasik, B. Rozwadowski, D. Kamińska, A. Forszpaniak, T. Kąkolowski, J. Kobus, B. Gawarecki, H. Sikora, osoba nierozpoznana, A. Kijak, J. Jasiak, J. Jędrzejczak, J. Furmanowski, J. Owczarzak, Z. Marszałkiewicz, A. Zerba, S. Dytkiewicz. Siedzą: J. Kaliński, osoba nierozpoznana, S. Szczublewski, Bartecki, Salomoński, T. Szews. Siedzą: H. Grzelak, I. Kniat, W. Marszałkiewicz, G. Błotna, K. Matyszka, U. Staszak, osoba nierozpoznana

Od tego roku w klubie pracowano wyłącznie z młodzieżą. Od 1974 roku młodych lekkoatletów trenował Wiesław Zaporowski, a kierownikiem sekcji był Bronisław Gawarecki, który dbał także o bieżnię i urządzenia lekkoatletyczne. W tych pracach pomagali zawodnicy Unii. W tym czasie Unia nawiązała kontakt z Orkanem Poznań, do którego przekazywała najzdolniejszych wychowanków. Młodzicy startowali w barwach klubu ze Swarzędza, a po osiągnięciu wieku juniora najlepsi z nich przechodzili do Orkanu. Unia razem z Orkanem wyjeżdżała na zawody do NRD

– do Berlina i Magdeburga. Na obozy reprezentacji Polski, kadry makroregionu i województwa poznańskiego byli powoływani lekkoatleci Unii: Krzysztof Rzepecki, Artur Rożnowski, Paweł Szewczyk, Piotr Mikołajczak i Sławomir Mroźny. W 1977 roku sztafeta w składzie: Marek Talarczyk, Robert Błochowiak, Piotr Mikołajczak, Paweł Płotkowiak, zdobyła mistrzostwo Polski szkół na dystansie 4x200 m. Sławomir Mroźny został mistrzem Polski szkół zawodowych, osiągając w skoku wzwyż wynik 202 cm. Medale mistrzostw Polski młodzieży szkolnej zdobyli też Paweł

STANISŁAW KOWALSKI

Lekkoatleta, ciężarowiec, rugbysta (☺ wyskakuje do piłki z uniesioną ręką w meczu Poznań). Przygodę z Unią zaczął od rzutu dyskiem. Jego wynik do dziś jest rekordem klubu, ale sam Kowalski najlepsze wyniki osiągał później jako zawodnik Warty i AZS Poznań. W Unii dołączył też do założonej przez Tadeusza Kąkolewskiego sekcji podnoszenia ciężarów i zdobył mistrzostwo okręgu. Największe sportowe sukcesy odnosił w rugby. W barwach Polonii Poznań zdobył dwa mistrzostwa i dwa wicemistrzostwa Polski. Trzy razy zdobył też Puchar Polski. Zajął też trzecie miejsce w lidze w barwach Poznań. Po zakończeniu kariery wielokrotnie startował w lekkoatletycznych zawodach weteranów. Zdobycwał medale na mistrzostwach Polski w pchnięciu kulą i w rzutach nietypowych.

Szewczyk w 1975 roku w biegu na 300 m i Artur Rożnowski w 1986 roku w rzucie oszczepem (59,22 m). Do wyróżniających się zawodniczek i zawodników sekcji młodzieżowej należeli także: Ewa Modrowska, Mieczysława Baranowska, Małgorzata i Wiesława Rzepeckie, Lidia Lewandowska, Mirosława Maćkowiak, Marzena Polska, Zofia Kościelniak, Dorota Mielniczak, Jarosław Janiszczak, Aleksy Baranowski, Ryszard Gałązka, Jarosław Dąbrowski, Maciej Zandecki, Eugeniusz Dobiński, Piotr Kijak, Mariusz Nowicki, Maciej Świątek, Wojciech Marciniak, Robert Szaferski, Piotr Kosmowski i Marek Dworzyński.

Sekcja lekkoatletyczna Unii zakończyła działalność w 1988 roku ze względu na problemy finansowe klubu.

Ze Swarzędzem związani są Szymon Ziółkowski, Radosław Mojsak i Wojciech Cyruliczek

Najśłynniejszym lekkoatletą mieszkającym na terenie Miasta i Gminy Swarzędz jest niewątpliwie Szymon Ziółkowski – mistrz olimpijski w rzucie młotem z Sydney (2000), mistrz świata z Edmonton (2001), medalista mistrzostw świata i Europy. Uczestniczył w igrzyskach olimpijskich w Atlancie (1996), Atenach (2004), Pekinie (2008) i Londynie (2012). 14 razy zdobył Mistrzostwo Polski, a 6 razy poprawiał rekord Polski.

Ze Swarzędzem związani byli także dwaj znakomici biegacze. Wojciech Cyruliczek, który zamieszkał w Swarzędzu po zakończeniu kariery sportowej, zdobył brązowy medal na dystansie 200 m na mistrzostwach Polski w 1963 roku. Jego najlepsze wyniki to 10,4 na 100 m i 21,4 na 200 m. Pochodzący ze Swarzędza Radosław Mojsak był zawodnikiem Orkanu i AZS Poznań. Jego rekordy życiowe to 21,59 na 200 m i 48,20 na 400 m.

Ciężarowcami Unii byli znakomici lekkoatleci Mieczysław Bręczewski i Ireneusz Golda

Więcej o nich na str. 132-133

Nowa era

Na reaktywację sekcji trzeba było poczekać prawie 30 lat. Jesienią 2016 klub nawiązał współpracę z trenerami Szymonem Bytniewskim i Michałem Ławrowskim i ogłosił nabór. Początki nie były łatwe – na pierwsze zajęcia zgłosili się dwaj przyszli lekkoatleci. Stopniowo dołączali kolejni i sekcja zaczęła treningi. Już w kolejnym roku młodzi zawodnicy Unii zaczęli startować w Czwartkach Lekkoatletycznych, w których startują do dziś. Są to zawody dla dzieci do 13 roku życia organizowane przez Wielkopolski Związek Lekkiej Atletyki. Czołowe miejsca podczas Czwartków LA zajmowali Mateusz Kłak, Arkadiusz Rembecki, Olga Nowakowska, Oskar Wiciorek, Witold Urbaniak, Joanna Sobik, Julian Falkowski, Tomasz Wilk i Joanna Ziętkiewicz.

Nieco starsi zawodnicy – Marysia Lisiak i Jakub Tracz wraz z trenerem Bytniewskim brali udział w cyklu zawodów City Trail. Lisiak była trzecia w swojej kategorii, Tracz drugi, a Bytniewski zajął trzecie miejsce w klasyfikacji generalnej seniorów. Wiosną 2017 Marysia Lisiak i Jakub Tracz reprezentowali Unię w mistrzostwach Polski w biegach przełajowych. Na bardzo trudnej trasie w Jeleniej Górze Lisiak była 50 w biegu na 3 km, a Tracz zajął 13 lokatę na dystansie 5 km.

Od 2017 roku lekkoatleci trenują na bieżni zmodernizowanego Stadionu Miejskiego. Ponieważ startują wyłącznie w konkurencjach biegowych i w skoku w dal, swarzędzki obiekt zapewnia bardzo dobre warunki całej sekcji.

Najlepszym zawodnikiem jest niewątpliwie Arkadiusz Rembecki, który startuje w biegu na 600 metrów. Rembecki, który ma obecnie 16 lat jest brązowym medalistą mistrzostw województwa w swojej kategorii wiekowej, zaś na mistrzostwach makroregionu zajął drugie miejsce. Jako jedyny zawodnik Unii w 2020 roku brał udział w Małym Memoriale Janusza Kusocińskiego czyli Mistrzostwach Polski młodzików. Na zawodach pobił swój rekord życiowy i zajął szóste miejsce.

 Arkadiusz Rembecki i trener Szymon Bytniewski na MP młodzików

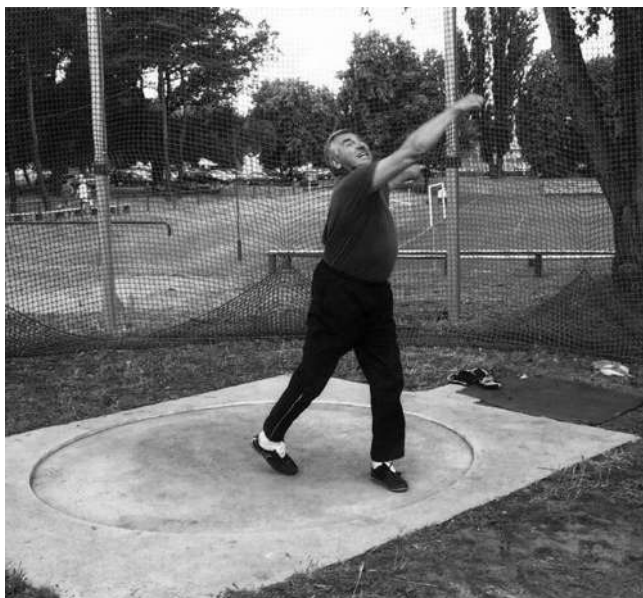
Obecnie w sekcji trenuje prawie 40 zawodników podzielonych na dwie grupy według poziomu zaawansowania. Trenerami są Szymon Bytniewski, który także koordynuje działalność sekcji oraz Marcin Ciechanowicz. Obaj trenerzy również startują w barwach swarzędzkiego klubu.

📍 Danuta i Andrzej Kapturscy

Od 2006 startują w zawodach weteranów w lekkoatletyce. Oboje występują w rzutach. Początkowo startowali wyłącznie w dyscyplinach olimpijskich, takich, jak rzut oszczepem, młotem czy dyskiem. Później doszły do tego rzuty nietypowe – sport w którym swarzędzcy zawodnicy rzucają m.in. dyskiem antycznym, młotem szkockim czy ważącym kilka kilogramów ciężarkiem. Początkowo startowali w Polsce, w 2010 zadebiutowali na mistrzostwach Europy, a w 2014 na mistrzostwach świata. Reprezentowali swarzędzką Unię m.in. na Węgrzech, w Niemczech, Hiszpanii i Australii. W sumie zdobyli ponad 150 medali, w tym 20 złotych medali mistrzostw świata.

W zawodach weteranów startują Danuta i Andrzej Kapturscy oraz Stanisław Kowalski w rzutach, Lucyna Włodarczyk w biegach na 400 i 800 m oraz Aleksander Repczyński w sprintach, biegach przez płotki i skoku w dal.

📍 Aleksander Repczyński
(pierwszy z prawej)
na podium Mistrzostw
Polski Weteranów

📍 Stanisław Kowalski
na Mistrzostwach Polski
Weteranów

NAJLEPSZE ZAWODNICZKI W HISTORII UNII:

60 m

Alicja Kaźmierczak	7,8	26.06.66	Sochaczew
Mieczysława Baranowska (młodziczka)	7,8	06.79	Poznań
Alicja Nowotarska	7,9	20.06.65	Poznań

100 m

Mieczysława Baranowska	12,5	06.78	Poznań
Alicja Kaźmierczak	12,8	27.06.65	Miejska Górka
Barbara Krawaczek	12,8	13.05.67	Poznań

200 m

Alicja Nowotarska	27,2	27.05.65	Poznań
Barbara Krawaczek	27,2	15.10.67	Poznań
Mieczysława Baranowska	27,2	07.77	Września

400 m

Małgorzata Koberstein	65,3	22.06.69	Swarzędz
Irena Peta	66,5	10.07.65	Poznań
Meyza Elżbieta	68,2	22.04.69	Swarzędz

800 m

Irena Peta	2.34,3	3.10.65	Poznań
Jadwiga Kobus	2.49,8	3.10.65	Poznań
Krystyna Nowacka	2.51,0	6.06.65	Poznań

1500 m

Małgorzata Koberstein	13,7	5.06.71	Poznań
-----------------------	------	---------	--------

80 m przez płotki

Irena Tyranowska	13,8	18.05.69	Swarzędz
Irena Peta	14,2	20.09.64	Kalisz
Barbara Krawaczek	14,2	27.08.67	Sieraków

100 m przez płotki

Urszula Staszak	16,8	8.07.72	Poznań
Anna Zerba	19,5	22.06.69	Swarzędz
Urszula Fietz	20,8	25.05.69	Ostrzeszów

Skok w dal

Barbara Krawaczek	5,19	11.06.67	Poznań
Alicja Nowotarska	5,01	19.06.65	Poznań
Krystyna Żelazko	4,69	11.06.67	Poznań

Skok wzwyż

Ewa Modrowska	1,50	06.75	Poznań
Małgorzata Jankowska	1,40	13.06.65	Mosina
Helena Gasik	1,35	25.05.69	Ostrzeszów

Pchnięcie kulą

Irena Tyranowska	10,02	14.09.69	Czarnków
Gabriela Piątek	9,68	6.06.65	Poznań
Małgorzata Jankowska	9,01	6.09.64	Swarzędz

🕒 Lekkoatletki Unii z trenerem Zenonem Baranowskim i kierownikiem sekcji Leonem Leśnym. Klęczą od lewej: Alicja Kaźmierczak, Małgorzata Pszeniczna, Leon Leśny, Alicja Nowotarska, Emilia Nowotarska. Stoją: osoba nieznana, Iwona Antoniewicz, Maria Żelazko, Jadwiga Kobus, Zenon Baranowski, Krystyna Nowacka, Irena Peta, Małgorzata Jankowska, (prawdopodobnie) Irena Tyranowska

🕒 Irena Peta (z prawej)

🕒 Małgorzata Jankowska

Małgorzata Jankowska

Gabriela Piątek

Rzut dyskiem

Helena Gasik	34,12	12.09.71 Swarzędz
Zofia Dopierała	32,05	28.06.70 Swarzędz
Gabriela Piątek	28,97	5.06.65 Poznań

Rzut oszczepem

Irena Tyranowska	40,82	22.09.68 Poznań
Anna Żerba	32,96	1970
Zofia Dopierała	31,80	1.10.67 Poznań

4 x 100 m

B. Krawaczek, A. Nowotarska, M. Pogorzelska, A. Kaźmierczak	53,2	20.06.65 Poznań
B. Krawaczek, A. Nowotarska, M. Jankowska, A. Kaźmierczak	53,9	20.06.65 Poznań
M. Jankowska, A. Kaźmierczak, I. Antoniewicz, A. Nowotarska	55,7	20.09.64 Kalisz

NAJLEPSI ZAWODNICY W HISTORII UNII:

60 m

Piotr Mikołajczak	7,0	06.77
Marek Talarczyk	7,0	06.77
Jerzy Jasiak	7,6	30.04.67 Września

100 m

Włodzimierz Kaźmierczak	11,0	7.06.64 Rawicz
Bogdan Nowacki	11,3	19.09.65 Szamotuły
Jerzy Jasiak	11,3	

200 m

Bogdan Nowacki	23,1	3.10.65 Poznań
Piotr Mikołajczak (młodzik)	23,2	06.77 Poznań
Włodzimierz Kaźmierczak	23,3	6.06.65 Poznań

400 m

Włodzimierz Kaźmierczak	50,5	16.06.63 Poznań
Stefan Dytkiewicz	50,8	25.05.63 Swarzędz
Piotr Mikołajczak (młodzik)	53,2	06.77

800 m

Bronisław Stec	1.55,0	12.09.71 Swarzędz
Stefan Dytkiewicz	1.59,8	28.08.65 Poznań
Stanisław Wichtowski	2.07,0	6.06.65 Poznań

1500 m

Bronisław Stec	4.11,7	8.09.71 Poznań
Stefan Dytkiewicz	4.17,0	4.06.66 Poznań
Stanisław Wichtowski	4.24,2	6.09.64 Swarzędz

3000 m

Bronisław Stec	9.16,7	6.06.71 Poznań
Edmund Drożdżyński	9.32,0	12.09.65 Poznań
Stanisław Wichtowski	9.35,4	19.09.65 Szamotuły

Włodzimierz Kaźmierczak

Stefan Dytkiewicz (w białej koszulce)

NAJLEPSI ZAWODNICY W HISTORII UNII c.d.:

5000 m

Edmund Drożdżyński	16.45,2	3.10.65 Poznań
Stanisław Wichtowski	17.15,4	3.10.65 Poznań
Stefan Stajkowski	18.36,6	6.06.65 Poznań

10000 m

Kazimierz Stefaniak	35.24,0	27.06.71 Wągrowiec
---------------------	---------	--------------------

110 m przez płotki

Jan Jędrzejczak	16,4	20.09.70 Swarzędz
Aleksander Repczyński	18,2	4.06.66 Poznań
Bogdan Nowacki	19,9	24.10.65 Swarzędz

200 m przez płotki

Aleksander Repczyński	27,8	2.10.66 Rawicz
Jan Jędrzejczak	28,0	5.06.66 Rawicz
Bogdan Nowacki	28,8	20.09.64 Kalisz

400 m przez płotki

Czesław Maćkowiak	62,2	31.05.70 Gniezno
Aleksander Repczyński	63,4	3.10.65 Poznań
Bogdan Nowacki	64,4	26.05.63 Swarzędz

1500 m z przeszkodami

Stefan Dytkiewicz	4.43,6	22.05.66 Poznań
Stefan Stajkowski	4.57,2	3.10.65 Poznań
Stanisław Wichtowski	5.17,4	14.05.67 Poznań

3000 m z przeszkodami

Stefan Dytkiewicz	10.59,2	14.06.70
-------------------	---------	----------

Skok w dal

Bogdan Nowacki	6,46	8.10.66 Poznań
Aleksander Repczyński	6,18	4.06.66 Poznań
Jerzy Jasiak	6,09	21.07.68 Swarzędz

Skok wzwyż

Sławomir Mroźny	2,01	06.74
Marek Rybarczyk	1,86	06.76 Poznań
Wojciech Marszałkiewicz	1,74	16.09.70 Ostrów Wlkp.

Trójskok

Zygmunt Ulatowski	12,86	5.06.66 Poznań
Bogdan Nowacki	12,64	3.10.65 Poznań
Stanisław Nowacki	12,31	20.09.64 Kalisz

Skok o tyczce

Aleksander Repczyński	2,70	22.05.65 Poznań
Stefan Stanisławski	2,70	13.05.67 Poznań
Mieczysław Matuszczak	2,40	13.05.67 Poznań

Pchnięcie kulą (7,25 kg)

Stanisław Kowalski	13,06	30.04.72 Swarzędz
Wincenty Pietraszkiewicz	12,55	10.09.66 Poznań
Tadeusz Kąkolewski	12,15	20.09.64 Kalisz

🕒 Biegacze Unii. Od lewej: Stefan Dytkiewicz, Włodzimierz Kaźmierczak, Andrzej Troć

🕒 Na drugim stopniu podium Stefan Stanisławski

Ⓜ Aleksander Repczyński

Ⓜ Stoją od lewej: Zenon Baranowski, Barbara Krawaczek, Stefan Dytkiewicz i Mirosława Pogorzelska

Rzut dyskiem

Stanisław Kowalski	44,18	14.10.72 Poznań
Bogdan Rozwadowski	37,72	20.09.70 Swarzędz
Andrzej Demenko	37,26	26.05.68 Wolsztyn

Rzut oszczepem (800 g)

Wincenty Pietraszkiewicz	59,92	11.06.66 Poznań
Ks. Jan Stachowiak (jako Marian Chatupka)	53,89	20.09.64 Kalisz
Stefan Stanisławski	49,92	1970

Rzut oszczepem (600 g)

Artur Rożnowski (młodziak)	59,22	06.86 Łódź
----------------------------	-------	------------

Rzut młotem

Henryk Nowak	45,66	25.10.70 Swarzędz
Henryk Sikora	38*	1970
Karol Heliński	33,25	3.10.65 Poznań

* dokładny wynik nieznan, pochodzi z uszkodzonego dokumentu

4x100 m

J. Wawrzyniak, B. Nowacki, A. Troć, A. Repczyński	46,2	2.10.65 Poznań
A. Forszpaniak, J. Jasiak, W. Marszałkiewicz, J. Jędrzejczak	46,2	28.06.70 Swarzędz
W. Kaźmierczak, B. Nowacki, A. Troć, S. Nowacki	46,5	7.06.64 Rawicz

4x400 m

C. Maćkowiak, A. Forszpaniak, J. Jasiak, B. Stec	3.37,8	28.06.70 Swarzędz
J. Jasiak, C. Maćkowiak, H. Leżałka, J. Jędrzejczak	3.44,7	14.05.67 Poznań
A. Repczyński, S. Dytkiewicz, S. Nawrocki, W. Kaźmierczak	3.45,0	20.09.64 Kalisz

Zestawienie powstało na podstawie zeszytu rekordów klubu prowadzonego przez Tadeusza Kąkolewskiego w latach 1964-69, a później przez Wiesława Zaporowskiego, zestawienia pięciu najlepszych wyników według stanu na 15 sierpnia 1969 oraz zestawienia najlepszych wyników miotaczy z roku 1970. Oznacza to, że może nie zawierać wyników gorszych od rekordów klubu, ale mieszczących się w pierwszej trójce, jeżeli zostały osiągnięte po 15 sierpnia 1969. Przy identycznych wynikach wyżej sklasyfikowano osobę, która jako pierwsza ustanowiła rekord, a niżej tę, która później ten wynik wyrównała.

Ⓜ Bogdan Nowacki (przodem) i trener Baranowski (profil)

Pływanie

– wpływ przez jezioro

ZBIGNIEW KASPRZAK

Ur. 30.09.1908 w Poznaniu. Jeden z najwybitniejszych i najwszechstronniejszych wielkopolskich sportowców okresu międzywojennego. W 1928 zdobył mistrzostwo Polski w koszykówce z drużyną Czarna Trzynastka. Drugi tytuł zdobył w barwach AZS Poznań. Jako piłkarz ręczny KPW Poznań trzykrotnie zdobył mistrzostwo Polski. Był też wioślarzem drużyny KW 04 – w 1929 roku w Bydgoszczy zdobył brązowy medal mistrzostw Europy w ósemce. Podczas studiów we Lwowie grał w pierwszej lidze piłki nożnej i hokeja na lodzie. Jako hokeista Czarnych Lwów zdobył w 1934 roku wicemistrzostwo Polski, a rok później tytuł mistrzowski. W 1936 roku zagrał w reprezentacji Polski w hokeju na lodzie na turnieju olimpijskim w Garmisch-Partenkirchen. Wystąpił też na mistrzostwach świata w 1937 w Londynie. Po studiach w latach 1936–39 pracował w Swarzędzu. W Unii nie występował jako zawodnik. W 1938 roku założył w klubie sekcję pływacką.

(NA PODSTAWIE KSIĄŻKI S. WRYKA „SPORT OLIMPIJSKI W POLSCE 1919–1939”)

Zawodnicy Unii już w połowie lat 20. startowali w lokalnych zawodach pływackich. Zamieszczone poniżej zdjęcie przedstawia reprezentację Unii na zawody organizowane przez swarzędzkiego Sokoła w roku 1925.

Odrębna sekcja pływacka powstała w sierpniu 1938. Założycielem był Zbigniew Kasprzak, jeden z najwszechstronniejszych poznańskich sportowców, który po ukończeniu studiów weterynaryjnych we Lwowie prowadził praktykę w Swarzędzu.

Członkowie Unii zbudowali pomost przy plaży miejskiej nad Jeziorem Swarzędzkim. Pierwsze zawody odbyły się 21 sierpnia 1938.

Zwycięzcami wyścigów na 100 m byli Bolesław Skrzypiński i Maryla Łącka. Odbyły się także zawody „Wpław przez Jezioro Swarzędzkie”.

Po wojnie, w 1947 roku, zbudowano nowy pomost i skocznię. Unia zorganizowała mistrzostwa powiatu w pływaniu. Reaktywowano także imprezę „Wpław przez Jezioro Swarzędzkie”, w której uczestniczyli zawodnicy z całej Wielkopolski. Pływacy startowali z zachodniego brzegu jeziora i płynęli do mety w Swarzędzu. Zawody odbywały się podczas Nocy Kupały czyli „wianków”. Po głównym wyścigu odbywały się zawody w pływaniu na dystansie 100 metrów różnymi stylami. Rywalizowano też w skokach z trampoliny. W tej konkurencji najlepszy był Walerian [często nazywany Walerym] Majerowicz, znakomity piłkarz Unii. Po zawodach pływackich zapalano ognisko usytuowane

Pływacy Unii – 1925

📍 Sekcja pływacka Unii Swarzędz – zdjęcie z końca lat 30.

na wodzie i rozpoczął się kowrów jednostek pływających należących do mieszkańców i klubu Ligi Morskiej. Trudno dziś uwierzyć, że było ich ponad sto. W 1951 roku reaktywowano sekcję pływania, której szefem został Mieczysław Kułakowski. Czołowymi zawodnikami byli: bracia Henryk i Marian Klinke, Janusz Kirchhoff, Klaus Kloosterhuis i Tadeusz Rembalski. Wśród pań wyróżniały się Maria Bobkówna i Jolanta Konieczna. Sekcja przestała istnieć w pierwszej połowie lat 50. Przyczyną zakończenia działalności sekcji było jednoczesne powołanie do wojska aż ośmiu zawodników.

📍 Wodny Raj

Od października 2002 swarzędzanie mogą korzystać z pływalni Wodny Raj z sześcioma torami o długości 25 m. Pływalnia wchodzi w skład obiektów Swarzędzkiego Centrum Sportu i Rekreacji. Przy SCSiR powstała sekcja pływacka, która w 2011 roku przekształciła się w Uczniowski Klub Sportowy „Fala” Swarzędz. Zawodnicy Fali startują w zawodach Polskiego Związku Pływackiego organizowanych na terenie Wielkopolski

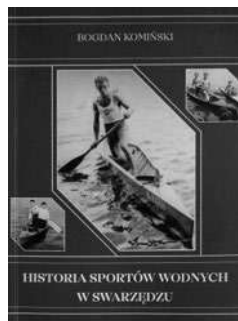
📍 Trampolina-skocznia

Harcistrz Florian Kurczewski z 1 Swarzędzkiej Drużyny Harcerskiej na trampolinie-skoczni wybudowanej w 1947 r. w Swarzędzu przez Klub „UNIA” (fot. z 1948 r.)

Zbudowana przez Jerzego Andrzejewskiego łódź
żaglowa „PIRAT” na Jeziorze Swarzędzkim.
Od góry: Jerzy Andrzejewski, Stanisław Witecki
i Janusz Frąszczak

Od tego czasu w Unii nie uprawiano ani pływania, ani innych sportów wodnych. Na Jeziorze Swarzędzkim trenowali natomiast kajakarze i żeglarze. Ich działalność została opisana w książce Bogdana Komińskiego „Historia sportów wodnych w Swarzędzu”, z której pochodzą zdjęcia zamieszczone na stronach 102-103 oraz zdjęcie trampoliny. Warto wspomnieć, że swarzędzcy kajakarze zdobywali medale na mistrzostwach Polski i reprezentowali Polskę na zawodach międzynarodowych.

📖 **Książka Bogdana Komińskiego**

🏆 **Stanisław Dąbrowski – najbardziej utytułowany swarzędzki kajakarz, zdobywca wielu medali na mistrzostwach Polski seniorów i juniorów.**

🏊 **Trening na Jeziorze Swarzędzkim – Z. Dopierała i J. Kaliński**

Ze Swarzędzem związanych jest troje wybitnych pływaków:

TERESA ZARZECZAŃSKA-RÓŻAŃSKA

Wielokrotna mistrzyni i rekordzistka Polski w pływaniu w stylu klasycznym. W 1975 jako pierwsza osoba z Polski przeplłynęła Kanat La Manche.

KACPER MAJCHRZAK

Olimpijczyk z Londynu (2012), Rio De Janeiro (2016) i Tokio (2021), brązowy medalista Mistrzostw Europy i srebrny medalista Uniwersjady. Mistrz i rekordzista Polski. Startuje w stylu dowolnym.

KRZYSZTOF PATERKA

Brązowy medalista Paraolimpiady w Atenach (2004), uczestnik Igrzysk Paraolimpijskich w Pekinie (2008) i Londynie (2012) mistrz i rekordzista świata, medalista mistrzostw Europy.

Koszykówka mężczyzn – „w kasztanach” i w Poznaniu

HENRYK KMIECIK

Ur. 15.12.1935.

Grający trener, a także kapitan drużyny koszykarzy Unii. Uprawiał też siatkówkę, piłkę nożną i lekkoatletykę. Absolwent AWF w Poznaniu. Po rozwiązaniu sekcji koszykówki trenował lekkoatletów Unii. Najbardziej znany jest jako wieloletni nauczyciel wychowania fizycznego w swarzędzkich szkołach.

Koszykówkę uprawiano w Unii już w latach 30. w sekcji gier sportowych. Także po wojnie, mimo że nie funkcjonowała odrębna sekcja, sportowcy Unii grywali w koszykówkę. W ramach obchodów 25-lecia klubu w roku 1946 odbył się mecz Unia – Lechia Poznań przegrany 17:25.

W połowie lat 50. powstała odrębna sekcja koszykówki. Inicjatorem jej powstania i grającym trenerem był Henryk Kmiecik. Koszykarze grali pod gołym niebem na boisku „w kasztanach” oraz w salce klubowej przy ulicy św. Marcina. Zdarzało się, że „w kasztanach” grywał z zawodnikami Unii koszykarz Lecha Poznań i późniejszy reprezentant Polski Włodzimierz Pudelewicz. Sekcję zgłoszono do rozgrywek klasy C. Problemy zaczęły się, kiedy drużyna wywalczyła awans do klasy B. Nie dopuszczono wówczas do rozgrywek salki klubowej. Jak wspomina Henryk Kmiecik: „Sala była za niska i nie można było rzucać zbyt wysokim łukiem. Ponadto na podłodze na stałe ułożono matę zapaśniczą, co utrudniało kozłowanie”. Od tego momentu wszystkie mecze i treningi odbywały się w różnych miejscach w Poznaniu – w zależności od tego, gdzie udawało się wyszukać wolną salę. Zachowały się pojedyncze wyniki meczów, które publikował „Kurier

Sportowy”. Unia przegrała z Czarnymi Szamotuły 55:64, pokonała w Gnieźnie Stellę 57:56. Obok zamieszczamy jedyną zachowaną tabelę (po pięciu kolejkach spotkań), z Unią na czwartym miejscu wśród dziesięciu drużyn. Konieczność odbywania treningów i rozgrywania meczów w Poznaniu okazała się na dłuższą metę przeszkodą nie do pokonania dla klubu i swarzędzkiej młodzieży. Sekcję rozwiązano w 1961 roku. Koszykarzami Unii byli m.in.: Alfred Ambrosius, Zenon Bogacki, Janusz Chęciński, Walerian Jurgowiak, Jerzy Kędzia, Jerzy Krawulski, Tadeusz Kuźniak, Jerzy Libera, Bogdan Marciniec, Stanisław Majer, Zdzisław Sołtyśiak, Edward Stanisławski, Tadeusz Szafran i Władysław Tomaszewski. Działaczami sekcji byli Waław Kułakowski i Marian Majchrzak.

W połowie lat 90. próbę stworzenia sekcji koszykówki podjęli trenerzy Krzysztof Bąk i Mirosław Ćwikiel. W drużynie grali m.in.: Andrzej Patyk, Piotr Jaworski, Tomasz i Marcin Filuszowie, Dawid Książkiewicz, Remigiusz Błachnio, Tomasz Bąk, Marek Ambroziewicz, Przemysław Chęciński, Piotr Niewiarowski i Wojciech Możdżeń. Klub nie wyraził wówczas zgody na zgłoszenie koszykarzy do rozgrywek ligowych PZKosz i drużyna startowała jedynie w ligach amatorskich.

📍 Koszykarze Unii z połowy lat 50. Od lewej: Tadeusz Kuźniak, Janusz Chęciński, Stanisław Majer, Henryk Kmiecik, Władysław Tomaszewski, Jerzy Libera

Tabela grupy I klasy B ze stycznia 1958

1. Start Gniezno	5	10	282:209
2. Stella Gniezno	5	9	240:198
3. Grunwald Poznań	5	8	210:176
4. Unia Swarzędz	5	8	294:268
5. Czarni Szamotuły	5	7	286:274
6. Ośrodek WF Wągrowiec	5	7	316:313
7. Zjednoczeni Września	5	7	322:322
8. Grom Stupca	5	7	254:275
9. Polonia Chodzież	5	7	232:260
10. Kolejarz Poznań	5	5	192:313

BOGDAN MARCINIEC

Ur. 4.02.1941. Koszykarz i lekkoatleta Unii. Ze sportu zrezygnował na rzecz nauki, w czasie uprawiania lekkoatletyki był już asystentem na uczelni. Jest profesorem chemii, w latach 1988-90 był rektorem UAM. Jest jednym z najwybitniejszych polskich naukowców, autorem licznych książek, publikacji naukowych i patentów. W roku 2009 został laureatem Nagrody Fundacji na rzecz Nauki Polskiej potocznie nazywanej „polskim Noblem”.

Zapasy

– duma Swarzędza

Historia uprawiania w Swarzędzu zapasów w stylu klasycznym zaczęła się od powstania w 1928 roku klubu o nazwie Stowarzyszenie Sportowe Swarzędz (SSS). Klub ten miał podobną liczbę zawodników jak Unia. Bardzo silna była sekcja atletyczna SSS, w której uprawiano zapasy i podnoszenie ciężarów. Najlepszymi zapaśnikami byli: Władysław Kwocz, Stefan Rogacki, Zygmunt Bodek, Franciszek Podlewski, Jarosław

Zaporowski, bracia Konieczkowie, Stefan Budzyński, Stanisław Kubiak i Władysław Jasiak.

Po II wojnie światowej SSS nie wznowiło działalności. Zawodnicy SSS – Budzyński, Jasiak, Kubiak, Kwocz, Zaporowski oraz Kazimierz Filipowicz i Stanisław Heliński – weszli w skład sekcji zapaśniczej Unii, która podobnie jak sekcja piłki nożnej rozpoczęła działalność w czerwcu 1945. Kierownikiem sekcji został

Zapaśnicy Stowarzyszenia Sportowego Swarzędz

📍 **Mecz zapaśniczy Unia – KKS z okazji 25-lecia Unii w 1946 roku. Zawodnicy walczą na macie uszytej z worków po cukrze**

Budzyński. Matę zapaśniczą zrobiono z ofiarowanych przez cukiernika Romana Kamińskiego worków po cukrze i zaczęły się treningi. Pierwszy mecz zapaśniczy odbył się jesienią w Hotelu Polskim. Unia pokonała najsilniejszą poznańską drużynę KKS 13:11.

Pierwszy medal dla Unii zdobył w 1946 roku w Łodzi Stefan Budzyński, który został wicemistrzem Polski.

Matę z worków zastąpiła nowa, wykonana przez tapicernię Poznańskiej Fabryki Mebli. W sekcji pojawiła się rada opiekuncza składająca się z Kaźmierczaka, Radkego i przedwojennego mistrza Polski Leonarda Grodzkiego.

W latach 1946-49 zapaśnicy Unii odnosili zwycięstwa nad takimi zespołami, jak Pafawag Wrocław, Olsza Kraków, Legia Kraków, HCP Poznań, Skórczani Poznań, Czarni Nakło,

Orzeł Wełnowiec. W 1948 roku na terenie Targów Poznańskich odbyły się drużynowe mistrzostwa Polski. Na drugim miejscu sklasyfikowano drużynę Poznania, w której wystąpił Zdzisław Schneider z Unii.

W 1949 roku na mistrzostwach Polski w Katowicach Zdzisław Schneider zajął pierwsze miejsce w wadze muszej, a Czesław Ciszewski w tej samej wadze był trzeci. Drużyna Unii wywalczyła w tym roku wicemistrzostwo Poznania, występując w składzie: Zdzisław Schneider, Zenon Matuszak, Roman Firlik, Stefan Budzyński, Izidor Miszkiewicz, Aleksy Baranowski, Edmund Wiciak, Władysław Jasiak.

W roku 1950 Unia zajęła pierwsze miejsce w okręgu i walczyła o wejście do pierwszej ligi państwowej. Zremisowała 4:4 z Gwardią Łódź, a następnie wygrała 5:3 ze Spójnią Warszawa, Stalą Bydgoszcz,

Atleci Unii wicemistrzami Poznania

Dzięki zwycięstwu 7:1 nad ZS „Stal”, atleci Swarzędzkiego ZS „Unia” zdobyli tytuł wicemistrza drużynowego okręgu poznańskiego.

Walki stoczone na dobrym poziomie technicznym, obfitowały w szereg emocjonujących momentów. W poszczególnych wagach zwyciężyli (zawodnicy Unii na pierwszym miejscu): Schneider wygrał z Kaczmarkiem w 6 min. przerzutem przez błotro. Matuszak wygrał w o. z powodu nadwagi Szczepaniaka. Firlik przegrał z Drożyńskim w 1:40 min. Budzyński wypunktował Stypińskiego. Miszkiewicz wygrał na punkty z Tuszyńskim. Baranowski zwyciężył po 43 sekundach Krausego. Wiciak wygrał w 9 min. przerzutem z parteru z Wałgórą, a Jasiak pokonał przerzutem z parteru w 3:20 min. Moczyńskiego.

Zapaśnicy dumą Swarzędza

Cały Swarzędz radował się sukcesami osiągniętymi w sobotę i niedzielę na mistrzostwach polskich w zapasach. Trzech wychowanków Swarzędzkiej „UNII” zajęło bowiem punktowane miejsca a więc:

Sznajder i Janczyk — tytuły mistrzów Polski, a Ciszewski — trzecie miejsce w wadze muszej. Dzięki tym wynikom „Unia” Swarzędzka zajęła w nieoficjalnej punktacji klubowej pierwsze

miejsce wśród klubów polskich. Tym samym małe miasteczko podpoznańskie stało się głośnym nie tylko dzięki swym stolarzom, ale również dzięki swym zapaśnikom.

ZBIGNIEW JONCZYK

— mistrz Polski w zapasach z roku 1950 (jako zawodnik Floty Gdynia) i wicemistrz z 1954. Uprawiał również podnoszenie ciężarów. W 1952 był prezesem Unii. Po zakończeniu kariery trenował zapaśników Unii.

Puchar Miast 1954

Grupa I

1. Poznań I	20	70-10
2. Łódź miasto	14	51-29
3. Gdańsk	13	50-26
4. Kielce	6	29-51
5. Warszawa woj.	5	25-55
6. Olsztyn	0	3-77

Grupa II

1. Stalinogród (Katowice) I	18	58-22
2. Warszawa II	13	44-36
3. Poznań II	11	41-38
4. Szczecin	10	42-37
5. Łódź woj.	5	32-48
6. Bydgoszcz	3	22-58

Finat

1. Stalinogród	7	20-12
2. Warszawa	4	17-15
3. Poznań	1	11-21

Spójnią Gdańsk i LZS Imielin. W ten sposób drużyna awansowała do pierwszej ligi. Niestety, nie wystąpiła w niej, gdyż w 1951 roku ligę rozwiązano.

Na indywidualnych mistrzostwach Polski w Toruniu Schneider wywalczył swój drugi tytuł mistrzowski w wadze muszej. Mistrzem w wadze ciężkiej został Zbigniew Jonczyk, a brązowy medal w wadze muszej ponownie zdobył Czesław Ciszewski.

W 1951 roku zamiast ligi odbył się turniej Puchar Miast. Zawodnicy

Unii występowali w drużynach Poznań I i Poznań II. Schneider po raz trzeci został mistrzem Polski w wadze muszej.

W roku 1952 w Szczecinie mistrzem w wadze muszej został Edmund Chrzanowski. Schneider wystąpił po raz pierwszy w wadze koguciej i zajął drugie miejsce. Chrzanowski, Schneider i Jonczyk reprezentowali Polskę w oficjalnym meczu z Bułgarią. Schneider zdobył także nominację olimpijską. Niestety, ostatecznie działacze zdecydowali, że w Helsinkach będzie walczył Rudolf Toboła z Siły Mysłowice.

W 1953 roku Unia została mistrzem okręgu, wygrywając wszystkie mecze. Indywidualnie najlepszy wynik osiągnął odbywający służbę wojskową w Legii Warszawa Schneider, który we Wrocławiu został mistrzem Polski w wadze koguciej. Oprócz Schneidera do trenowanej przez Piotra Szczęblewskiego Legii trafili też na okres służby wojskowej Henryk Brodziszewski i Zenon Matuszak. Brodziszewski został w klubie jeszcze kilka lat, zdobywając tytuły mistrza Warszawy, mistrza Wojska Polskiego i wygrywając z klubem rozgrywki o drużynowy Puchar Miast.

W 1954 roku o tytuły indywidualnych mistrzów Polski walczone na Centralnej Spartakiadzie 10-lecia. Schneider drugi raz wygrał rywalizację w wadze koguciej, a Jonczyk został wicemistrzem w wadze ciężkiej. W tym samym roku w Lesznie odbyła się Ogólnopolska Spartakiada Zrzeszenia Sportowego „Unia”.

📍 Zapaśnicy Unii na turnieju zrzeseń sportowych w Radomiu w 1953 roku. Stoją od lewej: trener Aleksy Baranowski, Zdzisław Przybylak, Edmund Chrzanowski, Tadeusz Frysiak, Izidor Miszkiel, Longin Skubiszak, Józkowski (Unia Wejherowo), Tadeusz Kąkolewski i Zbigniew Jonczyk. Siedzą: Piotr Szczublewski (trener CWKS Legia), zawodnicy Unii odbywający służbę wojskową w Legii – Henryk Brodziszewski, Zdzisław Schneider i Zenon Matuszak oraz prezes Unii – Stefan Szczublewski

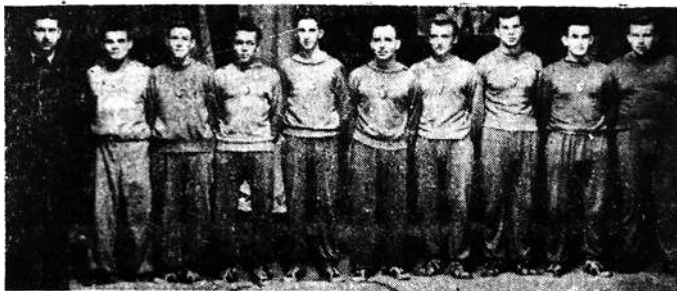
Mistrzami tej spartakiady zostali Ciszewski, Chrzanowski, Jonczyk, a także Tadeusz Kąkolewski i Longin Skubiszak.

Zamiast ligi odbywały się w trzech grupach rozgrywki o Puchar Miast. Zapaśnicy Unii występowali w drużynach Poznań I i Poznań II.

Do finału weszły pierwsze drużyny Poznania, Stalinogrodu (czyli Katowic) i Warszawy. Poznań u siebie zremisował 4:4 ze Stalinogrodem, a później przegrał pozostałe mecze. Mistrzostwo zdobyli zapaśnicy ze Śląska.

Likwidację ligi uznano za duży błąd. Celem zmian było spopularyzowanie zapasów w nowych ośrodkach, tymczasem w nowym systemie i tak w końcu rywalizowały Warszawa, Poznań i Katowice, czyli miasta z regionów, w których działały najsilniejsze kluby.

Swarzędz zdekonizował Poznań

Unia (Swarzędz). Od lewej ku prawej: przewodniczący Szczublewski, Baranowski, Przybylak, Chrzanowski, Flisiak, Miszkiel, Skubiszak, Józkowski, Kąkolewski i Jonczyk

KĄZDE niemal miasto posiada swoją ulubioną dziedzinę sportu. Leszno pasjonuje się wyścigami na zuzlu, Gniezno – hokejem na trawie, natomiast Swarzędz „tyje” zapasami.

Z dwóch względów Swarzędz znany jest na całą Polskę... z wyrobu mebli oraz z doskonałych atletów ZS Unia. Jedno i drugie jest ze sobą ściśle związane. Zdecydowana większość zawodników jest zatrudniona w swarzędzkiej zakładach meblowych. Do południa w fabryce, wieczorem zaś... trening na macie zapaśniczej.

Aż trzech swarzędzkich zawodników wchodzi w skład reprezentacji Polski. Są to: pięciokrotny mistrz Polski Zdzisław Sznajder, Jonczyk oraz Chrzanowski. Za nimi stoją bogate rezerwy. Około 100 ćwiczących liczy sekcja zapaśnicza swarzędzkiej Unii. Dla naj-

młodszych atletów – w wieku od 10–14 lat – kierownictwo ustaliło specjalny trening, a co pewien okres czasu młodzież ta przeprowadza między sobą

Zdzisław Sznajder

wewnętrzne mistrzostwa. W ten sposób rośnie młoda kadra zapaśnicza, rośnie przyszli mistrzowie. Tym sposobem wyróśli: Sznajder, Chrzanowski i Ciszewski.

Przez długie lata zapaśnicy Unii Swarzędz musieli zadowolić się drugą lokatą w województwie. Największy ich rywal – poznański Kolejarz – nieprzerwanie dzierżył tytuł mistrza. Przełomowe były ostatnie rozgrywki. W r. 1954 wyłonił się nasz mistrz województwa poznańskiego. Swarzędzka Unia zdekonizowała Kolejarza Poznań. W ostatnim mistrzowskim spotkaniu Unia pokonała Spójnię Poznań 7:1. Po raz pierwszy tytuł mistrzowski „powędrował” do Swarzędza.

„Dolaliśmy wszelkich starań i pracy” – mówi przewodniczący Koła Szczublewski – aby nie utracić cennego tytułu.

I liga 1955 (grupa)

1. Unia Swarzędz	13	51-29
2. AZS Warszawa	13	44-36
3. Gwardia Warszawa	10	45-35
4. Stal Nowy Bytom	10	42-38
5. Budowlani Warszawa	9	40-40
6. Włókniarz Boguszów	2	18-62

Wszystkie zamieszczone tabele pochodzą z prasy sportowej, która w niektórych latach nie publikowała tabel końcowych, poprzestając na podaniu informacji o mistrzu i wicemistrzu Polski.

I liga 1956

1. CWKS Warszawa	24-0	78-17
2. Górnik Mysłowice	15-9	51-45
3. Unia Swarzędz	14-10	53-42
4. Gwardia Warszawa	12-12	50-46
5. Stal Nowy Bytom	11-13	49-47
6. AZS Warszawa	10-14	46-50
7. Sparta Szczecin	10-14	43-52
8. Pafawag Wrocław	0-24	12-75

Tabela przed dwiema ostatnimi kolejkami.
Pierwsza trójka pozostała bez zmian.

W roku 1955 reaktywowano ligi zapaśnicze. Unia została zakwalifikowana do pierwszej ligi. W składzie Unii najczęściej walczyli: Jan Siejak, Czesław Ciszewski, Zdzisław Schneider, Edmund Chrzanowski, Jan Włodarczyk, Tadeusz Ciborek, Tadeusz Kąkolewski i Zbigniew Jonczyk. Rywalizowano w dwóch grupach. Unia zajęła pierwsze miejsce w swojej grupie. Drugą grupę wygrali zapaśnicy Legii i to z nimi Unia walczyła o tytuł mistrza Polski. W pierwszym meczu w Warszawie Unia przegrała 1:7. Swoją walkę wygrał jedynie Schneider. W rewanżu w Swarzędzu było 3:5. Walki z legionistami wygrali Schneider i Ciborek, a Kąkolewski zdobył punkt walkowerem. Tytuł mistrza przypadł Legii, która miała

HENRYK BRODZISZEWSKI ➞

– wychowanek Unii, z CWKS Legia Warszawa zdobył drużynowe mistrzostwo Polski. Indywidualnie wygrywał mistrzostwa Warszawy i Wojska Polskiego. Po powrocie do Swarzędza walczył w drużynie Unii

Zapaśnicy Unii Swarzędz na mecze ligowe jeździli pociągami. Aby dopisywało im szczęście, na dworzec zawsze odprowadzał ich swarzędzki kominiarz Edward Ciszynski ➞

📍 Zapaśnicy Unii na mistrzostwach Polski w Poznaniu w 1956 roku. Stoją od lewej: Edmund Chrzanowski (V miejsce w wadze piórkowej), Zenon Matuszak (V m. w wadze lekkiej), Tadeusz Kąkolewski (IV m. w wadze półciężkiej). Siedzą: Jan Włodarczyk (VII m. w wadze półśredniej), Zdzisław Schneider (I m. w wadze koguciej) i Tadeusz Ciborek (VIII m. w wadze średniej)

w składzie byłego unitę Henryka Brodziszewskiego.

Na indywidualnych mistrzostwach Polski w Krakowie Schneider zdobył trzeci tytuł w wadze koguciej.

W roku 1956 Unia uplasowała się na trzecim miejscu w lidze.

Zamieszczona obok tabela przedstawia sytuację na dwie kolejki przed końcem sezonu. W ostatnich kolejkach Unia zremisowała z AZS Warszawa 4:4 i przegrała z CWKS Warszawa 3:5. To pozwoliło zająć trzecie miejsce w lidze. Mistrzem zostali zapaśnicy CWKS, którzy zremisowali tylko jeden mecz ze Stalą Nowy Bytom, a na drugim miejscu uplasował się Górnik Mysłowice. Na mistrzostwach Polski, które odbyły się w Poznaniu, kolejny raz Schneider został mistrzem w wadze koguciej. Wicemistrzem Polski juniorów został Józef Wanat, mistrzem Polski młodzików Włodzimierz Puwałowski, a wicemistrzem Tadeusz Witkowski.

Takie same były wyniki drużyny w roku 1957. Unia była trzecią siłą w lidze, za Legią i Górnikiem. Mistrzem została Legia, która przegrała tylko jeden mecz, a dwa inne zremisowała – w tym jeden z Unią. W zakończonym wyniku 8:8 meczu Legia – Unia punkty zdobyli Świdzki, Przybylak, Schneider i Kąkolewski.

Schneider po raz ósmy został mistrzem Polski, a Józef Wanat zdobył złoty medal na mistrzostwach Polski juniorów. Schneider zajął czwarte miejsce w rozgrywanym w Stambule Pucharze Świata.

W 1958 roku drużyna Unii znalazła się poza pierwszą trójką. Natomiast nie zawiódł Zdzisław Schneider, zdobywając po raz szósty z rzędu tytuł mistrza Polski w wadze koguciej. W sumie był to jego dziewiąty złoty medal.

W kwietniu 1958 w Swarzędzu odbył się mecz reprezentacji Poznania z zapaśnikami z Malmö.

I liga 1957

1. Legia Warszawa	24	108-60
2. Górnik Mysłowice	19	89-79
3. Unia Swarzędz	15	89-79
4. Warta Poznań	13	80-88
5. Gwardia Warszawa	13	78-90
6. WSK Wrocław	11	83-85
7. Pogoń Nowy Bytom	9	78-90
8. AZS AWF Warszawa	7	67-101

I liga 1958

1. Gwardia Warszawa	24	134-56
2. Spółnia Gdańsk	17	105-103
3. Legia Warszawa	15	117-73
4. Górnik Mysłowice	14	123-83
5. Unia Swarzędz	14	120-104
6. Flota Gdynia	14	107-104
7. Lotnik Wrocław	4	88-88
8. Warta Poznań	0	20-204

Jan Włodarczyk i Adil Atan.
Zwycięstwo Włodarczyka
(z lewej) było
wielką sensacją

Spotkanie, które przyciągnęło około dwóch tysięcy widzów, rozegrano w jednej z hal Swarzędzkich Fabryk Mebli. Większość reprezentacji Poznania stanowili zapaśnicy Unii. Swoje walki wygrali Zdzisław

Schneider, Henryk Brodziszewski, a zremisowali Tadeusz Kąkolewski, Jan Pluta oraz Frysiak. Mecz zakończył się zwycięstwem gospodarzy 11:5.

W roku 1959 Unia wróciła na ligowe podium, zajmując trzecie miejsce.

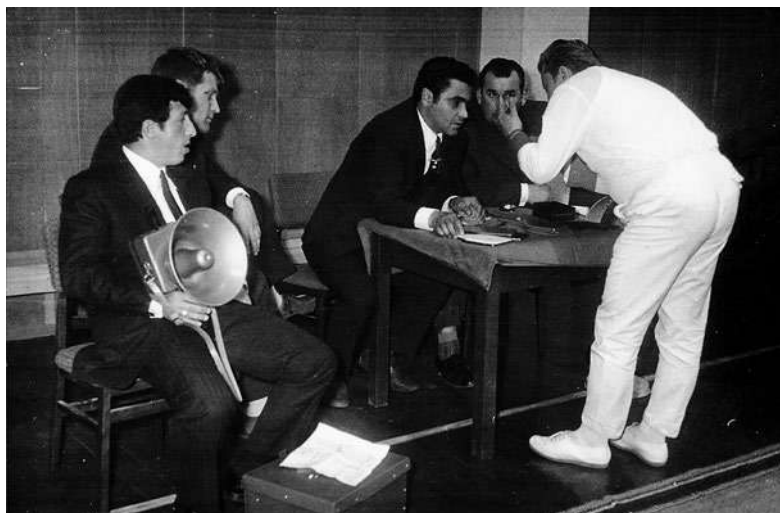
Indywidualnie Schneider wywalczył srebrny medal, a Włodzimierz Puwałowski został wicemistrzem Polski juniorów. W tym samym roku w Swarzędzu odbyły się dwa ciekawe mecze międzynarodowe. Najpierw zjawiała się składająca się w dużej części z reprezentantów Turcji drużyna Ankary. Byli w niej m.in. medaliści olimpijscy Mithat Bayrak, Hamit Kaplan i Adil Atan. Ten ostatni doznał sensacyjnej porażki z Janem Włodarczykiem. Swoją walkę zremisował Schneider i mecz skończył się porażką 1,5:6,5. Kolejny mecz zawodnicy Unii stoczyli z reprezentacją Gruzji, z którą przegrali 2:6.

I liga 1959

1. Legia Warszawa	29	173-84
2. Gwardia Warszawa	23	142-96
3. Unia Swarzędz	18	124-130
4. Flota Gdynia	17	129-109
5. Kolejarz Poznań	14	119-137
6. Energetyk Poznań	13	125-131
7. Pafawag Wrocław	11	116-140
8. Siła Mysłowice	10	102-134
9. Spójnia Gdańsk	7	108-148

Unia przed meczem z drużyną turecką. Od lewej: wiceprezes Stanisław Binkowski, kierownik sekcji Wacław Kutakowski, Zdzisław Schneider, Józef Wanat, Edmund Chrzanowski, Tadeusz Frysiak, Dragan, Weber, Jan Włodarczyk i Jan Pluta. Dragan i Weber byli zawodnikami innych klubów

📍 W sali Unii nie było nagłośnienia – spiker zawodów używał tuby

I liga 1960 (grupa II)

1. Siła Myśłowice	10	51-29
2. Gwardia Warszawa	6	47-17
3. Lotnik Wrocław	4	33-47
4. Lech Poznań	3	30-44
5. Unia Swarzędz	3	22-58
6. Spółnia Gdańsk	2	41-37

Gwardia i Lech miały do rozegrania zaległy mecz. Bez względu na jego wynik Unia zajęła piąte miejsce, a do finałów awansowały Siła i Gwardia.

I liga 1961 (grupa II)

1. Siła Myśłowice	18	118-49
2. Flota Gdynia	14	87-73
3. Energetyk Poznań	10	78-82
4. Lotnik Wrocław	8	68-92
5. Unia Swarzędz	6	71-89
6. Orzeł Wełnowiec	6	67-93

Walki zapaśników Unii gromadziły liczną widownię. Na zdjęciu: niezadowoleni swarzędzcy kibice podczas meczu z Siłą Myśłowice 📍

Pod koniec lat 50. kariery zakończyli m.in. Czesław Ciszewski, Tadeusz Ciborek, Tadeusz Kąkolewski i Zbigniew Jonczyk. Nadal walczyli Zdzisław Schneider, Edmund Chrzanowski i Jan Włodarczyk. Oprócz tych doświadczonych zawodników w składzie pierwszoligowej drużyny zaczęli się pojawiać tacy zapaśnicy, jak Zenon Sobczak, Józef Wanat, Włodzimierz Kamiński, Tadeusz Witkowski, Stanisław Antkowiak czy Szczepan Kijak. Od 1959 do 1966 roku czołowi zawodnicy Unii na czas służby wojskowej przechodzili do warszawskiej Gwardii. Zwykle powoływano jednocześnie dwóch lub trzech zawodników, którzy trafiali tam na dwa lata. Pod okiem świetnych trenerów Tracewskiego i Szajewskiego ćwiczyli m.in. Jan Pluta, Józef Wanat, Stanisław Antkowiak, Zenon Sobczak, Włodzimierz Kamiński, Włodzimierz Puwałowski, Ludwik Pluta i Tadeusz Witkowski.

W latach 1960-62 odmłodzona drużyna Unii kończyła zmagania ligowe poza pierwszą trójką. Srebrny medal mistrzostw Polski w 1960 roku wywalczył odbywający służbę wojskową Jan Pluta.

W 1961 roku rywalizowano w dwóch grupach, o tytuł walczyli zwycięzcy grup. Unia rywalizowała w grupie drugiej i zajęła w niej

Tadeusz Witkowski
po zremisowanej walce
z olimpijczykiem Czardybonem.
Witkowski oprócz zapasów
uprawiał piłkę nożną.
Jako zapaśnik zdobył srebrne
medale na mistrzostwach Polski
młodzików i juniorów

I liga 1963

1. Legia Warszawa	15	52-17
2. Unia Swarzędz	11	26,5-21,5
3. Siła Mystowice	10	34,5-23,5
4. Gwardia Warszawa	9	30-27
5. Flota Gdynia	8	15,5-23,5
6. Rapid Wełnowiec	5	24,5-22,5
7. Energetyk Poznań	5	23,5-33,5
8. Lech Poznań	3	20,5-45,5
9. Pafawag Wrocław	2	18-24

*Tabela przed rozegraniami meczów
Pafawagu z Flotą i Rapidem
– bez wpływu na miejsce Unii.*

I liga 1965

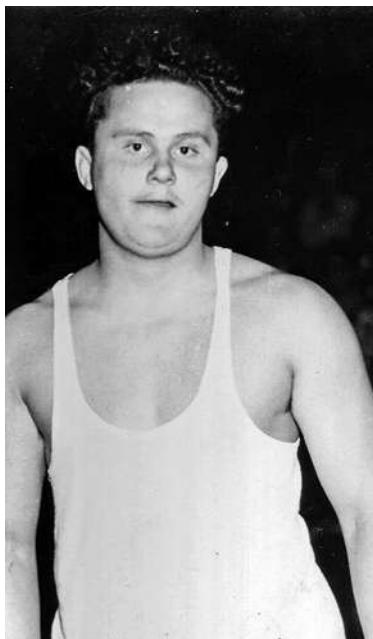
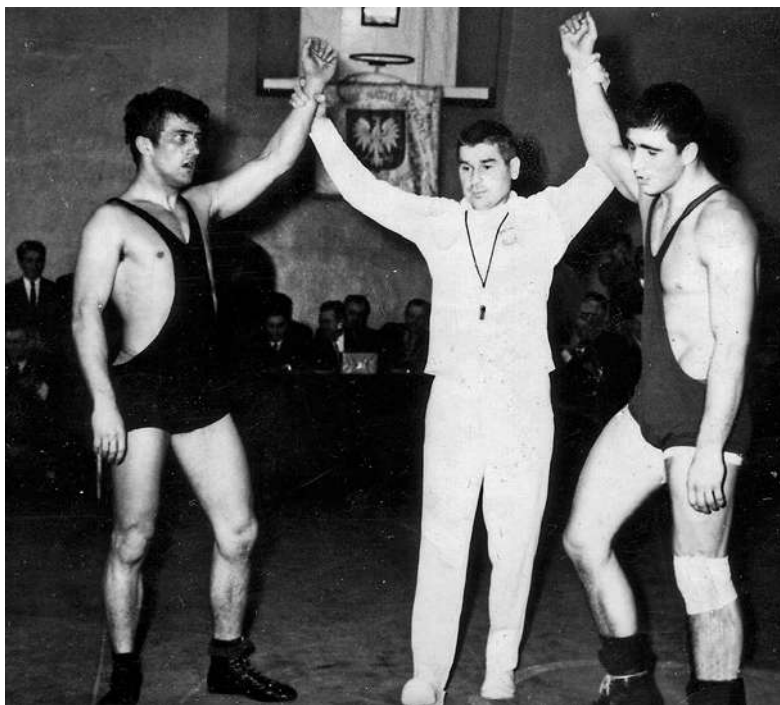
1. Legia Warszawa	26	87-37,25
2. Siła Mystowice	26	85-37,25
3. Unia Swarzędz	14	55,75-67,25
4. Gwardia Warszawa	13	65,50-60,25
5. Wistoka Dębica	12	61-60,25
6. Pafawag Wrocław	12	57,25-66,50
7. Flota Gdynia	6	43,75-80,75
8. Energetyk Poznań	5	46,50-82

I liga 1966

1. Legia Warszawa	25	74,25-42
2. Siła Mystowice	20	84-32,50
3. Unia Swarzędz	16	61,25-53,50
4. Pafawag Wrocław	11	43-74
5. Wistoka Dębica	10	58,75-58
6. Gwardia Warszawa	10	54,75-62,75
7. Spójnia Gdańsk	8	46,75-69
8. Thorez Wałbrzych	4	42,50-73

Tabela przed rozegraniami ostatniej kolejki.

Jan Włodarczyk,
mistrz Polski w wadze do 97 kg
z roku 1964, rok później zdobył
złoty medal w wadze powyżej
97 kg. W 1966 roku wywalczył
trzeci medal – brązowy
w wadze do 97 kg

przedostatnie, piąte miejsce. Indywidualnie Stanisław Antkowiak zajął trzecie miejsce na mistrzostwach Polski w Warszawie.

W roku 1962 mistrzostwo zdobyła Legia przed Gwardią i Siłą Mystowice. Unia podobnie jak poznańskie drużyny Lecha i Energetyka musiała w Piotrkowie walczyć się przed spadkiem. Tymczasem sytuacja finansowa sekcji była dramatyczna i tylko dzięki apelowi w prasie udało się zebrać pieniądze na wyjazd. Dzięki wygranim 11:5 z Piotrcovią i 12:2 z Borutą Zgierz swarzędzianie utrzymali się w pierwszej lidze. W tym roku wicemistrzem Polski juniorów został Tadeusz Witkowski.

Kiedy młodzi zapaśnicy nabrali doświadczenia, klub wrócił na podium. W 1963 roku po raz kolejny zapaśnicy ze Swarzędza zostali wicemistrzami Polski. W roku 1964 drużyna zajęła trzecie miejsce. Na Centralnej Spartakiadzie Jan Włodarczyk zdobył złoty medal i tytuł mistrza Polski w wadze półciężkiej, a Jan Pluta zajął drugie miejsce w wadze ciężkiej. Włodarczyk i Pluta występowali w reprezentacji Polski podczas meczów z drużynami Szwecji, Finlandii i ZSRR.

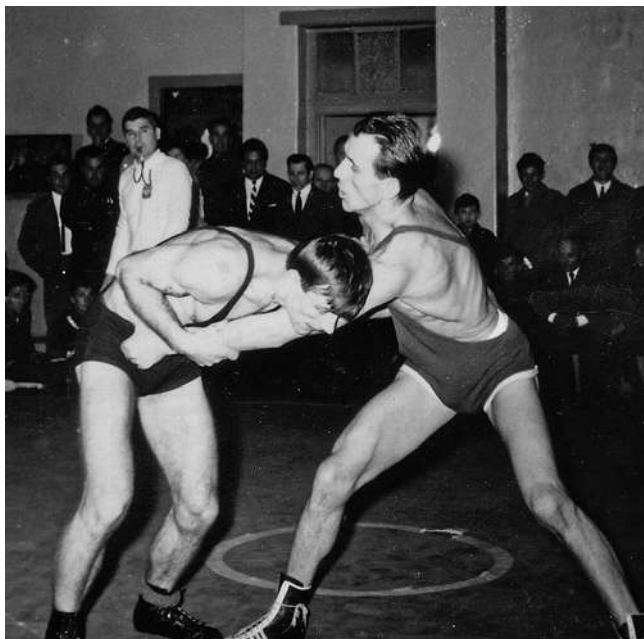
Rok 1965 przyniósł Unii kolejne trzecie miejsce w lidze i drugi tytuł mistrzowski Jana Włodarczyka w wadze ciężkiej zdobyty we Wrocławiu.

W 1966 roku Unia znów była trzecią drużyną w Polsce. W mistrzostwach indywidualnych zapaśnicy ze Swarzędza wywalczyli aż pięć medali. Srebrny zdobył Włodzimierz Kamiński, a brązowe: Zenon Sobczak, Józef Wanat, Jan Włodarczyk i Jan Pluta.

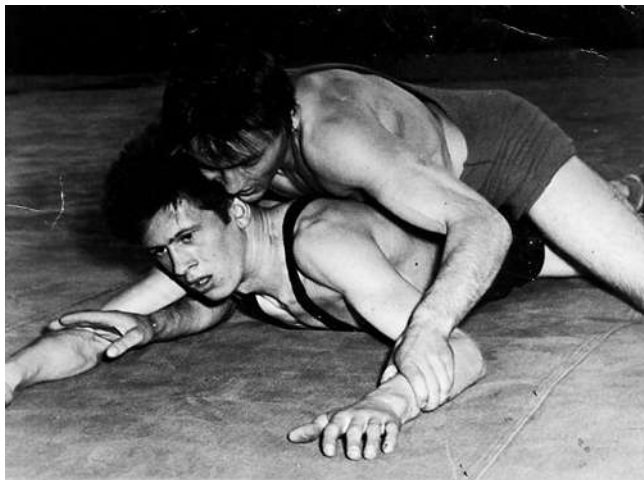
W 1967 roku Unia zajęła w pierwszej lidze czwarte miejsce. W pierwszym składzie walczyli zazwyczaj: Maciej Krakowski, Zenon Sobczak, Józef Wanat, Ludwik Pluta, Zdzisław Schneider, Stanisław Antkowiak, Jan Włodarczyk i Jan Pluta.

W tym samym roku karierę zakończył Zdzisław Schneider. Z mistrzostw w Jeleniej Górze srebrne medale przywieźli Stanisław Antkowiak oraz Ludwik i Jan Plutowie.

W 1968 roku drużyna Unii przegrała wszystkie mecze. Doszło nawet do tego, że Unia oddała walkowerem mecze z Gwardią Warszawa i Unią

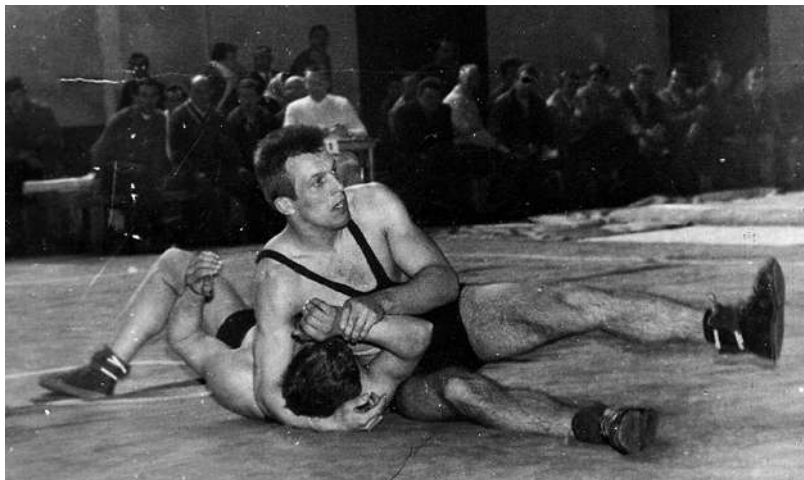
📍 Włodzimierz Kamiński (po lewej) w wygranej walce z Malinowskim z Sity Mysłowice. Kamiński zdobył srebrny medal w wadze do 52 kg na mistrzostwach Polski w 1966 roku

📍 Józef Wanat w walce z ośmiokrotnym mistrzem Polski Hajdukiem z Gwardii Warszawa. Wanat był mistrzem i wicemistrzem Polski juniorów. W 1966 roku w Krakowie wywalczył brązowy medal mistrzostw Polski seniorów w wadze do 62 kg. Współpracował ze Zdzisławem Schneiderem jako trener młodych zapaśników Unii

Stanisław Antkowiak wywalczył dla Unii trzy medale mistrzostw Polski seniorów. W 1961 roku był trzeci w wadze do 78 kg, w 1967 roku w tej samej wadze zdobył srebrny medal. Ostatni medal Antkowiaka – brązowy w wadze do 90 kg z 1973 roku – był zarazem ostatnim medalem zapaśnika Unii

Bracia Ludwik (z lewej) i Jan Plutowie z tureckim trenerem w 1959 roku. Ludwik był mistrzem Polski juniorów i wicemistrzem Polski seniorów. Jan na mistrzostwach Polski seniorów wywalczył dwa srebrne medale (jeden jako zawodnik Gwardii Warszawa) oraz jeden brązowy. Zapaśnikiem był także Wacław Pluta, brat Jana i Ludwika

Racibórz, które miały się odbyć na ostatnim ligowym trójmecz w Raciborzu. W ten sposób zakończyła się pierwszoligowa historia zapaśniczej drużyny Unii.

Przyczyną coraz słabszych wyników w lidze było postępujące przechodzenie na zawodowstwo konkurentów Unii. Swarzędzkim amatorom trenującym po pracy coraz trudniej przychodziło rywalizowanie z zawodnikami, którzy teoretycznie byli pracownikami zakładów opiekujących się klubami, a w praktyce zajmowali się wyłącznie uprawianiem sportu. Spora część zapaśników Unii pracowała w systemie zmianowym, co oznaczało możliwość trenowania co dwa tygodnie.

W zmaganiach indywidualnych w 1968 roku Maciej Krakowski został mistrzem Polski juniorów, a Dariusz Stanisławski wicemistrzem.

Przez kilkanaście lat pobytu Unii w pierwszej lidze zapasy w swarzędzkim klubie uprawiało nawet około stu zawodników jednocześnie – licząc

📍 Zapaśnicy Unii na ostatnim turnieju drużynowym w Poznaniu w 1968 roku.
W dolnym rzędzie od lewej: Zenon Sobczak, Włodzimierz Kamiński i Tadeusz Witkowski.
W górnym rzędzie: Jan Pluta, Jan Włodarczyk, Stanisław Antkowiak, Zdzisław Schneider, Stefan Skibiński i Ludwik Pluta

od młodzików po pierwszą drużynę. Samo przebicie się do pierwszej drużyny było dużym osiągnięciem. Autorzy wspólnie ze Zdzisławem Schneiderem, Józefem Wanatem i Tadeuszem Witkowskim sporządzili listę zawodników, którzy reprezentowali Unię w ligach drużynowych:

Stanisław Antkowiak, Henryk Brodziszewski, Stefan Brodziszewski, Edmund Chrzanowski, Tadeusz Ciborek, Czesław Ciszewski, Marian Dykier, Roman Florecki, Adam Frysiak, Daniel Frysiak, Tadeusz Frysiak, Henryk Gowarzewski, Zbigniew Jonczyk, Włodzimierz Kamiński,

Tadeusz Kąkolewski, Szczepan Kijak, Jan Klimczak, Mirosław Kobus, Jan Krakowski, Maciej Krakowski, Mieczysław Laskowski, Z. Łukasik, Zenon Matuszak, Izidor Miszkiel, Walerian Piotrowski, Jan Pluta, Ludwik Pluta, Waław Pluta, Zdzisław Przybylak, Włodzimierz Puwałowski, Tadeusz Rożnowski, Zdzisław Schneider, Jan Siejak, Stefan Skibiński, Longin Skubiszak, Zenon Sobczak, Józef Sydorko, Sylwester Szcześniak, Józef Wanat, Marek Wiśniewski, Mieczysław Wiśniewski, Tadeusz Witkowski, Jan Włodarczyk i Jan Woźniak.

I liga 1967

1. Legia Warszawa	27	85,25-35
2. Siła Myślowice	24	81,75-41,75
3. Wistoka Dębica	14	58,75-56,25
4. Unia Swarzędz	14	52,50-63,25
5. Unia Racibórz	13	58,75-53,75
6. Gwardia Warszawa	12	62-53,25
7. Energetyk Poznań	8	49,25-69,25
8. Pafawag Wrocław	0	29,75-95,75

Tabela według „Przeglądu Sportowego”.
Niektóre źródła podają informację o trzecim miejscu zapaśników Unii – nie udało się ustalić, która wersja jest właściwa.

I liga 1968

1. Legia Warszawa	21	67,5 0-18,25
2. Siła Myślowice	18	52,75 - 44,50
3. Wistoka Dębica	15	53,25-39,25
4. Gwardia Warszawa	12	50,50-49,25
5. Unia Racibórz	11	46-56,75
6. Spójnia Gdańsk	10	44-55
7. GKS Katowice	7	45-54,25
8. Unia Swarzędz	0	29,75-72,00

Tabela przed ostatnimi turniejami. Mecze na ostatnim turnieju Unia oddała walkowerem.

Zdzisław Schneider

(w prasie z lat 50. i 60. pisany Szneider lub Sznajder)

NAJWYBITNIEJSZY SPORTOWIEC W HISTORII UNII

Dziewięciokrotny mistrz
i wielokrotny reprezentant Polski.
Powołany do reprezentacji Polski
na olimpiadę w Helsinkach.

Ur. 15.11.1931. Trafił do Unii w 1947 roku. Jego pierwszym trenerem był Władysław Jasiak. W maju 1948 wystąpił w reprezentacji okręgu poznańskiego na drużynowych mistrzostwach Polski, które odbyły się w Poznaniu. Poznaniacy przegrali tylko ze Śląskiem, wygrywając z silną reprezentacją Warszawy i pozostałymi okręgami. Po tej imprezie szesnastoletni Schneider został powołany na obóz reprezentacji Polski przed Igrzyskami Bałkańskimi. W 1949 roku Zdzisław Schneider wywalczył tytuł mistrza Polski w wadze do 52 kg i wystąpił w reprezentacji Polski w meczu z Czechosłowacją. Tytuł mistrzowski zawodnik Unii obronił w 1950 i 1951 roku. W roku 1952 wystartował w wadze do 57 kg i zdobył srebrny medal. W tym samym roku powołano go do reprezentacji Polski na igrzyska olimpijskie w Helsinkach. Niestety, konkurentem do występu w turnieju był Rudolf Toboła i decyzją kierownictwa

Sznajder wystąpi w wadze koguciej

ZAPASNIK szwarczkiej Unii — Sznajder, odniósł niezwykle sukces, zdobywając po raz trzeci tytuł mistrza Polski w wadze muszej. Jednak Sznajden z dużą trudnością utrzymuje limit wagi muszej, toteż w następnym meczu wystąpi on już w wadze koguciej.

Po długim „duszeniu” wagi i związanej z tym głodówce, Sznajder powrócił z Piotrowic

do Poznania z ogromnym apetytem, no i oczywiście zaraz zabrał się do jeżdżenia. Już pierwszego wieczoru tak się objadł gruszkami, że w rezultacie następnego dnia odczuł skurcze żołądka i dopiero lekarz przy pomocy zastrzyków zdołał go przywrócić do zdrowia. (Zak.)

📍 Sędzia ogłasza zwycięstwo Schneidera w walce z Solcem z Rumunii

📍 Zdzisław Schneider powołany w 1952 roku do reprezentacji Polski na igrzyska olimpijskie w Helsinkach

Legitymacja uczestnika igrzysk olimpijskich w Helsinkach 📍

NAJMŁODSZA LATOROŚL

Pupilkkiem trenera Szezeblewskiego i starszych uczestników obozu jest 16-letnia mucha poznańska Sznajder. Ten dzieciutek występować zaczął przed rokiem i mimo, że dziś zalicza się w Poznaniu do czołówki zapaśników, walczy i trenuje z 'zapałem, obserwowanym u najmłodszych, którzy przy każdej sposobności uprawiają na podwórkach tzw. walki francuskie. Sznajder jest jeszcze słaby technicznie, ale pod właściwym kierunkiem wyróżnie z pewnością na dobrego zawodnika.

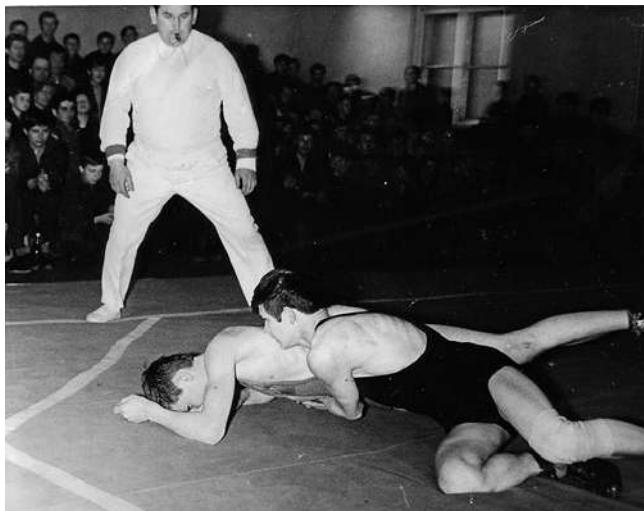
📍 Toruń 1950. Schneider zdobywa mistrzostwo Polski

ekipy właśnie on walczył na olimpijskiej macie. Ani Toboła, ani reszta polskich zapaśników nie mogli zaliczyć tej imprezy do udanych. Pierwszym międzynarodowym sukcesem polskich zapaśników było kilka brązowych medali zdobytych na akademickich mistrzostwach świata. Jeden z nich przypadł właśnie Zdzisławowi Schneiderowi. W 1953 roku Schneider zajął drugie miejsce na Festiwalu Młodzieży w Warszawie.

W tym samym roku jako zawodnik Legii Warszawa, w której odbywał służbę wojskową, wywalczył pierwsze złoto w wadze do 57 kg. W tej kategorii jako zawodnik Unii triumfował w latach 1954-58. Był to czas absolutnej dominacji Schneidera na krajowych matach. Jak wspomina Tadeusz Witkowski, „jeśli w wiadomościach sportowych w radiu spiker powiedział, że drużyna Unii przegrała 7:1, było jasne, że Schneider wygrał, reszta przegrała”. W 1957 roku Schneider zajął czwarte miejsce w Pucharze Świata w Stambule. W 1959 roku wywalczył ostatni medal mistrzostw Polski – srebrny w wadze do 57 kg. W sumie Zdzisław Schneider zdobył dziewięć złotych i dwa srebrne medale indywidualnych mistrzostw Polski seniorów. Do zakończenia kariery w 1968 roku walczył w pierwszoligowej drużynie Unii, regularnie zdobywając punkty dla klubu. Już w latach 50. zaczął trenować młodych zapaśników Unii, z którymi pracował do 2015 roku. Zmarł 24 października 2018.

W latach 1969 i 1970 zapaśnicy Unii walczyli w drugiej lidze. W 1969 roku nie awansowali do turnieju finałowego decydującego o awansie do pierwszej ligi. W roku 1970 już w trakcie sezonu zapadła decyzja, że będzie to ostatni rok rozgrywek ligowych. W mistrzostwach indywidualnych w 1970 roku Marian Dykier został w Katowicach wicemistrzem Polski seniorów. W tym samym roku zdobył złoty medal na mistrzostwach Polski juniorów.

W roku 1971 rozwiązano ligi drużynowe i powołano ligi indywidualne. Od tego czasu zaczął się upadek zapasów w Swarzędzu. Nie rozgrywano w mieście meczów ligowych, które gromadziły liczną publiczność i przyciągały młodzież do sekcji. W lidze indywidualnej Stanisław Antkowiak był trzeci, startowali też: Sylwester Szcześniak, Włodzimierz Kamiński, Henryk Gowarzewski, Maciej Krakowski i Józef Sydorko.

W 1972 Unia miała sześciu zawodników w pierwszej lidze i 12 w drugiej. Najlepsze miejsce zajął Antkowiak, który był trzeci w wadze do 82 kg. Ostatnim wychowankiem Unii, który zdobył indywidualne mistrzostwo Polski, został Marian Dykier startujący jako zawodnik Cybiny Poznań.

📍 Marian Dykier w walce z zawodnikiem Chemie Weisswasser. Sędziuje Tadeusz Kąkolewski. Dykier w 1970 roku wywalczył mistrzostwo Polski juniorów i wicemistrzostwo Polski seniorów. W 1972 roku jako zawodnik Cybiny Poznań został mistrzem Polski seniorów w wadze do 48 kg

📍 Zawodnicy Unii: Stanisław Antkowiak, Henryk Gowarzewski, Wacław Pluta i Sylwester Szcześniak, oraz kierownik sekcji Henryk Kałka na zawodach ligi indywidualnej w 1974 roku w Rzeszowie

W 1973 roku zapaśnik Unii zdobył ostatni w dwudziestym wieku medal mistrzostw Polski. Był nim Stanisław Antkowiak, który zajął trzecie miejsce w wadze do 90 kg. W roku 1975 już tylko dwóch zawodników walczyło w lidze indywidualnej. Od połowy lat 70. sekcja zapaśnicza pracowała tylko z młodzieżą. Dobrą tradycją jest w Unii szkolenie wychowanków przez starych mistrzów. W pierwszych latach powojennych swoją wiedzę przekazywał młodym zapaśnikom pochodzący z przedwojennego Stowarzyszenia Sportowego Swarzędz Władysław Jasiak. Kolejnymi trenerami już od końca lat 50. byli Zbigniew Jonczyk, Zdzisław Schneider, Włodzimierz Kamiński, Stanisław Antkowiak, Aleksey Baranowski, Jan Włodarczyk i Józef Wanat.

W roku 1978 na Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży Ryszard Kasprzak zdobył srebrny medal, a w 1980 był piątą.

Lata 80. i 90. były niewątpliwie najgorszym czasem w historii swarzędzkich zapasów. Fakt, że sekcja zapasów istnieje w Unii nieprzerwanie od ponad 70 lat jest przede wszystkim zasługą wytrwałości i determinacji trenerów Schneidera i Wanata. To oni pracowali z młodzieżą w tych najtrudniejszych czasach, kiedy zapasy nie były już w Swarzędzu tak popularne jak w czasie ich karier zawodniczych. Brakowało sukcesów, które przyciągałyby do tej dyscypliny młodzież, brakowało sprzętu, nie odbywały się zawody z udziałem publiczności. Mimo to Schneider i Wanat cierpliwie pracowali z kolejnymi rocznikami młodych zapaśników.

🕒 Zdzisław Schneider prowadzi zajęcia z młodzieżą. Chwyt demonstruje Włodzimierz Kamiński, po lewej stronie trenera stoi Tadeusz Witkowski.

🕒 Józef Wanat (pierwszy z lewej) i Zdzisław Schneider (pierwszy z prawej) z wychowankami.

KATEGORIE WIEKOWE

W zapasach zawodnicy startują w następujących kategoriach wiekowych:

- a) Dzieci (mini zapasy) – 10-11 lat,
- b) Młodzik – 12-14 lat
- c) Junior młodszy / kadet/ – 15-17 lat,
- d) Junior – 18-20 lat,
- e) Młodzieżowiec U23 – 21-23 lata,
- f) Senior – 18 lat i starsi

Dzieci rywalizują w różnych zawodach i turniejach, bez wylaniania najlepszych w Polsce. W pozostałych kategoriach wiekowych odbywają się mistrzostwa Polski. Juniorzy młodszy, zwani również kadetami o tytuł mistrza Polski rywalizują podczas Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży.

Odbywają się także Drużynowe Mistrzostwa Polski, zawody Pucharu Polski, mistrzostwa województwa i zawody międzywojewódzkie.

📍 Zdzisław Schneider
i Grzegorz Mazurek

W 1999 roku w pracę sekcji zaangażowała się Agata Kubacka, dyrektor Szkoły Podstawowej nr 2. Namówił ją mąż, Mirosław Kubacki, który w przeszłości był zapaśnikiem Unii. Kubacka została kierowniczką sekcji zapaśniczej, a później weszła do zarządu Unii. Dzięki jej pomocy młodzi zapaśnicy zaczęli ćwiczyć w sali SP2. Zakupiono też sprzęt sportowy dla sekcji. Historia zatoczyła koło – obecnie znów odbywa się tam część treningów, a zapaśników wspiera obecna dyrektor Marlena Adolp. Pracująca obecnie w Urzędzie Miasta i Gminy Swarzędz Agata Kubacka wymieniana jest wśród osób najbardziej przychylnych swarzędzkiemu zapasom.

W 2001 roku Tadeusz Fietz zajął na olimpiadzie młodzieży w Opolu szóste miejsce. Inny wychowanek Unii, Łukasz Cygan po przejściu do klubu Sobieski Poznań zdobył brązowe medale mistrzostw Polski kadetów i młodzieżowców.

W 2005 roku zakończył pracę w Unii Józef Wanat i jedynym

trenerem zapaśników został liczący już 74 lata Zdzisław Schneider. Uznał, że potrzebuje kogoś, kto pomoże mu w prowadzeniu treningów. Wówczas w klubie Sobieski Poznań poznał Grzegorza Mazurka, który w barwach tego klubu zdobył srebrny i brązowy medal mistrzostw Polski juniorów. Schneider zaproponował mu pracę ze swarzędzka młodzieżą.

Doświadczenie Schneidera i entuzjazm Mazurka okazały się bardzo dobrym połączeniem. Nabór przeprowadzony w 2007 roku ponownie wypełnił salę treningową młodymi adeptami sztuki zapaśniczej.

Od 2009 roku zapasy w Unii zaczęły uprawiać także dziewczęta. Unia nie specjalizuje się w zapasach kobiecych, dlatego dziewczynki trenują jedynie w grupach początkujących. Później te z nich które chcą osiągać większe sukcesy w zapasach są przez trenerów Unii kierowane do innych klubów.

W tym samym roku przyszły pierwsze wymierne wyniki pracy trenerów Schneidera i Mazurka. Co prawda na medale trzeba było jeszcze poczekać, ale Paulina Opiełska, Tomasz Plackowski i Krzysztof Borowczyk zakwalifikowali się do mistrzostw Polski kadetów i Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży. Najmłodsi z sukcesami rywalizowali na turniejach w Plewiskach i Komornikach. Co ciekawe, ten drugi turniej toczony był w stylu wolnym, a w Swarzędzu od lat uprawia się wyłącznie zapasy w stylu klasycznym. Mimo to młodzi swarzędzanie spisali się bardzo dobrze i zajęli 3 miejsce spośród 7 drużyn.

Od lewej:
Grzegorz Mazurek,
Sebastian Nowicki,
Maciej Echaust,
Zdzisław Schneider

Agata Kubacka

W 2010 zawodnicy Unii z sukcesami wystartowali na Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży. Krzysztof Borowczyk zdobył brązowy medal w wadze 76 kg. Był to pierwszy od ponad 30 lat medal imprezy o randze mistrzostw Polski zawodnika ze Swarzędza. W tym samym roku Paulina Opielska również zdobyła brązowy medal na Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży. Na OOM oboje startowali jako zawodnicy Sobieskiego. Byli zawodnikami Unii, natomiast dzięki współpracy z Sobieskim mogli wziąć udział w mistrzostwach. Niestety, po zdobyciu tych medali oboje zakończyli swoje kariery zapasnicze.

Zaangażowanie trenera Mazurka sprawiło, że zapasnicy Unii zaczęli wyjeżdżać na zawody odbywające się w całej Polsce. Dzięki zdobytemu w ten sposób doświadczeniu niedługo później swarzędzka młodzież odniosła kolejne sukcesy. Najlepszymi zawodnikami byli wówczas Maciej Echaust, Sebastian Nowicki, Maciej Katarzyniak, Mikołaj Rembacz,

Krystian Stasiak i Szymon Korcz. Na I Mistrzostwach Polski Młodzików w 2012 Maciej Echaust wywalczył brązowy medal, a Sebastian Nowicki był piąty.

W 2013 r. zapasnicy Unii występowali na zawodach Pucharu Polski w Poznaniu. Maciej Echaust zwyciężył w kategorii 42 kg, a Sebastian Nowicki w wadze 46 kg był drugi. Nowicki w tym samym roku zdobył swój pierwszy medal na Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży.

Paulina Opielska
i Krzysztof Borowczyk
zdobywcy brązowych
medali Ogólnopolskiej
Olimpiady Młodzieży
w 2010 roku

Na następnej Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży swoje pierwsze medale wywalczyli Maciej Katarzyniak i Maciej Echaust. Obaj zajęli trzecie miejsca w swoich kategoriach. Z powodu kontuzji nie wystartował Sebastian Nowicki.

W 2015 roku młodzi swarzędzcy zawodnicy zaczęli starty w wyższych kategoriach wiekowych. Maciej Katarzyniak zdobył brązowe medale na Mistrzostwach Polski Juniorów w Kartuzach oraz na Międzynarodowych Mistrzostwach Polski Juniorów w Kostrzynie nad Odrą. Sebastian Nowicki zajął trzecie miejsce na Mistrzostwach Polski Kadetów w ramach Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży.

Cały czas rosła liczba trenujących w klubie dzieci, które później startowały na lokalnych i ogólnopolskich zawodach wypełniając klubową gablotę z medalami i pucharami. W Pucharze Polski medale zdobywali Nowicki – najwięcej, bo aż 8, a także Echaust i Katarzyniak.

W 2016 roku Sebastian Nowicki został pierwszym od wielu lat medalistą Mistrzostw Polski Juniorów. W Pabianicach zajął trzecie miejsce w kategorii do 55 kg. Wśród czołowych zawodników sekcji zapaśniczej Unii nastąpiły spore zmiany. Kariery zakończyli Echaust i Katarzyniak, a do Unii dołączyli Piotr Chełek, Olaf Cierzniewski, Jakub Siemiński i Kacper Konczalik. Ten ostatni zajął trzecie miejsce w Pucharze Polski w Warszawie, a później V miejsce na Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży w Lubawie.

W tym samym roku do polskich zapasów wróciły zawody drużynowe.

SEBASTIAN NOWICKI

Najbardziej utytułowany zawodnik spośród obecnych zapaśników Unii. Wicemistrz Polski seniorów. Zdobył srebrny i brązowy medal na mistrzostwach Polski kadetów, złoty i dwa brązowe medale na mistrzostwach Polski juniorów oraz brązowy medal na młodzieżowych mistrzostwach Polski. Reprezentował Polskę na mistrzostwach Europy i mistrzostwach świata juniorów.

 Norbert Nogaj

W Krajowej Lidze Zapaśniczej występowała drużyna Wielkopolski, w której obok zawodników Sobieskiego i Grunwaldu walczył Sebastian Nowicki. Jeden z meczów odbył się w wypełnionej hali Unii. WKS Grunwald Poznań pokonał AKS Białogard 5:4.

Rok 2017 przyniósł kolejne medale Nowickiego i Konczalika. Sebastian Nowicki zdobył złote medale na Mistrzostwach Polski Juniorów w Radomiu oraz Międzynarodowych Mistrzostwach Polski w Kostrzynie nad Odrą. Został powołany do kadry narodowej na Mistrzostwa Europy w Dortmundzie, na których zajął trzynaste miejsce. Kacper Konczalik w Międzynarodowych Mistrzostwach Polski Kadetów zdobył srebrny medal, a w Pucharze Polski Juniorów był piąty. Rozwijająca się sekcja wymagała zatrudnienia kolejnego trenera. Wybór padł na Norberta Nogaj, który przejął szkolenie grup dziecięcych.

Jesienią Unia kolejny raz była gospodarzem Krajowej Ligi Zapaśniczej. Mecz WZS WKS Grunwald – Sobieski Poznań – AKS Madej Wrestling Team Piotrków Trybunalski był nawet transmitowany na żywo w TVP Sport. Wśród gości był Prezes Polskiego Związku Zapaśniczego – Andrzej Supron.

W 2018 roku kolejne sukcesy odnosił Sebastian Nowicki. Zdobył brązowy medal na Mistrzostwach Polski Juniorów, był ósmy na Mistrzostwach Europy juniorów w Rzymie i dziewiętnasty na Mistrzostwach Świata Juniorów w Trnawie. Pierwsze medale zdobyli Jakub Siemiński i Piotr Chełek. Siemiński zajął trzecie

📍 Anna Starszak

📍 Kacper Konczalik

GRZEGORZ MAZUREK

Pochodzi z Miastka i tam zaczynał karierę zapaśniczą. Jednocześnie uczył się grać na fortepianie w szkole muzycznej, ale w końcu wybrał sport. Od 2003 roku mieszka w Swarzędzu. Podczas studiów na Politechnice Poznańskiej został zawodnikiem KS Sobieski. Zdobył dla tego klubu srebrny i brązowy medal mistrzostw Polski juniorów. Od 2006 roku był trenerem zapaśników Unii i działał w zarządzie klubu. W 2017 został wyróżniony tytułem Pasjonata Sportu przez Kapitułę Sportowej Polski. Obecnie jest wiceprezesem Unii i zajmuje się sprawami organizacyjnymi sekcji zapaśniczej.

miejsce na Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży, a Chełek został mistrzem Polski młodzików. Dla rozwoju sekcji ważne było przejście do Unii trenera Piotra Leonarczyka, który wcześniej szkolił zapaśników Sobieskiego. W listopadzie 2018 zmarł Zdzisław Schneider, który trenował zawodników Unii do roku 2015.

W roku 2019 Sebastian Nowicki zadebiutował jako senior. Zdobył srebrny medal na mistrzostwach Polski w Kartuzach. Był to pierwszy medal zapaśnika Unii na MP seniorów od zdobytego w 1973 brązu Stanisława Antkowiaka. Piotr Chełek wygrał zawody Pucharu Polski kadetów w Kostrzynie nad Odrą, a w Warszawie zajął drugie miejsce. Zdobył także srebrny medal na Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży i reprezentował Polskę na Mistrzostwach Europy Kadetów w Krakowie. Jakub Siemiński zajął drugie miejsce na zawodach Pucharu Polski w Warszawie.

Chełek i Siemiński reprezentowali Polskę na międzynarodowych zawodach kadetów w Zagrzebiu. Siemiński zdobył złoty medal, a Chełek był piąty. Anna Starszak, która przeszła do specjalizującego się w zapasach kobiet Grunwaldu Poznań zdobyła brązowy medal na mistrzostwach Polski młodziczek.

📍 Piotr Leonarczyk

JAKUB SIEMIŃSKI

Ma w dorobku ciekawy zestaw medali – zdobył brązowe medale mistrzostw Polski juniorów w zapasach w stylu klasycznym, w stylu wolnym oraz w sumo. Jako kadet zdobył złoty, srebrny i brązowy medal mistrzostw Polski w zapasach w stylu klasycznym.

Piotr Chełek

Olaf Cierzniewski

Rok 2020 przyniósł młodym zapasnikom Unii aż siedem medali mistrzostw Polski. Na Młodzieżowych Mistrzostwach Polski w Poznaniu Sebastian Nowicki zajął trzecie miejsce. Na Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży w Janowie Lubelskim złoto zdobył Jakub Siemiński, a Piotr Chełek i Olaf Cierzniewski wywalczyli brązowe medale. Na Mistrzostwach Polski Młodzików w Kostrzynie nad Odrą swoje pierwsze medale zdobyli Patryk Krobski, Michał Kałużny i Mateusz Wierziński – cała trójka zajęła trzecie miejsca w swoich kategoriach wagowych. Medali mogło być więcej, bo Aleks Mendel i Mateusz Nowak przegrali walki o trzecie miejsce. Wychowanka Unii, Anna Starszak była tym razem druga.

Na Drużynowych Mistrzostwach Polski Kadetów Olaf Cierzniewski i Piotr Chełek startowali w drużynie z Wielkopolski i zdobyli z nią złote medale.

Ich młodszy koledzy zajęli drużynowo drugie miejsce na Międzywojewódzkich Mistrzostwach Młodzików. Trener Piotr Leonarczyk zabrał na te zawody drużynę w składzie: Patryk Krobski, Patryk Remlein, Wiktor Brodziszewski, Hubert Żak, Michał Kałużny, Nicholas Kempński, Hubert Sobkowiak, Aleks Mendel, Albert Tyłski, Michał Gracz i Mateusz Wierziński. Ci sami zawodnicy zajęli czwarte miejsce na 47 klubów z całej Polski na zawodach w Janowie Lubelskim.

Warto wspomnieć też o brązowym medalu mistrzostw Polski juniorów w... sumo, który w czasie wolnym od uprawiania zapasów zdobył Jakub Siemiński. W jego ślady poszli Piotr Chełek i Olaf Cierzniewski, którzy

wystartowali w mistrzostwach kadetów. Chełek zdobył brązowy medal, a Cierzniewski był piątą.

Piotr Leonarczyk zaczął łączyć pracę w Unii i reprezentacji Polski kadetów, w której jest jednym z trenerów. Do kadr narodowych byli powoływani Nowicki, Siemiński, Chełek i Cierzniewski.

W 2021 roku Kacper Konczalik i Jakub Siemiński zdobyli brązowe medale mistrzostw Polski juniorów. Siemiński wystartował także w stylu wolnym i także zakończył zmagania na trzecim miejscu. Tymczasem Piotr Chełek wziął udział w mistrzostwach Polski juniorów w sumo. Zajął trzecie miejsce w swojej kategorii wagowej, a także w kategorii open, gdzie rywalizował z zawodnikami cięższymi nawet o 30 kg.

Ostatnim jak dotąd sukcesem sekcji zapasów jest brązowy medal Piotra Chełka zdobyty na Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży w Pabianicach w lipcu 2021.

Podobnie, jak w latach świetności swarzędzkich zapasów, zawodnicy Unii zaczęli wyjeżdżać na zawody międzynarodowe. W 2019 duża szesnaścioro zawodników przywiozło medale z turnieju Bodenpokal w Greifswald w Niemczech. Rok później czterej Unicy zajęli miejsca na podium w turnieju Heroes Cup w duńskim Frederiksværk.

Więcej o swarzędzkich zapasach można przeczytać w książce Józefa Wanata, Wiesława Zaporowskiego, Eugeniusza Dobińskiego i Grzegorza Mazurka.

Puchar Burmistrza Miasta i Gminy Swarzędz

W latach świetności swarzędzkich zapasów mecze zapaśnicze gromadziły publiczność tak liczną, że zdobycie biletu do starej sali klubowej nie każdemu się udawało. Mecze z zapaśnikami z Turcji i Gruzji odbyły się w parku przy stadionie, a ze Szwedami z Malmö w hali SFM. Od lat 70. nie można było w Swarzędzu podziwiać zmagania zapaśników. Dopiero w 2010 roku zaczęto organizować zawody o Puchar Burmistrza Miasta i Gminy Swarzędz. Początkowo nieduża impreza przerodziła się w turniej o randze Otwartych Mistrzostw Wielkopolski. Od kilku lat startują w nim zawodnicy z kilkunastu polskich klubów, a czasem także zapaśnicy zagraniczni. Wśród nich był m.in. Gerard Kurniczak z Sobieskiego Poznań – dwukrotny mistrz świata oraz mistrz Europy kadetów.

Dla swarzędzkiej młodzieży jest to nie tylko okazja do sportowej rywalizacji z rówieśnikami, ale także

doskonała możliwość zademonstrowania swoich umiejętności rodzinom i przyjaciołom. Wielu swarzędzkich zapaśników swoje pierwsze medale zdobyło właśnie na tych zawodach.

Ostatnie jak dotąd zawody odbyły się w nowej szkole w Zalasewie. Wystartowało w nich aż 221 zawodników, a zapaśnicy Unii zdobyli 19 medali.

Doświadczenie organizacyjne zdobyte podczas zawodów o Puchar Burmistrza przyda się jesienią 2021 roku. W dniach 12-14 listopada w Swarzędzu odbędą się Mistrzostwa Polski Młodzików.

 Puchar Burmistrza 2018

 Puchar Burmistrza 2018, burmistrz Marian Szkudlarek, Sebastian Nowicki, Zdzisław Schneider

Turystyka kolarska i swarzędzanin w Wyścigu Pokoju

Jerzy GRUSZKA

Ur. 6.03.1941.

Pierwszy po 1989 roku burmistrz Swarzędza, radny I i II kadencji.

W radzie miasta zasiadali także czterej inni byli zawodnicy Unii:

Henryk Brodziszewski

– zapaśnik i piłkarz,

zapaśnik i piłkarz

Tadeusz Witkowski

oraz piłkarze

Mariusz Białkowski

i Jerzy Majerowicz.

Obecnie swarzędzkim

radnym jest Tadeusz

Witkowski, a piłkarz

i trener Unii Paweł Bocian

jest radnym powiatu

poznańskiego.

W latach 1988-1990,

w ostatniej kadencji przed

uchwaleniem w 1990 roku

ustawy o samorządzie

terytorialnym, swarzędzkimi

radnymi byli Tadeusz

Witkowski i zapaśnik

Maciej Krakowski.

Turystyka kolarska była w latach 60. bardzo popularną formą spędzania wolnego czasu. Koordynowały ją Polski Związek Kolarski i PTTK. Kolarze-turyści, uczestnicząc w rajdach, zlotach i wycieczkach, zdobywali punkty na odznakę turystyki kolarskiej – brązową, srebrną, złotą małą i dużą.

Swarzędzka sekcja turystyki kolarskiej powstała jako Klub Turysty „Swar” 15 maja 1963. Skupiała głównie młodzież do 16. roku życia. Kierownikiem został 23-letni Jerzy Gruszka. Po sezonie 1963 Stefan Szczublewski zaproponował włączenie liczącego ok. 40 osób klubu Swar w strukturę Unii.

Swarzędzcy kolarze-turyści uczestniczyli co roku w kilkunastu imprezach. Brali udział w corocznych Rajdach Centralnych (m.in. do Płocka i Tucholi) i zlotach z okazji Wyścigu Pokoju. Startowali też w konkursach o tytuł mistrza Wielkopolski, kilkakrotnie zajmując miejsca na podium. Najczęściej czołowe lokaty zajmowali Ryszard Zandrowicz i Hieronim Gruszka, sukcesy w mistrzostwach zanotowali także Andrzej Arentowski, Jerzy Gruszka i Wojciech Marszałkiewicz.

W październiku 1964 w Swarzędzu odbył się VI Sejmik Turystyki Kolarskiej. Przed obradami na płycie

Od lewej: H. Gruszka,
R. Zandrowicz,

W. Marszałkiewicz,

J. Gruszka, R. Wawrzyniak

☉ Z kroniki obozu:
W czasie naszego maratonu złapaliśmy 12 „gum”, musieliśmy zmieniać dwie opony, co nie najlepiej świadczy o naszym przemyśle gumowym

boiska Unii rozegrano zawody w kolarskim torze przeszkód i rowercrossie, a także wyścig Pierwszy Krok Kolarski na dystansie 400 m.

Najbardziej spektakularnym wyczynem był trwający od 13 lipca do 15 sierpnia 1966 roku wędrowny obóz kolarski, który był częścią VII Centralnego Rajdu Kolarzy-Turystów. Wzięli w nim udział: Jerzy Gruszka, jego młodszy brat Hieronim, Ryszard Zandrowicz, Wojciech Marszałkiewicz i Ryszard Wawrzyniak. Trasa wyprawy wiodła m.in. przez Częstochowę,

Opole, Szczecin, Gdańsk i Toruń. Meta rajdu znajdowała się w Zaniemyślu.

W sumie piątka swarzędzkich kolarzy przejechała ponad 2000 km i zajęła drugie miejsce w klasyfikacji drużynowej rajdu.

Sekcja turystyki kolarskiej zawiesiła działalność z końcem roku 1967. Podczas jej pięcioletniej działalności najaktywniejszym zawodnikiem był Ryszard Zandrowicz, który zdobył w sumie 3729 punktów. Ponad 1000 punktów mieli na koncie także: Hieronim Gruszka, Wojciech Marszałkiewicz, Ryszard Wawrzyniak i Jerzy Jasiak.

„Na gapę” w Wyścigu Pokoju

Najbardziej niezwykłego kolarskiego wyczynu dokonał zawodnik, który nie miał nic wspólnego z sekcją turystyki kolarskiej. Był to **Roman Firtlik** (na zdjęciu), w młodości zapaśnik Unii, później najbardziej znany z udziału w licznych maratonach i biegach na 100 kilometrów. Trzy razy zdobywał mistrzostwo Polski w maratonie w swoich kategoriach wiekowych. Starsi swarzędzianie pamiętają jego nietypowy start w kolarskim Wyścigu Pokoju. Jak wspominał po latach w „Tygodniku Swarzędzkiem”: „(...) pojechałem spróbować pojechać trochę z tymi najlepszymi. W tym celu udałem się pod Konin i tam w lesie niepostrzeżenie wtoczyłem się do peletonu... ani się spostrzegłem, kiedy w dużej grupie dojechalismy do Poznania. Tłumy ludzi i nie ma możliwości się odłączyć, a stadion Warty coraz bliżej. Stało się! Musiałem wjechać na bieżnię. Usłyszałem, jak spiker mówił: »W tej grupie jest również jeden Jugosłowianin, ale musiał mieć krakę, bo nie ma numeru«. Rany boskie! Jacyś ludzie proszą mnie o autograf, a ja myślę, jak tu uciec. Udało się”.

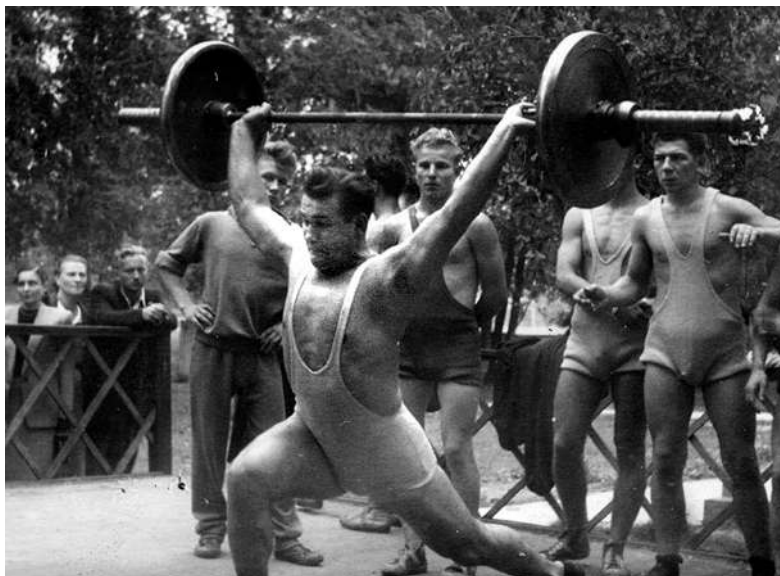

☉ Wyścig kolarski w Swarzędzu

Podnoszenie ciężarów

– weterani zdobywają medale

Tadeusz Kąkolewski
– w latach 50. trzykrotny
mistrz okręgu. Zdjęcie
z 1954 roku

Mistrzowie
Zrzeszenia Sportowego
„Unia” w 1954.
Od lewej:
Zbigniew Jonczyk,
Edmund Chrzanowski
i Tadeusz Kąkolewski

W Swarzędzu sport atletyczny (zapasy i podnoszenie ciężarów) od 1928 roku uprawiano w klubie Stowarzyszenie Sportowe Swarzędz, który miał silną drużynę atletów, zgłoszoną do Okręgowego Związku Atletycznego. Najlepszym ciężarowcem w okresie przedwojennym był Zygmunt Bodek. W lokalnych imprezach takich jak mistrzostwa Swarzędza startowali też zawodnicy Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” oraz Unii, ale nie działały tam oficjalnie zarejestrowane sekcje.

Od 1945 roku sekcja atletyczna istniała tylko w Unii. W latach

1945-50 najlepszymi ciężarowcami byli Zygmunt Świdorski w wadze koguciej, Marian Janiszczak w wadze piórkowej i Zbigniew Jonczyk w wadze ciężkiej. W 1948 roku Świdorski i Jonczyk zostali mistrzami okręgu, a Janiszczak zajął trzecie miejsce. Jonczyk w 1950 roku w czasie odbywania służby wojskowej na mistrzostwach Marynarki Wojennej w Gdyni uzyskał w trójboju 337,5 kg. Powtórzenie wyniku na mistrzostwach Polski dawało szansę nawet na złoty medal. Zawody odbyły się w Toruniu. W sąsiadujących salach zawodnicy rywalizowali w tym samym czasie w zapasach i w podnoszeniu ciężarów. Jonczyk prowadził po rwaniu, ale musiał opuścić pozostałe boje, żeby wziąć udział w walkach zapaśników. W efekcie wychowanek Unii zdobył tytuł mistrza Polski w zapasach, a mistrzem

Polski w podnoszeniu ciężarów został Hajdek z Grudziądza z wynikiem 315,0 kg.

W latach 1950-56 podnoszenie ciężarów w Unii uprawiali Jonczyk, Tadeusz Kąkolewski, Edmund Dobraszak, Zenon Matuszak i Edmund Chrzanowski. W 1953 roku mistrzem okręgu został Jonczyk, a Kąkolewski był trzeci. Rok później Jonczyk i Kąkolewski zostali mistrzami okręgu, a czwarte miejsce zajął Chrzanowski. W tym samym roku Chrzanowski, Kąkolewski i Jonczyk zajęli pierwsze miejsca na Ogólnopolskiej Spartakiadzie Zrzeszenia Sportowego „Unia” w Lesznie. Matuszak zajął w swojej wadze drugie miejsce. W roku 1955 Kąkolewski ponownie został mistrzem okręgu, a drugie miejsce zajął Chrzanowski. W 1956 roku Kąkolewski został mistrzem po raz trzeci z rzędu.

W marcu 1957 roku z Polskiego Związku Atletycznego wyodrębniono dwa związki: Polski Związek Zapaśniczy i Polski Związek Podnoszenia Ciężarów. Od tego podziału zapaśnicy Unii przestali startować w podnoszeniu ciężarów.

W 1966 roku na wniosek Tadeusza Kąkolewskiego utworzono w Unii sekcję podnoszenia ciężarów. Decyzję podjęto na zebraniu zarządu 18 kwietnia 1966.

Już 1 maja siedmiu zawodników wystartowało na spartakiadzie powiatowej w Swarzędzu. Pierwszymi wyróżniającymi się ciężarowcami byli Tadeusz Meller, Zdzisław Zieliński

⊕ Ciężarowcy Unii w Przysiece Polskiej w 1973 roku.
Stoją od lewej:
Jerzy Stawczyński,
Marek Kapturski,
kierownik sekcji
Tadeusz Kąkolewski,
Andrzej Kapturski,
Stanisław Kowalski,
Henryk Ślatała,
Józef Gałanik.
Kłęczą od lewej:
Henryk Bylebýt,
Marian Linkowski,
Zdzisław Zieliński

Imię i nazwisko **Bręczewski**
Mieczysław

MIECZYSLAW BRĘCZEWSKI

Ur. 2.01.1954. Startował w pchnięciu kulą jako zawodnik Orkanu Poznań, a później Legii Warszawa. W Unii Swarzędz uprawiał podnoszenie ciężarów w pierwszej połowie lat 70., ustanawiając rekordy okręgu juniorów do lat 20 i seniorów w wagach lekkociężkiej i ciężkiej II. W pchnięciu kulą zdobył brązowy medal na mistrzostwach Europy juniorów w roku 1973 w Duisburgu. Brał także udział w mistrzostwach świata seniorów w roku 1974 w Rzymie. W tym samym roku zdobył złoty medal na mistrzostwach Polski, a rok później był drugi. Siedmiokrotnie reprezentował Polskę na zawodach międzynarodowych. Rekord życiowy Mieczysława Bręczewskiego to 19,54 m. Jego karierę zakończyła kontuzja odniesiona podczas treningu.

i Wincenty Pietraszkiewicz, którzy w maju 1966 roku wzięli udział w mistrzostwach okręgu. Najlepiej wypadł Zieliński, który w swojej wadze zajął piąte miejsce.

Początki sekcji były bardzo trudne, brakowało sprzętu, zawodnicy rezygnowali z uprawiania tej dyscypliny, część powołano do wojska.

Dopiero w listopadzie 1967 zatrudniono pierwszego trenera – Krzysztofa Makowskiego, i ogłoszono nabór do sekcji. Pojawiło się więcej sprzętu, m.in. dębowy pomost przekazany przez Swarzędzkie Fabryki Mebli. W roku 1968 Bogdan Stecków i Henryk Szczepański zostali wice mistrzami okręgu juniorów. W 1969 roku nowym trenerem został Marian Linkowski, który startował też jako zawodnik.

W końcu lat 60. i na początku lat 70. najlepszymi ciężarowcami Unii obok wymienionych wcześniej Meller, Zielińskiego i Szczepańskiego byli: Jerzy Sławczyński, Jan Suleja, Henryk Bylebył, Marek Kapturski, Ryszard Meysner, Czesław Kortz, Kazimierz Renda, Andrzej Kapturski, Janusz Mucha, Stanisław Kowalski, Henryk Ślatała, Kazimierz Kudzin i Józef Gałanik.

Zawodnicy Unii startowali w kilkunastu imprezach w każdym sezonie. Drużyna występowała w lidze okręgowej. Na początku lat 70. do ciężarowców Unii dołączyli dwaj lekkoatleci, którzy w okresie zimowym chcieli urozmaicić swój trening siłowy. Byli to młociarz Ireneusz Golda i kulomiot Mieczysław Bręczewski. Obaj stali się mocnymi punktami drużyny. Pobili rekordy okręgu juniorów w swoich kategoriach wagowych,

a wynik Bręczewskiego wystarczył również, aby pobić rekord seniorów. Ich wyniki z połowy lat 70. były rekordami jeszcze dziesięć lat później.

W 1970 roku ciężarowcy zajęli czwarte miejsce w lidze okręgowej. W indywidualnych mistrzostwach okręgu najlepiej wypadł Marcin Suleja, który był trzeci w wadze muszej.

W 1971 roku zawodnicy Unii ponownie byli na czwartym miejscu wśród 13 zespołów. Wicemistrzem okręgu w wadze średniej został Marian Linkowski, a trzecie miejsce w wadze muszej zajął Jerzy Sławczyński.

W roku 1972 Unia była czwarta w lidze okręgowej. Tytuł wicemistrza okręgu w wadze piórkowej wywalczył Henryk Bylebył, a Stanisław Kowalski był trzeci w wadze lekkociężkiej.

W 1973 roku w lidze drużyna Unii była piąta. Po prawie dwudziestoletniej przerwie zawodnik Unii został mistrzem okręgu. Wszystkich rywali pokonał startujący w wadze superciężkiej Józef Gałanik. Janusz Mucha był trzeci w wadze półciężkiej.

W marcu 1974 roku rozwiązano w Poznaniu sekcję podnoszenia

Cztery tytuły dla Unii Swarzędz

Ponad 100 zawodników (do 23 lat) z 9 klubów wzięło udział w rozegranych ostatnio w Poznaniu mistrzostwach okręgu w podnoszeniu ciężarów. Absencja kilkuset zawodników z powodu choroby spowodowała, że poziom imprezy był nader przeciętny. W poszczególnych wagach tytuły mistrzowskie wywalczyli:

Musza: M. Karlak (Lubuszanin Trzebiatka) – 145 kg w dwuboju; Kogucia: T. Spurtacz (LKS Gryf Przysieka) – 175 kg; piórkowa: J. Nowak (Unia Swarzędz) – 217,5 kg; lekka I. Mikotańczyk (Gryf) – 245 kg; średnia: W. Zuzaniak (Lubuszanin) – 235 kg; lekkociężka: S. Walczak (Unia) – 230 kg; półciężka: B. Borowko (Pancerni Poznań) – 250 kg; ciężka: J. Woliński (Unia) – 235 kg; superciężka: I. Golda (Unia) – 250 kg.

W punktacji zespołowej – klubowej zwyciężył Gryf – 68 pkt. przed Lubuszaninem 34 i Unia – 33, natomiast w klasyfikacji wojewódzkiej Pila – 99 przed Poznaniem – 83 i Leszmem – 82. (3)

1. Energetyk (Nowy Tuszczak (Nowy M. Nawrocki H. Strychański Kozłowski (W Radecki (Jeży Zaremba (HCF turnieju bliski był Z. Sziwe pkt. z 8 gier.

SIATKÓ
O WEJŚC
Stal Ostrow –
Energetyk –
SKS Sulcin
AZS Gorzów
Zawisza
AZS Z. Górz

1. Energetyk
2. AZS Go
3. AZS Z.
4. Promień
5. Warta
6. Zawisza
7. Przemys
8. AZS P.
9. Stal
10. SKS Su.

ciężarów LKS Wielkopolska i wszyscy jej zawodnicy zasilił Unię Swarzędz. Treningi, które odbywały się w Ośrodku Sportowym „Malta” w Poznaniu, prowadził trener Bernard Hajduk, a w Swarzędzu z ciężarówcami pracował Marian Linkowski.

W 1974 roku Unia miała dwa zespoły w lidze okręgowej. Unia I zajęła pierwsze miejsce, a Unia II była piątą wśród ośmiu startujących zespołów. W indywidualnych mistrzostwach okręgu Stanisław Kowalski był pierwszy w wadze ciężkiej, Józef Jagodziński drugi w średniej, a Roman Sobczyk trzeci w ciężkiej.

Jako mistrz ligi okręgowej w lutym 1975 w Trzciance Unia wystartowała w turnieju o wejście do drugiej ligi i zajęła trzecie miejsce. Awansowały dwie pierwsze drużyny.

Po mistrzostwach Polski juniorów w Szczecinie do kadry narodowej juniorów powołani zostali Grzegorz Sipiński, Jacek Woliński i Jerzy Kunsztowicz.

W roku 1975 PZPC powołał ogólnopolską trzecią ligę, do której zakwalifikowano również Unię. Rozgrywki odbywały się w trzech rzutach. W 1975 roku Unia zajęła 15. miejsce na 32 zespoły. Mistrzami okręgu zostali Jerzy Nowak w wadze piórkowej i Józef Jagodziński w lekkiej. Edward Florczak był drugi w średniej, a Jacek Woliński w ciężkiej. Od listopada treningi odbywały się tylko w Poznaniu, bo sala

Rekordzista w młocie mistrzem sztangi

Sukcesy naszych ciężarowców na arenie międzynarodowej przyczyniły się do wzrostu zainteresowania tą dyscypliną wśród młodzieży naszego województwa. Dowodem tego była choćby pokaźna liczba 125 zawodników z 15 klubów, startujących na mistrzostwach juniorów w Gnieźnie.

Młodzi sztangiści nie błądzą wprawdzie rekordowymi wynikami, tym niemniej jednak wykazali znaczne postępy w porównaniu z poprzednim sezonem. Najlepszym z nich mogą się poszczycić Przysieka.

przed Przysieką — 52 pkt. Owa na stępne miejsca zajęły sekcje Lubuszczyzna Trzebiatka i LZS Golańcz. Tytuły mistrzowskie zdobyli: w wadze muszej Kucharski z Kalisza — 155 kg przed Cierpką z Przysieki — 120 kg, w koguciej Zmysłowy Jarocin — 171,5 kg przed Kłusową

w Swarzędzu nie wytrzymała obciążeń i pojawiły się pęknięcia ścian. Przeniesienie treningów do Poznania spowodowało rezygnację części zawodników ze Swarzędza. Było też powodem problemów finansowych sekcji aż do zakończenia jej działalności, bowiem opłaty za wynajem sali nad Maltą pochłaniały większość budżetu.

W roku 1976 Unia była 14. wśród 36 drużyn. W tym roku zrezygnował trener Linkowski, a na jego miejsce zatrudniono Edwarda Szumniaka.

W 1977 roku w trzeciej lidze Unia była 18. na 36 zespołów.

W roku 1978 po dwóch z trzech rzutów rozgrywek ligowych Unia była na 10. miejscu, co stwarzało realne szanse na awans do drugiej ligi. Niestety, z braku środków ciężarowcy nie pojechali na trzeci, decydujący turniej, który odbywał się w Ostrołęce. Ostatecznie sztangiści Unii zakończyli sezon na 30. miejscu. Pogarszającą się sytuacją finansową klubu spowodowała, że we wrześniu 1978 roku zwolniony został trener Bernard Hajduk. Z zawodnikami pracował nadal Edward Szumniak. Na mistrzostwach okręgu Józef

IRENEUSZ GOLDA

Ur. 23.01.1955. Trenował rzut młotem w MKS Malta, a później w Orkanie Poznań. W Unii Swarzędz, podobnie jak Mieczysław Bręczewski, uprawiał podnoszenie ciężarów w pierwszej połowie lat 70. Ustanowił kilka rekordów okręgu juniorów do lat 18 w wadze ciężkiej II i superciężkiej (w tej drugiej także rekordy juniorów do lat 20). W rzucie młotem Golda zdobył osiem medali mistrzostw Polski, w tym trzy złote — w latach 1978, 1979 i 1982. W 1980 roku Ireneusz Golda wystąpił na igrzyskach olimpijskich w Moskwie. Wszedł do finału, w którym zajął ósme miejsce. W sumie reprezentował Polskę w 22 meczach międzypaństwowych. Jego rekord życiowy to 77,96 m

to powrócił wraz z kolegami do Poznania.

STEFAN RIEDEL

Sukces sztangistów Unii Swarzędz

W Poznaniu odbył się wczoraj III turniej (rzut) drużynowych mistrzostw Polski grupy C w podnoszeniu ciężarów. Po zwycięstwie 11 stojących na nieziemnym poziomie boisk zwyciężyli sztangiści Unii Swarzędz — 3296 punktów przed LKS Wrocław — 3225 i Lubuszczyzną Trzebiatka — 3135. Wszystkie zespoły uzyskały więcej punktów niż w poprzednim — II turnieju.

Podczas tej imprezy młodym nior Unii — Jarosław Cierpko w wadze koguciej, w swojej kategorii wielokrotnie wynikiem 187,5 kg ustanowił nowy rekord naszego okręgu. Lepszy od dotychczasowego o 7,5 kg. Nic nie zyskał jednak również Józef Jagodziński (Unia) i Wiesław Lustyk (Lubuszczyzna). Ten pierwszy w wadze lekkiej dwójnie 232,5 kg, a Lustyk w średniej — 232,5 kg.

W wadze ciężkiej barw Unii bronił Ireneusz Golda — reprezentant Polski w rzucie młotem. Rezultat Goldy — 247,5 kg. (7)

to p...
wa...
Tu...
dobr...
frek...
taka...
żyła...
ków...
prze...
spia...
nia, ...
Pols...
we...
bieg...
jedyn...
napie...

W pi...
nim Gr...
lana, ...
mecz...
konali...
pierw...
go oni...
wysoka...
ła zast...
czn Gr...
grając...
piątek...
ocobili...
potem 10...
25:22. Str...
szej obr...
kom mi...
go. Ze...
dransie...
spół k...

**Ciężarowcy Unii
na mistrzostwach okręgu
w Gnieźnie.
Stoją Sławomir Frąckowiak,
Mariusz Kasperczak,
Leszek Kołodziejski
i Zenon Kupka,
klęczą Grzegorz Sipiński
i Maciej Nowak** 🏆

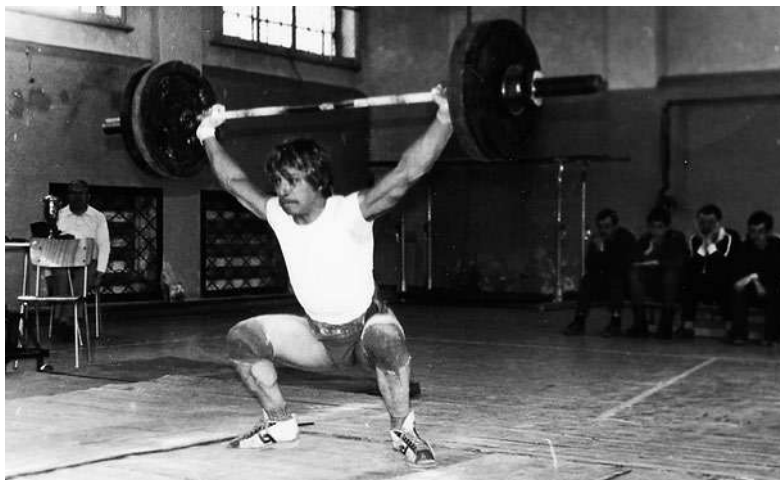
Jagodziński był pierwszy w wadze średniej, a Maciej Nowak drugi w półciężkiej.

Czołowymi zawodnikami w drugiej połowie lat 70. byli: Grzegorz Sipiński, Jerzy Nowak, Józef Jagodziński, Stefan Walczak, Edward Szumniak, Edward Florczak, Jacek Woliński, Mieczysław Bręczewski, Ireneusz Golda, Maciej Nowak, Stanisław Kowalski i Zenon Kupka. Większość z nich trafiła do Unii z LKS Wielkopolska. W tych latach treningi rozpoczęło kilkudziesięciu nowych adeptów podnoszenia ciężarów, z których tylko kilku pozostało w Unii na dłużej.

W roku 1979 Unia zajęła 13. miejsce w trzeciej lidze. Tomasz Motała w wadze muszej i Józef Jagodziński

w lekkiej zajęli drugie miejsca na mistrzostwach okręgu. Trzecie miejsca zajęli Krzysztof Wieczorek w wadze piórkowej i Andrzej Napierała w lekkiej. Siedemnastoletni Napierała, który ustanowił kilka rekordów województwa juniorów, został powołany do kadry narodowej juniorów młodszych. W 1980 roku zespół został mocno odmłodzony i zajął 16. miejsce w trzeciej lidze. W tym roku Andrzej Napierała zdobył srebrny medal i tytuł wicemistrza Polski

**Andrzej Napierała
– jeden z najzdolniejszych
ciężarowców Unii.
W 1980 roku został
wicemistrzem Polski
juniorów do lat 18** 🏆

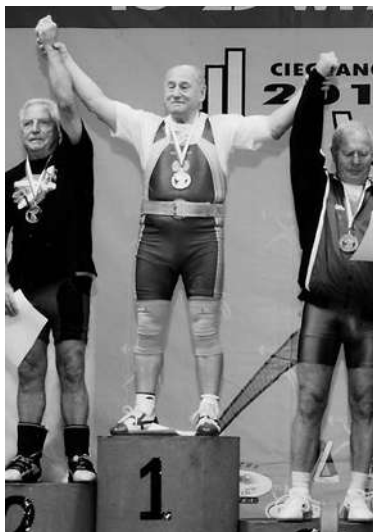
juniorów na Ogólnopolskiej Spartakiadzie Młodzieży, przegrywając złoto zaledwie o 2,5 kg. Na mistrzostwach okręgu drugie miejsca zajęli Jagodziński w wadze lekkiej, Napierała w średniej i Nowak w lekkociężkiej. Marek Meller był trzeci w wadze półciężkiej.

W roku 1981 Unia była 18. na 38 drużyn startujących w trzeciej lidze. W 1982 roku z powodu braku pieniędzy sekcję wycofano z ligi. Zarząd Unii nosił się nawet z zamiarem rozwiązania sekcji lub przekazania jej do innego klubu. Od tego momentu ciężarowcy Unii startowali tylko na szczelbu okręgu. W połowie lat 80. zrezygnował trener Edward Szumniak, a jego miejsce zajął Grzegorz Sipiński.

W latach 80. nastąpił regres sekcji. Przyczynił się do tego również system kartkowy na produkty żywnościowe. Zawodnicy, którzy na treningach podnosili kilka ton, nie mogli odpowiednio zregenerować sił.

Do czołowych ciężarowców w latach 80. należeli: Andrzej Napierała, Maciej Nowak, Marek Meller, Mariusz Śródecki, Krzysztof Wieczorek, Sławomir Frąckowiak, Mariusz Kaspercak i Tomasz Motała.

W 1990 roku sekcja podnoszenia ciężarów została rozwiązana. Byli zawodnicy Unii – Marian Linkowski, Zenon Kupka i Edward Szumniak – zdobywali medale w krajowych i międzynarodowych zawodach weteranów. Najbardziej utytułowany spośród nich Marian Linkowski wielokrotnie wygrywał mistrzostwa świata i mistrzostwa Europy w swojej kategorii wiekowej.

MARIAN LINKOWSKI

U. 25.07.1934. Do Unii przyszedł jako nowy trener ciężarowców w 1969 roku. Startował też jako zawodnik. W 1992 roku zadebiutował w międzynarodowych zawodach weteranów na mistrzostwach świata w Oksfordzie. Rok później zdobył srebrne medale mistrzostw świata i mistrzostw Europy. W 1994 w Schrobenuhausen zdobył pierwszy tytuł mistrza Europy. Ten wyczyn powtórzył jeszcze sześciokrotnie. W sumie ma na koncie kilkanaście medali mistrzostw świata i Europy, wielokrotnie zdobywał tytuł mistrza Polski. Karierę międzynarodową zakończył po trzykrotnym wygraniu mistrzostw świata w latach 2010-2012. Kiedy wywalczył ostatni tytuł mistrza świata miał 78 lat. Podniósł na tych zawodach ciężar 66 kg w rwaniu i 80 kg w podrzucie. (na zdjęciu)

EDWARD SZUMNIAK

U. 16.08.1946. Sztangista, a od 1976 trener Unii Swarzędz. W zawodach weteranów startuje od 1995. Wielokrotnie zdobywał mistrzostwo i wicemistrzostwo Polski. Na mistrzostwach Europy zdobył cztery brązowe, dwa srebrne i jeden złoty medal – ten ostatni w 2006 roku w Heinsheim. W tej samej miejscowości w 2016 wywalczył złoty medal mistrzostw świata.

ZENON KUPKA

U. 5.06.1952. Do Unii przyszedł w 1974 roku wraz z innymi zawodnikami z sekcji LKS Wielkopolska. W latach 70. był jednym z najlepszych ciężarowców Unii. Razem z Marianem Linkowskim zaczął startować w zawodach weteranów. Kilukrotnie medalista mistrzostw Polski, na mistrzostwach Europy zdobył dwa brązowe i jeden srebrny medal. Na mistrzostwach świata w Atlancie zajął piąte miejsce

REKORDY KLUBU W PODNOSENIU CIĘŻARÓW

WAGA MUSZA 52 kg		SENIORZY	Juniorzy do 201.	JUNIORZY do 18 l.
Rwanie	60,0	Sławczyński J.	57,5 Szajek B.	57,5 Matyjasik R.
Podrzut	82,5	Szajek B.	80,0 Matyjasik R.	80,0 "
Dwubój	142,5	"	137,5 "	137,5 "
WAGA KOGUCIA 56 kg				
Rwanie	75,0	Kunsztowicz J.	75,0 Kunsztowicz J.	75,0 Kunsztowicz J.
Podrzut	100,0	"	100,0 "	100,0 "
Dwubój	170,0	"	170,0 "	170,0 "
WAGA PIORKOWA 60 kg				
Rwanie	97,5	Nowak J.	95,0 Nowak J.	85,0 Kunsztowicz J.
Podrzut	127,5	"	117,5 "	100,0 "
Dwubój	225,0	"	212,5 "	185,0 "
WAGA LEKKA 67,5 kg				
Rwanie	112,5	Jagodziński J.	112,5 Napierała A.	112,5 Napierała A.
Podrzut	140,0	"	137,5 "	137,5 "
Dwubój	252,5	"	245,0 "	245,0 "
WAGA ŚREDNIA 75 kg				
Rwanie	120,0	Jagodziński J.	117,5 Napierała A.	110,0 Napierała A.
Podrzut	147,5	Napierała A.	147,5 "	137,5 "
Dwubój	265,0	Jagodziński J.	265,0 "	247,5 "
WAGA POŁCIEŻKA 82,5 kg				
Rwanie	117,5	Napierała A.	117,5 Napierała A.	117,5 Napierała A.
Podrzut	145,0	"	145,0 "	145,0 "
Dwubój	262,5	"	262,5 "	262,5 "
WAGA LEKKOCIEŻKA 90 kg				
Rwanie	130,0	Bręczewski M.	115,0 Bręczewski M.	100,0 Woliński J.
Podrzut	170,0	"	165,0 "	140,0 "
Dwubój	292,5	"	280,0 "	240,0 "
WAGA CIEŻKA I 100,0 kg				
Rwanie	120,0	Meller M.	92,5 Kasperczak M.	92,5 Kasperczak M.
Podrzut	135,0	Woliński J.	122,5 "	122,5 "
Dwubój	255,0	Meller M.	207,5 "	207,5 "
WAGA CIEŻKA II 110,0 kg				
Rwanie	130,0	Bręczewski M.	130,0 Bręczewski M.	100,0 Kasperczak M.
Podrzut	172,5	"	167,5 "	130,0 "
Dwubój	292,5	"	287,5 "	222,5 "
WAGA SUPERCIEŻKA + 110,0 kg				
Rwanie	112,5	Golda I.	112,5 Golda I.	95,0 Golda I.
Podrzut	145,0	"	145,0 "	130,0 "
Dwubój	257,5	"	257,5 "	225,0 "

Swarzędz, dnia 1.05.1986r.

Kierownik Sekcji P.C.
Tadeusz Kąkolowski

Gimnastyka artystyczna

Sekcja gimnastyki artystycznej powstała w 1974 roku. Inicjatorami jej powołania byli Włodzimierz Kaźmierczak i Grażyna Bojarska. Bojarska, która wcześniej trzykrotnie zdobywała mistrzostwo Polski, została trenerką sekcji. Jako jedyna gimnastyczka występowała także na scenie – tańczyła w „Jeziorze Łabędzim” zrealizowanym przez Conrada Drzewieckiego w Operze Poznańskiej.

To właśnie Drzewiecki, obejmując dyрекcję artystyczną Państwowej Szkoły Baletowej w Poznaniu, chciał udoskonalić metody edukacji uczniów. Wprowadzenie gimnastyki artystycznej miało być jednym z kilku nowatorskich sposobów wpływających pozytywnie na rozwój przyszłych tancerek. Dlatego zawodniczki wybrano spośród uczennic poznańskiej Państwowej Szkoły Baletowej. Było to niespotykane wcześniej połączenie świata artystycznego i sportowego.

Do najlepszych gimnastyczek Unii należały: Ewa Kozłowska, Magda Łuczak, Iwona Ostrowska, Ewa Mostowiec, Hanna Paluszkiewicz, Ewelina Sojecka i Alina Stańczyk. Zawodniczki Unii oprócz treningów typowo gimnastycznych miały w szkole wiele godzin

⌚ Siedzą od lewej: Alina Stańczyk, Elżbieta Grodzka (Energetyk Poznań) i Ewelina Sojecka. Za nimi Jolanta Rybicka, Alicja Miller i Ilona Witkowska (Energetyk). Stoją Włodzimierz Kaźmierczak i Grażyna Bojarska

zająć tanecznych, co dało im przewagę nad trenującymi dwa razy w tygodniu rywalkami. Nic dziwnego, że bardzo szybko zaczęły odnosić sukcesy na zawodach ogólnopolskich. Ponieważ mistrzynię Polski wyłaniano jedynie w klasie mistrzowskiej, rangę mistrzostw w pozostałych klasach miały odbywające się na przemian Igrzyska Młodzieży (klasa III i II) i Spartakiady Młodzieży (klasa I).

Już w 1974 roku Unia zdobyła drużynowe mistrzostwo Polski w kategorii młodziczek. Rok później gimnastyczki zajęły drugie miejsce na Ogólnopolskiej Spartakiadzie

GRAŻYNA BOJARSKA

⌚ Trenerka sekcji gimnastyki artystycznej Unii. Autorka programu lekcji wychowania fizycznego dla szkół baletowych i nauczycielka w poznańskiej i gdańskiej szkole baletowej. Jako zawodniczka Energetyka Poznań była mistrzynią Polski w latach 1968-70. Tam zaczęła także karierę trenerską. Absolwentka poznańskiej AWF. Trenerka kadry narodowej Austrii

◉ Od lewej: Alina Stańczyk, Jolanta Rybicka, Alicja Miller, Ewelina Sojecka (pierwsza klasa sportowa), Ewa Kozłowska, Iwona Ostrowska, Hanna Paluszkiewicz, Ewa Mostowiec (druga klasa sportowa)

EWELINA SOJECKA

Gimnastyczka Unii Swarzędz w latach 1974-77. Dyplom Państwowej Szkoły Baletowej uzyskała w 1981 roku, posiadając klasę mistrzowską jako zawodniczka Energetyka Poznań.

Jest konsultantem Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawach szkolnictwa artystycznego. Absolwentka warszawskiej AWF. Nagroda w konkursie choreograficznym podczas Międzynarodowych Spotkań Baletowych w Łodzi otworzyła jej drogę do realizacji autorskich spektakli baletowych.

Wielokrotna stypendystka Ministerstwa Kultury w kategorii muzyka. Współpracowała jako choreograf również z kadrą tyżwiarzy figurowych.

◉ Gimnastyczki Unii podczas pokazu. Pierwsza z lewej Ewelina Sojecka

Młodzieży w Białymstoku. W 1977 roku Unia zdobyła mistrzostwo okręgu, a na Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży w Łodzi drużyna ze Swarzędza była czwarta. Na tych samych zawodach złoty i srebrny medal w rywalizacji indywidualnej zdobyła Ewelina Sojecka.

Przez cały okres działalności zawodniczki trenowały w Wojewódzkim Ośrodku Sportu i Turystyki w Poznaniu. Po czterech latach działalności sekcja została rozwiązana. Jedynie Ewelina Sojecka uprawiała dalej gimnastykę artystyczną w poznańskim Energetyku.

Gimnastyka artystyczna wróciła do Unii jesienią 2016 roku. Na pierwszy nabór zgłosiło się około czterdziestu dziewczyn, które podzielono na dwie grupy wiekowe: 6-8 i 9-11 lat. Trenerką sekcji została Julia Bytniewska (od 2019 Smektalska), absolwentka AWF w Poznaniu, która wcześniej przez 11 lat uprawiała gimnastykę artystyczną. Zajęcia sekcji odbywały się w salach gimnastycznych swarzędzkich szkół – najpierw SP1 i SP2, obecnie SP3. Gimnastyczki ćwiczyły również w hali sportowej. W odróżnieniu od sekcji z lat 70., która składała się z uczennic szkoły baletowej, obecna sekcja gimnastyczna uczy dzieci od podstaw. W gimnastyce artystycznej przygotowuje się układy z jednym z pięciu przyrządów:

🕒 W drugim rzędzie od lewej: Julia Smektalska, Magdalena Starszak i Adrianna Klatkowska, przed nimi Maja Janik i Amelia Czarnota.

🕒 Grupa zaawansowana podczas treningu

skakanką, wstążką, piłką, obręczą i parą maczug. W Unii młodsze zawodniczki ćwiczą ze skakanką, starsze ze wstążką. W lutym 2019 podopieczne Bytniewskiej i drugiej trenerki, Adrianny Klatkowskiej udanie zadebiutowały na X Ogólnopolskich Mistrzostwach Tańca i Gimnastyki „Zachodnie Zderzenie”. Maja Janik zdobyła srebrny medal w kategorii „Gimnastyka artystyczna 7-9 lat”. Amelia Czarnota wygrała w gimnastyce artystycznej dla dziewcząt w wieku 10-15 lat, a Magdalena Starszak zajęła w tej kategorii trzecie miejsce. Pokazy całej grupy zawodniczek sekcji gimnastycznej można było oglądać na swarzędzkich wydarzeniach kulturalnych i sportowych.

Obostrzenia związane z pandemią koronawirusa uniemożliwiły regularne treningi w pomieszczeniach zamkniętych. To mocno zahamowało rozwój sekcji w latach 2020-21. Obecnie gimnastykę uprawia około 80 dziewcząt w wieku od 5 do 12 lat. Pracę sekcji koordynuje Julia Smektalska, a oprócz niej z zawodniczkami pracują Magdalena Bytniewska, Sara Kęsicka, Karina Lisiak i Joanna Stojek.

Koszykówka kobiet

– druga liga w Swarzędzu

Drużyna z rocznika 1977 na pierwszym turnieju noworocznym. Pierwszy z prawej stoi trener Antoni Łęszczak – inicjator założenia sekcji koszykówki

Zbigniew Adamczak

Sekcja koszykówki kobiet powstała w 1988 roku z inicjatywy nauczyciela Antoniego Łęszczaka. Pierwszy zespół z rocznika 1975 rozpadł się, kiedy zawodniczki ukończyły szkołę podstawową. W 1991 roku utworzono w Swarzędzu Liceum Ogólnokształcące. Miało to decydujące znaczenie dla rozwoju koszykówki – szkołę podstawową kończyły właśnie zawodniczki z rocznika 1977, które w komplecie przeszły do swarzędzkiego liceum. Zaczęła się budowa silnej drużyny Unii. Trenerem zespołu był Antoni

Łęszczak, a kierownikiem sekcji Zbigniew Adamczak. W Swarzędzu zaczęto rozgrywać turnieje noworoczne, najpierw w krajowej, a później w międzynarodowej obsadzie.

Pierwszym sukcesem był brązowy medal mistrzostw Polski kadetek zdobyty w maju 1993. W składzie drużyny Antoniego Łęszczaka były: Ewa Borys, Monika Ignasiak, Iwona Tomala, Magdalena Marciniak, Alicja Majerowicz, Agnieszka Maciejewska, Beata Szofińska, Karolina Sierszulska, Sylwia Tarasiewicz, Izabela Stelmazewska, Sylwia Pawlak i Małgorzata

Hanka. Oprócz Tomali wszystkie były wychowankami Unii. W turnieju finałowym swarzędzanki pokonały MKS Stal-Orlik Brzeg i MKS Orzeł Polkowice, przegrały z drużyną AZS Kusi Szczecin. W półfinale lepsza od Unii okazała się drużyna BKS Bydgoszcz. W meczu o trzecie miejsce zawodniczki ze Swarzędza wygrały z MOS Wrocław 77:54.

W sezonie 1993/94 Unia zgłosiła drużynę do rozgrywek drugiej ligi. Było to możliwe dzięki finansowemu wsparciu ze strony władz miasta i grupy prywatnych sponsorów. Drużyna była najmłodsza spośród wszystkich zespołów ligowych – większość koszykarek Unii miała wówczas 16 lat. W pierwszym rozegranym w Swarzędzu meczu 2 października 1993 Unia przegrała z późniejszymi zwycięzczyniami drugiej ligi, drużyną AZS Tele Top

2 liga 1993/1994 1 etap

1. AZS Tele Top Zielona Góra	28	1281-699
2. AZS Szczecin	26	1241-786
3. TS Unia Wąbrzych	22	947-952
4. KS Lew Legnica	21	817-819
5. KS Unia Swarzędz	19	873-1036
6. MKS Osa-Turów Zgorzelec	19	799-1043
7. MKS Tęcza Leszno	18	765-1018
8. MKS Karkonosze Jelenia Góra	15	771-1141

2 etap

1. AZS Tele Top Zielona Góra	27	1188-825
2. AZS Szczecin	25	1211-903
3. KKA Unia-Comes Tczew	24	1060-878
4. SKS Start Gdańsk	22	1002-949
5. KS Lew Legnica	20	843-924
6. AZS Koszalin	19	1009-1049
7. TSK Olsztyn	16	863-1248
8. KS Unia Swarzędz	15	822-1222

Zielona Góra 52:77. W całych rozgrywkach Unia wygrała pięć meczów, pokonując Tęczę Leszno, Unię Wąbrzych, Oś Zgorzelec i dwukrotnie

Drużyna Unii – jesień 1994. Stoją od lewej:
kierownik sekcji
Zbigniew Adamczak,
Alicja Majerowicz,
Karolina Urbańczyk,
Izabela Stelmaszewska,
Karolina Sierszulska,
Dorota Łysionek,
Agnieszka Maciejewska,
Iwona Tomala,
Ewa Borys,
trener Antoni Łuszczak.
Kłęczą:
Małgorzata Hanka,
Agnieszka Galas,
Monika Ignasiak,
Alicja Grzymala,
Ewa Portala,
Sylwia Tarasiewicz
i Magdalena Marciniak

📍 Ewa Borys i Ewa Portala

Karkonosze Jelenia Góra. To dało piąte miejsce po pierwszym etapie. Ponieważ drużyna z Wałbrzycha wycofała się z dalszych rozgrywek, Unię zakwalifikowano do drugiego etapu, w którym wygrała tylko jeden mecz z TSK Olsztyn i zajęła ostatnie miejsce. Ewa Borys, która w 22 meczach zdobyła 459 punktów, miała piątą najlepszą średnią w lidze – 20,86. Mocnymi punktami drużyny były też Monika Ignasiak, Iwona Tomala i pochodząca z Gorzowa Beata Smolarek. Występy w drugiej lidze spowodowały ogromny wzrost popularności koszykówki w Swarzędzu. Na większości meczów w hali Unii zasiadał komplet widzów.

Ligowe doświadczenie zaprocentowało w rozgrywkach junierek. W maju 1994 zawodniczki Unii wystąpiły w finałowym turnieju mistrzostw Polski. Po bardzo dobrej grze dotarły aż do finału, w których przegrały z Lechem Poznań 58:77. Drużynę wicemistrzyń Polski junierek tworzyły: Ewa Borys, Monika Ignasiak, Magdalena Marciniak, Beata Smolarek, Karolina Sierszulska, Alicja Majerowicz, Iwona Tomala, Małgorzata

ne trenera Antoniego Łęszczaka musiały się zadowolić brązowymi medalami. Tym razem wywalczyły krążki z najcenniejszego kruszcu!

MP kadetek w koszykówce

Złota Unia!

Dokonały tego w imponującym stylu, wygrywając wszystkie swoje spotkania. Po zajęciu pierwszego miejsca w grupie, w półfinale zespół gospodarzy zwyciężył 70:59 (34:41) Glinik Gorlice. Punkty dla Unii zdobywały: Borys 30, Maciejewska 10, Portala 9, Łysionek 8, Walkowiak 7, Kniat 6. W drugim sobotnim meczu RMKS Rybnik pokonał MOS Wrocław 66:54.

Zwycięzcy spotkali się w niedzielny pojedynek o złoto. Swarzędzka drużyna rozpoczęła. Wybiegła na parkiet bez swego „asa” autowego – Ewy Borys, która dzień wcześniej została mocno pobijana. Fakt ten miał spory wpływ na postawę ekipy gospodarzy, która w pierwszej połowie grała dość nerwowo i nieskutecznie. Dzięki temu, rywalki – dobrze kierowane przez Dorotę Strak – zakończyły tę odsłonę z dwupunktową przewagą (30:23).

Po przerwie na parkiecie pojawiła się wreszcie Borys i na efekty nie trzeba było długo czekać. Rybniczanki stać było jeszcze na prowadzenie 39:36, ale później warunki zaczęła dyktować Unia. Borys była dosłownie nie do zatrzymania. Znakomicie spisywała się w ataku (przez 20 minut zdobyła więcej punktów niż inne zawodniczki przez cały mecz), skutecznie zbierała też

piłki pod własnym koszem. Obok niej bardzo dobrą partię rozgrywały także Ewa Portala i Dominika Walkowiak.

Przy głośnym (i kulturalnym) dopingu swarzędzkich kibiców przewaga zespołu gospodarzy z minuty na minutę się powiększała. Radosne śpiewy na trybunach zaczęły się już przed końcową syreną, gdy stało się jasne, że mistrzowski tytuł trafi do rąk miejscowych koszykarek. Po meczu (wygranym 74:58) cała widownia zaśpiewała im gromkie „Sto lat” i „Dziękujemy”.

Punkty zdobywały: dla Unii – Borys 22, Walkowiak 20, Portala 14, Łysionek 10, Kniat 4, Ptasieńska i Grajczyńska po 2; najwięcej dla RMKS – Strak 19.

W spotkaniu o brąz Glinik wygrał z MOS Wrocław 73:60. Miejsca pozostałych drużyn: 5. Ostrovia Ostrów 6. Start Gdańsk 7. Korona Kraków 8. MMKS Kutno. Najskuteczniejszą zawodniczką imprezy została Ewa Borys (153 pkt.). Ta koszykarka uznana została także za najlepszą w finałowym turnieju. Obok niej w pierwszej „piątce” mistrzostw znalazły się: Małgorzata Czarnecka (MOS), Ewelina Krzysztoń (Glinik), Anna Wielebnowska (Korona) i Agnieszka Grelak (RMKS Rybnik). (wst)

Kadetki Unii Swarzędz mistrzyniami Polski

Sala przy ul. Święty Marcin w niedzielne południe wypełniona była do ostatniego miejsca. W finale mistrzostw Polski kadetek koszykarki Unii Swarzędz pokonały RMKS Rybnik 74:58 (28:30). Radości z sukcesu i gratulacji nie było końca. Niedawno juniorki tego klubu wywalczyły w krajowym championacie srebrny medal.

Hanka, Dorota Łysionek, Sylwia Tarasiewicz, Agnieszka Maciejewska i Izabela Stelmaszewska.

W rozgrywkach kadetek Unia miała dwa zespoły trenowane przez Antoniego Łęszczaka (rocznik 1979) i Krzysztofa Bąka (rocznik 1978). Na rozgrywany w Swarzędzu turniej finałowy drużyny połączono. Dołączyła do nich także Ewa Borys. Swarzędzkie kadetki przeszły przez turniej bez jednej porażki, wygrywając w finale z drużyną RMKS Rybnik 74:58. Złoty medal zdobyły: Dorota Łysionek, Magdalena Ptasieńska, Karolina Pietrzak, Dominika Walkowiak, Omenaa Ware-Mensah, Agnieszka Kniat, Karolina Bednarkiewicz, Magdalena Grajczyńska, Edyta

Maciejewska, Ewa Portala, Ewa Borys i Joanna Tomaszewska.

Ewa Borys i Monika Ignasiak zostały powołane do reprezentacji Polski juniorek i pojechały na turniej do Francji.

Przed kolejnym sezonem doszło do kilku zmian w składzie drużyny trenera Łęczszaka. Do Gorzowa wróciła Beata Smolarek, a dołączyły Ewa Portala, Dorota Łysionek, Magdalena Grajczyńska i Joanna Tomaszewska – wszystkie z drużyny kadetek. Pozyskano także Karolinę Urbańczyk z Widzewa Łódź, Alicję Grzymałę z Tęczy Leszno i Agnieszkę Galas z Inter-Druku Garwolin.

Unia rozpoczęła sezon 1994/95 w wypełnionej swarzędzkiej hali od

📍 Stoją od lewej: kierownik sekcji Zbigniew Adamczak, trener Krzysztof Bąk, Dorota Łysionek, Dominika Walkowiak, Joanna Tomaszewska, Ewa Borys, Agnieszka Kniat, Magdalena Grajczyńska, Magdalena Ptasinska i trener Antoni Łęczszak. Klęczą: Karolina Bednarkiewicz, Omenaa Ware-Mensah, Edyta Maciejewska, Ewa Portala i Karolina Pietrzak

zwycięstwa 64:53 nad Lwem Legnica. U siebie swarzędzanki pokonały jeszcze Osę-Turów Zgorzelec i Karkonosze Jelenia Góra – te dwie drużyny musiały uznać wyższość Unii także we własnych halach. Koszykarki Unii zakończyły sezon na piątym miejscu. Wśród koszykarek z najwyższą średnią punktów na mecz znalazły się Ewa Borys, która uzyskała trzeci wynik w lidze – 20,72, oraz Monika Ignasiak, której średnia 14,72 dała

📍 Omenaa Ware-Mensah ze złotym medalem mistrzostw Polski kadetek. Znana dziennikarka telewizyjną i prezenterka pogody, od 2003 można ją oglądać w TVN, TVN24, TTV i TVN Style.

 Krzysztof Bąk

2 liga 1994/1995

1 etap

1. AZS Wrocław	23	1031-669
2. AZS Szczecin	22	1111-708
3. KS Lew Legnica	19	892-737
4. MKS Stal Brzeg	19	836-789
5. KS Unia Swarzędz	17	828-930
6. Osa-Turów Zgorzelec	14	743-948
7. Karkonosze Jelenia Góra	12	661-1321

2 liga 1995/96

1. AZS Szczecin	49	2378-1767
2. MTK II Pabianice	46	2176-1691
3. TS Olimpia II Poznań	46	2125-1667
4. TSK Olsztyn	45	1943-1578
5. RTS Widzew Łódź	43	1904-1630
6. KS Unia Swarzędz	43	2038-1837
7. MMKS Kutno	41	2001-1779
8. ZB Lechia Tomaszów	38	1774-1908
9. ŁKS II Łódź	35	1435-1752
10. KS Berg Gdańsk	33	1573-1932
11. AZS Koszalin	33	1603-2043
12. MKS Truso Elbląg	31	1662-2154
13. MKS Łączność Olsztyn	30	1641-2068
14. AZS-AWF Warszawa	30	1714-2161

16. miejsce. Trener Łęczszak, podsumowując sezon, wysoko ocenił grę rozgrywających Alicji Majerowicz i Ewy Portali. Zawodniczki Unii ponownie wystąpiły w finale mistrzostw Polski juniorek. Tym razem drużyna Łęczszaka zajęła siódme miejsce. Koszykarki Unii uczące się w swarzędzkim LO wywalczyły mistrzostwo województwa poznańskiego szkół średnich, pokonując w finale oparty na zawodniczkach pierwszoligowego AZS Poznań Zespół Szkół Mistrzostwa Sportowego. W lidze Open startowała drużyna z rocznika 1978 prowadzona przez Krzysztofa Bąka i kadetki Antoniego Łęczszaka z rocznika 1979. Trener Łęczszak współpracował także ze sztabem szkoleniowym reprezentacji Polski juniorek. Ewa Borys, Ewa Portala i Alicja Grzymała występowały w reprezentacjach Polski juniorek i kadetek. Portala zagrała także na mistrzostwach Europy kadetek, które odbyły się w Cetniewie. Reprezentacja Polski zajęła w nich 11. miejsce.

W 1995 roku powstało Miejskie Towarzystwo Koszykówki „Probasket”, na którego czele stanął Jarosław Zawadzki. Towarzystwo miało wspierać działalność sekcji koszykówki i pomagać w znajdowaniu sponsorów. Ze względu na złą sytuację finansową Unii w końcu roku Probasket przejął utrzymywanie sekcji koszykówki.

W sezonie 1995/96 ze składu ubył kontuzjowany Monika Ignasiak i Dorota Łysionek. Do AZS Poznań wróciła Iwona Tomala. Do drużyny weszły Katarzyna Roszak, Edyta Maciejewska, Karolina Pietrzyk i Patrycja Gala z młodszych drużyn Unii. W styczniu do Unii dołączyła doświadczona Agata Kaszuba, wcześniej grająca w Olimpii i AZS Poznań.

Drugoligowa rywalizacja w sezonie 1995/96 odbywała się w jednej grupie i każda z drużyn miała do rozegrania 26 meczów. Unia wygrała aż dziewięć spotkań, w których była gospodarzem. W spotkaniu z Bergiem Gdańsk koszykarki pobiły rekord zdobytych punktów w meczu ligowym, wygrywając 128:79. Nie brakowało dramatycznych meczów, w których o zwycięstwie decydowały ostatnie akcje. Ostatecznie Unia zajęła wysokie, szóste miejsce. Przez większość sezonu trwały spekulacje, czy dobrze spisujące się koszykarki mają szanse na awans do pierwszej ligi. Trener Łęczszak wyraźnie oznajmiał, że drużyna jest za młoda, a klub zbyt ubogi, aby podołać wyzwaniom ekstraklasy. Tymczasem sytuacja organizacyjna drużyny pogarszała się z miesiąca na miesiąc. W klubie brakowało pieniędzy na opłaty za energię elektryczną, zdarzały się wyłączenia ogrzewania w hali. W marcu 1996 doszło nawet do tego, że nie można

było rozegrać meczu we własnej hali i Unia jako gospodarz wystąpiła w jednej z hal w Poznaniu.

Ewa Borys zdobyła w tym sezonie 505 punktów i uzyskała najwyższą średnią w lidze – 19,42 na mecz. Bardzo dobrze spisywała się rozgrywająca Ewa Portala, która nie tylko asystowała, ale miała także duży udział w zdobyczach punktowych Unii. Poziom zespołu podniosła także Agata Kaszuba.

Podopieczne Antoniego Łuszczaka rywalizowały nie tylko w lidze, ale także w rozgrywkach juniorek. Odmłodzona drużyna bez zawodniczek z rocznika 1977 nie należała do faworytów. Mimo to Unia bez większych problemów awansowała do finałowego turnieju mistrzostw Polski. Zajęła w nim szóste miejsce, a była szansa nawet na podium, bo swarzędzanki wygrały dwa mecze w grupie i tylko małymi punktami przegrały rywalizację o wejście do najlepszej czwórki turnieju. Ponieważ w czasie, kiedy odbywał się turniej klasa Antoniego Łuszczaka zdawała maturę, zamiast niego w finałach drużynę Unii poprowadził Krzysztof Bąk.

Niestety, był to ostatni sezon drugoligowej drużyny Antoniego Łuszczaka. Problemy organizacyjne sprawiły, że jesienią 1996 Unia nie zgłosiła koszykarek do rozgrywek drugiej ligi. Część zawodniczek zakończyła kariery, inne zmieniły barwy klubowe. Ewa Borys przeszła do pierwszoligowej drużyny Olimpii Poznań, Alicja Majerowicz, Katarzyna Roszak i Karolina Urbańczyk występowały w AZS Poznań, a Alicja Grzymała wróciła do Tęczy Leszno.

Przez kilka kolejnych lat Unia startowała jedynie w rozgrywkach młodzieżowych. W sezonie 1999/2000 Probasket zgłosił drużynę do ligi wojewódzkiej (rozgrywki odbywały się wówczas w ekstraklasie, pierwszej lidze i ligach wojewódzkich). Nowym prezesem Probasketu został w tym czasie Piotr Choryński, a wiceprezesem Probasketu i jednocześnie wiceprezesem Unii ds. koszykówki Wojciech Cerba. Trenerem zespołu był Zbigniew Matuszczak, a menedżerem ds. koszykówki Roman Donarski. Jak mówił w „Tygodniku Swarzędzkim” Wojciech Cerba, celem było zbudowanie drużyny, która w ciągu trzech lat awansuje do pierwszej ligi. Jediną zawodniczką, która występowała wcześniej w drugoligowej Unii, była rozgrywająca Ewa Portala. Dużą grupę w zespole stanowiły zawodniczki z rocznika 1981, które miały na koncie zdobyty pod wodzą trenera Piotra Szafarkiewicza tytuł mistrza Polski szkół podstawowych. Oto pełen skład drużyny: Anna Staszak, Anna Grajek, Beata Staszak, Aneta Borowicz, Alicja Cerba, Anna Talarczyk, Ewa Portala, Eliza Grabowska,

1999/2000

Rozgrywki o wejście do 1 ligi

Turniej półfinałowy

1. KS Unia Probasket Swarzędz	4	171-152
2. UKS Wichość Jelenia Góra	3	143-133
3. MOS Chrzanów	2	137-166

Finał (Swarzędz)

1. KS Unia-Probasket Swarzędz	5	192-195
2. SMS II Pzkosz Warszawa	5	228-186
3. AZS Rzeszów	4	171-197
4. SS PRO-KOSZ Zielona Góra	4	171-184

Katarzyna Frankiewicz, Katarzyna Jarkowska, Izabela Wrona, Joanna Renda, Marta Łabędzka, Antonina Suchorska, Marieta Wielichowska, Halina Wilczyńska, Joanna Jarkowska, Marianna Pawłowska, Małgorzata Brożek.

W inauguracyjnym meczu Unia wysoko pokonała Tęczę Leszno 99:69. Kolejnymi pokonanymi drużynami były Quay II Poznań i GTK Gorzów. Liderkami zespołu były Ewa Portala i Joanna Jarkowska, ale sporo punktów zdobywały też Małgorzata Brożek, Anna Staszak

📍 Piotr Choryński

Unia po reaktywacji
 – stoja od lewej:
 Trener Zbigniew
 Matuszczak, Marietta
 Wielichowska,
 Marianna Pawłowska,
 Ewa Portala, Aneta
 Borowicz,
 Beata Staszak, Anna
 Talarczyk, Małgorzata
 Brożek,
 Joanna Renda, Joanna
 Jarkowska, Katarzyna
 Jarkowska,
 menadżer zespołu Roman
 Donarski. W dolnym rzędzie
 juniorki:
 Alicja Cerba, Antonina
 Suchorska, Marta Łabędzka,
 masażysta
 Zbyszko Tytko, Izabela
 Wrona, Katarzyna Golda,
 Anna Grajek

i Halina Wilczyńska. W całej rundzie zasadniczej swarzędzanki przegrały tylko dwa mecze. Zajęły pierwsze miejsce i weszły do półfinału rozgrywek o wejście do pierwszej ligi. Przeciwniczkami w grupie Unii były koszykarki UKS Wichoś Jelenia Góra i MOS Chrzanów. Po wygraniu obu meczów Unia awansowała do finałowego turnieju, który odbył się w dniach 10-12 marca 2000 roku w Swarzędzu. Dzięki zwycięstwom nad AZS Rzeszów i SMS II Warszawa Unia wywalczyła prawo startu w pierwszej lidze. W tym sezonie dobrze spisywała się też drużyna juniorek, w której wyróżniała się Anna Talarczyk.

Przed sezonem 2000/01 odeszły Beata Staszak i Marietta Wielichowska. Do drużyny trenera Matuszczaka pozyskano rozgrywającą Aleksandrę Kośmider z Quay AZS, Danutę Przybylak – centra Aluminium Konin, oraz Adriannę Białczyk – juniorkę MOS Gniezno.

W pierwszym meczu drużyna trenera Matuszczaka w wypełnionej po brzegi hali w Swarzędzu pokonała poznańską Olimpię. Później Unia stopniowo przesuwiała się w stronę środka tabeli. Dziewięć zwycięstw (w tym dwa na wyjazdach) i jedenaście porażek w rundzie zasadniczej dało Unii siódme miejsce. W fazie play-off Unia przegrała 2-0 z silną drużyną

TKS Łączność Olsztyn. Dalszych meczów o miejsca 5-8 nie rozgrywano. Na parkiecie najwięcej czasu spędzały: Joanna i Katarzyna Jarkowskie, Aleksandra Kośmider, Ewa Portala, Danuta Przybylak i Anna Staszak. Wzmocnieniem była też pozyskana w trakcie sezonu z Olimpii Poznań Alicja Rolbiecka.

Jesienią 2001 do Unii przyszły dwie nowe koszykarki z AZS Poznań – była reprezentantka Polski Wioletta Lewandowska oraz Natalia Czerniak (Stawicka). Lewandowska z miejsca została pierwszoplanową zawodniczką w drużynie Unii. Pierwszy mecz sezonu Unia przegrała u siebie tylko kilkoma punktami z faworytem rozgrywek Zapolexem Toruń. Potem nastąpiła seria sześciu zwycięstw, która sprawiła, że zespół ze Swarzędza zaczął być wymieniany wśród pretendentów do awansu. Niestety, w derbach Wielkopolski Unię dwukrotnie zwyciężyła poznańska Olimpia, która później wraz z Zapolexem Toruń awansowała do ekstraklasy. Do rozgrywek play-off Unia przystąpiła z trzeciego miejsca. Koszykarki Unii najpierw przegrały z Widzewem, a następnie z drużyną AZS Gorzów Wlkp. Były to nieoczekiwane porażki, bowiem w rundzie zasadniczej zawodniczki Unii wygrały z tymi drużynami zarówno w Swarzędzu, jak i w meczach wyjazdowych. Ostatecznie Unia zajęła siódme miejsce w lidze. Na trzecim miejscu w klasyfikacji zawodniczek z najwyższą średnią zdobytych punktów znalazła się Joanna Jarkowska (18,73), a Wioletta Lewandowska była dwunasta.

Anna Talarczyk

1 liga 2000/2001

1. Aqua Park Polkowice	39	1765-1080
2. TKS Łączność Olsztyn	39	1739-1233
3. B.I. VBW Clima II Gdynia	33	1603-1382
4. TS Olimpia Poznań	32	1474-1433
5. KS Włókniarz Białystok	30	1340-1414
6. KS Korona Kraków	29	1303-1400
7. KS Unia-Probasket Swarzędz	29	1251-1443
8. SMS II PZKosz	27	1251-1443
9. AZS Wrocław	26	1309-1540
10. AZS-AWF Kraków	24	1160-1354
11. RTS Widzew Łódź	22	1101-1630

Play Off

Unia – Łączność	64-88
Łączność – Unia	85-64

Meczów o miejsca 5-8 nie rozgrywano

W sezonie 2002/03 nowym trenerem koszykarek Unii został Roman Haber. Po występach w Olimpii i Quay AZS wróciła do Swarzędza Ewa Borys. Z Quay AZS przyszły utalentowane juniorki Katarzyna Hensler, Magdalena Parzymies i Aleksandra Żurawska. W drużynie zadebiutowała reprezentantka Polski kadetek Katarzyna Sypniewska. Tuż przed startem sezonu decyzję o zakończeniu kariery podjęła Ewa Portala. Na parkiecie najczęściej pojawiały się Anna Talarczyk, Aleksandra Kośmider, Wioletta Lewandowska, Katarzyna Jarkowska, Joanna Jarkowska i Ewa Borys. Borys i Jarkowska stworzyły jedną z najlepszych w lidze par zawodniczek podkoszowych. Wzmocniona drużyna spisywała się bardzo dobrze, w rundzie zasadniczej wygrała 18 z 22 meczów i zajęła drugie miejsce w tabeli. Do kompletu zwycięstw we własnej hali Unii zabrakło tylko

G Koszykarki Unii
– wrzesień 2001.
Dolny rząd od lewej:
Aleksandra Kośmider,
Anna Talarczyk,
Danuta Przybylak,
Małgorzata Brożek.
Górny rząd:
Natalia Czerniak,
Katarzyna Jarkowska,
Joanna Jarkowska,
Ewa Portala,
Wioletta Lewandowska

pokonania BS Sure Shot Wołomin, która była zdecydowanie najlepszą drużyną w lidze. W meczach play-off Unia pokonała AZS Wrocław,

1 liga 2001/2002

1 etap

1. Zapolex Erbud Toruń	42	1968-1330
2. TS Olimpia Poznań	41	1930-1319
3. Unia Probasket Swarzędz	36	1636-1456
4. BS Sure Shot Wołomin	35	1630-1538
5. Kolegium Karkonoskie AZS J.G.32	32	1383-1475
6. Selgros Widzew Łódź	31	1474-1631
7. AZS PWSZ Gorzów Wlkp.	30	1527-1553
8. VBW Clima Gdynia*	40	1693-1430
9. KS Włókniarz Białystok	29	1416-1762
10. KS Korona Kraków	29	1486-1710
11. AZS Uniwersytet Wrocław	28	1318-1680
12. AZS AWF Kraków	23	1153-1730

*drużyna wycofana z rozgrywek play-off i przesunięta na 8 miejsce

play-off

Unia – Selgros	1-3
Unia – AZS PWSZ	0-2
Unia – VBW Clima	wolny los

Po fazie play off Unia zajęła siódme miejsce

a następnie przegrała z Ostrovią, która dzięki temu awansowała do ekstraklasy.

Kapitan Unii Wioletta Lewandowska została wybrana MVP I ligi. W średniej zdobytych punktów Lewandowska była trzecia w lidze, a Ewa Borys dziewiąta. W grze pod koszem do czołowych zawodniczek należała Joanna Jarkowska, która wygrała klasyfikację najlepiej blokujących (51 bloków w sezonie) i miała piątą średnią zbiórek. W kategorii asyst na miejscach 10-12 znalazły się Anna Talarczyk, Wioletta Lewandowska i Katarzyna Jarkowska.

W kolejnym sezonie następcą Romana Habera został Zbigniew Grzeszyk. Odeszła Alicja Rolbiecka, a przyszły center Kornelia Słomińska z AZS Gorzów i skrzydłowa Katarzyna Rezler z Wisły Kraków. Nie grała kontuzjowana Joanna Jarkowska. Najwięcej czasu na parkiecie spędzały: Talarczyk, Lewandowska, Borys, Rezler i Przybylak, a wspierały je K. Jarkowska, Kośmider, Słomińska i Parzymies. Drużyna ze Swarzędza wygrała pierwsze sześć meczów, a pierwszą porażkę poniosła, grając z AZS-em Jelenia Góra bez kontuzjowanych Borys i Talarczyk. Borys po powrocie do gry już w pierwszym meczu odniosła kolejną kontuzję, która wyeliminowała ją z gry do końca sezonu. Pod jej nieobecność najwięcej punktów zdobywały Lewandowska, Rezler i Przybylak. W derbach Unia dwukrotnie pokonała poznański MUKS. Wiosną pozyskano bardzo skuteczną Agnieszkę Budnik z MUKS Poznań, która

dla Unii zdobywała średnio 22 punkty w meczu. Unia, która wygrała wszystkie mecze we własnej hali, zajęła trzecie miejsce w lidze. Do ekstraklasy awansował faworyt rozgrywek – zespół AZS PWSZ Gorzów.

Przed sezonem 2004/05 z drużyny trenera Grzeńczyka ubyliły aż trzy czołowe zawodniczki. Do klubów ekstraklasy odeszły Joanna Jarkowska, która przeszła do AZS Poznań i Danuta Przybylak, która została zawodniczką Ostrovii. Kapitan Unii Wioletta Lewandowska skończyła karierę. Najmocniejszymi punktami drużyny były: Borys, Talarczyk, Czerniak, Budnik, Rezler i Kośmider. Tym razem system rozgrywek przewidywał dwa etapy meczów w grupach, a następnie fazę play-off. Unia przez długi czas była liderem swojej grupy. Koszykarki w drugim z rzędu sezonie wygrały wszystkie mecze w Swarzędzu, a na wyjazdach przegrały tylko z PJG Basket Białystok i MMKS Toruń. Należy odnotować dwa rekordy pobite w meczach z drużyną Pogoni Siedlce. W Swarzędzu Unia pozwoliła przeciwnicom na zdobycie zaledwie 15 punktów i wygrała mecz 81:15. Z kolei w Siedlcach padł rekord różnicy punktów. Pogoń spisała się nieco lepiej, zdobywając 33 punkty, za to Unia zdobyła ich 105, co daje rekordową różnicę 72 punktów. W drugim etapie Unia wygrała cztery mecze i tyle samo przegrała. W tej fazie występowała nowa zawodniczka Monika Siwczak, która sezon rozpoczęła w ekstraklasie jako zawodniczka Ostrovii. W meczach play-off Unia pewnie ograła MMKS Toruń, w półfinale przegrała z drużyną SMS z Łomianek, a w meczach o trzecie miejsce była minimalnie słabsza od Dudy Leszno.

Przed następnym sezonem Agnieszka Budnik i Monika Siwczak przeszły do Dudy Leszno. Ewa Borys została zawodniczką Nova Trading Toruń. Do Unii wróciły zawodniczki, które kilka lat wcześniej wywalczyły awans do pierwszej ligi – Anna Kurzawska (Staszak) i Katarzyna Golda. Nowym trenerem został Jacek Jóźwiak. Kapitanem zespołu została rozgrywająca Anna Talarczyk.

1 liga 2002/03

1 etap

1. BS Sure Shot Wołomin	42	1758-1306
2. Unia-Probasket Swarzędz	40	1667-1392
3. AZS PWSZ Gorzów Wlkp.	38	1546-1250
4. Marcopol-Gedania-Żukowo Gdańsk	35	1507-1367
5. Citro-Greep KK AZS J.G.	34	1485-1459
6. TS Ostrovia Ostrów Wlkp.	33	1430-1257
7. AZS Uniwersytet Wrocław	30	1355-1553
8. KS Włóknarz Białystok	29	1432-1621
9. Selgros-Widzew Łódź	28	1317-1447
10. KS Filar Sosnowiec	27	1280-1422
11. KS Korona Kraków	26	1286-1373
12. AZS-VIII LO Toruń	22	1099-1325

play off

Unia – AZS Uniwersytet Wrocław 2-0

TS Ostrovia – Unia 3-1

W tabeli końcowej Unię sklasyfikowano na 3 miejscu.

II liga 2003/04

1. AZS PWSZ	26	48	2156:1474
2. Arcus SMS	26	47	2177:1765
3. Unia Probasket	26	46	1972:1713
4. Włóknarz	26	43	1986:1781
5. MKS UMK	26	42	1974:1924
6. AZS KK	25	41	1888:1551
7. Tęcza	26	41	1921:1839
8. Filar	25	41	1734:1690
9. Gedania	26	37	1754:1752
10. Wista II	26	34	1514:1808
11. MUKS	25	33	1674:1857
12. MKS MOS	26	32	1782:2069
13. Widzew	25	28	1417:2025
14. AZS W.	26	27	1373:2074

Rywalizacja w pierwszym etapie odbywała się w grupie złożonej z siedmiu drużyn, z których pierwsze cztery awansowały do dalszych rozgrywek. Osłabiony zespół rozpoczął sezon od porażek z Olimpią, Dudą Gąsior Leszno i MUKS-em Poznań. Szczególnie dotkliwa była ta druga porażka, bowiem leszczynianki pozwoliły na rzucenie zaledwie 34 punktów i wygrały 73:34. Później przysły pierwsze zwycięstwa – najpierw z rezerwami AZS Gorzów, później wygrany rewanż

Unia Probasket

– wiosna 2004.

Siedzą od lewej:

Kornelia Słomińska,

Magdalena Parzymies,

Anna Talarczyk,

Aleksandra Kośmider,

Wioletta Lewandowska,

Katarzyna Hensler

Stoją:

Zbyszko Tytko – masażysta,

Katarzyna Jarkowska,

Danuta Przybylak,

Natalia Czerniak,

Katrzyzna Rezler,

Karolina Leporowska,

Agnieszka Budnik,

trener Zbigniew Grześczyk,

Katarzyna Sypniewska,

Joanna Jarkowska

I liga 2004/05

1 etap

1. PJG Basket Białystok	26	1074-795
2. KS Unia Probasket Swarzędz	26	1075-727
3. MMKS Toruń	24	1082-860
4. MUKS Poznań	21	1058-1035
5. Kadus Bydgoszcz	20	955-953
6. AZS Sure Shot UW Wołomin	20	946-968
7. KKS Unia Tczew	17	826-1091
8. MKS Pogoń Siedlce	14	677-1264

2 etap

1. KU AZS KK Jelenia Góra	25	1020-885
2. Arcus SMS PZKosz Łomianki	23	993-954
3. KS Unia Probasket Swarzędz	22	949-849
4. Duda-Gąsior PWSZ Leszno	21	891-923
5. TS Wisła Mc Arthur Kraków	20	811-882
6. PJG Basket Białystok	20	961-933
7. MMKS Toruń	19	960-963
8. MUKS Poznań	17	864-1060

Play Off

Unia – MMKS	2-0
Arcus SMS – Unia	2-1
Duda-Gąsior – Unia	

Unia zajęła 4 miejsce w klasyfikacji końcowej.

z Olimpią. W całych rozgrywkach swarzędzanki wygrały sześć meczów i tyle samo przegrały. To wystarczyło do zajęcia czwartego miejsca w tabeli i awansu do dalszych gier. Pierwszym i, jak się okazało, ostatnim przeciwnikiem była drużyna Ślęzy Siechnice, która wygrała 78:69 u siebie i 77:72 w Swarzędzu. Być może gdyby w ostatnim meczu sezonu zasadniczego i obu meczach play-off nie zabrakło Anny Talarczyk, która przeszła do Dudy Leszno, Unia mogłaby powalczyć o wyższe miejsce. Należy jednak uczciwie przyznać, że miejsce 5-8 w drugiej fazie rozgrywek odpowiadało możliwościom drużyny. W ostatnim sezonie najwięcej punktów zdobywały Talarczyk, Czerniak, Kośmider i Parzymies, regularnie wspomagały je Jarkowska i Golda – ta druga miała bardzo dobrą końcówkę rozgrywek. „Tygodnik Swarzędzki” tekst o ostatnim meczu zatytułował „To już jest koniec”. Autor miał na myśli koniec sezonu 2005/06, tymczasem był to także koniec Unii Probasket. Na dalsze utrzymywanie drużyny nie znalazły się pieniądze ani w Unii, ani w Probascecie.

Kolejna reaktywacja drużyny koszykówki nastąpiła w sezonie 2009/10. Była ona możliwa dzięki wsparciu Urzędu Miasta i Gminy Swarzędz. Trenerem został Jacek Józwiak, a jego asystentką wychowanka Unii Anna Talarczyk.

W składzie znalazły się znane z występów w Unii: Katarzyna Golda, Aleksandra Kośmider, Aleksandra Żurawska i Monika

Leży:
Katarzyna Sypniewska,
siedzą od lewej:
Aleksandra Żurawska,
Katarzyna Hensler,
Anna Talarczyk,
Aleksandra Kośmider,
Magdalena Parzymies,
stoja: Roman Donarski,
Zbigniew Grześczyk,
Ewa Borys,
Katarzyna Rezler,
Natalia Czerniak,
Kornelia Stomińska,
Katarzyna Jarkowska,
Agnieszka Budnik,
Karolina Leporowska,
Zbyszko Tytko

I liga 2005/2006

1. Duda PWSZ Leszno	24 888-592
2. MUKS Poznań	22 943-692
3. Ostrovia Ostrów	19 834-787
4. Unia Swarzędz	18 777-841
5. Olimpia AZS Maczki Poznań	16 767-832
6. AZS MKS Konin	14 698-891
7. AZS PWSZ II Gorzów	13 632-904

play off

Unia – Śląza Siechnice 0-2

Rozgrywki o wejście do I ligi 2009/2010

1. Unia Swarzędz	10 20	906-491
2. WTK Śląza	10 17	683-598
3. Olimpia Poznań	10 16	588-640
4. Olimp Rawicz	10 14	629-667
5. SL Salos Szczecin	10 12	542-732
6. Maximus	10 11	563-783

Turniej półfinałowy

1. SKS Unia Swarzędz 3 3 0 6	216-165
2. UKS Lotnik Wierzawice 3 2 1 5	205-201
3. MUKS Unia Basket Ostrołęka 3 1 2 4	198-227
4. SKK Hit Kobylnica 3 0 3 3	182-209

Turniej finałowy

1. SKS UNIA Swarzędz 2 2 0 4	154-133
2. KKS OLSZTYN 2 1 1 3	170-148
3. MKK Siedlce 2 0 2 2	136-189

Siwczak, do których dołączyły: Katarzyna Grześczyk (wcześniej Tęcza Leszno), Magdalena Myśków, Katarzyna Jaworska (Kadus Bydgoszcz), Olga Pacyńska (Inea AZS), Katarzyna Białasik i Katarzyna Czuk (Olimpia), Anna Gurzęda, Monika Jankowiak (MUKS), Justyna Wąs (Rzeszów), Monika Śniegocka (Ostrów Wlkp.), Dominika Górczak (liga niemiecka) i Katarzyna Wojciechowska. W styczniu do drużyny dołączyła Ewa Borys, która w barwach Unii występowała w lidze w latach 1992-96 i 2002-05. Kapitanem zespołu została Katarzyna Grześczyk. Unia występowała w rozgrywkach Regionalnej Ligi Koszykówki, w której walczyła o wejście do pierwszej ligi centralnej. Przeciwniczkami były Olimpia Poznań, Olimp Rawicz, Śląza Siechnice, Salos Szczecin i Maximus Kąty Wrocławskie. Unia zdecydowanie wygrała

wszystkie dziesięć meczów, tylko w jednym różnica była mniejsza niż dwadzieścia punktów na korzyść Unii. Aż w trzech spotkaniach zawodniczki ze Swarzędza zdobyły ponad 100 punktów. Magdalena Myśków, która zdobyła 185 punktów, została królową strzelców ligi.

W turnieju półfinałowym Unia zmierzyła się z drużynami UKS Lotnik Wierzawice, MKS Unia Basket Ostrołęka i SKK Hit Kobylnica. Wygrała wszystkie mecze i z pierwszego miejsca awansowała do turnieju finałowego. Turniej finałowy rozpoczął się 9 kwietnia 2010, a ze względu na żałobę narodową po katastrofie smoleńskiej został ukończony na początku maja. Unia rywalizowała z MKK Siedlce i KKS Olsztyn.

W dolnym rzędzie od lewej:
 Justyna Sobieralska (Wąs),
 Anna Gurzędą, Katarzyna Czulk,
 Katarzyna Wojciechowska,
 Olga Pacyńska,
 Katarzyna Gierwazik.
 W górnym rzędzie: trener Jacek
 Józwiak, Katarzyna Golda,
 Aleksandra Żurawska, Dominika
 Górczak, Katarzyna Jaworska,
 Katarzyna Grześczyk, Magdalena
 Myśków, asystent trenera
 – Anna Talarczyk

Koszykarki ze Swarzędza wygrały obydwa mecze i awansowały do 1. Centralnej Ligi Koszykówki. W turniejach półfinałowym i finałowym ciężar gry spoczywał na doświadczonych Katarzynie Grześczyk i Monice Siwczak wspieranych przede wszystkim przez Białasik, Górczak, Gurzędę, Jaworską i Pacyńską.

Unia wygrała wszystkie 15 meczów w sezonie.

W sezonie 2010/2011 w nieco zmienionym składzie drużyna Unii występowała w 1. Centralnej Lidze Kobiet. Rozgrywki odbywały się w dwóch grupach – A i B, po czym najlepsze drużyny z obu grup walczyły w grupie C o awans do ekstraklasy, a zespoły

z dołu tabeli w grupie D broniły się przed spadkiem. Trenerem została Anna Talarczyk. Kapitanem nadal była Katarzyna Grześczyk. Oprócz niej najczęściej na parkiet wchodziły: Aleksandra Pietraszek, Olga Pacyńska, Anna Gurzęda, Angelika Kuras, Katarzyna Jaworska i Kamila Kromka. Sezon rozpoczął się od pokonania we własnej hali zespołu MKS PWSZ Kon-Bet Konin. Po tym zwycięstwie Unia przegrała cztery kolejne mecze, a drugie i ostatnie w rundzie zwycięstwo odniosła z GTK Wejherowo. W rundzie rewanżowej koszykarki pokonały w Swarzędzu AZS Gdańsk i KKS Olsztyn, ponownie przegrywając wszystkie mecze wyjazdowe. Do rekordów klubu można dopisać zaledwie 27 punktów zdobytych w meczu – Unia przegrała 54:27 mecz z MUKS-em Poznań. W kolejnej fazie Unia walczyła o utrzymanie w grupie D. Tym razem wygrała trzy mecze u siebie – z Wisłą McArthur II Kraków, MKS MOS Finepharm Karkonosze Jelenia Góra i drużyną Domeny.pl Siemaszka. Walka o utrzymanie trwała do ostatniej kolejki spotkań. Ostatecznie Unia pozostała w pierwszej lidze dzięki lepszemu bilansowi bezpośrednich spotkań z Karkonoszami Jelenia Góra. Był to ostatni sezon koszykarek w barwach Unii. Jesienią 2011 sekcja przeszła do Lidera Swarzędz.

Od początku istnienia sekcji koszykówki dużą wagę przykładano do pracy z młodzieżą. Pierwsza drużyna występująca w drugiej lidze była niemal w całości oparta na wychowankach Unii z drużyny Antoniego Łęszczaka z rocznika 1977. Drużynę z rocznika 1978 prowadził Krzysztof Bąk. Z dziewczętami urodzonymi w roku 1979 pracował Antoni Łęszczak. Połączona drużyna wychowanek Bąka i Łęszczaka zdobyła w 1994 mistrzostwo Polski kadetek. Kilkoma kolejnymi drużynami opiekował się Piotr Szafarkiewicz. Jego zespoły z roczników 1981, 1983 i 1986 reprezentowały Szkołę Podstawową nr 3. Drużynę rocznika 1983 od sezonu 1996/97 prowadziła Renata Herkt. Zespoły Unii występowały w rozgrywkach juniorek (do lat 18), kadetek (do lat 16). W rozgrywkach szkolnych startowały zespoły Szkoły Podstawowej nr 3 i Zespołu Szkół Ogólnokształcących.

2010/11

1CLK grupa A

1. MUKS Poznań	32	1185-841
2. AZS UW Warszawa	26	1088-1060
3. Arcus SMS PZKosz Łomianki	25	1155-1074
4. GTK Wejherowo	25	1143-1131
5. MKS PWSZ Kon-Bet Konin	24	1043-1073
6. AZS UG Gdańsk	23	1125-1113
7. AZS II PWSZ Gorzów	21	903-1056
8. SKS Unia Swarzędz	20	968-1101
9. KKS Olsztyn	20	1206-1367

Grupa D

1. Domeny.PL Siemaszka	24	867-779
2. Wisła McArthur II Kraków	23	762-713
3. AZS Uniwersytet Gdański	22	952-881
4. KKS Olsztyn	22	1097-1032
5. AZS UMCS Lublin	22	939-891
6. SKS Unia Swarzędz	19	905-892
7. MKS MOS Finepharm Karkonosze Jelenia Góra	19	799-1035
8. AZS II PWSZ Gorzów Wlkp.	16	738-836

Największe sukcesy drużyn młodzieżowych:

1977 – brązowy medal mistrzostw Polski kadetek, wicemistrzostwo Polski juniorek, mistrzostwo szkół średnich województwa poznańskiego

1978/79 – mistrzostwo Polski kadetek

1981 – dwukrotne (1995 i 1996) mistrzostwo województwa szkół podstawowych, tytuł mistrza Polski szkół podstawowych, pierwsze miejsce w Lidze Młodziczek grupa A, pierwsze miejsce w lidze Open, tytuł mistrza województwa szkół średnich

1983 – trzecie miejsce w mistrzostwach województwa szkół podstawowych w minikoszykówce, pierwsze miejsce w lidze okręgowej młodziczek, trzecie miejsce w lidze okręgowej kadetek, trzecie miejsce w lidze okręgowej juniorek

1986 – pierwsze miejsce (1999) i drugie miejsce (w 1998) w mistrzostwach województwa szkół podstawowych w minikoszykówce, drugie miejsce w lidze młodziczek młodszych, czwarte miejsce w Wielkopolskiej Lidze Kadetek

Drużyna SP3 – mistrzynie
 Polski Szkół Podstawo-
 wych. Stoją od lewej:
 trener Piotr Szafarkiewicz,
 Joanna Jarkowska,
 Małgorzata Brożek,
 Eliza Grabowska,
 Katarzyna Piechowiak,
 Joanna Renda,
 Katarzyna Golda,
 Monika Nowacka.
 Klęczą: Natalia Kowala,
 Anna Staszak,
 Alicja Jęczmionka,
 Violetta Szok,
 Karolina Szafrńska.
 Z tablicą pilot zespołu
 Anna Talarczyk (wówczas
 uczennica klasy szóstej)

W ekstraklasie występowały
 cztery wychowanki Unii. Ewa Borys
 grała w Olimpii Poznań oraz dru-
 żynach z Torunia i Bydgoszczy.
 Katarzyna i Joanna Jarkowskie grały
 w AZS Poznań. Anna Talarczyk przez
 dwa sezony występowała w Dudzie
 Leszno. Największym osiągnięciem
 jest niewątpliwie wicemistrzostwo
 Polski w sezonie 2010/11, które
 przypadło w udziale Joannie Walich
 (Jarkowskiej) występującej w druży-
 nie CCC Polkowice.

 Monika Ignasiak

**Najwięcej
punktów dla Unii
w drugiej lidze***
(czyli od sezonu
2000/01 w I lidze)
zdobyły:

1. Ewa Borys	2026
2. Wioletta Lewandowska	1272
3. Joanna Jarkowska	1116
4. Aleksandra Kośmider	1007
5. Anna Talarczyk	930
6. Ewa Portala	852
7. Katarzyna Jarkowska	686
8. Danuta Przybylak	670
9. Agnieszka Budnik	640
10. Natalia Czerniak	595
11. Katarzyna Rezlér	532
12. Monika Ignasiak	470
13. Alicja Grzymala	447
14. Magdalena Parzymies	384
15. Agata Kaszuba	332
16. Alicja Rolbiecka	296
17. Aleksandra Pietraszek	278
18. Katarzyna Grześczyk	267
19. Alicja Majerowicz	253
20. Iwona Tomala	251

**Aby porównywać osiągnięcia
w tej samej klasie rozgrywkowej,
nie uwzględniono punktów z
sezonów 1999/2000 i 2009/10*

**Trenerzy
pierwszej drużyny**

1993-1996
Antoni Łuszczak
1999-2002
Zbigniew Matuszczak
2002-2003
Roman Haber
2003-2005
Zbigniew Grześczyk
2005-2006 i 2009-2010
Jacek Jóźwiak
2010-2011
Anna Talarczyk

🔊 Katarzyna Jarkowska

Ewa Portala 🔊

Joanna Walich

(z d. Jarkowska)

Swarzędzanka, wielokrotna reprezentantka Polski, uczestniczka Mistrzostw Europy w 2009 roku. Wicemistrzyni Polski z drużyną CCC Polkowice.

Wychowanka trenera Piotra Szafarkiewicza. W drużynie SP3 zdobyła mistrzostwo Polski szkół podstawowych. W Unii występowała w latach 1999-2004 i była jedną z czołowych zawodniczek swarzędzkiego klubu. Później grała w ekstraklasie

Joanna Walich (z prawej)
w meczu CCC Polkowice
– AZS Poznań,
fot. Krzysztof Ziółkowski

📍 Joanna Walich w barwach reprezentacji Polski, fot. 058sport.pl

w zespołach AZS Poznań, Tęczy Leszno i CCC Polkowice. Z tą ostatnią drużyną zdobyła wicemistrzostwo Polski w 2011 roku i powtórzyła ten sukces rok później. Następnie grała w Toyota Recreativo Conquero w hiszpańskiej ekstraklasie. Ostatnią drużyną w jej karierze była Energa Toruń, w której rozegrała dwa sezony. W sumie w polskiej ekstraklasie wystąpiła ponad 250 razy.

W 2007 wybrano ją odkryciem sezonu Polskiej Ligi Koszykówki Kobiet. W sezonie 2007/08 zdobywała najwięcej punktów w ekstraklasie – średnio 16,9 na mecz. Zagrała też w meczach

gwiazd ligi w 2008, 2010 i 2014 roku. W sezonie 2011/12 z CCC Polkowice występowała w Eurolidze Kobiet.

W reprezentacji Polski zadebiutowała w 2007 roku i występowała w niej do 2013. Zagrała we wszystkich sześciu meczach na mistrzostwach Europy w 2009, grała również w eliminacjach ME 2007, 2013 i 2015. W latach 2012-2013 była kapitanem reprezentacji Polski. W sumie w białoczerwonych barwach zagrała w 29 meczach eliminacji i finałów mistrzostw Europy oraz w wielu meczach towarzyskich.

Piłka ręczna, strzelectwo, szachy, judo, brydż sportowy, kick-boxing

🕒 Mecz piłki ręcznej. Zdjęcie prawdopodobnie pochodzi z połowy lat 20.

PIŁKA RĘCZNA

Nigdy nie istniała w Unii sekcja piłki ręcznej, ale była to obok biegów i pływania jedna z pierwszych dyscyplin uprawianych okazjonalnie przez zawodników swarzędzkiego klubu. Grywano w drużynach jedenastoosobowych, na boisku do piłki nożnej. Zdjęcie pochodzi prawdopodobnie z połowy lat 20.

STRZELECTWO

Zawodnicy Unii, podobnie jak członkowie innych organizacji, uczestniczyli w okresie międzywojennym w zawodach strzeleckich, które były jedną z dyscyplin podczas Świąt Przysposobienia Wojskowego i Wychowania Fizycznego. Odrębna sekcja strzelecka powstała w Unii 1 maja 1937. Pierwszym kierownikiem sekcji był Stefan Połtyn,

a jego następcą Cieślak. Po wojnie sekcja funkcjonowała przez krótki czas w latach 60.

SZACHY

Wśród istniejących w 1960 roku sekcji jest wymieniana także sekcja szachowa. Tę dyscyplinę uprawiali w Unii m.in. Józef Gabryielski, Czesław Repczyński, Franciszek Paszkowski i Franciszek Wojciechowski. Drużyna Unii, którą zgłoszono do rozgrywek ligowych, rywalizowała z zespołami z Turku, Konina, Gniezna oraz z klubami poznańskimi. Nie zachowały się żadne wyniki, zdjęcia ani informacje o dokładnych latach jej istnienia.

JUDO

Sekcja judo kobiet działała w Unii na początku lat 90. Trenerami byli Włodzimierz Briński i Cudzik. Judo uprawiało około 20 zawodniczek. Największym sukcesem był brązowy medal zdobyty przez Agnieszkę Wencewicz w 1990 roku na Ogólnopolskiej Spartakiadzie Młodzieży czyli mistrzostwach Polski juniorek młodszych w Koszalinie. Zawodniczki zdobywały także medale na igrzyskach młodzieży w Poznaniu.

BRYDŻ SPORTOWY

W pierwszej połowie lat 90. w Unii funkcjonowała także sekcja brydża sportowego. Zawodnicy podzieleni na dwie drużyny występowali w rozgrywkach klasy B. Przy zielonym stoliku Unię reprezentowali: Jerzy Kuraczyk, Marek Górny, Stefan Masternak, Ryszard Kaczan, Zbigniew Jaśniaczyk, Jerzy Luchsteid, Sebastian Nowacki, Jacek Łuczka, Marek Lis, Tomasz Pacek, Przemysław Iwański, Piotr Stachowiak,

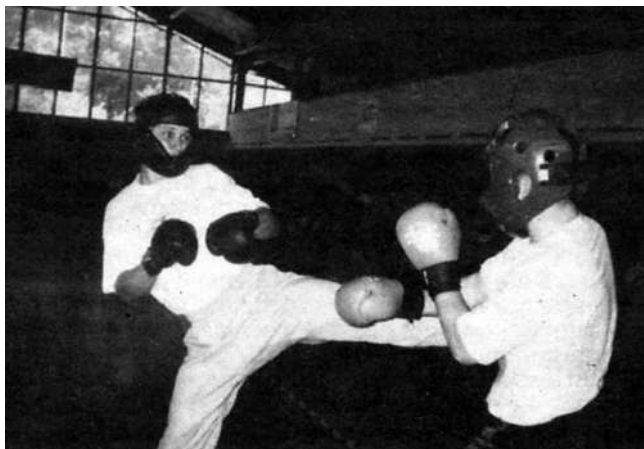
📍 Brydżyści Unii podczas turnieju w hotelu KS Unia

Andrzej Kosiak, Leszek Grajek, Piotr Waśkiewicz. Rywalami swarzędzkich brydżystów były takie drużyny, jak: Dyskobolia Grodzisk, Lotnik II Poznań, Kolejacz Poznań, Instytut Ochrony Roślin czy TKKF Nowe Zegrze. W 1995 roku brydżyści Unii grający w składzie: Stefan Masternak, Marek Lis, Jacek Łuczka, Marek Górny, wystąpili z drużynami Kolejacza Poznań, Anin-Models Poznań i Śremskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w finale rozgrywek klasy B. Po dziesięciu godzinach zmagania awansowali do klasy A. Byli brydżyści Unii występowali później jako TKKF Swarek i w 2003 awansowali do III ligi, w której występowali pod marką Piast Kobylnica.

KICK-BOXING

Sekcja kick-boxingu funkcjonowała w połowie lat 90. Trenerem był Radosław Siemczonek. Wyróżniającym się zawodnikiem był Sławomir Kryszak, oprócz niego kick-boxerami Unii byli m.in. J. Kowalak, B. Ślusarkiewicz, B. Zarzecki, R. Komisarek.

📍 Sławomir Kryszak (po lewej) w walce podczas eliminacji mistrzostw Polski 📍

Koło Unia 100

weterani pielęgnują tradycję

Koło Przyjaciół i Sympatyków Klubu Unia Swarzędz Unia 100 powstało jesienią 2016 roku z inicjatywy Wiesława Zaporowskiego i Zbigniewa Zawady. Pomysł założenia zorganizowanej grupy byłych zawodników i działaczy narodził się po spotkaniu z udziałem burmistrza Mariana Szkudlarka i długoletniego prezesa Unii, Andrzeja Pawlaka, które odbyło się 22 września 2016 roku.

Grupę inicjującą powstanie koła weteranów Unii oprócz Zaporowskiego i Zawady stworzyli Zbigniew Cygan, Eugeniusz Dobiński, Henryk Gowarzewski, Zenon Kłorek, Jerzy Majerowicz i Józef Wanat. Najważniejszym celem koła było upamiętnianie i regularne przedstawianie historii Unii Swarzędz przed zbliżającym się stuleciem klubu. Stąd wzięła się nazwa Unia 100. Innym priorytetem było zintegrowanie środowiska weteranów Unii.

☞ Od lewej: Włodzimierz Kaźmierczak, Wojciech Matecki, Zbigniew Zawada, Wiesław Zaporowski, Marian Szkudlarek, Andrzej Pawlak, Bogdan Komiński, Ryszard Karolczak i Andrzej Przychodzki

☞ W pierwszym rządzie od lewej: Zbigniew Cygan, Józef Wanat, Henryk Gowarzewski, Wiesław Zaporowski. W drugim rzędzie: Eugeniusz Dobiński, Zbigniew Zawada, Jerzy Majerowicz

Zbigniew Zawada zaoferował możliwość odbywania comiesięcznych spotkań w swarzędzkim Eurohotelu.

Inicjatywa okazała się bardzo potrzebna. Choć powstanie koła było pierwotnie związane z przygotowaniem do obchodów jubileuszu, jego działanie zaczęło być widoczne w Swarzędzu dużo wcześniej. Przed świętami Bożego Narodzenia koło postanowiło zadbać o groby osób związanych z Unią. Ta inicjatywa

☞ Sportowy Znicz Pamięci

była początkiem akcji Sportowy Znicz Pamięci, w której przed świętami Wszystkich Świętych na grobach osób związanych z Unią zapalane są znicze z herbem klubu. W ciągu kilku lat akcja rozwinęła się tak bardzo, że w 2020 działacze Koła odwiedzili 190 grobów w 6 miastach, a nawet doprowadzili do odnowienia jednej z zaniedbanych mogił.

Na regularnie organizowane spotkania Koła do Eurohotelu Zbigniewa

Zawady zaczęły przychodzić dziesiątki byłych zawodników i sympatyków Unii. Czasem spotykają się w swoim gronie, ale zazwyczaj zapraszani są goście, przede wszystkim ze świata sportu. Byli wśród nich między innymi Paweł Wojtala, Bogdan Marciniec, Agnieszka Wieszczyk-Kordus, Marian Dudziak, Jerzy Czajka, Czesław Cybulski, Ireneusz Golda, Anna Talarczyk, Wojciech Lipoński, Dominik Kubiak i Adrian Laskowski. Obecnie Koło liczy ponad 100 członków, a w spotkaniach regularnie bierze udział około 50 osób.

Koło zorganizowało także wyjazd. W Warszawie swarzędzcy weterani odwiedzili Stadion Narodowy, Sejm a także groby wybitnych polskich sportowców na Cmentarzu Powązkowskim. W marcu 2019 grupa przyjaciół z Koła Unia 100 dopingowała swoich lekkoatletów – Danutę i Andrzeja Kapturskich na Mistrzostwach Świata Weteranów w Toruniu.

Koło Unia 100 włączało się w organizację Balu Sportu, plebiscytu na najpopularniejszego sportowca miasta i gminy Swarzędz, oraz upamiętniającego Michała Zaporowskiego „Meczu dla Zapora”. Członkowie Koła wyszli z inicjatywą zorganizowania Memoriału im. Zenona Baranowskiego i biegu sztafetowego im. Romana Firlika.

Warto wspomnieć o działalności na rzecz byłych sportowców Unii. Koło Unia 100 pamięta o kartkach świątecznych, a dla części osób dzięki pomocy Urzędu Miasta i Gminy oraz przyjaciół Unii, przygotowuje także paczki. Działacze Koła odwiedzają

weteranów zmagających się z problemami zdrowotnymi, pamiętają o urodzinach, rocznicach ślubu i innych ważnych wydarzeniach. Reprezentują też środowisko podczas pogrzebów swarzędzkich sportowców. Biorą także udział w najważniejszych miejskich uroczystościach.

Dzięki aktywności członków Koła ukazała się napisana przez Józefa Wanata, Wiesława Zaporowskiego, Eugeniusza Dobińskiego i Grzegorza Mazurka książka o swarzędzkich zapasach. Powstał też szereg artykułów opublikowanych w prasie lokalnej i regionalnej.

W uznaniu zasług Koła Unia 100 Zbigniew Zaporowski w 2017 i Eugeniusz Dobiński w 2019 otrzymali tytuł Sportowego Działacza Roku.

W pięcioosobowym zarządzie Koła nie ma formalnie przypisanych funkcji. Honorowemu prezesowi,

Plakat biegu sztafetowego im. Romana Firlika

Plakat memoriału im. Zenona Baranowskiego

Plakat meczu dla Zapora

Jedno ze spotkań Koła w Eurohotelu

☞ Członkowie Koła Unia 100 z burmistrzem Marianem Szkudlarkiem po otrzymaniu przez Eugeniusza Dobińskiego tytułu Sportowego Działacza Roku

☞ Strona tytułowa jednej z trzech kronik Koła Unia 100

☞ Członkowie koła Unia 100 przed Stadionem Narodowym w Warszawie

Zbigniewowi Zawadzie Koło zawdzięcza regularne spotkania w jego Eurohotelu. Inicjatorem większości akcji „na mieście” jest Wiesław Zaporski. Wspiera ich reszta zarządu – Józef Wanat, Henryk Gowarzewski oraz Eugeniusz Dobiński. Ten ostatni dba także o obecność Unii 100 w internecie. W organizowane przez zarząd akcje włączają się także inni członkowie Koła. Założyciele zapytani o tych najbardziej aktywnych zgodnie stwierdzili „Musielibyśmy wymienić kilkadziesiąt nazwisk, a i tak okazałoby się, że pominęliśmy czyjś wkład w działalność naszego Koła. Każdy angażuje się w miarę swoich możliwości – trzeba pamiętać, że część członków Unii 100 to osoby starsze, czasem schorowane. Czasem w naszych akcjach brali udział jedni, czasem inni. Dlatego uznajemy, że wszystko, co udawało się osiągnąć, jest zasługą całego Koła.” Objętość tej książki nie pozwala na dokładniejszy opis działalności Koła

Unia 100. Trzy wielostronicowe książki kroniki opisują ponad 230 wydarzeń i innych przejawów aktywności jego członków i zarządu.

Działalność Koła Unia 100 zintegrowała społeczność weteranów swarzędzkiego klubu i pozostaje mieć nadzieję, że nie zaprzestanie ono działalności po zakończeniu obchodów jubileuszu stulecia Unii.

Bibliografia

Kiedy przystępowaliśmy do pracy nad książką, nie przyszło nam do głowy, jak dużym problemem może być dotarcie do wiarygodnych materiałów źródłowych. Tymczasem okazało się, że dokumentacja przepadła zarówno w klubie, jak i w odpowiednich związkach sportowych. W kilku miejscach powtórzył się identyczny scenariusz. Nastąpiła przeprowadzka do nowej siedziby i uznano część dokumentacji za nieprzydatną. Tak było w przypadku lekkooletyki, piłki nożnej czy zapasów. Stąd w wielu miejscach książka opiera się na informacjach prasowych czy też ustnych relacjach żyjących sportowców, trenerów i działaczy. Dziękuję wszystkim którzy skontaktowali się ze mną i pomogli poprawić błędy, które znalazły się w książce wydanej z okazji 90-lecia Unii oraz uzupełnić brakujące informacje. Dziękuję także wszystkim osobom, które na moją prośbę skrupulatnie przeglądały tę książkę sprawdzając historie dyscyplin, w których reprezentowały Unię. Mimo zachowania staranności, nie mogę wykluczyć, że w niniejszej książce znajdują się niezamierzone błędy, za które w tym miejscu przepraszam. Dlatego nie można wykluczyć, że mimo naszych starań w niniejszej publikacji pojawiły się błędy, za które w tym miejscu przepraszamy.

JACEK KĄKOLEWSKI

Literatura

- W. Białek – *Swarzędz 1638-1988* (1988)
- A. Dytkiewicz – *50 lat działalności Klubu Sportowego Unia w Swarzędzu 1921-1971* (1971)
- E. Nawrocka – *80 lat Klubu Sportowego Unia Swarzędz* (2001)
- P. Godlewski – *Polski Związek Zapasniczy 1922-2004* (2004)
- Z. Kluska – *Almanach piłkarstwa konińskiego 1945-2000* (2000)
- Z. Kubiak, M. Lubawiński – *65 lat Poznańskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej* (1986)
- R. Szubert – *Białe-czerwone pasiaki. 100 lat Klubu Sportowego „Ostrovia”* (2009)
- S. Wryk – *Sport Olimpijski w Polsce 1919-1939* (2006)
- *Dzieje Swarzędza* – monografia pod redakcją S. Nawrockiego (1988)
- „Kronika miasta Poznania” – *SPORT* (2010)
- *Lech Poznań – kolekcja klubów* („Encyklopedia piłkarska FUJI”) (2003)
- *Piłka nożna w Wielkopolsce 1921 – 2001* – pod redakcją B. Woltmanna (2001)
- Józef Wanat, Wiesław Zaporowski, Eugeniusz Dobiński, Grzegorz Mazurek – *O zapasach w Swarzędzu*
- Bogdan Komiński – *Historia sportów wodnych w Swarzędzu*
- Karolina Apiecionek – *Mundial '74 Dogrywka*

Prasa sportowa i lokalna

- Express Poznański
- Express Sportowy
- Gazeta Poznańska (również jako Gazeta Zachodnia)
- Gazeta Wyborcza
- Głos Powiatu Poznańskiego
- Głos Swarzędza
- Głos Wielkopolski
- Kurier Sportowy
- Prosto z Ratusza
- Przegląd Sportowy
- Segmenty
- Tygodnik Swarzędzki

Internet

- www.90minut.pl
- judostat.pl
- rozgrywki.pzkosz.pl
- sportzona.pl
- weszlo.com
- sksunia.pl

Inne źródła

- Akta Archiwum Państwowego w Poznaniu
- W. Wąsikiewicz, praca magisterska „Działalność klubu sportowego Unia w Swarzędzu w latach 1921-1945”
- M. Białkowski, praca magisterska „Historia klubu sportowego Unia Swarzędz 1921-1980”
- Programy Swarzędzkiej Telewizji Kablowej „Historia swarzędzkiego sportu”
- Komunikaty PZKosz, WZKosz. i PLKK
- Komunikaty POZLA
- Komunikaty PZPC
- Ustne lub pisemne relacje Ireny Bittner, Julii Smehtalskiej, Eweliny Sojeckiej, Joanny Walich, Szymona Bytniewskiego, Bogdana Cieślaka, Jerzego Gruski, Andrzeja Kapturskiego, Włodzimierza Kaźmierczaka, Henryka Kmieciaka, Bogdana Komińskiego, Stanisława Kowalskiego, Jerzego Majerowicza, Grzegorza Mazurka, Tomasza Misiornego, Jana Piechoty, Zdzisława Schneidera, Józefa Wanata, Tadeusza Witkowskiego i Wiesława Zaporowskiego.

Unia Swarzędz 2021

Opracował: Jan Piechota

Unia Swarzędz 2021

ZARZĄD KLUBU

Prezes: **Jerzy Majerowicz**

Wiceprezes: **Grzegorz Mazurek**

Członek zarządu: **Mariusz Białkowski**

Przewodniczący komisji rewizyjnej: **Tomasz Misiorny**

Kronikarz: **Wiesław Zaporowski**

Jerzy Majerowicz

Grzegorz Mazurek

Mariusz Białkowski

Tomasz Misiorny

Wiesław Zaporowski

Pracownicy klubu

Kierownik ds. administracyjno-biurowych: **Magdalena Jeger**

Dyrektor akademii: **Paweł Koralewski**

Gospodarz klubu: **Krzysztof Klepacz**

Rzecznik prasowy: **Jan Piechota**

Paweł Koralewski

Jan Piechota

Adres klubu i kontakt

ul. Świętego Marcina 1, 62-020 Swarzędz

tel. **505 997 694** (w godz. 16-18)

e-mail: klub@sksunia.pl

Oficjalna strona internetowa

www.sksunia.pl

Nowy sztandar
ufundowany przez Tomasza Misiornego
z okazji stulecia Unii

Gablota
z klubowymi
trofeami

Gimnastyka

Sekcja działa od 2016 roku.

Wcześniej gimnastykę uprawiano w Unii w połowie lat 70.

Obecnie gimnastykę trenuje około 80 zawodniczek.

Koordynatorka sekcji: **Julia Smektalska**

Trenerki: **Magdalena Bytniewska**

Julia Smektalska

Karina Lisiak

Sara Kęsicka

Joanna Stojek

Julia Smektalska

Lekkoatletyka

Sekcja reaktywowana po długiej przerwie w roku 2016. Powstała w latach międzywojennych, okres największej aktywności to lata 60. i początek 70.

Obecnie lekkoatletykę trenuje w Unii prawie 40 zawodniczek i zawodników.

Trenerzy: **Szymon Bytniewski**
Marcin Ciechanowicz

Szymon Bytniewski

Marcin Ciechanowicz

Piłka nożna

Sekcja powstała w roku 1921. Jedyna przerwa w działalności miała miejsce w czasie II wojny światowej.

Liga w sezonie 2021/22: IV liga wielkopolska

Sztab szkoleniowy:

pierwszy trener: **Tomasz Bekas**

drugi trener: **Michał Stańczyk**

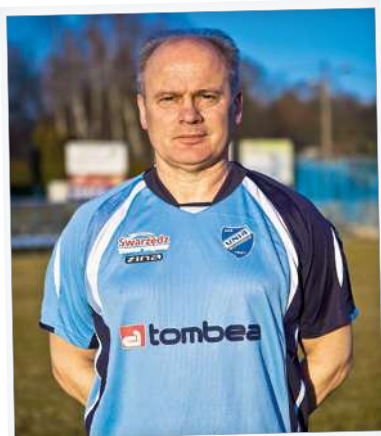
kierownik drużyny: **Mariusz Białkowski**

Tomasz Bekas

Michał Stańczyk

Mariusz Białkowski

Akademia Piłkarska Unii Swarzędz

W 12 drużynach dziecięcych i młodzieżowych piłkę nożną trenuje w Unii 340 zawodników
Dyrektorem akademii jest Paweł Koralewski

Trenerzy i ich licencje:

Junior starszy: **Mateusz Świergiel** (UEFA A)
rocznik 2005: **Oktawian Solecki** (UEFA A)
rocznik 2006: **Krzysztof Stępiński** (UEFA A)
rocznik 2007: **Paweł Koralewski** (UEFA A)
rocznik 2008: **Filip Soboń** (UEFA B)
rocznik 2009: **Przemysław Barabasz** (UEFA A)
rocznik 2010: **Krzysztof Stępiński** (UEFA A)
rocznik 2011: **Tomasz Klepacz** (UEFA C)
rocznik 2012: **Tomasz Klepacz** (UEFA C)
rocznik 2013: **Rafał Piotrowski** (UEFA B)
rocznik 2014: **Krzysztof Stępiński** (UEFA A)
rocznik 2015: **Rafał Piotrowski** (UEFA B)
rocznik 2016: **Paweł Koralewski** (UEFA A)
bramkarze: **Andrzej Budnik** (UEFA C),
Albert Szafoni (UEFA C)

Paweł Koralewski

 Drużyna z rocznika 2008

Zapasy

Sekcja działa nieprzerwanie od 1945 roku.

Zapasy trenuje w Unii około 70 zawodników.

Koordynator sekcji: **Grzegorz Mazurek**

Trenerzy: **Grzegorz Mazurek**
Piotr Leonarczyk
Norbert Nogaj

Grzegorz Mazurek

Piotr Leonarczyk

Norbert Nogaj

Tadeusz Kąkolewski (1933-2011)

Swarzędzanin, związany z Unią od lat 40. Najpierw grał w piłkę nożną, później skupił się na zapasach. Przez prawie dziesięć lat należał do czołowych zapaśników Unii. Walczył w drużynie, która w 1955 roku zdobyła drużynowe wicemistrzostwo Polski. Był mistrzem okręgu, a na mistrzostwach Polski seniorów jego największym osiągnięciem było czwarte miejsce. W sumie stoczył prawie dwieście walk. Trzy razy wygrał mistrzostwa okręgu w podnoszeniu ciężarów. Startował też w pchnięciu kulą. Założył sekcję podnoszenia ciężarów, którą kierował przez ponad dwadzieścia lat. Był sędzią w lekkoatletyce, zapasach i podnoszeniu ciężarów. Od 1964 do 1990 działał w zarządzie Unii m.in. jako wiceprezes do spraw sportowych. Później regularnie odwiedzał jej stadion i halę jako kibic. Przez lata zgromadził największy zbiór fotografii dokumentujących historię swarzędzkiego klubu. W 2009 roku z synem Jackiem rozpoczął pracę nad książką, którą chciał wydać z okazji jubileuszu 90-lecia Unii.

Jacek Kąkolewski

Syn Tadeusza, swarzędzanin, obecnie mieszka w Poznaniu. Był nauczycielem, dyrektorem stacji radiowych, zajmował się marketingiem, pracował w serwisach internetowych. Jako basista nagrał płyty z zespołami Happy Pills i Pidżama Porno. W 2011 opublikował książkę dokumentującą 90 lat Unii Swarzędz. Wszędzie tam, gdzie było to możliwe, opierał się na gotowych do publikacji rękopisach Ojca, jego notatkach i opisach zdjęć, a także na programach Swarzędzkiej Telewizji Kablowej z jego udziałem. Spędził setki godzin rozmawiając z byłymi zawodnikami, trenerami i działaczami Unii, studiując archiwalne roczniki gazet oraz materiały dostępne w internecie. Dziesięć lat później przygotował wydanie na stulecie klubu, zawierające nie tylko nowe materiały dotyczące lat 2011-21, ale również dodatkowe informacje i zdjęcia z całej historii klubu.

Swarzędz
Dobrze trafiłeś